

மனமானது அமனஸ்தன்மையை யடைவுறுக, ஆதனதாதல் ஆசிர்வாதத்தாதல் லோட்டாமென மூலத்துணர்க. வாசனாகிதமாய இந்திரியங்களுடன் கிரியைகளைச் செய்வாயாக அதனாலே, கலக்கங்கள் கோடியானேயு லங்காக்ககனமேபோல் விக்கிரியை யடையமாட்டாய்.

(ச.) ஆதலால், சங்கமிலாமையால் = விடயத்தில் ஆதாமின்மையாய் விவகரிப்பதனால், உனக்கு ஆசை = மேல்வரும் இட்டவஸ்து நசை, தீர்க முயற்சியற, பாவனை = விடயபாவனரூபமான வாதனை, அறுக, சித்தம் நிர்வாசனையுடையதாய், இன்மையாயொழிக = நிர்விகற்பத்தையடைக, அதனான், வாசனைபற்றுக் காரணத்தால், வாதனாகிதமான நேத்திராதி யிந்திரியங்களால், புரியுஞ் செய்கை உடையனாயிருப்பினும், உள் = அந்தக்கரணத்தில், விகாரத்தை யடையாய், காற்றுயின் மழை முதலான கலக்கவேதுக்கள் அநேகங்களாலும் ஆகாசம் விகாரத்தை யடையாதுபோலென்றதாம். (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) துக்காதியிற் பிரகல்யவிற்பனம் மனத்தாலாக்கப்பெற்றதாம், ஆகவே, அஃதேதான் ஸ்ரீ புசுண்டமுனி மொழிந்த யுக்தியா[illegible] தாம் என்னும் கருத்தாலுரைத்தல்:—விழிப்பெபது.

விழிப்பினே டிமைப்பிற்சித்தஞ் சகத்ினை விளைத்தொடுக்கு
மொழித்துவா தனைபிராண னெடுக்கா லுளத்தைமாய்ப்பா
யிழித்தபே தைமையின்றேற்ற ரெடுக்கமா மிரண்டினாலுஞ்
சுழித்திடு கருமமெல்லாந் தோன்றி மொடுங்குமன்றே.

(ப - ரை.) விழிப்பினேடிமைப்பிற் சித்தஞ் சகத்தினை விளைத்தொடுக்கும் = மனமானது விரிதலானும் குவிதலானும் உலகத்திரளை உண்டாக்கி யழிக்கும், ஒழித்துவாதனை பிராணனெடுக்கத்தால் உளத்தை மாய்ப்பாய் = வாசனையைவிடுத்துப் பிராணனை நிறுத்திடு முபாயங்களால் மனத்தை விலயஞ் செய்வாய், இழித்தபேதைமையின் றேற்றமொடுக்கமா மிரண்டினாலும் = இகழத்தக்கதாய அறியாமையின் உதய அத்தமனமென்னும் உபயத்தானும்; சுழித்திடுகருமமெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்குமன்றே=பிரமிக்கச்செய்யும் வினைகள் யாவும் எழும் விழும். அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்த உன்மேஷநிமேஷங்களால், சமுசாரப்பிரளய உதயங்களாம், வாசனைப் பிராணத்தடைகளானே மனத்தை விலயஞ்செய்துவாழ்வாய்; பிராண உன்மேஷ நிமேஷங்களினாலே சம்சிருதியின் பிரளய உதயங்களாம், அதனை யப்பியாசப் பிரயோகங்களால் உன்மேஷரகிதமாக வாக்குதி; அஞ்ஞானமேதான் பிரவிருத்திவாயிலாய் அநர்த்தகாரணமென அதுவே ஞானதாட்டியத்தானே நிராசஞ்செய்யத் தக்கது என்றிடல்:—பேதமையென்பதாதி, மூர்க்கபாவத்தெழுச்சிவிழுச்சிகளால், கருமங்களின் பிரளய உதயங்களாம்.

(ச.) சித்தத்தினது ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவங்களாற் சம்சாரத்தினது உதயப்பிரளயங்களா மாதலினாலே உளத்தை வாசனை யொழித்தாவது, பிராணனெடுக்கத்தாலாவது முற்கூறியதனால் மாய்ப்பாய் = பிராணசலனமுஞ் சித்தசலனவேதுவாதலின் சம்சாரவேதுவாம், ஆதலால் அந்தப் பிராணனையும் பவனநிரோத அப்பியாசமான மேலான யுத்தியோகத்தினாலாவது மனோநிரோதத்தினாலாவது சலனமறச்செய்வாய், எவனாற் பவனம் பந்திக்கப்படும் அவனாலே மனது பந்திக்கப்படும், எவனாலே மனது பந்திக்கப்படும் அவனாற் பவனமும் பந்திக்கப்படுமென்னும் பிரமாணத்தான் மனப்பிராணன்கள் ஒன்றற்கொன்று நிரோத

வேதுவீதவிளொன்க, என்னும் அர்த்தத்தை யடக்கிக் கூறினரென்றுணர்க. பேதமை = அஞ்ஞானம், அதுவுங் கருமத்துவமாய்ச் சமுசாரவேதுவாம், அஃதெங்ஙனமெனில், அஞ்ஞானத்தினல் விபரீதஞானமும் அதனல் இராகத்துவேடங்களும் அவைகளாற் புண்ணிய பாவரூபப்பிரவிர்த்தியும் அதனல் ஜன்மாதிதுக்கமயமான சம்சாரமுமாம் ஆதலால் அப் பேதமையைக் குருவுபதேசத்தினலும், சாஸ்திரார்த்தாநுசந்தானத்தினலும், சற்சங்கமத்தினலும் சம்யமத்தாலும், வலிதிற் புருடப்பிரயத்தனத்தான் மாய்ப்பாயென்று பிற்கவியோடந்நுவயஞ் செய்க. (4)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இருவகை யுபாயங்களாலும் பரமபதமாமெனல்:—ஆதலால் என்பது.

ஆதலாற் குரவனன்னூ லகல்கிலாச் செறிவால்வன்பிற்
பேதமை யுளத்தைமாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய்தாலும்
வேதன வசைவுதீர விடுகிலுஞ் சித்தம்போகுந்
தீதறு மதுவேமேலாம் பதமெனச் செப்புமன்றே.

(ப - ரை.) ஆதலால் = ஆகையினல், குரவன் = ஞானசாரியர், நன்னூல் = நல்ல அத்தியாத்மிகசாத்திரம், அகல்கிலாச் செறிவால் = நீங்காமற் சேவிக்கப்பெறுதலால், வன்பில் = வலிதில், பேதமையுளத்தை மாய்ப்பாய் = அறியாமையோடுகூடிய மனதைக் கெடுப்பாய், பிராணனைத் தடைசெய்தாலும் = உயிரைப்பந்தித்தாலும், வேதன வசைவுதீர விடுகிலும் சித்தம்போகும்=எண்ணங்களின் சஞ்சலம் அத்தியந்தம்விட்டாலும் மனமானது ஒழியும், தீதறுமதுவேமேலாம் பதமெனச்செப்பும் = குற்றமற்றவதுதானே உயர்ந்தபதமென்று சொல்லும்; அன்று ஏ அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்த அஞ்ஞானத்தை வலிதிற்குரு சாஸ்திரார்த்த தாரணையான சமாதியாதிகளால் விலீனஞ்செய்தி. உணர்வின் அசைவுண்டாகாமை மாத்திரையானே சித்தமானது அசித்தத்தன்மையை யடையாநிற்கும், பிராணன்களின் நிரோதத்தானதல் அடைவுறும், அதேதான் பரமபதம்.

(ச.) சித்தம், வேதனவசைவு = பகிர்முகமாக விளங்குஞ் சித்தவிருத்தியை, தீரவிடுகிலும், பிராணனைத் தடைசெய்தாலும், சித்தம் போகும் = நிர்விகற்பத்தையடையும், அதுவே = அந்நிர்விகற்பமே, மேலதாம்பதம் = முத்தியாம். (5)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) போதத்தானதல் என மத்தியம உபாயம் கூறப்பெற்றதை விரித்துரைத்தல்:—தெரியென்பது.

தெரிபொரு டரிசனஞ்சேர் கூட்டத்திற் சேர்ந்தவின்பம்
விரிபர மார்த்தமாகு மதற்குமே லினிவேறில்லைப்
புரிதரு பிரமநோக்கா மதனினற் பொன்றுஞ்சித்தம்
வரிசையாஞ் சித்தநாசம் வஞ்சமி லின்பந்தானே.

(ப - ரை.) தெரிபொருள் தரிசனம்சேர் கூட்டத்திற் சேர்ந்த இன்பம் = திருசியதரிசனசம்பந்தமாகவே யுண்டாகும் சுகம், விரிபரமார்த்தமாகும் = மிகவும் யதார்த்தமாகும், அதற்குமேலினி வேறில்லை = அதற்குப் பரமினியயலொன்றில்லை, புரிதருபிரமநோக்காம் அதனினல் = செய்யாநின்ற பிரமதிருஷ்டியாம் அதனல், பொன்றுஞ்சித்தம் = மனமழி

யும், வரிசையாம் சித்தநாசம் வஞ்சமிலின்பந்தானே = கிரமமாகவுண்டாம் மனோநாசமானது இயற்கையாய ஆனந்தமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விஷயேந்திரிய சம்பந்தமுளதாகவே எச்சுகம் பிரசித்தமாயுளதாமோ, அது பரமார்த்தமாக பிரஹ்மசுகமேயாம், இந்த வாநந்தத்தினதேமாத்திரை, சந்ததங்கொண் டயலுயிர்கள் வாழ்ந்திடுமே, என்னுஞ் சுருதியுண்மையினுல், ஆகலின் அதனது அந்தம் = பரமஅவதி மானுடாநந்தந்தொடங்கி மேலும் மேலும் = உத்தரோத்தரம், நூறுமடங்கு மேன்மையதாக, சுருதியானே காட்டப்பெற்றது, எதனின் வாக்குகள் இழிவனவாமோ, அதனைத்தொடா மனமதனுடன்ருனே, ஆநந்தம் பிரஹ்மத்தினறிந்தவன் பயத்தைத் தீனத் தெப்போதும் செறியவேமாட்டான். தன்மாத்திர பூர்ணதையாய் தற்சம்வித்திருபமாய பிரஹ்மதிருஷ்டியானே மனக்ஷயமுண்டாமென்பதாம். யாண்டுதான் சித்தம் மூளேத்திலே யாகும், அவ்வச்சுகந்தான் அகிருத்திரிமமே பிரஹ்மசுகமாம், அதுவும் சுவர்க்காதிபோகபூமி யின்கண்ணே யுண்டாகாதாம், ஆண்டுச் சித்தத்திற்கு காமம் அசூயையாதிகலுஷத்தன்மை யுண்மையின் என்பதாம், மருப்பூமியின்கீட்டுத் தண்ணீர்த்தடாகம் இலாததேபோலும்.

(ச.) தெரிபொருள் = அபிமதவிடயங்களின், தெரிசனம் = இந்திரியங்களாற் சேர் கூட்டத்தில் = சம்பந்தமாயின், பரமார்த்தமாகும் = பரமான்மாவான சொச்சொரூபத்தி லுண்டாகும், இன்பம் = சுகமுதயமாம், அதற்குமேல் = அந்தப் பாரமார்த்திகசுகசொரு பத்திற்கே, வேறில்சித்து நிரந்தாராநுசந்தானத்தால் பிரமநோக்காம் = சொரூபசுகமான சித்தே பிரமதிருஷ்டியென்பது பொருள். இவ்வான்மாப் பிரமமென்னுஞ் சுருதியினு னென்க. அதனினுல் = அந்தப் பிரஹ்மதிருஷ்டியால், சித்தம்பொன்றும் = மனதுக்கு இலயம் வரும், சித்தலயம்வரின் அதுவே சொரூபசுகமென்னுங் கைவல்லிய சுகமாமெனல்:- மேலென்பது. சொரூபசத்தார்த்தம், எந்தச்சுகத்தில் சித்தநாசம் சித்தவிருத்தியென்னுஞ் சங்கற்பவிகற்பாதிகள் உதியாதனவாம் அதுவே வஞ்சமிலின்பம் = நிரதிசயாநந்தமென் னுங் கைவல்லிய சுகமென்பதாய்; நிஜானந்தமாம். (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சித்தத்தின் பெருமையையே செப்புதல்:—தேய்ந்திட லென்பது.

தேய்ந்திடல் வளர்தலில்லேத் தெரிவுறு மறைந்துபோகா
வாய்ந்துணர் ஞானிசித்தஞ் சித்தமன் றதன்பேருண்மை
யேய்ந்தநா நாத்துவத்தோ டன்னிய மெய்தல்சித்தஞ்
தோய்ந்தபோ தத்தாற்செம்பு சொன்னமா வதுவேபோலாம்.

(ப - ரை.) தேய்ந்திடல் வளர்தல் இல்லே = குறைதலும் கூடுதலும் கிடையாது, தெரி வுறு மறைந்துபோகா = உதயாத்தமனங்களேயுமடையாது, ஆய்ந்துணர் ஞானிசித்தம் = ஆராய்ந்து பிரஹ்மசொரூபத்தை அறிந்த ஞானியினது மனமானது, சித்தமன்றதன் பேருண்மை = சித்தமல்லவாம் அதன்பெயர் சத்துவமாம், எய்ந்த நாநாத்துவத்தோ டன் னியமெய்தல் சித்தம் = பொருந்திய நானுத்தன்மையுடன் அன்னியத்தகைமையைச் சித் தம் பொருந்தியிடல், தோய்ந்தபோதத்தால் = பொருந்திய போதத்தாலாம், செம்பு சொன்னமாவதுவே போலாம் = தாமிரமானது இரசபரிபக்குவத்தாற் றங்கமாவதுபோலவே யாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்த உபசமஜன்னியசுகம் அதிவிஸ்தரமானதாம் வாக்கினுல் இன்னபடி யென்று இயம்பமுடியாததாம், சுவாநுபவமாத்திரத்தானே யறியப்பெறுவதாதலின்; க்ஷய

அதிசயம் விடுபட்டதாம், உதிதமாவதுமில்லை நாசமாவதுமில்லை, அற்றேல் ஞானிகட்கும் விவகாரங் காணப்பெறுதலின் சித்தம் உள்ளதேயாம், ஆகலின் யாங்ஙனம் ஞானத்தானே நஷ்டம், சத்துவநஷ்டத்துவங்கள் இரண்டிற்கும் ஒரேபோதில் ஒரிடத்தில், முரணுறுத லின் என்றுசங்கிப்பக்கூறல்:—ஆய்ந்து என்பதாதி. இருந்திடினுந்தான் என்னிச் சித்தம், போதத்தானே விலயமாம், சத்தெனினும் அசத்துப்போன்றிலங்கும், ஹேமமாக்கிய தாமிர மென்னவே, ஞானியினது சித்தம் சித்தப்பெயரியதாகாதாம் ஞானியினது சித்தம் சத்துவ மெனப்பெறும், சித்தம் போதத்தானே தாமிரசுவர்ணம்போலும், பெயரானும் பொரு ளானும் அன்னியத்தன்மையைப் புஜிப்பதாம், என்றன்னியத்வபூாக்காம்.

(ச.) அதுவுந் தேய்ந்திடல் வளர்தல் இல்லை = நித்தியமும் நிரதிசயமும் ஆயிருத்த லின், தெரிவுறு மறைந்துபோகா = உதியாது ஒடுங்காது, சங்கை, ஞானிக்குச் சித்தலய மின்மையின் எப்படிச் சிவன் முத்தியென்பதற்குத்தரம்: ஞானியினது சித்தம் சித்த மன்று = சித்தமென்றறியப்படாது, அதன்பேர் = அந்த ஞானியின் சித்தரூபம், உண்மை = சத்துவமெனப்படும், பிரமமேயென்பது பொருள். யாதுகாரணமெனில், நாநாத்துவத்தோடு = நானாரூபங்களான காமசங்கற்பாதிகளென்னும் அருத்தங்களோடு, அன்னியமெய்தல் = பிரமத்தினின்றும் பேதத்தை யெய்தலே, சித்தம் ஞானியின் சித்த மாவது, தோய்ந்தபோதத்தால் = பரிபூரணப் பிரமபோதத்தினல் அபின்னமாய்ப் பிர மத்தையே யடையும் எங்ஙனமெனில், செம்புசித்தரசத்தினுற் சொர்ணபாவத்தையடையும், அதுபோலென்பதாம் அஞ்ஞனதுசித்தம் அந்நியமெய்தலாம் ஞானியினதுசித்தம் சத்து வமேயாமென்பதாம். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆயின் என்னே ஜீவன் முக்த சித்தத்திற்கு விவகாரக்ஷமை யவஸ்தைவாஸ்தவ்யமே யாமோவெனின் அன்றென்றறைதல்:—சித்தென்பது.

சித்தெனுந் தத்துவந்தான் சித்தமாய்ச் சகத்திலோர்காற்
றெருத்திய விநோதஞ்செய்து துரியமா மவத்தைமேவி
நித்தமாந் துரியாதீத நிலைமையா மாதலாலே
பித்துறு முலகாய்ப் பன்மையாய்நிற்கும் பிரமமொன்றே.

(ப - ரை.) சித்தெனும் தத்துவந்தான் = அறிவாகிய தத்துவமானது, சித்தமாய் = மனதாய், சகத்திலோர்காற் றெருத்திய விநோதஞ்செய்து = உலகத்திலொருபோது சம்பந் தித்த விளையாட்டை நடத்தி, துரியமாமவத்தை மேவி = துரியாவஸ்தையை யடைந்து, நித்தமாந்துரியாதீத நிலைமையாம் = சாசுவதமாகிய துரியாதீத ஸ்திதியையடையும், ஆத லாலே = ஆகையினலே, பித்துறுமுலகாய் = பிராந்தியடைந்த ஜகத்தாய், பன்மையாய் = நானவாய், நிற்கும் பிரமம் ஒன்றே = பிரஹ்மம் ஒன்றுதானே நிலவும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்தசத்துவமாய் நன்குவந்தது சிறிதுபோது ஜகத்தின்றிதியில், துரியா வஸ்தையின்கண்ணே விவகரித்திருந்து, அதன்பின் துரியாதீதத்தையடையும், விஹாரசமாதி சாக்ஷாத்காரபரியர்தமான அந்த அவத்தை வாஸ்தவமாகாதாம் மற்றே, பிராரப்தத்தானே தடைப்படுத்தப்பெற்ற அவித்யாலேசம்படுத்திய பாதிதாநுவிருத்தியாம், விதேககைவல்ய ஆவிர்ப்பூத துரியாதீத அவஸ்தையே அதற்கு வாஸ்தவமாம் என்பது அபிப்பிராயமாம்.

(ச.) சித்தம், செகத்திநியி லோர்கால் விநோதஞ்செய்து, துரியமாமவத்தை = சிர வணமனனுதிக் கிரமத்தினுற் சமாதியவஸ்தையைமேவி, சித்தெனுந் தத்துவந்தானும் =

சிற்சொரூபமாய், பின்பு துரியாதீதநிலைமையாம், சாக்கிராதித்திரயமுறில் அதைக்குறித்துச் சமாதியவஸ்தைக்குத் துரியத்துவமாம் எப்போதுஞ் சமாதியிற் சாக்கிராதியின்மையின் துரியத்துவமு மின்றென்பது பொருள். ஆதலாலே, பிரமமொன்றே = சர்வான்மகமென்னும் பிரமமொன்றே, பித்துறுமூலகாய் = மிகுந்த புவனப்பிராந்திவிலாச பரம்பரைகளாலும் வியோமாதிப் பிரகாரமாய் அதனுல் பன்மையாய் நிற்கும் = ஒருமித்திருக்கும். (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அத்துரியாதீதமாய பிரஹ்மமானது எத்துணை யறியப்பெறவில்லையோ அத்துணை சித்தஜகதாதி மித்தியாவேடத்தானே நிதமாகும், சர்வான்மகமாகும், சித்தாதிகமென்பதாகச் சிறிது இதரமான வஸ்து வயல்இல்லையாமென ஞானமாத்திரத்தானே தன்மாத்திரசுபாவ பரிசேடம் சித்தாதிக்குப் பொருத்தமேயாமென்னுங் கருத்தானே யுரைத்தல்:—முற்றுமென்பது.

முற்றுமாம் பிரமமன்றி மொய்ம்மன முதலவேறு
யுற்றவை சிறிதுமில்லை யுளத்திலோர் பணதிபோல
நிற்றலுந் தோன்றுமத்தை யறிகுக நிகழ்த்துகின்றேன்
கற்றவர் வியக்கநன்றாய்ப் புதுமையாங் கதைநீகேட்பாய்.

(ப - ரை.) முற்றுமாம் பிரமமன்றி = சகலமுமாம் பிரஹ்மமேயல்லாமல், மொய்ம்மனமுதலவேறு யுற்றவை சிறிதுமில்லை = விடயங்களைப்பொருந்தும் சித்தம் முதலவாக வேறாய்ப் பொருந்தியவை யற்பமுங் கிடையாது, உளத்திலோர் பணதிபோல = மனத்தின் மாட்டொரு தோற்றம்போல, நிற்றலுந் தோன்றும் = எப்போதும் பிரதீதியாம், அத்தை யறிகுக = அதனைத் தெரிந்துகொள்க, நிகழ்த்துகின்றேன் = கூறுகின்றேன், கற்றவர் வியக்க = படித்தவர் விஸ்மயத்தை யடையும்படியான, நன்றாய்ப் புதுமையாம் = அபூர்வ ரம்மியமான, கதை நீகேட்பாய் = கதையொன்றியம்ப நீ சிரவணிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரஹ்மமே மிகுந்த புவனப்பிரமவிப்பிரமக்கூட்டங்களானே இவ்வாறுதிதமாம், சமமாம் ஒன்றே யநேகம்வகையாக நிலவும், சர்வான்மகமாம், அயலொன்றிலதாம் அற்பமும் அங்க! எங்ஙனம் இருதயத்தின்கண்ணே மநோரதத்தினலே பரிகற்பித மாடமாளிகை கூடகோபுர உத்யானவனவாபிகூபதடாகாதி சந்நிவேசமானது ஆண்டுச்சமாவேசமில்லாததனுலேயே இல்லாததாமோ அங்ஙனம், பரமசூக்குமமாய், சித்திரமில்லாமல், சிதேகரசகனமாயிலங்கும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணும் ஜகத்தின் சமாவேசமில்லாததனுலேயே இல்லாததேயாம். ஈண்டிதனை நன்குணர்ந்துகொள்ளும் பொருட்டு, விஸ்மய உல்லாசகாரிணியும், அபூர்வமும் இரம்மியமும், ஆப வில்வாக்கியானமென்னும் கதையைச் சுருக்கமாகக் கூற ஹே இராகவனே கேட்குதி !

(ச.) முற்றுமாம் பிரமமன்றி = முற்கூறிய சர்வான்மகமான பிரமமே யிருக்கின்றதன்றி, மொய்ம்மனமுதல சிறிதுமில்லை, வேறாயுற்றவை வியோமாதிகளின் றோற்றமுஞ் சிறிதுமில்லை, சங்கை, தோற்றுகின்றவைக்கு மித்தியாத்துவமெப்படிக் காணப்படுமென்பதற்கு உத்தரம்: உள்ளத்தில் = சொப்பனுவஸ்தையிற் சித்தத்திற் றோற்றுகின்ற, பணதி= பொருளும், அதன் சந்நிவேசமில்லை யதுபோலவென்பது பொருள். (9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கதையின் றொடக்கத்திற் கூறவிழைந்த வத்துவை ஒருருவகஞ் செய்து வருணித்தல்;—கோடி, கற்பத்திலென்பன. T சந்நிகரம். J திரை.

(ச-அ-கை.) சர்வார்த்தமும் உட்கொண்ட சிற்கனமாகிய பிரஹ்மமே அபூர்வமான வில்வபலமாக நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

கோடிமா கோடிகோடி யிலக்கங்கள் கொண்டகாத
நீடிய வகலமொவ்வா தகன்றது நெடுமாகற்பம்
வீடிய நாளுமுற்று ததுமிகப் பழையதேனும்
பீடியன் மதிக்கொழுந்திற் பெரிதுமெல் லியதுமாதோ.
கற்பத்திற் பெருங்காற்றாலுங் கலக்குறா ததுபேரண்டத்
துற்பத்தி மூலமாவ தொருவில்வப் பெருங்காயுண்டு
சொற்பத்து மதன்பாற்றேன்றித் தொலைவுறு பிரமாண்டங்க
ளற்பத்தி லெண்ணவொண்ணா வதனியல் பின்னங்கேளாய்.

(ப - ரை.) கோடி மாகோடி கோடியிலக்கங்கள் கொண்ட காதம் = கோடியே மகா கோடி கோடானுகோடி யிலக்கங் கோடி யின்னுமின்னும் கோடிகோடி எண்ணிக்கை கொண்ட யோஜனைதூரம், நீடிய வகலம் ஒவ்வாதகன்றது = நீட்சியும் அகலமும் உவமை யில்லாது விரிந்தது, நெடுமாகற்பம் = நீண்ட மாக்ஷிமைதங்கிய கற்பம், வீடியநாளும் முற்று தது = சென்றகாலமும் ஜீரணமாகாதது, மிகப்பழையதேனும் = வெகு புராதனமேனும், பீடியன்மதிக்கொழுந்திற் பெரிது மெல்லியது = பெருமைபொருந்திய சந்திரபிறையினும் மிகவு மெல்லியது, மாது ஓ அசை நிலைகள்.

கற்பத்திற் பெருங்காற்றாலும் கலக்குறாதது = கற்பமுடிவிலுண்டாம் பெரிய சண்ட மாருதத்தாலும் அசைக்கவொண்ணாதது, பேரண்டத்துற்பத்தி மூலமாவது = பெரிய அண்டகோடிகளின் உதயத்திற்குக் காரணமாவது, ஒரு வில்வப்பெருங்காயுண்டு = ஒப்பற்ற கூவிளம்பழமேகமுள்ளது, சொற்பத்தும் அதன்பாற் றோன்றி = அதனிடத் தேகதேசத் துதித்து, தொலைவுறும் = அழிந்துபோம், பிரமாண்டங்கள் = பிரஹ்மாண்ட கோடிகள், அற்பத்தில் எண்ணவொண்ணா = சிறிதென்றெண்ணிவிடமுடியாது, அதனியல்பு இன்னங் கேளாய் = அதனுடைய தன்மையை மேலும் கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) யோஜனைகளின் சகத்திரங்கள் கொண்டு விஸ்தார விமலமும், வெட்ட வெளியும், யுகங்களாலும் ஜீரணமில்லாத இயற்கையதும், மகத்துமாகிய வில்வக்கனியொன் றுளதாம்; அது அவிநாசரச ஆதாரமாயது, சுதைபோன்றுதல், சுதையைக்குறித்தாதல், அதி மதுரசாரவத்தாம், அதுபுராணமாயினும், பால இந்துவினது அங்குரம்போன்றதாதலின், தினந்தினம், வளர்வனவாகிய தளங்கள்போன்ற கலைகளையுடையதாம், அவற்றையொக்க, மிருதுவதாக, துவக்குநயன சுகஸ்பரிசத்தன்மையானே, சுந்தரமுற்றதாம். புவனவியூகமத் தியிலிருக்கும், மகாமேருவைப்போல வுன்னதமாயிருப்பது, மந்தரமலையேபோல் அசல மாய்த் திடமாயிருப்பது முன்மொழிந்த சகத்திரபதம் அசங்கியபாமாம், அதாவது, யோஜனை களின் கோடி கோடிகோடி மகாகோடி லக்ஷசதங்களினாலும் விபுலத்தகைமையானே அள விடமுடியாதது அது என்பதாம், உலகத்தின் ஆதியது, சிருஷ்டி ஸ்திதிபங்கநியமனுதிமூல மது, மகாகற்பாந்த மகாவாயுவினாலும் தன் முழுவேகத்தாலும் அசைக்கமுடியாதது அது, எந்த வில்வப்பழத்தின் சமீபத்திலிருக்கின்ற மிகப்பெரிய பிரஹ்மாண்டகோடிகள் சைலத் தின் கீழிருக்கும் சூக்குமமான கடுகுகளின் கணங்களின் பந்தியின்லீலையை வகிக்கின்றன வாமோ.

உபயநாம். ஏகாட்டம்.

(ச.) ஒவ்வாதாதலின் அஃன்றது = பரிச்சேத்தியமற்றது, அநந்தமாதலின் என்க, முற்றூதது, பிரஹ்மம் ஜாதிவிகாரரகிதமாதலின் என்க, பீடியன் மதிக்கொழுந்தில் = வாலேந்து துண்டத்தினும், பெரிது மெல்லியது, ஆநந்தமயமாதலின் என்க. கலக்குறுது, நிஷ்கிரியமாதலின் என்க, மூலமாவது = ஆதிகாரணமாவது, உபாதானமாதலின் என்க, இத்தன்மையான ஒரு வில்வப்பெருங்காயுண்டு, சொற்பச்தும் = அதிசூக்குமமாயினும், அதன்பால் = அவ்வில்வபலத்தின் சமீபத்தில், சைலத்திற் கருங்கடுகு கணங்கள்போல், தோன்றித் தொலைவுறு பிரமாண்டங்களை அற்பத்தில் எண்ணுவாதலின், அதன் மகத்துவ மென்னென்று வர்ணிக்கப்படுமென்பது பொருள். (10-11)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆறுபுலன் கவரும் போக்கிய பிரஹ்மலோகாந்த சுகலேசமேனும் அல்லது பிரசித்தமேனும் எதுவும், எதனது எதிரில் ஒருபொருளாக நிற்கமாட்டாதோ எதனது லேசமிவையெலாமாமோ, எதனது இரசவாற்றலானது கடக்கொணுததாய்த் தெவிட்டாததாயசுவாது உடையதாமோ, இரசம்பூரித்துக் கனிந்தொழுகிக்கொண்டே யிருப்பதாமோ, அத்தகைய அது ஒருகாலத்திலுங் கெடாதது சித்ரூபமாயது ,எனல்:—என்றுமென்பது.

என்றும்பக் குவமாய்நின்று மிறையுமூப் பிடர்செயாது
நின்றபல் கனியின்சார மனைத்தையு நிறைந்துநிற்குந்
துன்றிய வதன்பான்மச்சைக் களவில்லைத் துன்னுமச்சை
யென்றது சிற்சொரூபத் தியற்சமத் காரந்தானே.

(ப - ரை.) என்றும் பக்குவமாய் நின்றும்=எப்போதும் பக்குவமாயிருந்தும், இறையுமூப்பிடர் செயாது = அணுவும் ஜரைத்துயர்செய்யாது, நின்றபல்கனியின்சாரமனைத்தையும் நிறைந்துநிற்கும் = நிகழ்கின்ற பல்கனியின்சார மியாவற்றையும் வியாபித்து நிகழும், துன்றியவதன்பால் = பெரிய ஆகிருதியுள்ள அதனிடத்து, இராநின்ற, மச்சைக்கு அளவில்லை = அழகிய மச்சையினுக் களவேகிடையாது, துன்னுமச்சை = நெருங்கிய மச்சை, என்றது = என்று கூறியது, சிற்சொரூபத்தியற்சமத்காரந்தானே = சைதன்ய சொரூபத்தின் இயல்பாய ஆற்றலேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அத்தகைய ரசத்தோடுகூடியபாகத்தானும் அதுபதனத்தை விதனத்தடையமாட்டாது, ஆயின், தன்ருனத்திலேயே கெட்டுப் போய்விடுமோவெனின் அன்றென்றுரைத்தல்:—என்று மென்பதாதி. எப்போதுமே பக்குவமாயினும் குழந்தாய்! ஜரையினுலே யதுபாதிக்கப்படமாட்டாது, சமஸ்தபலபுருடார்த்தங்களிலும், சிரேஷ்டமாய் மகா ஆகிருதியையுடைய இப்பலத்திற்கு, மச்சையுமில்லை பீஜமுமில்லை, விஸ்தாரமாயது விகாரமில்லது நிரஞ்சனமாயது நித்தியமாயது; ஆயினும் சம்வித்துச் சத்தி சமத்கிருதியானது, உண்மஜ்ஜத்தன்மையை யொன்ருநிற்கும்.

(ச.) இறையும் = அப்பலமொருபோதும், மூப்பிடர் செய்யாது = விழும்பரியந்தமான பாகத்தோடுகூடாது, நித்தியமாதலின் என்க, பல்கனியின் சாரநிறைந்து நிற்கும், பரமபுருடார்த்த ரூபமாதலினென்க. துன்றியவதன்பால் = மகாகிருதியுள்ளவப் பலத்தினுள்ளூறும், சிற்சொரூபத்தியற் சமத்காரந்தானே = சிற்சத்தியின்பூர்த்தியே, மச்சையாம்= சாரமாம், பிரமத்திற்குச் சித்தே சாரமாதலின் என்பது பொருள். (12)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சித்தின் விரிவே சகமெலாமென்ன விரித்துரைத்தல்:—சஞ்சல இது என்பன,

T ஆற்றல்.

சஞ்சல ரூபமாஞ்சிற் சத்தியாஞ் சமத்காரத்தாற்
செஞ்செவே சமமாந்தன்பாற் சிற்கண்டான் விரிந்ததோதில்
விஞ்சிய வியோமமீது காலத்தின் விகாரமீது
துஞ்சலி னியதியீது துவள்வுறுதொழி லீதென்றும்.

இதுபிர மாண்டமண்ட மாசையி னொழுங்கிதென்றும்
விதமுறு வில்வக்காயுள் வியன்சமத் காரமச்சை
யதுலனே யென்றலோடு மண்ணலு முரைப்பான்ஞான
முதல்வநீ வில்வக்காயாய் மொழிந்தது தெரிந்ததன்றே.

(ப - ரை.) சஞ்சலரூபமாஞ் சிற்சத்தியாம் = சலனவடிவமாம் சித்துச்சத்தியாம், சமத்காரத்தால் = விஸ்மயத்தால், செஞ்செவே=மிகவும் நன்ருக, சமமாந்தன்பால் = சமமாகிய தன்னிடத்தில், சிற்கண்டான் விரிந்ததோதில் = திருக்குத்திருஷ்டியானது விஸ்தரித்தவிதத்தை விதந்துரைத்திடில், விஞ்சியவியோமமீது = வியாபகமாகிய ஆகாயமீது, காலத்தின் விகாரமீது = போதின் விகாரத்தைப் பொதிந்ததுமிது, துஞ்சல் இல்நியதியீது = நித்திரையில்லாத நியதியுமிது, துவள்வுறுதொழிலீதென்றும் = அலைவுறு வினையீதெப்போதும்.

இது பிரமாண்டமண்டம் = இதுபிரமாண்டக்கூட்டம் அல்லது இதுபிரமாண்டமண்டபமாம், ஆசையின் ஒழுங்கிதென்றும் = ஆசையின் கிரமமீதெப்போதும், விதமுறு வில்வக்காயுள் = நானாவிதங்களமைந்த வில்வபலத்துள்ளே, வியன்சமத்காரமச்சை = அற்புதமாகிய சமற்காரமச்சையாம், அதுலனே=துல்லியமில்லா இராகவனே! என்றலோடும்= என்று கூறியவளவில், அண்ணலும் உரைப்பான் ஞானமுதல்வநீ=ஸ்ரீஇராகவர் கூற பிரஹ்மவித்யோபதேசத்தில் அக்ரகண்ணியராகிய தேவரீர், வில்வக்காயாய் மொழிந்தது தெரிந்தது = வில்வக்கனியென வருளியது அறியலாயது. அன்று ஏ அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) தற்சொரூபத்தைவிடாமலே இவ்வகையுருவ அடைவே இதனது மகத்தாய ஆன்மசமத்கிருதியாம், ஆண்டு அதனது சஞ்சலரூபமாய ஞானசக்தியாமதனுல் நிர்விகாரமாய நிஜசொரூபமாமதனிலேயே, இவ்வகை யுலகாகாரமாகத் திருக்கானது மிகமிக விரிந்ததாகும்; இவ்வாருகவே வியத்தாதி சர்வமும் இதுவேயாம் அயலன்ரும், இதனினும் சிறிதயல் இல்லவேயில்லையாம், என்று காணத்தக்கதெனல்:-விஞ்சிய என்பதாதி. இதுமகா அநந்தமான விண்ணென வியம்பலாகும், இதுகாலமயமேயாய கலேயென வியம்பலாகும், இதுதான் நியதியென்றே யியம்பலாம், இது அசைவுருபியாயிலங்குங் கிரியையே. ஆத்தியாத்மிக அர்த்தங்களும் இதுவேயாமெனல்:—இது என்பதாதி. இது சங்கற்பவிஸ்தாரமாம் இது ஆசாந்தரப்பிரமமாம், இது இராகத்துவேடத்திதியாம், இது தள்ளுங்கொள்ளும் மதியாம்; இது துவத்தையாம், இது மத்தையாம், இது தத்தையாம், சுயம் சம்ஸ்திதமாம்; இது பிரஹ்மாண்டங்களின் கூட்டமாம், இதுமேலேயிருப்பதாம் சுயம் மேலே யிருந்தபோதினுமிது கீழேயுமிருப்பதாம். இந்தப்பிரகாரம் அந்த வில்வத்தினுடைய நிஜமஜ்ஜைச் சமத்கிருதியாமதுவே யாவுமாம், இந்தப்பிரகாரங்களால், வியஷ்டி சமஷ்டி சங்கற்ப சந்நிவேசத்தின் உள்ளேயே யாக்கப்பெற்ற சம்ஸ்திதியாம்.

(ச.) அவ்வில்வபலத்தின் உள்ளிருக்கும், சஞ்சலரூபமாம் = வெகுவித பரிணமமாய்த் திகழுருவான, சிற்சத்தியாஞ் சமத்காரத்தால் = சிற்சத்தியின் பூர்த்தியால், சமமாந்தன்

பால் = சமமாகிய தற்சொரூபத்தில், மேற்கூறும் பிரகாரமாக, சிற்கண்டான் = சிருட்டிக்க வேண்டுமென்னும் இச்சையை முன்னிட்டதிருஷ்டி, விரிந்த, அந்தப்பிரகாரத்தையேகூறல், செகத்தையுள்ளிலடக்கு முயற்சியுள்ள, நியதி, அவள்வுறுதொழில் = சலன சுபாவமான கிரியாரூபசத்தி, வில்வபலத்திற்கு அநந்தத்தன்மை யுண்மையானேயென்றும் பாடம்: ஆசையின் ஒழுங்கு = திக்கின்கிரமம், ஈதென்றும், இதுமுதலான, வியன்சமத்காரம் = தனது சிற்சத்தியின் பூர்த்தி வில்வக்காயுள்ள மச்சையாம், சகலப் பிரபஞ்சமும் சித்துவிலாச ரூபமாதலின் என்க. அண்ணல் = ஸ்ரீ இராமர். (13-14)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவர் தம்முடைய வில்வ ஆக்கியான தாற்பரிய போதத்தைக்காட்டல்:—வில்வமென்பது.

வில்வக்கா யென்றதைய பெருஞ்சித்தின் மிகுந்தசத்தை
புல்லுற்ற வகங்காராதிப் பொருளெலாஞ் சித்தின்மச்சை
சொல்லுற்ற விரண்டாயொன்ருய்த் தோன்றுசிற் சொரூபத்துக்கு
மல்லற்றே சிகனேயென்றும் பிரிவிலைமற்றுங் கேளாய்.

(ப - ரை.) ஐய != அரிய ஞான தேசிகோத்தமரே! வில்வக்காயென்றது=வில்வக்கனியென வியம்பியது, பெருஞ்சித்தின் மிகுந்த சத்தை = பெரிய சித்தினது மகாசத்தையாம், புல்லுற்ற வகங்காராதிப் பொருள் எலாம் = அதன்கண்ணுரோபமாகத் தோற்றுநின்றவகங்காரமுதலிய வத்துக்களியாவும், சித்தின் மச்சையாம் = அறிவின் றசையாம், சொல்லுற்ற விரண்டாயொன்ருய்த் தோன்றுபிரிவு = பேசிக்கொள்ளாநின்ற துவைதமாய் ஏகமாய்ப் பிரதீதியாம் பேதமானது, மல்லற்றேசிகனே = உபதேசித்தருளுவதில் அதிசமர்த்துடைய ஞாஞசாரியரே! சிற்சொரூபத்துக்கு = அறிவுவடிவத்தினுக்கு, என்றும் = எப்போதும், இலை = இல்லையாம், என்றியம்பிட, மற்றுங்கேளாய் = இன்னுங் கேட்பாயாகவென்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே பகவன்! சர்வசாரத்தையு முணர்ந்தவரே! தேவரீரால், ஈண்டு இயம்பப்பெற்ற இவ்வில்வக்கனி மகாசிற்கனசத்தையென்று எனது நிச்சயம்; அகந்தாதியாக விரிந்திருக்கப்பட்ட இவ்வியாவுமே சின்மஜ்ஜைரூபமாம், இவ்வறிவினுஞ் சிறிதேனும் துவைத ஐக்கிய விவகாரவடிவபேதமானது இல்லவேயில்லை.

T

(ச.) அகங்காராதிப் பொருளெல்லாம் = இச்சகத்தனைத்தும், சித்தின்மச்சை = அகங்காராதிப் பிரவிர்த்திரகிதமாய் வியாபகமான சின்மச்சைரூபம், ஆதலால் அற்பமும், இரண்டாயொன்ருய்த் தோன்றும் = பேதாபேதவிசாரூபமான, பிரிவு = பேததிருஷ்டி, இல்லை. அகங்காரப்பிரகிருதி மகதாதிகளால் விரிந்த இவ்வகிலவுலகும் சின்மஜ்ஜை வடிவமாம் என்பது பாடபேதம். (15)

(ஸ்ரீ- வீர - அ-கை.) அகந்தாதிமாத்திரம் சித்து வில்வமச்சை யென்பதாகவிலதாம், மற்ருே, பிரஹ்மாண்டாதியாவுமேயென நிர்ச்சங்கோசமாக வுணரத்தக்கது என்னுங் கருத்தால் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறல்:—புகல் என்பது.

புகல்பிர மாண்டமென்னும் பூசுணிக் காயுண்மச்சை
யகல்வட மேருவாதி யகிலமுமான வாபோன்
மிகவுயர் சித்தாம்வில்வக் காயினுள் விரிந்தமச்சை
பகர்பிர மாண்டமாதி யுலகங்கள் பலவுமென்ருன்.

T அன்று.

(ப - ரை.) புகல் பிரமாண்டமென்னும் = கூறிய பிரஹ்ம அண்டமென்று சொல்லப் பட்ட, பூசுணிக்காயுள் மச்சை=கூஷ்மாண்டத்தினுள்ளே மச்சை, அகல்விடமேருவாதியகில மும்=விஸ்தாரமாயுன்னதமாய சுமேருபர்வதமாதி யாவுமாம், ஆனவாபோல் = எவ்வா றுயிற்றோ அவ்வாறு, மிகவுயர்சித்தாம் = மிகுதியும் மேன்மையுற்ற அறிவாம், வில்வக்காயி னுள் = கூவிளங்கனியில், விரிந்தமச்சை = விஸ்தாரமானமச்சை, பகர் பிரமாண்டமாதி யுலகங்கள் பலவுமென்றான் = கூறாநின்ற பிரமாண்டமே முதலாய உலகங்கள் யாவும் என்று ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறினர்.

(ஸ்ரீ - வீ.) எங்ஙனம் பிரஹ்மாண்ட கூஷ்மாண்டமஜ்ஜா மேருவாதி சம்ஸ்திதியாமோ, அங்ஙனம் சித்து வில்வமஜ்ஜையிந்தப் பிரஹ்மாண்டாதி ஜகத்தின் ஸ்திதியாம். (16)

வில்வபலக்கதை முற்றிற்று.

சிலைக் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவையெலாஞ் சிலையினுள்ளே, சிற்பிமனக்கற்பித பத்மவனசந்நி வேசம்போலும், ஸ்திதமாம், என்று கூறித் திருட்டாந்தத்தை விவரப்படுத்தும் பொருட்டுப் பிரஹ்மசிலாக்கியாயிகையைப் புகழ்ந்துகூறல்:—மீண்டுமென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்பு சர்வார்த்தத்தையு முட்கொண்ட அத்துவிதீயமான சைதன்னியமே. வில்வபலமாக நிரூபிக்கப்பட்டது, இப்போது விசித்திரமான சகச்சித்திரமுடையதாயினும் சித்து அகண்டைகாரசமும், நிர்விகற்பகனமுடையதுமாம், அச்சித்தே மகாசிலையாக நிரூபிக் கப்படுகின்றது:—

மீண்டுமோர்கதை விசித்திர வியப்பது வீரநீகேளென்று
நீண்டமாதவ னுரைசெய்வான் சிக்கென்று நெருங்கிமெல் லியதாகி
யீண்ட கன்றுவித் தாரங்கண் முடிவின்றி யிலங்குமோர் பெருங்கல்லு
மாண்ட துண்டத னிடைவிரி கமலங்கண் மலர்ந்தன வரம்பில்லை.

(ப - ரை.) மீண்டும் = மீளவும், ஓர்கதை = ஒரு விருத்தாந்தம், விசித்திரவியப் பது = வைசித்திரமான விஸ்மயத்தைத்தருவது, வீரநீகேள் என்று = வீர இராகவனே நீகேட்பாயாகவென்று, நீண்ட மாதவன் உரைசெய்வான் = பெருத்த தவத்தினையுடைய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறத்தொடங்கியதாவது, சிக்கென்று நெருங்கி = அதிநிபிடமாக ஒன்றுசேர்ந்து, மெல்லியதாகி=மிருதுவாகி, ஈண்டகன்று வித்தாரங்கண் முடிவின்றி = இங்குமெங்கும் வியாபித்துப்பெருத்த விஸ்தாரமாய் அளவின்றி, இலங்குமோர் பெருங் கல்லு = விளங்காநின்ற ஒரு பெரிய சிலையானது, மாண்டதுண்டு = மாக்ஷிமை தங்கிய தாக விருக்கின்றது, அதனிடை=அதன்மத்தியில், விரிகமலங்கள் மலர்ந்தன வரம்பில்லை= அகலமானதாமரைகள் புஷ்பித்திருப்பன அளவே கிடையாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே சந்திரவதன இராகவனே! ஈண்டு எம்மால் வருணிக்கப்பெறுவதும், அதிரம்மியமும், மிகவிசித்திரமும், அதிவிஸ்மயத்தையாக்குவதும், ஆகிய மற்றொரு இவ் வாக்கியாயிகையைக்கூறக் கேட்குதி, பசையுற்றதாய், வெட்டவெளியாய், மிருதுப்பரிச முடையதாய், மகாவிஸ்தாரசாலியாய், மிகவும் நெருங்கியதாய், நித்தியமாய், கலக்கமற்ற தாய், இலங்கும் மகாசிலையானது ஒன்றுளதாம். அதனுள்ளே சரத்திற்போல மலர்ந்தன

வாய இரம்மியபத்துமங்கள் வெகுவெகுவாகவுளவாம், அவைகளும் அந்தமற்றனவாகவே யமர்கின்றனவாம், மனக்கற்பனைகள் அநந்தமாதலின் அந்தமற்றனவாம்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டர்:—சந்ததமாதலின் சிக்கென்று; விஜாதீயப்பொருளோடு கூடாமையின், நெருங்கி; சிற்பிரியத்துக் கிருப்பிடமாய்ச் சுகவேதுவாயிருத்தலின் மெல்லியதாகி அவதியின்மையாதலின், வித்தாரங்கள் அகன்று; நித்தியமாதலின், முடிவின்றி, தானே பிரகாசித்தலின், இலங்கும்; ஈண்டு இத்தன்மையான, ஒரு பெருங்கல்லு தனக்கு வேறு ஆதாரம் நிருபித்தற் கரிதாதலின், மாண்டதுண்டு; ஈண்டுக்கமலங்கள் என்பது புவனங்கள் எனப்படும், சங்கோசவிகாசத்தோடுகூடிய தாதலினும் சிவப்பிரமாசிரயமாதலினும் என்க. எங்கேயோ உளதது:—அந்தப் பகவான் எங்கேயுளன் என, தன்மகிமையிலே தானே யிருப்பன் என மறையறைதலின். சிநிக்தமாம், சித்தப்பிரேமாஸ்பதத்தன்மையான் என்பது பாடபேதமாம், விசித்திரவியப்பது = முன்னர்க் கேளாதது அதனுனே விஸ்மயஞ் செய்யத் தக்கது. (1)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) முன்மொழிந்த சிலையையே நன்குவருணித்தல்:—இலையென்பது.

இலைக டம்மிற்றுங் கோத்தன நெருங்கின வெதிர்சில தெரியாத
சிலதெரிந்தன மீதுதா ளாயின சிலசில கீழ்த்தாளாய்
நிலைகொண் மூலமில் லாதன சிலவிவற் றிடையெலா நிகழ்சங்கம்
பலதிரண்டன சக்கர முடிவிலேபண்ணிய பதுமம்போல்.

(ப - ரை.) இலைகள் தம்மிற்றும் கோத்தன நெருங்கின = தளிர்கள் பரஸ்பரம் பின்னிக்கொண்டு நெருக்கமாயிருப்பன, எதிர்சிலதெரியாத = எதிரேசில தெரியாதனவாம், சிலதெரிந்தன = சிலதெரிந்தனவாம், சிலமீதுதாளாயின = மேலே மூலமாயினவாம் சில, சிலகீழ்த்தாளாய் = கீழேமூலமாயினவாம் சில, நிலைகொள் மூலமில்லாதனசில = திதிபெறும்படியான காரணமில்லாதனசிலவாம், இவற்றிடையெலா நிகழ்சங்கம் = இவற்றின் சமீபத்தில் எல்லாம் விளங்கும் சங்குகள், பலதிரண்டன = அநேகம் கிளைத்துள்ளன, சக்கரமுடிவிலே பண்ணியபதுமம்போல் = அளவில்லாத சக்கரங்கள் தாமரைகள் அமைந்தன போல அமைந்துள்ளனவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்நியோந்நியம் கோர்த்தபத்திரங்களை யுடையனவாம், பரஸ்பரம் சேராதனவுமாம், பரஸ்பரம் மிகச் சேர்ந்தனவுமாம், கூடங்களுமாம் பிரகடங்களுமாம்; கண்டதினும் வேறுவகையானும் மனக்கற்பனஞ் சம்பவித்தலின் உரைத்தல்:—மீது என்பதாதி கர்ணிகைச் சாலங்களில் மூலங்களை யுடையன, மூலத்துட் கர்ணிகைகளையுடையன, மேல் மூலங்களையுடையன, கீழ்மூலங்களையுடையன, மற்றவை சில பல மூலங்களில்லாதனவுமாம். அவற்றினது சமீபத்தில் நூறுயிரக்கணக்கான சங்குகள் உள்ளனவாம், மகாகாரங்கள்வாய்ந்த சக்கிரக்கூட்டங்களும், பதுமம்போலப் புகுந்திருப்பனவாம். சங்குகள் பதுமமுகிழ்ம்போலப் புகுந்தனவாம், சக்கரக்கூட்டங்களோ விரிந்த தாமரையேபோலப் புகுந்தனவாம், எனப் பொருளால் உணரலாம்.

(ச.) சில இலைகடம்மிற்றுங் கோத்தன நெருங்கின = ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமுடையனவாம், சிலவெதிர், சம்பந்தரகிதங்களாம், அவைகளின் மத்தியில், சிலமீதுதாளாயின, அமராதி புவனங்களுக்கு மேலுறுந் துருவமண்டலம் ஆசிரயமாதலின் என்க; சிலகீழ்த்தாளாம், பாதாளங்களுக்குப் பூலோகத்துக்குங் கீழுறுங் கூர்மாசிரயமாதலினென்க,

ஈமலரும்பருவத்தரும்பு.

சிலமூலமில்லாதன, சிவவிஷ்ணுலோகாதிகளுக்கு நித்தியத்தன்மை யுண்மையின் என்க; சில தெரியாத என்பதனாற் றிரியக்கு மூலங்களென்பனவாம்,' திரியக்கமன சுபாவமேயான வாயுவாலே சில புவனங்கள் பிடிப்புண்டிருத்தலினென்க; இத்தன்மையான பதுமங்கள், அதனிடை = அச்சிலையினகத்து, தெரிந்தன = காணப்பட்டனவென்பது அந்நுவயம். இவற்றிடை = இப்பதுமங்களின் சமீபத்தில், பலதிரண்டன = நூறுயிரஞ் சங்கங்களிருக்கின்றன, சங்கமென்பதனால், நக்ஷத்திரதாரைக் கிரகரூபங்களான சோதிமண்டலங்கள் சொல்லப்படுகின்றன, சமுத்திரம்போல் நீலமான வாகாயத்திற் சங்கசங்கம்போற் பிரகாசிக்கின்றமையின் என்க; சக்கரசத்தத்தால் மண்டலாகாரங்களான தீவுகளெனப்படுகின்றன; அவை சக்கரதாரைபோற் பிரகாசிக்கின்ற சமுத்திரங்களோடு கூடியிருத்தலின் அதற்கொப்பாமாதலின் என்க. பூலோகத்தினது பாகியத்திருக்கும் கூர்மாசிரயத் தன்மையுண்மையின் என்பதுபாடபேதம். நக்ஷத்திரக் கிரகதாரையென்றும் பாடம். (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சுயம்தீர்த்தயாத்திரையில், சாலக்கிராமக்ஷேத்திரத்தில், கண்கூடாகக்கண்ட சிலையைக் குருவாக்கியத்தானே ஸ்மரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ இராகவர், அதுவே ஸ்ரீ பகவானால் ஈண்டு ஜகத்துக்கற்பனே சகிதபிரஹ்மதிருஷ்டாந்தத்தன்மையானே யுதாகரிக்கப்பெற்றது, என்று எண்ணினவராய் யுரைத்தல்:—என்ற என்பது.

என்ற போதுசா லக்கிரா மப்பெய ரிடத்திலே நெடுமாய
னின்ற குன்றிலே கண்டன னனையதோர் நெடுஞ்சிலை யெனக்கூறும்
வென்றி வீரனை வசிட்டனு நோக்கியே வெற்புநீ முதற்கண்ட
தன்று பேரண்ட நிலைமையுள் ளேயுறை யறிவையே சிலையென்றேன்.

(ப - ரை.) என்றபோது = என இவ்வாறருளியகாலத்தில், சாலக்கிராமப்பெயரிடத்திலே = சாலக்கிராமம் என்னும் நாமம்பூண்ட க்ஷேத்திரத்திலே, நெடுமாயனின்ற குன்றிலே = ஸ்ரீமந்நாராயணர் எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற பர்வதத்தில், கண்டனன் = தரிசித்தேன், அனையதோர் நெடுஞ்சிலை = தாங்கள் கூறியதாகிய ஒப்பற்ற ஒரு பெரிய சிலையை, என = என்றுரைப்ப, வென்றிவீரனை வசிட்டனும் நோக்கியேகூறும் = வெற்றிமாலை பொருந்திய ஸ்ரீ வீரராகவனை நோக்கி ஸ்ரீ வசிட்டபகவானும் உரைப்பதாவது, நீ முதற்கண்டது வெற்பு அன்று = நீ முன்னர்த்தரிசித்தது சிலையல்லவாம், பேரண்ட நிலைமையுள்ளே யுறை = பெரும் பெரும் பிரமர் அண்டங்களின் றிதியுள்ளேயுள்ள, அறிவையே சிலையென்றேன் = சித்துருவத்தையே சிலையென்றுரைத்தேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உண்மையேயிது, அத்தகையதாய பதுமவனக் குறிகள்வாய்ந்த அம்மகாசிலையானது என்னாற் காணப்பெற்றது, சாலக்கிராமத்தில் ஸ்ரீ ஹரியின் ஆலயத்திலிருக்கின்றது; திருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகசம்பந்தம் உன்னால் நன்குணரப்பெற்றது என மகிழ்ந்தாமோதிப்பவராய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறல்:—கூறுமென்பதாதி. இஃதிவ்வண்ணமாமென அந்தத் திருஷ்டாந்தபூதமான சிலையை கண்டுளோயென வுணர்ந்துளாய்; அத்தகைய தார்ஷ்டாந்திகபூதசிதாத்மா எத்தகைய வியற்கையதாமோ, நிரவகாசசிற்கனமாமோ, சமமாமோ, பிராணனுக்கும் பிராணனாமோ, நிரதிசய ஆனந்தரூபமாமோ, அதன்விடயத்திலும் கண்டுளாயென எண்ணியிருக்கின்றாய்; எம்மாலோ நீகண்ட சிலைத்திருஷ்டாந்தத் தன்மையானே சருதப்பெறவிலதாம், மற்றோ அபூர்வமேயாம், பிரஹ்மமே சிலைத்தன்மையானே இனிது கற்பிக்கப்பெற்று, வில்வம்போல உபந்யசிக்கப்பெற்றதாம், என வுபாயத்திற் றூற்

பரிய விசம்வாதமிருப்பினும், உபேயத்தில் விசம்வாதமிலதாம், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—எம்மாலோ வுனக்கு, அபூர்வமேயாய இச்சிலை ஈண்டு இயம்பம்பெற்றது, எம்மகாகுக்ஷியினுள்ளே யாவுமுளவுமாம் இலவுமாமோ; இச்சிற்சிலையே எம்மாலுனக்குரைக்கப்பெற்றதாம்; எதனுள்ளே உலகங்களியாவுமாமோ. (3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சித்தாத்மாவின்கண்ணே கௌணிவிருத்தியானே சிலைச்சத்தப்பிரயோக நிமித்தகுணங்களைக்காட்டல்:—பலவென்பது.

பலமு மொன்றுமெய் யாகிய சகங்களுட் பயின்றசித் துயர்கல்லா
நலனுறச்செறிந் திறுகி யொன்ருகியே நவின்றசிற் சிலையின்பா
லுலகசாலங்க ளுறைந்திடும் வானிலே யுறைதரு காற்றேபோ
னிலன்விண் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சிலை யுரையாகா.

(ப - ரை.) பலமும் ஒன்று மெய்யாகிய = கனமும் ஏகமும் ஆகிருதியாகவுற்ற, சகங்கள் உட்பயின்ற = உலகங்கள் உள்ளேயுள்ள, சித்து = அறிவானது, உயர்கல்லாம் = உயர்ந்த சிலையாம், நலனுறச் செறிந்திறுகி = நன்மையுறப்பொருந்தி நெருங்கி, ஒன்ருகியே நவின்ற = ஏகமேயா யிருக்கின்றதென்று புகன்ற, சிற்சிலையின்பால் = அறிவுருச்சிலையினிடத்தே, உலகசாலங்கள் = ஜகத்கூட்டங்கள், உறைந்திடும்=அமர்ந்திருக்கும், வானிலே யுறைதரு காற்றேபோல் = ஆகாயத்திலே இராநின்ற வாயுவே போலவாம், நிலன் விண்கால் கிரிதிசையெலாமேவியு நெடுஞ்சிலையுரையாகா = பூமி, யாகாயம், காற்று, பர்வதம், திக்கு, என்னும் இவையாவும் பொருந்தியும் பெரியசிலையானது பொருந்தாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) கனத்தன்மை ஏகான்மகத்தன்மையாதிவயத்தானே இச்சிலையே சித்தாம்; ஆதிபதத்தானே அபேத்தியத்தன்மை ஏகரசத்தன்மைகூட ஸ்தத்தன்மையாதி பரிக்கிரமோம்; அத்தியந்தம் கன அங்கமுடையதேயாயினும், மிகவும் இரந்திரமேயில்லாத ஆகிருதியையுடையதேயாயினும், அதனுள்ளே யுலகக்கூட்டம், விபுல அநிலம் வியோமத்திற்போல வுள்ளதேயாம்; உம்மைச் சப்தங்களானே குறிப்பிக்கப்பெற்ற முரண்பாடானதுமாயையினுலே பரிகரிக்கத்தக்கது. சுவர்க்கம்பூமி, வாயு வாகாசம் பர்வதம் சரித்துத் திசையெலா மிருந்தபோதினும் அச்சிலையின்கண், ஒருசிறிதும் துளைவிழாதாம்.

(ச.) செறிந்திறுகி = சிக்கென்று நெருங்கி, ஒன்ருகியும் = ஏகரூபமாகியும், நிலமுதலாகிய, ஜகத்திரள் அதற்கபின்னமாதலின், நெடுஞ்சிலை யுரையாகாவென்பது விரோதமன்றென்பதாம், மூ:-கனத்தன்மை = நிபிடத்தன்மை, ஆதிசப்தத்தானே விபுத்வாதிகளாம், அதன் சாமர்த்தியத்தானே இச்சித்துச்சிலையேயாம், அதற்கொப்பாதலின்; அபின்னத்தன்மையானே கனத்துவநீரந்திரத்துவங்கட்கு விரோதமின்மையின். அது சிறிதும் ரந்திரமாகாதாம், விண்முதலனவும் அதற்கு வேறுகாமையின். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஜகத்தே எம்மால் ஆண்டுப் பதுமவனத்தன்மையானே குறிக்கப்பெற்றது, இதன்கண்ணேயே தனுங்காத்ம, ஜகத்தாமரை விஜ்ரும்பணமடைகின்றது, இதனினும் உண்மையாக வேறுகாதாம், அயலாய சுத்தாத்மகமுந்தானுகாதாம், அதாவது அச்சகத்தும் வேறுபோலத் தோற்றினபோதினும் உண்மையாக வேறல்லவாம், சுத்த சித்தாத்மகமுந்தானல்லவாம், மற்றூே, மாயையேயாம்; என்று கூறி, அவற்றின் அருகில் நூறுயிரக்கணக்கான சங்குகள் உள்ளனவாம் என்று கூறியதின் முற்பரியத்தைக்கூறல்:—செவ்வியென்பது.

T கொல்லாஜந்தக்கது. ௨ வாசாலம்.
0 கனவலயலவடிவ. கனம் = இறுக்கம்.

செவ்வி தாங்கலில் வனசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்று
வவ்வு கின்றதோர் சுழுத்தியா மவத்தையாய் மருவுறு மதுபோலத்
தவ்வில் சித்தினு ளுலகங்கண் முழுவதுந் தங்குமால் வேறன்றி
யெவ்வி டத்தியா தெப்படி யிருந்ததவ் விடத்தினப் படியென்ப.

(ப - ரை.) செவ்விதாங்கலில் = சிறந்ததாய சிலையில், வனசமும் சங்கமும் திகிரியும் = தாமரையும் சங்கும் சக்கிரமும், எனுங்கீற்று = என்னுங்கீறல், வவ்வுகின்றதோர் சுழுத்தியாம் அவத்தையாய் மருவுறும் = பொருந்துகின்றதாகிய ஒருதுயிலவஸ்தையாய் மன்னுறும், அதுபோல = இத்திருஷ்டாந்தமேபோன்று, தவ்வில் சித்தினுள் = கெடாத அறிவினுள்ளே, உலகங்கள் முழுவதும் = ஜகங்களியாவும், தங்கும் = இருக்கும், வேறன்றி = அன்னியமாயில்லாமல், எவ்விடத்தில் = எங்கு, இயாது எப்படி = எது எவ்வாறு, இருந்தது = இருக்கின்றதோ, அவ்விடத்தினப்படியென்ப = அங்கு அவ்வாறு என்று கூறுவார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சங்கபதுமாதிகளாய சித்திரங்கள் பாஷாணத்தில், சிற்பி மனக்கற்பனை யானே, எழுதப்பெறுகின்றன எவ்வாறோ அவ்வாறே, சென்றவரும் நிகழ்வாதிசெகங்களெல்லாம், சிலையின்கண்ணே சாலபஞ்சிகையாம், ஆண்டுச் சாலபஞ்சிகைவாஸ்தவம்போல உள்ளதாம், சர்வசம்ஸ்தானங்களுமே சித்தின்கண்ணே மெய்போன்றே நிகழுமென்பதாம். சாலபஞ்சிகை = பதுமையென்பதாம். சிலையின் உதரத்தின்கண்ணே சக்கிரபதுமலேகைகள் சுழுப்த அவஸ்தையால் உளிச்சேதத்தினும் முன்னர் வெளிப்படாமையால், எங்ஙனமிருக்கின்றனவோ அங்ஙனம், அறிவினுள்ளேயும் இவ்வுலகமாலையாம்,

(ச.) வனசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியுமெனுங் கீற்றுங்கல்லில் அற்பமும் பின்னமாகாதது போல் ஆதிமத்தியாந்தரூபமாகிய சிற்சிலையும் வெகுவிதசித்திரமான சித்திரங்களோடுகூடினும் பின்னமாகாவென்பது பொருள். உள்ளிருக்கும் வனசமுதலான திதியுள்ள கல் நானாவிதமாகத் தோற்றினும் உண்மையாக ஏகபிண்டமாவதுபோற் செகத்தையுட்கொண்டிருக்குஞ் சித்தும் ஏகரூபத்தை விடாது, என்றும்; சிலையிற் கற்பிதமான பதுமஞ்சிலைமயமாதலின் சிலைக்கபின்னமாவதுபோற் சித்திற் கற்பிதமான ஜகத்துஞ் சித்ரூபத்துக்கபின்னமாம், என்றுங் கண்டு சிலையிற் கற்பிதமான பதுமாதிகீற்று மிளகுக்குள்ளிருக்குமுறைப்பு இரதபூர்த்தியுஞ் சுவாபாவிகமாதலின் உதியாது, திரவியமுள்ளமட்டு நசியாதாதலின் அஸ்தமியாததுபோலுஞ் சித்திற் சகத்திதி என்றும், மாதரகத்து மனிதகர்ப்பமிருப்பதுபோலும், மச்சாசாரமானது வில்வபலத்தி னகத்திருப்பதுபோலும் விகாரரூபமான பிரமாண்டமண்டலஞ் சித்தினகத்து வவ்வுகின்றது என்றும், காண்க; வனசமுதலான கீற்று சிலையுதரத்தில், சுழுத்தியாமவத்தையாய் மருவுறும், சுழுத்தியவஸ்தைபோல் நிச்சலாவஸ்தையாயிருக்கும் அதுபோல் உலகங்கண்முழுதுஞ் சித்தினகத்தே சுழுத்தியவஸ்தையாய்த் தங்கும், சித்ரூபமான பிரமமெப்போது எவ்விடத்து = எந்தத்தேசத்தில், யாது = எவ்வுருவாய், எப்படியிருந்தது, அவ்விடத்தில் அப்பொருளே அப்படி = அந்தப்பிரகாரமாகவே, காணப்படும், ஆதலிற் சகலரூமான பிரமமே சுழுத்தியவஸ்தையை யடைந்தவன்போல் நிர்விகாரமாயிருக்கும் என்ப; பிரமஞ்சர்வான்மகமாதலினும், சத்தியசங்கற்பமாதலினும், சங்கற்பானுசாரத்தால் நானாரூபமாயிருப்பது தகுமென்பது கருத்து. (5)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) திருஷ்டாந்தவாயிலாக, யாவுமே சொரூபத்தினும் அயலின்றிச் சொரூபமயமேயாமெனல்:—நானு, விரியென்பன.

நானுவாம் பணதிகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்ணுங்கற்போ
லானுதசகங்களையுள் ளடக்கினுப்வேற் றுமைமேவா தறிவொன்றேயாங்
கானுர்பங் கயமெல்லாம் வேறன்றிக் கன்மயமாங் கணக்கேபோல
வானுர்சிற் சொரூபத்தைப் பிரியாத தன்மயமாம் வையமெல்லாம்.

விரிசிலையி லெழுதியபங் கயமாதி யுதித்தத்த மித்ததுண்டோ
திரிபுவனங் களுஞ்சித்தி லப்படியே வில்வக்காய் செறிந்தமச்சைப்
பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்தாற் பரந்தவண்டங்
துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால் வேறென்று சொல்லவொண்ணு.

(ப - ரை.) நானுவாம் பணிதிகள் உள் நண்ணுகினும் = பலவிதமான விசித்திரங்கள் உள்ளே பொருந்தினும், ஒருமையே நண்ணுங்கற்போல் = ஏகத்தகைமையையே பொருந்தும் சிலைபோல, ஆனுதசகங்களையுள்ளடக்கினும் = ஞானத்தாலன்றி மாருத உலகங்களை யுள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருப்பினும், வேற்றுமை மேவாத அறிவொன்றேயாம் = பின்னமுருத சித்தேகமேயாம், கானுர்பங்கயமெல்லாம் = அமைக்கப்பெற்ற தாமரைமுதலயாவும், வேறன்றிக் கன்மயமாங்கணக்கேபோல = அயலில்லாமல் பாஷாணமயமாம் நியாயமேபோல, வானுர் சிற்சொரூபத்தை = ஆகாயம்போல் வியாபகமாகிய அறிவுவடிவத்தை, பிரியாத தன மயமாம் வையமெல்லாம் = விட்டுநீங்காது அவ்வறிவுமயமேயாம் உலகமியாவும்.

விரிசிலையிலெழுதிய = விஸ்தாரமாகிய கல்லின்கண்ணே யமைக்கப்பெற்ற, பங்கயமாதி = தாமரை முதலன, உதித்தத்தமித்ததுண்டோ = பிறந்திறந்ததுண்டோசொல் ! அப்படியே = அவ்வாறே, சித்தில் = அறிவில், திரிபுவனங்களும் = மூவுலகங்களும், வில்வக்காய் செறிந்த மச்சைப் பரிசினின் முன்னுரைத்ததுபோல் = கூவிளங்கனியிற்பொருந்திய சோற்றுத் தன்மையினின் பூர்வங் கூறியதேபோல, முடிவில்லாவிகாரத்தாற் பரந்தவண்டம் = அநந்த மான விகாரத்தினலே விஸ்தரித்த பிரமாண்டம், துரிசிலாவறிவினிடை = குற்றமற்ற சித்தி னிடையே, துன்னுமால் = பொருந்தும், வேறென்று சொல்லவொண்ணு = அயலென் றறையக்கூடாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாஷாணத்தினுள்ளே புகுந்தவை பலவேயாயினும், ஏகபிண்டத்தன் மையை, எங்ஙனம் அங்கீகரிக்கின்றதோ அங்ஙனம், இந்தச் சித்தும் கனமான ஏகாகாரமாம் பிண்டத்தன்மையை அடையாநிற்கும், அங்கீகரிக்குமென்பதாம். எங்ஙனம் பதுமம் சிலா கோசத்தினின்றும் அபின்னமாய் அவ்வாகாரமயமேயாமோ, அங்ஙனம் சிருஷ்டியானவை சிற்சொரூபத்தினும் அபின்னமேயாம், அச்சொரூபத்தினும் அபின்னமேயாயினும் பரிச் சின்ன ஆகாரம்போல் இலங்கும். சிலையினுள்ளே பதுமலேகமாலையும் மிளகினுள்ளே கார சமத்கிருதியும், உதயமாவதுமில்லை அஸ்தமாவதுமில்லையாம், இருப்பனவ்வாய சிலைமிளகுகட்கு எழுதல் அழிதல் இல்லாததேபோல, சித்தின்கண்ணே சர்க்கமுமாம். நல்ல சரித்திரத்தோடு கூடிய மங்கையின்மனத்தில் அவளுடைய காந்தன் எப்போதுமே இருப்பதேபோலவும், வில் வக்கனியின்கண்ணே மஜ்ஜையான திருப்பதேபோலவும் அநந்தவிகாரங்களோடுகூடிய பிரஹ் மாண்டமண்டலியும் சித்தின்கண்ணேயிருக்கும்; மலைபோலும், பிரபவ உல்லாச விலாசப்பிர தீதிமாத்திர வடிவையுடையது இச்சித்து; கிரிகூடம்போலும் அவிகாரித்தன்மையான் என்ப தாம். என்பதனுனே பெருஞ்சிலையானது, பல சிற்பிகளின் விருத்தமானச கற்பனுபேதமே போல, பிரஹ்மமும் நாநாஜீவவிருத்த கற்பனுபேதமுறினும், அவ்வவ்வுருவமாகவே யிருக் கும். எங்ஙனம் யாண்டு எதாகாரம் கற்பிக்கப்பெறும் அங்ஙனமாண்டு அதுவேயாகும்.

T தோற்றம், உயர்ச்சி, வரிவு.

(ச.) இவ்விரண்டு கவிக்கும் அருத்தம் முன்பேயாயிற்று. (6-7)

(ஸ்ரீ - வீ - அ - கை.) பிரஹ்மமே யாவுமென்றுகூறி, ஆக்கியாயிகையின் ருற்பரியத்தைத் தொகுத் துபசங்கரித்தல்:—பிரமமென்பது.

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேதமெல்லாம்
பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்றசித்தாய்க்
காமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணுருங் கல்விடைத்தா மரைகள்போலத்
திரமற்ற சிருட்டியெலாம் பயனில்லை யுடல்களெல்லாஞ் சேராதென்றும்.

(ப - ரை.) பிரமத்தின் சற்பாவவடிவான பேருலகின் = சிவத்தினது சத்துருவமான பெரியஜகத்துயாவற்றின், பேதமெல்லாம் = வேற்றுமையாவும், பரமார்த்தசுழுத்தியாய் = உண்மையாய நித்திரையாய், சாந்தமாய் = உபசாந்தமாய், சமமாகி = ஒப்பாகி, பயின்ற சித்தாய் = விளங்குமறிவாய், காமுற்றதன்னுருவாங் கண்ணுரும் = பிரத்தியக்ஷமான சுவாத்மவடிவமாம் திருஷ்டிமாத்திரமேயாகும், கல்விடைத்தாமரைகள்போல = பாஷாண மத்தியிற் கமலங்கள்போல, திரமற்ற = அதிடமாகிய, சிருட்டியெலாம் = சிருஷ்டிகளியாவும், பயனில்லை = பிரயோஜனமில்லை, உடல்கள் எல்லாம் ~~= தேகங்கள் யாவும்~~, சோராதென்றும் = சரீரங்கள் எல்லாம் வடிவத்தை யுடையனவாகா வொருபோதும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரஹ்மசத்தான்மக மியாவும் துயிலிலிருப்பதுபோலிருக்கும், எங்ஙனம் துயிலின்கண்ணிராநின்ற சீவன்ரூரும் விசித்திரசொப்பனர்த்தகற்பனுபேதத்தையவிரோத மாகப் பொறுத்தலாமோ அதுபோலென்பதாம்; சிலையினுள்ளே பங்கஜாதிபோலும் வெகுவித விகாரவிலாசங்களோடு கூடிய எவ்விவ்வுலகவிலாச மயக்கமுளதோ அது சுழுப்தமே=விழியாதவாசனுமாத்திரமேயென் றுணர்தி, ஜகத்துவிலாசமானது நித்தியம் சுழுப்தபதமேயாம் நன்குபிரசாந்தமாய்ச் சமமாய்ச் சிற்கனமாயிலங்கும் எப்பிரஹ்மாகாயமுளதோ அதன் வடிவதாந்தன்மையடைதலின்; துச்சங்களேயாய சிலைக்குட்பதுமங்களேபோலச் சருக்காதிதசைகள், ஆன்மாவின்கண்ணே காண்புறினும், ஒருகாலத்திலேயுமே சொரூபஸ்திதியை யடைவதே கிடையாதாம்.

(ச.) பேதமெல்லாம் = ஜன்மாதிவிகாரங்கள் அனைத்தும், பிரஹ்மத்தின் சற்பாவவடிவான, பிரமமேயாம் என்பதற் கருத்தம் முன்பேயாயிற்று, சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாம், ஆன்மாவில், இத்தன்மையாய்த் தோற்றுகின்ற சகவிலாசங் கல்விடையிற் ருமரைகள்போல், பரமார்த்தசுழுத்தியாய் = பிரமத்திற் சுழுத்தியவஸ்தைபோலிருப்பதாய் காண்கு கினும், சிருஷ்டியெலாம் = சிருஷ்டியாதிகளனைத்தும், பயனில்லை = நிட்பிரமாணங் களாம், ஆதலின், என்றும் = ஒருபோதும், உடல்கள் எல்லாம் சோராது = வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தை மருவாது. (8)

சிலைக்கதை முற்றிற்று.

அருச்சுனன் கதை.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பேதமெய்திடும் இருதயக்கிரந்தியின்பெயரும், சேதமெய்திடும் ஐயங்கள் யாவையுஞ் சிதைந்தே'' என்னுஞ் சுருதியினுனே தத்துவசாக்ஷாத்காரத்தாற் சுயம் சர்வசம்சயமும் சின்னமேயுற்றவராயினும் ஸ்ரீ இராமர், பிறர்கடம் உபகாரப்பொருட்டு அச்

சம்சயபதத்தை வினவுகாமராய், முதலில், தமதனுப்வத்தை யுரைத்துத் தெரித்தல்:—என்னலு மென்றது.

(ச-அ-கை.) முன்பு விசித்திரமாயினும் அகண்டைகரசமான சித்து சிலையாக நிரூபிக்கப்பட்டது, இப்போது சர்வமும் பிரமமென்னும் விவேகிக்கு யுத்தாதியும் சித்தவிசிராந்தியை வாதிக்காதெனத் தெரிவித்தற்கு அருச்சுனன்கதை வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

என்னலுமே யறிவதெலா மறிவுற்றேன் காண்பனவு மெல்லாங்கண்டே
னுன்னருளா லென்னினுநல் லுணர்வுவளர் வுறமீட்டு மொன்றுகேட்கேன்
றுன்னுலகை யாயிரமட் டமைப்பதாய்க் கண்ணடிபோற் றோன்றுகின்ற
முன்னுபுரி யட்டகத்தின் வடிவேது மொழியென்ன முனிவன்சொல்வான்.

(ப - ரை.) என்னலுமே = என்று கூறியபோது, அறிவதெலாமறிவுற்றேன் = அறிய வேண்டிய யாவற்றையு மறிந்தேன், காண்பனவுமெல்லாங் கண்டேன் = தரிசிக்கவேண்டிய யாவற்றையுந் தரிசித்தேன், உன்னருளால் = தேவரீரது திவ்யகிருபையால், என்னினும் = என்றபோதினும், நல்லுணர்வு = நல்லஞானமானது, வளர்வுற = விருத்தியாக, மீட்டும் = மறுபடியும், ஒன்றுகேட்கேன் = ஒன்றை வினவுகின்றேன், துன்னுலகை = நெருங்கிய வுலகினை, ஆயிரமட்டமைப்பதாய் = சகத்திரவிதமதாகச் சமைப்பதாய், கண்ணடிபோல் = தர்ப்பணமென்ன, தோன்றுகின்ற = பிரதீதியாகின்ற, முன்னுபுரியட்டகத்தின் = முதன்மையான புரியட்டகத்தின், வடிவேது = சொரூபமியாது, மொழியென்ன = கூறுவாயென்று, ஸ்ரீ இராகவர் கேட்பூ, முனிவன் சொல்வான் = ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறுவார்.

(ஸ்ரீ-வீர.) அறியவேண்டிய யாவற்றையு மறிந்தேன், காணவேண்டிய யாவற்றையுந் தடையொன்றின்றிக் கண்டேன், யாங்கள், தங்கள் சம்பந்தியாய் மேலாய், இலங்கும், பிரஹ்மஞான அமிருதத்தானே பரிபூரணத்தகைமையை யடைந்தோம்; என்றபோதினும், இதனை மறுபடியும் லீலையாற் கேட்கின்றேன் வெகு ஜனங்களின் போத அபிவிருத்தியின் பொருட்டு, ஹே பிரஹ்மசொரூபரே! பாலகனுடைய லீலாப்பிரசனத்திற் பிதாவேபோல, சினஞ்செய்தல் கூடாதாம். மரித்தவன் பாராவுயணடிதென்னே, தரித்தவன் காணுந் தகைமையதென்னே உள்ளே யநுபவமுறுவதென்னுரூதென்? என, அற்றேற் றத்துவபோதத்தால் எல்லாவையங்களும் எடுபட்ட வுனக்கு, எங்ஙனம் மாயாமயமாய்ப் பொருத்தமொன்றுமில்லாமற் பொலியும் இந்தச்சமுசாரத்திலுற்ற விவகாரத்தில் இத்தகைய வையம் உண்டாயது; என, உணர்ந்திருந்தபோதினும், இவ்விசேடங்களியாவற்றையும் மீளவும், வெகுவாக அஞ்ஞ அனுக்கிரகப்பொருட்டு வினவுகின்றேன், அவ்வியாவற்றையும் பரமகருணையினலே கூறியருளவேண்டும்; என, புரியட்டகமென்று ஒன்றுளது அதுவே செய்யும் யாவற்றையும் என, இங்ஙனமாயின், பஞ்சீகிருதபூதபாகத்தானே ஜகத்தாகாரமாய்ப் பரிணமமுற்றதும், அபஞ்சீகிருதபூதகாரியலிங்க பாகத்தானே தற்பிரதிபிம்பக்கிரக தர்ப்பண பூதமும் ஆய புரியட்டகத்துக்கேதான் யாதுரூபம், அதனைத் தான் தாங்கள் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினதல்:—துன்னுலகையென்பதாதி. ஜகத்துச் சகத்திர நிர்மாண மகிமையுடையதும், தர்ப்பணமும் ஆயபுரியட்டகத்திற்கு ரூபம் எத்தகையது எனத் தாங்கள் ஹே பகவன் திருவருள் செய்யவேண்டும்.

(ச.) உலகை யாயிரமட்டமைப்பதாகிய மகிமையுள்ள கண்ணடிபோல், நிர்மலமாய்த் தோற்றுகின்ற புரியட்டகத்தின் வடிவெத்தன்மையது, மொழி; (1)

 T கூபரணம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அச்சொரூபத்தைக் கூறும்பொருட்டு ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அதன் மூலமாய அறியப்பெருத பிரஹ்மதத்துவத்தை நன்கறிவித்தல்:—ஆதியென்பது.

ஆதிமுடி வின்றியே சகங்களின்வித் தாம்பிரம மடுத்தவண்ணம்
பேதமுற மேவுதலுஞ் சீவனு நாமென்று பேதித்தெண்ண
மேதமுற நானென்ரு மனனமுற மனமாகு மியைந்தபோதம்
போதமுறு நிச்சயத்தாற் புந்தியாம் புலன்களாற் பொறிகளாகும்.

(ப - ரை.) ஆதிமுடிவின்றியே சகங்களின் வித்தாம் = முதலும் முடிபுமில்லாததாய் உலகங்களின் பீஜமாம், பிரமம் = பரமசிவம், அடுத்தவண்ணம் = சம்பந்தித்தபிரகாரம், பேதமுற மேவுதலும் = வேற்றுமையை நன்கடைதலும், சீவனும்=ஜீவனும், நாமென்று= அகமென்ன, பேதித்தெண்ணம் = வேற்றுமைப்பட்டு நினைவு, ஏதமுறநானென்ரும் = குற்றம்பொருந்த அகமென்ரும், மனனமுற = மனனஞ்செய்த அளவே, மனமாகும் = மன மெனப்பெறும், இயைந்தபோதம்=பொருந்திய உணர்வு, போதமுறும் = உணர்ச்சியடையும், நிச்சயத்தால் = துணிபினல், புந்தியாம் = மதியாம், புலன்களாற் பொறிகளாகும் = சப்தாதிகளைக் கவர்தலால் இந்திரியங்களாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது, ஜகத்துக்கு விரையது. நோயில்லாதது, பிரகாசவடிவது, சுத்தசின்மாத்திரம், கலைவினைகழன்றது ஆக எந்தப் பிரஹ்மமுளதோ, அந்தப் பிரஹ்மமே விண்ணுதிசுக்குமபூதத்தைச் சிருட்டித்து, அபஞ்சீகிருதமாயவதனல், லிங்கத்தையும், பஞ்சீகிருதத்தானே பிரஹ்மாண்டத்தையும், சிருஷ்டித்து, அதனுள்ளே பிரதிபிம்ப லக்ஷணவிவ்கார எதிர்முகத்தகைமையை யடைவுற்றதாகி, சூக்திரப்பிராணன்களின் அபிமானத்தினலே தாரணத்தினின்றும் ஜீவன் என எண்ணத்தக்கவனுவன்; அச்சீவன்ருனே, இத்தேகத்தில், வாசனைவளர்வினலும் அங்கவிருத்தியினனும், விருத்தியாவன், விருத்தியானவ்வன்ருனே வெளியுள் வியாபாரவடிவமாய்ப் புடம் ஆடி யலைந்து திரிவன்; அதற்கே யபிமானுதி வியாபாரபேதத்தானே நாமபேதங்களைக்கூறல்:—நாமென்பதாதி. அகம்பாவத்தானே யகங்காரமாம், மனனத்தானே மனமெனப்பெறும், போதநிச்சயத்தானே புத்தியெனப்பெறும், விடயங்களைக் கவர்தலானே இந்திரியமாம்.

(ச.) சகங்களின் வித்தாம் பிரமமே, பேதமுறமேவுதலும் = அவித்தையை யடைந்ததாய், சீவனும், நாமென்று பேதித்தெண்ணம் = நானென்னு மபிமானத்தினல், நானென்ரும் = அகங்காரமாம், மனனமுற = சங்கற்பரூபத்தினல், மனமாகும், போதம் போதுறு நிச்சயத்தாலே, போதநிச்சயரூபமான வியாபாரத்தினல், புந்தியாம், புலன்களால் = ஆன்மாவாற் பார்க்கப்படுதலினனும் அதற்குக் கன்மத்தைச் சம்பாதித்தலினனும், பொறிகளாகும்= இந்திரியமெனப்படும் என்பதுபொருள். மூ: கலாகலனவர்ஜிதம் = மாயையின் கிராசத்தாலேவர்ஜிதமாயதென்பதாம்; சின்மாத்திர ஆன்மசொரூப மறதியினலே யகம்பாவமாமென்க; இதுவும் தானேதானும். இந்திரியம் இந்திரலிங்கம் இந்திரதிருஷ்டம் என்பதாதி சூத்திரத்தானே இந்திரியசப்தத்திற்கு இந்திரதிருஷ்டம் என்னும் பொருளில், நிபாதஞ் செய்யப்பெற்றிருத்தலின் என்பதாம். (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மேலும் பலதிறம் விரிந்ததைப் பகுத்தேயுணர்த்தி, பெயர் வேறுபாட்டினையும் உணர்த்தல்;—காயமென்பது.

காயமெனு நினைவாலே காயமாங் கடநினைவாற் கடமதாகு
மேயசுபா வத்திந்த வடிவுபுரி யட்டகமா மென்பர்வீரா
தூயவறி ஞன்செய்வோன் புசிப்பவன்சான் றென்றன்முதற் றுரிசிலோடி
மேயபெயர் சிவனு மறிவுபுரி யட்டகமாய் விளம்புமன்றே.

(ப - ரை.) காயமெனும் நினைவாலே = சரீரமென்னு மெண்ணத்தாலே, காயமாம் = தேகமாம், கடநினைவாற் கடமதாகும் = குடமென்னு மெண்ணமுண்டாகவே குடமதாகும், ஏயசுபாவத்திந்த வடிவுபுரியட்டகமா மென்பர்வீரா = ஹே இராகுவீரனே! பொருந்திய இயற்கையோடுகூடிய இந்தச் சொரூபம் புரியஷ்டகமாம் என்று கூறுவர், தூயவறிஞன் செய்வோன் புசிப்பவன் சான்றென்றன்முதல்=சுத்தவுணர்வினன் கருத்தாபோக்தா அறிபவன் என்பன முதலவாக, துரிசிலோடி. மேயபெயர் சிவனுமறிவுபுரியட்டகமாய் விளம்பும் = குற்றமில்லாமற் பொருந்திய நாமம் வாய்ந்த சிவனும் சம்வித்தேபுரியஷ்டகமாய்க் கூறப்பெறும். அன்று ஏ = அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உடற்பாவனையால் உடலாம், குடபாவனையாற் குடமாம், இதே இயற்கை வடிவதைச் சனங்கள்புரியஷ்டகமென்பர் = சர்வவியாபார சாதாரணசுபாவாத்மாப்புரியஷ்டகமென்னும் நாமத்தால் ஸ்மரிக்கப்பெறும், ஞானேந்திரிய வியாபாரத்தானேஞாத்தன்மையாம், கருமேந்திரிய வியாபாரத்தானே கருத்துருத்தன்மையாம், அசன்பல சுகதுக்காசிரயத்தன்மையானே போக்துருத்தன்மையாம், எல்லாவற்றின் உதாசீனபாவத்தானே ஒளிர்வையுமுண்டாக்கவே சாக்ஷித்தன்மையாம், ஆதிபதத்தால் போககரணத்தன்மை இடமாந்தன்மை முதலியவற்றின் நற்கவர்ச்சியாம்; அத்தியாசத்தானே இத்தர்மிகையாய எச்சம்வித்துளதோ அதுவே சிற்பிராதான்யத்தானே ஜீவன் எனப்பெறும், ஜடாம்சப்பிராதான்யத்தானே அதுவேபுரியஷ்டகம் என்று கொள்ளப்பெறும்.

(ச.) மேயசுபாவத்து = இந்தப்பிரகாரமான சுபாவரூபமுள்ள, இந்த வடிவையே புரியட்டகமாமென்று அதனை யறிந்தவர் சொல்வர், அதனிலக்கணம், அகங்காரமாந் தொழின் மேவிப் புந்தியுடன் விதையோடுமணுகி யந்தப்புகன் றதெல்லாஞ் சேர்ந்துபுரியட்டகமாயுயிர்க்ளுளப்பூவில் வண்டாம்; என்று முன்பு கூறப்பட்டது; இப்போது பிரகாராந்தரத்தால் அதனிலக்கணங்கூறல்:—அறிஞனன், செய்வோனன், புசிப்பவனன், சான்றுநான் என்பது முதலான, துரிசிலோட்டி = அபிமானமுடைய அறிவே, மேயபெயர், சிவனும் = சிவனெனப்படும், அவ்வறிவின் சொருபத்தைப் புரியட்டகமென்பர், அந்தக்கரணமணிப் பிரதிபிம்பமாய்க் கருத்துருத்துவபோக்துருத்துவாதி யபிமானமுள்ள அறிவே சிவனும் புரியட்டகமும் ஆமென்பதுபொருள். (3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இதனனே தன்றுதாத்மிய பாவித புத்தியாகாரங்கட்குக் கால வேற்றுமையானே வேற்றுமையால் ஜீவனும் காமக்குரோத ஹர்ஷவிஷாதாதி அநுரஞ்சிதனய் நானைப்போல ஆவன், ஆயசமஷ்டி வியஷ்டிஜீவனய அவனுக்கே விரைக்கு முளை கொழுந்திலை சாகோபசாகையாதிபோல, எல்லாவுலகமும் ஆகாரமாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்துத் திருஷ்டாந்தமாக உபாக்கியானந்தொடங்கல்:—கடியவென்பது.

கடியபுரி யட்டகத்தின் வசத்தாலே கனவின்மேற் கனவுபற்றி
நெடியபல பொய்கானு நெறிபோல விச்சகமு நிகழுமன்றே
படியளந்தோ னருளுவதோர் நெறிகேளா யந்நெறியைப் பார்த்தன்பற்றி
யடிமுடிவில் பதச்சிவன் முக்தனய்ச் சுகசீவி யாகுமன்றே.

(ப - ரை.) கடியபுரியட்டகத்தின் வசத்தாலே = வலுவான புரியஷ்டகத்தின் வயத்தினாலே, கனவின்மேற் கனவுபற்றி = சொப்பனத்தின்மேற் சொப்பனத்தை யடைந்து, நெடிய பல பொய்காணும் = பெரிய அநேகமித்தைகளையே பார்க்கும், நெறிபோல=மார்க்கமேமானும், இச்சகமும் நிகழுமன்றே = இந்தச் சகத்தும் பிரதீதியாம் அப்போதுமாத்திரம் தோன்றாநிற்கும்; படியளந்தோன் அருளுவதோர்நெறிகேளாய் = பூமியைத் திருவடியானே யளவிட்டருளிய ஸ்ரீ பரந்தாமன் இனித்திருவருள் செய்வதாகிய ஒப்பற்றமார்க்கத்தைக்கூறக் கேட்பாயாக, அந்நெறியைப் பார்த்தன்பற்றி = அந்தமார்க்கத்தை யருச்சுனன் றொடர்ந்து, அடிமுடிவில் பதச்சீவன் முத்தனாய் = ஆதிமத்தியாந்தரகிதமான பதவடிவ சீவன் முத்தனாகி, சுகசீவியாகுமன்றே = ஆநந்தவாழ்வுடையவனாய் ஆவனப்போதே, அன்று ஏ அசைநிலைகள் எனினுமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதனானே அவ்வக்காலத்தில் ஜீவன் அயல் அயலோன்றானேயாவன், பாவிதாகாரத்தினாலே, புரியஷ்டக வியற்கையானே காலத்தால் அநந்தவாசனாகனிக உதயமாய ஆகாரத்தை யடையாநிற்பன். நீர் தெளித்தலானே விரையானது இலைமுதலியவை யாதலேபோல, வாசனைப்படியே ஆகாரவானியான் சரீராதியான் ஸ்தாவராதியான் சராதியான் என ஆவன் ஆயின் கற்பிதபேதங்களில் சத்தியத்துவ ஆரோபத்திற் காரணமென்னெனின்? வியஷ்டித்தன்மையானே ஜீவிப்பவனாயினும், அத்தியந்த ஜீவபூதமாய தனக்கு உண்மையாக எங்குமிருக்குந்தன்மையானும், முடிபிலாத்தன்மையானும், அபரிச்சேதத்தானே சத்தியத்தன்மையானும் எதை யெதைப் பாவிக்கலாமோ, அதுவதுவாகவே விரைவிலேயே அவ்வதன்பற்றதனாலே தற்சத்தையாரோபத்தினாலே, சத்தியம்போலிலங்கும், இலங்கவே, அதன்பற்றறுதலானே, அதன் சத்தியத்தகைமை மயல்நீங்கியவழி, தத்துவத்தை யறிந்தவனுக்குச் சீவன் முக்தியானது சித்திக்கும் என்பதாம். இதேபொருளானது ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின்கண் ஸ்ரீ பகவானாலும் அருச்சுனன் பொருட்டுபதேசித்தருளப்பெற்றதாம் எனல்:—படியளந்தோனென்பதாதி. ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரானே யருளப்பெற்ற தூயதாயபற்றிலாநெறியைக் கூறக் கேட்பாயாக, எதனைத்தழுவிப் பாண்டுவின் புத்திரனாகிவரும் அருச்சுனன் என்னும் மகாராஜருஷியானவன் ஜீவன் முக்தனாகிச் சுகமாக ஆன்மாவில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனனோ; ஹே மகாபாகுவே! அந்நெறியைக் காட்டும்பொருட்டே ஜீவன்முக்தி சுகவிசிஷ்ட அர்ச்சுன ஆக்கியாயிகை தொடங்கியதாம்.

(ச.) எப்படி சனங்கள் புரியட்டகவசத்தாலே சொப்பனத்தினின்றுஞ் சொப்பனாந்தரத்தை அசத்தியமாகவே காண்பதுபோல், இச்சகத்தையுங் காண்கின்றான் என்றதாயிற்று. இத்தன்மையான சொப்பனப்பிரபஞ்சத்தை மித்தையென நிச்சயித்து அருச்சுனன்போல் அசங்கனாகவே விவகரிக்கவேண்டுமென்று அவன் கதையை வியந்துரைத்தல்; படியளந்தோன் என்பதாதியால், (ஓர்நெறி = அசங்கமகதியை.) (4)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அருச்சுனன் உபாக்கியானத்தை விவரப்படுத்தத்தொடங்கல்:- வெருவென்பது.

வெருவாம லருச்சுனனட் கழிப்பதுபோ னட்கழிப்பாய் வீரவென்னப்
பெருமானே யருச்சுனனெனப் போதுதிப்ப னவனுக்குப் பின்னைகாந்த
னருளாலெவ் வாறுபதே சிப்பதெனக் கேட்டருளு மண்ணலுக்குத்
திருமால்வந் தருச்சுனற்கு மேலுணர்த்து நெறிவசிட்டன் செப்பலுற்றான்.

(ப - ரை.) வெருவாமல் = அஞ்சாமல், அருச்சுனன் நாட்கழிப்பதுபோல் நாட்கழிப் பாய் = பார்த்தன் காலங்கடத்துவதுபோலத் தினங்கடத்துவாய், வீரவென்ன = வீர இராகவனேயென்றுகூற, பெருமானே = ஹே பிரஹ்மசொரூபராகிய பகவன் ! அருச்சுனன் எப்போதுதிப்பனவனுக்குப் பின்னைகாந்தன் = பார்த்தன் எக்கால் உதயமாவன் அவ்வருச் சுனனுக்கு ஸ்ரீ இலக்குமிநாயகன், அருளால் = கிருபையால், எவ்வாறு உபதேசிப்பது = எங்ஙனம் அனுக்கிரகம் செய்வது, எனக் கேட்டருளு மண்ணலுக்கு = என்று வினவியரு ளும் ஸ்ரீ இராகவருக்கு, திருமால்வந்து = ஸ்ரீமந்நாராயணர் திருவவதாரஞ்செய்து, அர்ச்சு னற்கு = பார்த்தனுக்கு, மேலுணர்த்தும் = பவிஷ்யத்துபதேசஞ் செய்தருளும், நெறி = மார்க்கத்தை, வசிட்டன் செப்பலுற்றான் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் உபதேசிக்கத் தொடங் கினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விரைவாகத் துக்கமின்றி நாட்களைக்கழிப்பன் அதுபோற் கழிக்கலாம், என்றிட, ஹே பிரஹ்மசொரூபரே ! எப்போது அவ்வர்ச்சுனன் உண்டாவன், எத்தகைய அசக்தத்தகைமையை ஸ்ரீ ஹரியானவர், அப்பாண்டுநந்தனன்பொருட் டருள்செய்வார். என ஸ்ரீ இராகவர் வினவ, ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுவதாவது; குணமுருதது சாந்தசாம்: மூலம் தற்பொருளில் ணிச்விகுதியாயது. (5)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆண்டுமுதலில் அர்ச்சுன அவதாரத்திற் காரணங்கூறும்பொருட்டு சர்வமூலத்தைத் தொடங்கல்:—உகமென்பது.

உகநாலு முடிவுதொறு முயிரனைத்துஞ் செற்றவினை யுன்னிக்கூற்றுத்
தகவான தவஞ்செய்யு மொருகாலெட் டாண்டுதச வருடமோர்கான்
மிகுமீரா றுண்டொருகா லையாண்டோர் காலோர்கான் மீண்டேழாண்டு
துகடீரும் பதினாறுண் டொருகாலிப் படிப்பலகாற் றுணிந்துநோற்கும்.

(ப - ரை.) உகநாலும் முடிவுதொறும் = ஒவ்வொரு சதுர்யுகஈற்றிலும், உயிரனைத் துஞ் செற்றவினையுன்னி = சகலஜீவர்களையும் கொன்ற கருமம் பிடித்துக்கொண்டதென் னும் சங்கையினாலே, கூற்று = யமதருமராஜாவானவர், தகவான தவஞ்செய்யும் = தகுதி யானதவத்தை யியற்றுவர், ஒருகால் எட்டாண்டு = ஒருபோது எட்டுவருடம், தசவருடம் ஓர்கால் = பத்துவருடம் ஒருபோது, மிகும் ஈராறு ஆண்டு ஒருகால் = ஒருபோது மிகுதி யான பன்னிரண்டுவருடம், ஓர்கால் ஐயாண்டு = ஒருபோது ஐந்துவருடம், மீண்டு ஓர்கால் ஏழாண்டு = மறுபடியும் ஒருபோது ஏழுவருடம், துகள்தீரும் = குற்றமறும், பதினாறுண் டொருகால் = ஒருபோது சோடசவருடம், இப்படிப் பலகால்=இவ்வண்ணம் பலசமயம், துணிந்துநோற்கும் = நிச்சயித்துத் தவம்புரிவர்.

(ஸ்ரீ -. வீர.) தம்முடைய அதிகாரத்தை மாறாமல் நடத்திவரும் அந்தப் பகவானாகிய யமதருமர், ஒவ்வொரு சதுர்யுகம் செல்லும்போதும் அல்லது துவாபரஈற்றிலும் துவாபர ஈற்றிலும் ஒவ்வொருபோது பூதங்களைக் கொல்லும் பாவசங்கையினானே, தவத்தை யினிது புரிவர். அதன்கட் காலநியமம் இல்லையெனல் ஒருகாலென்பதாதி. ஒருபோது 8 வருடங் கள், 10 வருடங்கள், 12 வருடங்கள், ஒருபோது 5 வருடங்கள், 7 வருடங்கள், ஒருபோது 16 வருடங்கள், ஆகப் பலதிறனர்.

(ச.) செற்றவினை = கொன்றபாவத்தை, உன்னி = அதனிவிர்த்திக்கு, தகவான தவஞ்செய்யும், நோற்கும் = தவஞ்செய்யும். (6)

T நிர்வாதை.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நமனர் நடக்கும் நடையும் நானிலத்தொழுகும் ஒழுக்கமும் காட்டல்:—இப்படியே என்பது.

இப்படியே யமன்றவம்பூண் டோருயிருங் கொல்லாம லிருந்தபோது
மொய்ப்புறுபல் லுயிராலும் பெயர்விடமற் றறநெருங்கு மூரிஞால
மப்படியி னுலந்த விசித்திரமாம் பலபூத மநேகமான
துப்புறுமூ கங்களாற் பூபாரந் தொலைவிக்குந் தொன்றுதொட்டே.

(ப - ரை.) இப்படியே=இவ்வாறே, யமன் தவம்பூண்டு ஒருயிரும் கொல்லாமலிருந்த போது = தருமராஜர் அருந்தவந்தொடங்கி எப்பிராணியையும் இம்சியாமல் இருந்தகாலையில், மொய்ப்புறு பல்லுயிராலும் = ஒருங்குசேர்ந்துள்ள பல ஜீவர்களாலும், பெயர்விடமற்று = அசையக்கூடவிடமில்லாமல், அறநெருங்குமூரிஞாலம் = அத்தியந்தம் நெருக்கத்தையடையும் பெரிய ஜகத்தானது, அப்படியினுலந்த விசித்திரமாம் = அவ்வாற்றினல் அந்த வைசித்திரியமான, பலபூதம் = பலவுயிர்களும், அநேகமான துப்புறும் ஊகங்களால்= பலபல வகையான பயனைப்பயக்கும் யுக்திகளினாலே, பூபாரம் தொலைவிக்கும் தொன்று தொட்டே = பூமியின்பாரத்தைத்தீர்க்கும் அநாதியாகவே.

(ஸ்ரீ-வீர.) அத்தருமராஜர் நியமமாக இருந்துகொண்டு தவத்தை நடத்தி வரும்போது நொதுமலுடனிருப்ப, மிருத்தியுவானவர் ஜகத்ஜாலத்தில் எவ்வுயிர்களையுமே இம்சியார்; அவ்வகிம்சையாகிய ஏதுவினானே மகீதலமானது ரந்திரமில்லாதபடி வெகுபூதக்கூட்டங்களானே சஞ்சாரயோக்கியமின்றியதாய் ஆம்; மழைகாலத்தில் வேர்வைவாஞ்கிய குஞ்சரம் மசகங்களாற்போலும். அதன்பின்னர் இவ்விசித்திரங்களாய பூதங்களை ஸ்ரீ விஷ்ணுவாதி தேவதைகள் அங்கிசாவதார பாரதயுத்தாதி வெகுவே யுபாயங்களால், பூபாரநிவிர்த்தியின் பொருட்டு இம்சையினானே குறைவுசெய்வார்கள். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இப்பார அவதாராதிவிவகாரமும் அநேகமுறை நடந்துளதென்றும், அதில் நடந்த விசேடமின்னதென்றும் கூறல்:—இவ்வகை, அதனாலே, என்பவை.

இவ்வகையே நாலுகமும் பல்லுயிரு முலகமுத லிறந்துபோன
வவ்வகையோ ரெண்ணில்லை யாதித்தன் றந்தநம னந்தவண்ணங்
கைவளர்பல் லுயிர்கொன்று கீந்தநா ளுறுபாவங் கட்டழிப்பா
னெவ்வமறு தவம்பூண்டு பன்னீராண் டேகாந்தத் திருந்தவெல்லை.
அதனாலே சாவில்லாப் பல்லுயிரா லறநெருங்கு மதிபாரத்தை
யெதனாலே தீர்வமெனத் திருமாலைச் சரணக வெய்தும்பூமி
மதுசூத னிருவடிவா யவனியிலே யவதரிக்கும் வசுதேவற்குச்
சுதனாகும் வடிவொன்று பாண்டுவுக்குச் சுதனான சொரூபமொன்றே.

(ப - ரை.) இவ்வகையே = இவ்வாறே, நாலுகமும் பல்லுயிரும் உலகமுதல் = சதுர்யுகங்களும் அநேக வுயிர்களும் உலகமுதலனவும், இறந்துபோன வவ்வகையோ ரெண்ணில்லை = சென்றுபோனவை அப்பிரகாரம் ஒரு கணக்கே கிடையாது, ஆதித்தன்றந்த நமன் = சூரியபகவான் அளித்த தருமர், அந்தவண்ணம் = அந்தப்பிரகாரம், கைவளர் பல்லுயிர்கொன்று = தம்மகப்பட்ட பல உயிர்களையும் இம்சித்து, கரந்தநாளுறுபாவம் = சென்றநாள் ஒன்றும் பாதகம், கட்டழிப்பான் = கெடுக்கும்பொருட்டு, எவ்வமறுதவம்

பூண்டு = குற்றமற்ற தவத்தை மேற்கொண்டு, பன்னீராண்டு = பன்னிரண்டு வருடங்கள், ஏகாந்தத்திருந்த எல்லை = தனித்திருந்துகொண்டசமயம்.

அதனாலே = அக்காரணத்தினாலே, சாவில்லாப்பல்லுயிரால் = மடியாத பல ஜீவர்களால், அறநெருங்கும் = அத்தியந்தம் நெருங்கியுள்ள, அதிபாரத்தை = மிகுந்தபாரத்தை, எதனாலே தீர்வமென = எவ்வுபாயத்தினாலே தீர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று, திருமாலைச் சாணக = ஸ்ரீமந்நாராயணரைச் சரணாகதியாக, எய்தும்பூமி = அடையும் பூமிதேவி, மதுசூதன் = மதுவென்னும் அசுரனைக்கொன்ற ஸ்ரீ பகவான், இருவடிவாய் = இரண்டுரூபமாய், அவனியிலே யவதரிக்கும் = பூமியின்கண்ணே திருவவதாரஞ்செய்யும், வசுதேவற்குச் சுதனாகும் வடிவொன்று = வசுதேவனுக்கு மைந்தனாகும் ரூபம் ஒன்று, பாண்டுவுக்குச் சுதனான = பாண்டுமகாராஜாவுக்கு மகனான, சொரூபம் ஒன்றே = வடிவம் ஏகமே.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வண்ணம் யுகசகத்திரங்களும், விவகாரசதங்களும், பூதங்களும் உலகங்களும், மிகவுங் கழிந்தன வநேகங்களாம், இப்போதுள்ள பிதுருநாயகராகிய இவ்வைவசுவத யமதருமரால் அநேகயுகங்கள் கழிந்த அப்போது பாவங்கணசித்தற்பொருட்டுப் பன்னிரண்டு வருடங்கள், ஈண்டு விரதவொழுக்கமானது செய்யத்தக்கதாகவரும், அப்போது ஜனங்களின் பீடனம்[1] வெகுதூரத்தே விடத்தக்கதாகும்; இவ்விசேஷணத்தாலே விரத சரியை, அஹிம்சாதிகடித[2] நிர்விகற்பசமாதிரூபமென அறியப்பெறுகின்றது. அதனானே இந்த ஊருவியானது சாவாமநடபூதங்களானே இரந்தரமில்லதாய்த் தீனையாய், வனதுல்மசூங்கீர்ணமாய், காடேயடர்ந்ததொப்பப் பாரபூதங்களானே ஆம், பூபாரத்தினாலே மெலிந்த திருவரமேனியை யுடையவளாகிய பூதேவி ஸ்ரீ ஹரியைச் சரணாகதியாகவடைவள், பகையினாலே துன்புற்ற காந்தையாகிய பிரியை தீனையாய்ப் பதியைச் சரணடைவதேபோலும் பின் ஸ்ரீ ஹரியானவர், நரன் எனவும் நாராயணன் எனவும் இரண்டு திருமேனியராக, அகில, தேவாங்கிசர்களாய்ச் சகாயத்தின்பொருட்டுவந்த அநுகதர்களுடன் பூமியின்கண்ணே திருவவதாரஞ்செய்வர், வாசுதேவர் எனப் பெயரியைந்து புகழப்பெற்ற வசுதேவகுமாரர் ஒருவர், ஆக ஆகமெடுப்பர், பாண்டவன் என்னும் அருச்சுனன் ஸ்ரீ ஹரியின் இரண்டாவது வடிவமாம்.

(ச.) சூரியபுத்திரர் ஆகிய யமதருமரானே அவ்வாறே பன்னிரண்டு வருடங்கள், ஜனமாரணம் தூரத்தே விடுபட்ட விரததபச்சரியை செய்வதுண்டு. (8-9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அருச்சுனற் குபதேசிக்க நேர்ந்தவிதத்தை யறைதல்:—வாசுதேவென்பது.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுனனு மமும்படைத்து வருமப்போதில்
வீசுதார் திருதாராட்டிரன்மைந்தர் கிளைஞரொடும் விசயன்மேலே
யேசுபோர் செய்யவருந் தன்கிளைஞர் மரணத்துக் கிரங்கிப்பார்த்த
ஞசுசரா சனம்வளையா னதுபொருட்டா லுபதேச மருளுமாயோன்.

(ப - ரை.) வாசுதேவப்பெயரும் அருச்சுனனுமமும் படைத்துவரு மப்போதில் = ஸ்ரீ வாசுதேவன் என்னுந் திருநாமமும் பார்த்தன் என்னும் பெயரும் தாங்கிவந்த அந்தக் காலத்தில், வீசுதார் திருதாராட்டிரன்மைந்தர் = மணம்வீசும் வெற்றிமாலையைத்தரித்த திருதாராட்டிரன் குமாரர், கிளைஞரொடும் = உறவினரொடும், விசயன்மேலே = அருச்சுனன்மேல், ஏசுபோர் = நிந்திதயுத்தத்தை, செய்யவருந் தன்கிளைஞர் = செய்யவாராநின்ற

 [1] பீடை. [2] கலய்யு. [3] கடிதம் = கூடியது.

தனது உறவினர், மரணத்துக்கிரங்கி = சாவுக்கிரக்கமுற்று, பார்த்தன் = பிருதையின் மைந்தன், ஆசுசராசனம் வளையான் = விரைவில் வில்லைவளைத்துப் போர்செய்யாமன் மயங்குறுவன், அதுபொருட்டால் = அதனை நிமித்தமாகக்கொண்டு, உபதேசம் அருளும் மாயோன் = கீதோபதேசத்தை யநுக்கிரகம் செய்தருளுவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி.

(ஸ்ரீ-வீர.) அவ்விருவடிவங்களும் அங்ஙனமங்கு நிகழும்போது, துரியோதனன் எனப் பெயரிய அருச்சுனன் பிராதா ஒருவன் வருவன். அவன் சில இடர்விளைக்க இருவருக்கும் போர் ஏற்படும், அதன்கண்ணே 18 அக்குரோணி சைனியங்களும் பந்துக்களும் ஒருங்கு கூடுவார்கள், கூடிய மரண உன்முகர்களாய இருதிறத்தன்னுறவினர்களையும், இரு பக்கத்துற்ற சேனைகளையும் மன்னர்களையும் கண்டுவிடாதங்கொண்டு போரின்பொருட்டு முயலாதுமயங்குவன். அப்போது அக்காரியத்தை முன்னிட்டு அகிலலோக அனுக்கிரகப் பொருட்டு ஸ்ரீ ஹரியானவர் திருவருள் செய்வர். (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்வுபதேசம் இன்னதென விரிவாகக் கூறத்தொடங்கல்:— விசயன் என்பது.

விசயனெனும் பெயருடற்கு விண்டுவெனு ஞானவுடல் விளம்புமுண்மை
யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த் தெரிவரிதா யடிமுடிவற் றிருக்குமுன்னை
யசைவறப்பா ரருச்சுனு வறிவுருவங் குற்றங்க ளின்றிநிற்குந்
தசையுடலி லொருகாலும் பிறப்புறு யிறப்புறுய்ச்சத்தாநின்றுய்.

(ப - ரை.) விசயனெனும் பெயருடற்கு = அருச்சுனன் என்னும் நாமம்வாய்ந்த சரீரத்திற்கு, விண்டுவெனும் ஞானவுடல் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியென்னும் ஞானத்திருமேனி, விளம்பும் உண்மை = உபதேசிக்கும் யதார்த்தப்பொருளை, இசைவுறக்கேள் = பொருத்தமுறும்படியாகக் கேட்குதி, அநந்தமாய்த் தெரிவரிதாய் = அந்தமில்லாததாய் அறிதற்கரியதாய், அடிமுடிவற்று = ஆதியும் அந்தமும் இல்லாததாய், இருக்குமுன்னை = இராநின்ற ஆன்மசொரூபத்தை, அசைவறப்பார் = நிச்சலமாக நோக்குதி, அருச்சுனு = ஹேபார்த்த! அறிவுருவங் குற்றங்களின்றி நிற்கும் = சித்துவடிவம் தோஷங்களின்றி யிலங்கிக்கொண்டிருக்கும், தசையுடலில் ஒருகாலும் = மாமிசமயமலச்சரீரத்தில் எப்போதும், பிறப்புறுய் இறப்புறுய் = ஜனனமரணத்தை யடையாமல், சத்தாய் நின்றுய் = சத்துவடிவமாய் நிற்கின்றுய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வர்ச்சுனனெனப் பெயரியதேகத்தை நோக்கி, அடைவுற்ற காரியமுக்கிய சித்தியின் பொருட்டு, அதனை முன்னிட்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் ஞானத்திருமேனியினனே அதாவது தானே சித்தமாய ஆன்மபோதத்தோடுகூடிய திருமேனியினனே, நன்குணர்த்தி யருளுவதாவது: அநந்தமாயும் அவ்யக்தமாயும் ஆதிமத்தியாந்தரகிதமாயும் ஆன்மாவாயும் அறிவுருவமாயும் இருக்கும் உன்னை நன்கு காணுதி, அறிவுவடிவமாகவே நீயுள்ளாய், அபரிச்சின்னமாகவேயுள்ளாய், அதனுனே யாதொரு தோடமும் அற்றவனுகவே யுள்ளாய், அதனுனே பிறப்பற்றவனுவாய், நித்தியனுகவே யிருக்கின்றுய், நிராமயனுக விருக்கின்றுய், அஞ்ஞான வதன்காரியகளங்க அஞ்சனம் அகன்றவனுகவேயிருக்கின்றுய், இதனுனே பந்துக்களின் பற்றுதலும், அவர் மரணுதி சம்பாவனையானேயுண்டாம் துக்கமும் நினக்குக் கணிக்கத் தகுதியவல்லவாம் என்பது கருத்து.

(ச.) ஞானவுடல் ஸ்ரீ கிருஷ்ணுவதார ரூபமாய், ஸ்ரீ இராமா நீகேள், ஸ்ரீ பகவான், உன்னை = தேகாதிவிலக்ஷணமாய், அநந்தாதிலக்ஷணமான ஆன்மாவையே, அசைவறப்

பார் = விசாரிப்பாய், அருச்சுனுவென்பது, சோகநிவிர்த்திக்கும்விளி. அஜனுயுள்ளாய், அதனுனே நித்தியனுக விருக்கின்ருய், நிராமயனுக விருக்கின்ருய், ஆண்டு அறிவுவபுவ்டிவினுனே எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ருய். (11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) போதனப்பிரகாரத்தையே விஸ்தாரமாக வருணித்தல்:—பிறப்பென்பது.

பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண்டாகா
வறப்பழைதாய் நித்தமா யழிகின்ற சரீரத்தி லழியாய்சற்று
முறப்புரியுந் தொழில்களைநீ யோயாது சங்கத்தை யொருக்கிச்செய்வா
யிறப்பில்பிர மார்ப்பணவா சாரமுறிற் பிரமமா யிமைப்பினிற்பாய்.

(ப - ரை.) பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை=ஜனிப்பதுமில்லை மரிப்பதுமில்லை, இவனென்ன வடிவில்லை = இவன் என வோர் உருவமுமில்லை, பின்புண்டாகா வறப்பழைதாய்=பின்னருண்டாகா வத்தியந்தம் புராதனமாய், நித்தமாய் = நித்தியமாய், அழிகின்ற சரீரத்தில் = நைசுவரமான தேகத்தில், சற்றும் அழியாய்=கிஞ்சித்தும் நாசமுருய், உறப்புரியுந் தொழில்களை நீ யோயாது சங்கத்தையொருக்கிச் செய்வாய் = செய்யத்தக்கனவெனச் செய்யுஞ் செயல்களை நீ யிடைவிடாமல் பலப்பற்றுதலையகற்றிச் செய்துகொண்டேயிருப்பாய், இறப்பில் பிரமார்ப்பணவாசாரமுறிற் பிரமமாய் இமைப்பில் நிற்பாய் = கெடாத பிரஹ்மார்ப்பணஞ்செய்யும் ஒழுக்கமுடையவனுக விருப்பையேல் ஒருகணத்தில் அந்தப் பிரஹ்மமாகவே நிலைபெறுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒருகாலத்திலும் இது ஜனிப்பதுங் கிடையாது மரிப்பதுங் கிடையாது, ஆயின் ஆதியந்த விகாரங்களின் நிடேதமேல் மத்தியிலுள்ள விகாரம் நான்கும் அடைவுறுமேயெனின் விலக்கல்:—இவனென்பதாதி. இவ்வான்மா உண்டாகியிருந்து வளர்ந்து மாறுபட்டுப் பருத்துச் சிதைந்துபோவது மன்று, மறுபடிவருஞ் சன்மாதிகளையும் உடையதுமன்று; அஜமும் நித்தியமும் சாசுவதமும் புராணமும் இதுவாம் சரீரம் கேடுற்றபோதினும் இது கேடுறவேமாட்டாது. ஆகையாலஞ்சாமல் நினது சுவதருமத்தை யவசியம் செய்வாய், அஞ்ஞனுக்கும் தன்றருமம் மேன்மையின்பொருட்டாமாயின் தத்துவமுணர்ந்தவன் பொருட்டு என்னே யியம்புவது, அன்றியும் இராஜ்யலாபாதிலோபத்தானே தொடங்கிய போரில், "லோபமூலங்கள் பாவங்களாகும், இரசமூலங்கள் அங்கனுமயங்கள்" என்னும் நியாயத்தானே ஒருபோது அதர்ம அடைவாம், பலத்தின் சங்கத்தியாகத்தானே சித்தியசித்தி சமதையிலக்கண யோகத்திலிருப்பவனுக்கோ அவ்வடைவும் இலதாம், என அந்த யோகஸ்திதியை உபதேசித்தல்:—உறப்புரியுமென்பதாதி. யோகத்திலிருப்பவனுகிக் கருமங்களைச் செய்வாயாக, யோகமென்பது சமதிருஷ்டியாம், ஹே தனஞ்சயனே! பல ஆசையை அடியோடும் விட்டுவிடுவாயாக, நிர்ச்சங்கனுய் நீ நேர்ந்தபடியாய தொழிலையுடையவனுய், நிகழுதியேலாயின் கட்டுப்படமாட்டாய். அல்லது இனியியம்பு மிலக்கணபிரஹ்மார்ப்பண மதியினுனே யாற்றப்பெற்ற சாஸ்திரீயமாய இக்கருமம் உனக்குப் பந்தப்பொருட்டாகாதாம் எனல்:—இறப்பில் என்பதாதி. சாந்தப்பிரஹ்மவபுவை யுடையவனுகிப் பிரஹ்மமயமாய கருமத்தைச் செய்வாயாக, செய்யின் பிரஹ்மார்ப்பண சமாசாரனுய்க் கணத்தில் பிரஹ்மசொரூபமேயாவாய்.

(ச.) இவன் = இவ்வான்மா, பிறப்பில்லை = பிறப்பதுமில்லை, இறப்பில்லை = இறப்பதுமில்லை, ஜனனமரணங்கள் தேகதர்மமாதலின் என்க, வடிவென்னவில்லை = ஜாநக்கிரி

 உ அபத்திய அன்னபீசம்.

யை யநுபவித்தவனென்பதற் கிடையில்லே, பின்புண்டாகா = மாறிமாறிவருஞ் சன்னக் கிரியையின்றும், யாதினல் இவனுண்டாய்ப்பின்பு கீடாதிபோல் உண்டாகானே அதனல் இறப்பில்லே, யாதினல் முன்புண்டாகாது பின்பு காலாந்தரத்து முண்டாகுவதின்றே அத னற் பிறப்பில்லேயென்பது கூறியபொருளின் விரிவு, இங்ஙனம், அறப்பழைதாய் = விருத்தி ரகிதமாய், நித்தமாய் = சத்தாரூபாதி விகாரமின்மையாய் விளங்குநீ, அழிகின்ற சரீரத்தில் அழியாய் சற்றும், என்றதனற் சட்பாவவிகாரமின்மை கூறப்பட்டது. உறப்புரியும் = சித்தி யசித்திகளிற் சமத்துவமுள்ளவனய், சங்கத்தையொருக்கி = ஈசுவரன் எனக் கின்பந்தருக வென்னும் பலேச்சையையும்விட்டு, தொழில்களே = ஈசுராராதனங்களே ஓயாதுசெய்வாய், இங்ஙனம் பிரமார்ப்பண வாசாரமுறில் = பிரமார்ப்பித சற்கருமமுடையனுகில் நீ பிரமமே யாவாய். (12)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) நிர்விசேட பிரஹ்மதத்துவ ஞானத்தினலே அதுசெய்ய முடியா தாயின் சகுணஈசுரார்ப்பண புத்தியினனுதல் வினையைச்செய்தி அதனனும் கருமபந்தம் இலதாம், அல்லது சர்வசங்கற்பத்தியாக லக்ஷணசந்யாச யோகயுத்தியினலும் உனக்குக்கரும பந்த வடைவிலதாம், எனல்:—ஈசனென்பது.

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவமெய்திப்
பாசமுறு முயிர்க்கெல்லா மீசனய்ச் சங்கற்பப் பற்றுமாய்த்து
நீசமனய்ச் சாந்தமனத் தினனுகி முனியாய்ச்சந் நியாசியாகி
யேசறுயோ கியுஞான வானுமாய் முத்தியினே யெய்துகென்ன.

(ப - ரை.) ஈசனிடத் தெப்பொருளும் = எல்லாவஸ்துக்களேயும் பரமேசுராரிடத்தில், சமர்ப்பித்து = அர்ப்பணஞ்செய்து, மிகுமீசன் வடிவமெய்தி = பரமஈசுராது ரூபத்தை யடைந்து, பாசமுறுமுயிர்க்கெல்லாம் = ஆவரணத்தையடைந்த ஜீவர்களுக்கெல்லாம், ஈச னய் = ஈசுரன்கி, சங்கற்பப்பற்றுமாய்த்து = எண்ணங்களின் சம்பந்தத்தை எடுத் தெறிந்து, நீசமனய்ச் சாந்தமனத்தினனுகி = நீ சமதிருஷ்டி யுடையவனய் உபசாந்த வுள்ளத்தினனுகி, முநியாய்ச் சந்நியாசியாகி = மனனசீலனய்ப் பலசங்கத்தியாகியாய், ஏசறு யோகியும் ஞானவானுமாய் = குற்றமற்ற யோகியும் ஞானமுடையவனுமாகி, முத்தியினே யெய்துகென்ன = மோக்ஷசொரூபத்தை யடைவாயாகவென்று அருளிச்செய்ய.

(ஸ்ரீ - வீர.) எல்லாப்பொருள்களேயும் ஈசுரருக்கே யருப்பணஞ் செய்தவனுகி, ஈசுவா வடிவினனுகி, நோயற்றவனுகி, ஈசுவானுகி, சர்வபூதங்களின் வடிவினனுகி, பூதலமுழுதாலும் பூசிக்கப்பெற்றவனுகி வாழ்வாயாக, சர்வசங்கற்பங்களேயும் விட்டவனுகி, சமனுகி, சாந்த மனத்தினனுகி, முனியாகி, சந்நியாசயோகத்தோடு கூடினவனுகி, சகலமுஞ்செய்தும், முத்த மதியுடையவனய் வாழுதி.

(ச.) ஈசனிடத்து, சுபாசுபவடிவமான, எப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்தவனய், மிகுமீசன் வடிவம் = ஈசுரனிடத்தர்ப்பிக்கப்பட்ட வடிவமுடையவனய் ஈசுரனுகி, சன்னியாசியாகி = கன்மபலத்தியாகியாய். (13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் உபதேசித்தருளப்பெற்ற அர்ச்சுனன் சங்கத்தியா காதிகளின் பகுப்பை அவற்றி னிலக்கணங்களாலே அறியும் அவாவினனய் வினுதல்:—சங்க மென்பது.

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீசுவரார்ப்பணமே சந்நியாசம்
பங்கமறு ஞானமே யோகமே யெனுமிவற்றின் பகிர்ச்சியாதோ
செங்கண்முகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான் செறிசங்கற்ப
மங்குறவா சனைகெடவோர் நினைவுமிலா விடம்பரம வத்துவென்பர்.

(ப - ரை.) சங்கமறுத்திடல் = பற்றொழித்தல், பிரமார்ப்பணம் = பிரஹ்மத்திற் கர்ப்பணம், ஈசுவரார்ப்பணமே = ஈசுவரருக்கு அருப்பணந்தான், சந்நியாசம் = விட்டொழிதல், பங்கமறு ஞானமே யோகமே = சகல துக்கங்களையும் போக்கும் ஞானந்தான் யோகந்தான், எனுமிவற்றின் = என்னும் இவைகளின், பகிர்ச்சியாதோ = பாகுபாடியாவையோ, செங்கண்முகிலே = செந்தாமரை யிதழ்போன்ற நேத்திரங்களையுடையகாரே! என்ற விசயனுக்கு = என வினவிய அருச்சுனனுக்கு, மாலருள்வான் = ஸ்ரீ பகவான் திருவருள் செய்வார், செறிசங்கற்பமங்குற வாதனைகெட = பொருந்திய சங்கற்பம் ஒய்ந்தொடுங்க வாசனையுந்தீர்ந்தபோது, ஓர் நினைவுமிலாவிடம் பரமவத்துவென்பர் = ஒரு எண்ணமும் இல்லாத இடம் பரம்பிரஹ்மவஸ்து என்பார்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே பகவன்! ஹே பிரபுவே! சங்கத்தியாகம், அங்ஙன் பிரமார்ப்பணம், ஈசுவரார்ப்பணரூபம், எல்லாவகையினும் சந்நியாசம், அவ்வாறே ஞானம் யோகம், என்பவற்றின் பகுப்பு எத்தகையது, முறையாக இவற்றை யடியேனுக்கு உரைத்தருளவேண்டும், மகாமோகம் நீங்கும்பொருட்டு என்று வினவ, அதற்கு ஸ்ரீ பகவான், ஆத்தியந்திகசங்கத்தியாகத்திற்குத் தத்துவபரிஞானமில்லாமல், ஏலாமையின், பிரஹ்மான்மதத்துவத்தையே முதலில் இலக்கணவாயிலாக உபதேசித்தருளல்:—செறியென்பதாதி. சர்வசங்கற்பமும் நன்கு சாந்தியாகவே, கனமானவாசனை மிகச் சாந்தியுற்றதும், சிறிதும் எப்பாவனாகாரமும் இல்லாததும் யாதோ அதுவே பரப்பிரஹ்மமென அறிவர்; எனவே, நிர்விகற்பசமாதிபரிபாக சாக்ஷாத்கார அநுபவசித்த நிட்பிரபஞ்ச பிரத்தியக்கான்மரூபமே பிரஹ்மம் என்பதுபொருள் ஆயது.

(ச.) அருச்சுனன், மால் = ஸ்ரீ பகவான், சர்வ சங்கற்பங்களும், மங்கின், நிர்வாசனையாமதனால், ஓர்நினைவுமிலாவிடம் = பாவனைக்குரிய வடிவமொன்றுமில்லாத விசுத்தமான சின்மாத்திரமாயிருப்பதுவே, பரமவத்துவென்பார் = பரப்பிரமமென்பர். (14)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ~~பிறவினுக்கட்கு~~ அறுவகை விடையருளி வேறுவிடயமும் அருளத்தொடங்கல்:—ஏகம் எண்ணம் என்பன.

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்குஞான
மியோகமுமாங் கதுவென்ப ருலகமுநா னும்பிரமத் துருவென்றோர்த
லாகுபிர மார்ப்பணமாங் கருமபலம் விடல்சந்நி யாசமாகுஞ்
சோகமுறு சங்கற்ப மறுத்தலே சங்கத்தைத் துடைத்ததென்பர்.
எண்ணமனைத் தினுமீச னொருவனே யென்றிருமை யெண்ணந்தீர்தல்
புண்ணியவீ சுவரார்ப்பணமா மெனைநாடியெனக்கன்பாய்ப் பூசித்தென்னை
நண்ணியெனைத் தொழுதென்னைத் துதித்தாயே லெனெனுநின் சொரூபச்சோதி
யுண்ணிறையும் பாமஞ்சா மானியமென் றிரண்டுவடி வுண்டெனக்கே.

(ப - ரை.) ஏகமெனும் பிரமத்துக்குறு முத்தியோகமே யிலங்குஞானம் = ஒன்றாகிய சிவத்தினை யடையச்செய்யும் முயற்சியே வித்தையாம், இயோகமும் ஆங்கதுவென்பர் =

யோகமும் ஆண்டதுவேயென்று கூறுவர், உலகமும் நானும் பிரமத்துருவென்றோர்தல் = ஜகத்தும் அகமும் பிரஹ்மசொரூபம் என்று தேர்தல், ஆதுபிரமார்ப்பணமாம் = பிரஹ்மார்ப்பணம் என்பதாகும், கருமபலம்விடல் சந்நியாசமாகும்=கன்மபலத்தியாகமே சன்னியாசமென்னப்பெறும், சோகமுறு சங்கற்பமறுத்தலே = துக்கத்தைக் கொடுக்கும் எண்ணங்கடீர்தலே, சங்கத்தைத் துடைத்ததென்பர் = சங்கத்தைவிட் டொழித்தது என்று சொல்லுவர்.

எண்ணமனைத்தினும் ஈசனொருவனே = சகல நினைவுகளிலும் பரமேசுரன் ஏகனே, என்றிருமை எண்ணந்தீர்தல் = என்பதாகத் துவித நினைவு நீங்குதல், புண்ணியவீசுரார்ப்பணமாம்=தருமத்தைத்தரும் ஈசுவரார்ப்பணமென்று சொல்லப்பெறும், எனை நாடி எனக்கன்பாய்=என்னையே தியானித்து எனக்கே பக்திசெய்து, பூசித்து=பூசைசெய்து, என்னை நண்ணி = என்னையே யடைந்து, எனைத்தொழுது = என்னை நமஸ்கரித்து, என்னைத் துதித்தாயேல் = என்னையே ஸ்தோத்தரித்தாயேல், நான் எனும் நின்சொரூபச்சோதி = அகமென்னும் உனது வடிவ ஒளியானது, உண்ணிறையும் = உள்ளே பூரணமாகும், பரமம் சாமானியம் என்று இரண்டு வடிவு உண்டு= அசாதாரணம் சாதாரணம் என்பதாக இரண்டு ரூபங்கள் உள்ளனவாம், எனக்கே = வாசுதேவனாகிய என்றனுக்கே.

(ஸ்ரீ - வீர.) அஞ்ஞானநீக்க பலத்தோடுகூடிய அதனுகார உபஸ்தித சித்தவிருத்தியை ஞானமென்பர்; அதனனுகூல தாரைமாத்திரரூபத்தையே யோகமென்பர், மகா அறிஞர்; பிரஹ்மத்தின் கண்ணே நன்கெண்ணத்தக்கதாய வுலகத்திற்கும், நன்கெண்ணுபவனாய் அகங்காரத்திற்கும், பாதம் முக்கியமாய பிரஹ்மார்ப்பணமெனல்:—உலகமுமென்பதாதி. சர்வஜகத்தும் யானும் பிரஹ்மமாமென்பதே பிரஹ்மார்ப்பணமென்பர்; கருமங்களின் எப்பலத் தியாகமுளதோ அதனைச் சந்நியாசமென்று அறைவர் பெரியோர், நன்காராய்ந்து அறியப்பெற்ற சாராசார விபாகபுருடனுடைய புத்தியினில் அவனது அகம்மமதாக் கிரகத்தின் எப்பரிக்ஷயமுளதோ அதனானே அர்த்தசித்தம், சர்வகர்மபலங்களில் ஆசையின்மை வடிவத் தியாகமாம்; அதனானே சர்வசங்கற்பத்தியாக இலக்கண அசம்சங்கம் துணியப்பெறும், என்பதாக முதல் வினவும் விடையிறுத்தப்பெற்றதேயாம் எனல்:—சோகமென்பதாதி. சங்கற்ப ஜாலங்களின் தியாகம் அசம் சங்கம் எனக் கூறப்பெறும்; நான்காவது வினவின் விடையை யுரைத்தல்:—எண்ணமென்பதாதி. சமஸ்தவிவகாரக் கூட்டத்திற்கும் ஈசுவரத்தன்மை யேகபாவனை, அதாவது சர்வத்துவைத ஜாலத்திற்கும், வாசாரம்பண சுருதி கூறிய நியாயத் தானே அவற்றின் உபாதான ஈசுவரமாத்திரத்வபாவனை, செய்வதனானே வழியப்பெற்றது வைதத்தோற்றம் யாதோ அவ்விதுவே ஈசுரார்ப்பணமாம். அத்வைதம் பரம்துவைதம் அபரம், யான் ஆவேன். அவ்வுருவத்தானே நியமிக்கப்பெற்ற ஜகத்தும் யானேயாவேன், இவ்வாறுய இருரூபமாய என்பால், அதிகார ஏற்றத்தாழ்வால் மனமுடையவன் என்மனத்தன் அவன் நீ யாகுதி, அத்தகைய என்னிடத்தில் அவ்வாறே அன்புசெய்பவன் என்னன்பன், சிரவணகீர்த்தனாதி நவவித பக்தியுடையவன் நீயாதி, அத்தகைய வெனது, ஞானயஞ்ஞத்தானுதல், கருமயஞ்ஞத்தானுதல், யஜனசீலன் ஆகுதி, என்னையே நமஸ்கரிப்பர்யாக, இவ்வண்ணம் இயம்பிய பிரகாரம் இரண்டோடும் கூடி, என்பால் உளத்தைச் செலுத்தி உன்னுடைய வடிவமாயிராநின்ற என்னையே எனது பாராயணனாகி, சாக்ஷாத்தாகவும் பரம்பரையாகவும் அடைவாய். இவ்வாறு அருளக்கேட்ட அருச்சுனன் அவ்விருவுருவங்களையும் அவற்றையடையத் தகுதியாய அதிகாரத்தையும் காலவிபாகத்தையும், அறியும் வேட்கையனாய், வினுதல்:—ஹே தேவேசரே! தேவரீருடைய பரம் அபரமே என்னும் இருவடிவம்

1. நாதம். 2 புருஷார்த்தம்லமைப்பட்டதும்.

கள், எத்தகையனவாம், முத்தி சித்திகளின் பொருட்டு எக்கால் அவ்வுருவங்களைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பேன்? ஹே அனகனே யெனக்குச் சாமானியமெனவும் பரமேயெனவும், இரு வடிவங்கள் உண்டென் றுணர்தி.

(ச) பிரமத்துக்குறும் = பிரஹ்மத்தை யடைதற் குரித்தாய, சிரவணமனன நிதித்தி யாசனரூபமான உத்தியோகமே ஞானவேது வாதலினாலும், சமாதியேது வாதலினாலும், ஞானமும் யோகமும் ஆமென்பர். எண்ணமனைத்தினும் = சங்கற்ப விகற்ப ஜாலத்தினது, இருமையெண்ணந் தீர்தல் = பேதத்தோற்றந் தீரும்படி ஈசனொருவனேயென்று = ஈசுவரனே சர்வாந்திரியாமி சர்வத்தையு நடத்துபவன், அவனது விலாசமே சர்வவிவகாரமு மென்று தன்மயமாகப் பாவித்துச் சகல விவகாரத்தையுந் தனக்கு நிவேதிப்பதே, ஈசுரார்ப் பணமாம், இந்தப்பிரகாரமாக, ஆன்மாவைச் சிந்தித்து என்னிற் கூட்டி என்னிட்டனுயின், எனையே சேர்வை யென்றதாம். (15-16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பரம் சாமானியம் என்னும் அவ்விரண்டின் இலக்கணமும் அவை யொன்றற்கொன்று சாதனசாத்தியமா யிருத்தலும் அருளல்:—சங்கென்பது.

சங்காழி பயில்கரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மானியந்தான்
மங்காம லடிமுடிவற் றென்றூய வடிவுபர வடிவமாகு
மிங்கான பிரமமெனப் பரமமென விசைப்பதெலா மிந்தரூபஞ்
சிங்காம லிதுதனைநீ தெளிவளவு நாலுபுயத் தேவையேத்து.

(ப - ரை.) சங்காழி பயில் கரத்தை முதலான அங்கம் = சங்கு சக்கிரம் முதலன தரித்த கரத்தையே யாதியாகவுடையமேனி, சாமானியந்தான் = பொதுவதாகும், மங்காமல் அடிமுடிவற்று = குன்றாமல் ஆதியந்தமில்லாததாய், ஒன்றூய = ஏகமாய, வடிவு = உருவம், பரவடிவமாகும் = மேலான வுருவமாகும், இங்கான பிரமமெனப் பரமமென இசைப்பதெலாம் இந்தரூபம் = இவண் விவகரிப்பதான பிரஹ்மம் எனப் பரமம் எனக் கூறுவதெல்லாம் இந்தவடிவமாம், சிங்காமல் இதுதனைநீ தெளிவளவு நாலுபுயத்தேவை யேத்து = சமுசய விபரீதமில்லாமல் இப்பரம்பொருளை நீ சாக்ஷாத்கரிக்கும் பரியந்தம் சதுர்ப்புஜத் தெய்வத்தை யுபாசிப்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாணிபாதாதியோடுகூடிய தேஹ்ஸாமானியம் = சர்வஜன சாதாரணமாக நன்குணரத்தக்கதாம், சங்கசக்ரகதாதரமாம் எனது பரம் ரூபமோ அநாதியந்தமாம், அசுத்த சித்தர்களானே அறியவொண்ணாததாம், ஏகமாம், நோயற்றதாம், பிரஹ்மாத்ம பரமாத்மாதி சப்தத்தானே இது பிரதிபாதிக்கப்பெறும், எதுவரை நீ யறியாதவனாய் அஞன்மஞ்ஞத் தன்மையோடு மிருப்பாயோ அதுவரையும், சதுர்ப்புஜாகார தேவபூஜாபரன் ஆகக்கடவாய்,

(ச.) சாகாரமும் நிராகாரமும் என்னும், இரண்டு வடிவத்துள் அறியாததசையிற் சங்காழிகதை பதுமதராகாரமானவடிவு உபாசித்தற் குரியதாம், அதன் உபாசனையாற் கிரமமாகச் சித்த சுத்தி வழியாய்ப் பரப்பிரமரூபம் உபாசித்தற் குரித்தாம், இரண்டாம் வடிவ உபாசனையால் ஞானங் கைவல்லியத்தில் மிஞ்சும், சித்திக்குமென்பது பொருள். துவிதிய ரூபம் அறியப்பெற்றதாய் கைவல்லிய பரியவசிதமாம் எனவும் பாடம். (17)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அச்சாதனத்தானே யுண்மையைச் சாதிக்கலாம், சாதித்தோர் இங்ஙனிருப்பார் என்றும், நீயும் அங்ஙன் நிற்பாயென்றும் அருளல்:—அச்சடவுள், காமம், என்பன.

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைந் ததனுலப் பதமுஞ்சேர்வை
மிக்கபா மாகியவென் னுருவமுறிற் பிறவிநோய் மீண்டுசோர்,
பக்கவபி மானம்போய் மோகம்போய்ச் சங்கம்போய்ப் பரமேமெய்யாய்த்
துக்கசுக தொந்தம்போ யாசைபோ யறிவுற்ருேர் தொடர்வ ராங்கே.

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர்
தாமமுறு ஞானத்தீ யாற்கருமங் களைச்சுட்ட சான்ருே ரென்பர்
சேமமுமேல் வரும்பொருளுஞ் சிந்தையறத் தொந்தமறச் சித்தாமுண்மை
தோமறப்பெற் றெப்போதுந் தோற்றுதொழில் வழிநிற்பாய் துளக்கமின்றி.

(ப - ரை.) அக்கடவுட் பூசையினுல் = அந்நாற்புயத் தேவின்பஜனத்தால், அறிவு நிறைந்து = ஞானம் பூரணமாகி, அதனு லப்பதமும் சேர்வை = அதனுனே யந்தப் பதத்தையும் அடைவாய், மிக்க பரமாகிய = மேலுக்கு மேலாகிய, என்னுருவம் உறில் = என துருவத்தை யடையில், பிறவிநோய் = ஜனனவியாதி, மீண்டுசோரா = மறுபடி வந்தடைய மாட்டாது, பக்க அபிமானம் போய் = தேகாதிகளில் அபிமானம் போய், மோகம்போய்= மயக்கம்போய், சங்கம்போய் = பற்றெழிந்து, பரமே மெய்யாய் = பரம்பொருளேவபுவாய், துக்கசுக தொந்தம்போய் = துன்ப இன்பத்தொடக்கற்று, ஆசைபோய் = நிராசையனுய், அறிவுற்ருேர் தொடர்வர் ஆங்கே = ஞானமடைந்தவர் பற்றுவர் அப்பரவாசுதேவனையே.

காமமுறு சங்கற்பமின்றி = காதல் அதனுலெய்தும் மனனம் இல்லாமல், ஆரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர் = சகல தொழில்களையும் செய்துகொண்டு இருப்போர், தாமமுறு ஞானத்தீயால் = மிக்கொளிராநின்ற ஞானக்கினியினுலே, கருமங்களைச் சுட்ட சான்ருேரென்பர் = வினைகளைத் தகித்த பெரியோர் என்று சொல்வர், சேமமும் மேல்வரும் பொருளும் சிந்தையற = இருப்பவற்றைக் காத்தலிலும் வாராவற்றைச் சம்பாதிப்பதிலும் சிந்தாகுலம் பெருமல், தொந்தமற = துவந்துவமில்லாமல், சித்தாம் உண்மை தோமறப்பெற்று = சச்சிதாநந்த பரமாத்மாவைக் குற்றமற அடைந்து, எப்போதும் = சதாகாலமும், தோற்று தொழில்வழி நிற்பாய் துளக்கமின்றி = எதிர்ப்பட்ட விவகாரமார்க்கத்தே சரிப்பாய் எக்களங்கமு மில்லாமல்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்முறைமையானே அதனுன் மனத்தூய்மை முறைமையானே, நல் விவேகத்தையுற்ற நீ பின்னர் தற்பரத்தை நன்கறிந்துகொள்ளுவாய், அது எனது உருவமாம், அநாதியந்தமாம், எவ்வுணர்வினுனே மறுபடி பிறப்படையாயோ. மானமோகங்களை நிவிருத்தித்தவனும் சங்கதோஷங்களைச் சயிர்தவனும் பரமான்மவடிவ விசாரத்தில் தற்பரனும் காமம் நீங்கினவனும் சுகதுக்கங்களெனும் சீதோஷ்ண முதலிய துவந்துவங்களைப் பரித்தியாகம் பண்ணினவனுமாகிய வித்துவான் அந்த அவ்வியயபதத்தை யடைவன்; கருவமெனும் அகங்காரம் மானமாம், விவேகமின்மை மோகமாம், அல்லது விபர்யயம் மோகமாம், அவைகளினின்றும், வெளிப்பட்டவர்கள் நிர்மான மோகர்கள் ஆவர்கள், அவைகளை நிவிர்த்தித்தவர்கள் ஆவர்கள், தோஷசங்கங்களைச் சயித்தவர்கள் = பிரியாப்பிரிய வஸ்துக்கள் வந்தடையினும் விருப்புவெறுப்பில்லாதவர்கள், சங்கதோஷங்களை வெற்றிகொண்டவர்கள், சங்கசப்தத்தானே நான் கருத்தன் எனக் கருத்திருத்துவாபிமானத்தைக் கொள்க, தோஷசப்தத்தானே இராகத்துவேட முதலிய தோஷங்களைக் கொள்க, அத்தியாத்ம நித்தியர்கள்—

பரமான்மாவினது உண்மைவடிவ விசாரத்தி னிரந்தரந் தற்பரர்கள், விநிவிருத்தகாமர்கள், ஆண்டு விசேடமாய் விடயபோகவடிவ காமம் நீங்கியவர்கள், விவேக வைராக்கிய வாயிலாய் எல்லா வினைகளேயும் விட்டொழித்தவர்கள், சுகதுக்கங்கட்குக் காரணமானதால் சுகதுக்கங்களெனும் சீதோஷ்ணம் பசிதாகம் என்பனவாதிய துவந்துவங்களை விட்டவர்கள்; கூறிய இலக்கணமுடையவர்க்கே விதேகமுத்தியி னடைவுமாம்; யாவனுக்குச் சர்வகருமங்களும், காமசங்கற்பமற்றவாமோ, ஞானுக்கினியால் தக்தமாய கர்மம் யாவனுக்கோ அவனைப் பிரஹ்மவேத்தாக்கள் பண்டிதன் என்பர்கள்; எப்பரமார்த்ததரிசிக்குச் சர்வலௌகிக வைதிக கருமங்களும் காமமற்றனவாமோ சங்கற்பமற்றனவாமோ, சுவர்க்காதிபலேச்சை காமமாம், யான் கருமகருத்தா என்னும் அபிமானம் சங்கற்பமாம், எவனது கருமம் இவ்விரண்டுமற்றதாமோ, யாவனுக்குச் சருவகருமங்களும், கேவலம் லோகசங்கிரகத்தின் பொருட்டேனும், சரீரஜீவனமாத்திரப் பொருட்டேனும், பிராரப்த கருமவேகத்தால் வியர்த்தசேஷ்டை வடிவமாமோ, பிரபஞ்சரூபகருமத்தில் இருப்புவிளக்கரூபமாய், சைதன்ய பிரஹ்மரூப அகருமத்தின் றரிசனமும், அவ்வகருமத்தே கற்பிதரூபமாய்க் கருமதரிசனமும், ஞானமெனப்படும், அது அக்கினியைப்போலச் சருவகருமங்களின் தாககமாதலின் அக்கினிரூபமாம், அவ்வக்கினியால் தக்தமாயது சுபாசுபகருமம் எவனுக்கோ அவன் அத்தகையன், இத்தகைய அறிஞனைப் பிரஹ்மவேத்தாக்கள் உண்மையாய்ப் பண்டிதன் என்பர்கள்; சைதன்யப் பிரஹ்மமாத்திரத்தை விஷயஞ்செய்யும் அந்தக்கரணவிருத்தி பண்டாவெனப்படும், அது எவன் அந்தக்கரணத்தே யுண்டாமோ அவன் பண்டிதனுவன்; உலகிலும் நற்றரிசியே பண்டிதன் மற்றையனல்லன், அத்தன்மை யறிஞன்பாலதே யாதலின் அறிஞனே பண்டிதன். சீதோஷ்ணுதிகளை நீக்கும்பொருட்டு அவாவருதலின் நிட்காமனுதல் எங்ஙன் கூடுமென, சீதம் உஷ்ணம் சுகம் துக்கம் மானம் அபமானம் பகை யுறவு என்பன முதலிய சருவதுவந்துவ தருமங்களும் அற்றிடவேண்டும், என்றருளப்பெற்றது; பொறுக்கமுடியாத துக்கத்தை யெங்ஙனம் பொறுத்தல் எனின்? சலனமற்ற தைரியமென்னும் சத்துவத்தின் கண், இருப்பவன் நீ ஆகுதி, என்றருளப்பெற்றது, எவனது சத்துவம் மற்றிரண்டால் மறைவை யடையுமோ, அவன் சீதோஷ்ணுதிகளால் உண்டாம் பீடையால் தன் தருமத்தினின்றுந் திரும்புவன் நீ கேவலன் சத்துவன் ஆகுதி யென்பதாம்; சீதோஷ்ணுதியைப் பொறுக்கினும், பசிதாகப்பொருட்டு அடையாததை யடைவதற்காகவும் அடைந்ததைக் காக்கவும், முயலவேண்டுமே வேண்டின் நித்தியசத்துவத்திருத்தல் எங்ஙன் கூடுமெனின், நீ யோக க்ஷேமங்களை கவனிக்கவேண்டியதில்லை, என்றருளப்பெற்றது, கவனியா தொழியின் எங்ஙனம் ஜீவிப்பேன் எனின்? ஜீவனசிந்தையைச் செய்யாதொழிதி பரமேசுரரே கவனிப்பர், பரமாத்மாவையே தியானஞ்செய்தி, என்றருளப்பெற்றது; நேர்ந்தபடிதொடர்ந்து நீ பூதலம் பூஷிக்க வாழ்வாய்; அடையப்பெருததன் அடைவு யோகமாம், அடையப்பெற்றதன் காப்பு[T] க்ஷேமமாம், அவ்விரண்டின் சிந்தாசூனியனுயின் கடவுள் காட்சிப்படுவர் என்பதாம்.

(ச.) அபிமானம் = அகங்காரம், மோகம் = அதன் நிமித்தமான அஞ்ஞானம், அவைகளினின்றும் வெளிப்பட்டவராய், சங்கம்போய் = சங்கதோடம் விட்டவராய், அதனுல், பரமே மெய்யாய் = ஆன்மானுசந்தான முடையராய், அதனுல், ஆசைபோய், துக்கசுக தொந்தம்போய், அறிவுற்றோர்கள் = ஞானிகள், ஆங்கே தொடர்வர் = அப்பதம் பெறுவர். சேமமென்னும் அநிஷ்டபரிகாரமும், மேல்வருபொருளும், யோகமென்னும் இஷ்டப் பிராப்தியும், ஆகிய யோகக்ஷேமங்களிற், சிந்தையற = உதாசீனனுய், ஆன்மாவை யடைந்து

T அலங்கரிக்க.

அப்பிரமத்த சித்தனாய் நீ, தோற்று தொழில்வழி நின்று, பூதலத்துக்குப் பூடணமாயிருப்பாய், என்றதாம். (18-19)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அற்றேல் உணர்வின் பொருட்டு முயன்றார்கள் பலபேர்களின் முயல்கை, பிரபலங்களான பழைய காமக்குரோதாதி வாசனைகளானே அழிக்கப்படுவதாகக் காணப்பெறுகின்றதென வுத்தரத்வம் பிராபல்யத்தில் ஏதுவாகாதாம், எனின், தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களின் மத்தியில் யாதுதான் எனக் கிப்புருடார்த்தம் இன்றியமையாதது என்பதாய் வலிதுடன் அபினிவேசத்தாற் காணப்பெற்றதாமோ, கணத்தில் அதுதானே, முன் பின்னாய முயல்வுகளில் விசேஷாங்கிசம், வெற்றியில் பிரயோஜகமாம். அவ்வாறாகவே, அவைகளுக்கு மோக்ஷ அபினிவேசமாந்தியத்தாலும் போகாபினிவேச தார்ட்டியத்தாலும் தோல்வியுண்டெனபதுபுடமாம்; இதனானே சாஸ்திரீயப் பிரயத்தனத்தில் திட அபினிவேசஞ் செய்யத்தக்கதாம் என்றருளல்:—வீசியவென்பது.

வீசியவூழிக்காற்றுமேவிடினும் விந்தமலை வெடித்தபோதுந்
தேசிகனூற் கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறம்பல்செய்யார்
மாசறுமெய்ஞ் ஞானமிலா மடமையால் வாதனைமெய் வடிவாய்நிற்குங்
காசறுமெய்ஞ் ஞானமெனும் பெருங்கடல்கோ த்தாலதனுட் கரைந்துபோமே.

(ப - ரை.) வீசிய ஊழிக்காற்று மேவிடினும் = வீசாநின்ற பிரசண்டமாருதம் வந்தபோதினும், விந்தமலை வெடித்தபோதும் = விந்தியாசலம் தூளானபோதினும், தேசிகன் நூற் கற்பித்த=ஞானாசாரியனும் அத்தியாத்ம சாஸ்திரமும் அனுக்கிரகித்த, செந்நெறியை= சிறந்தமார்க்கத்தை, மதிமான்கள் = புத்திமான்கள், திறம்பல் செய்யார் = மாறுபடுத்த மாட்டார், மாசறு = குற்றமற்ற, மெய்ஞ்ஞானமிலா மடமையால் = தத்துவஞானமில்லாத அறியாமையால், வாதனைமெய்வடிவாய் = வாசனையானது உண்மை வடிவமாய், நிற்கும் = இருந்துதோற்றும், காசறுமெய்ஞ்ஞானமெனும் பெருங்கடல் கோத்தால் = தத்துவஞான மென்னும் பெரியசமுத்திரம் வியாபித்தால், அதனுட் கரைந்துபோமே = அதனுள்ளே விலயமாகிப் போகும் என்பது திண்ணம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விந்தியாசல முதலியவை வெடித்தபோதிலும், பிரளயவாயு வீசியபோதிலும், பௌருஷத்தையும் குருவசனத்தையும் சாஸ்திரமுறைமையையும், மதிமானால் தியாகிக்கல் ஆகாது, வாசனையைக் கெடுத்தால் மோக்ஷமாம், வாசனையே பந்தகாரணமாம், காரணம் வேறு காணேம், சம்பவிக்கவும் மாட்டாது, ஈசுவரகாம கருமாதிகட்கும், வாசனையின் அனுசாரமாகவே, சுகதுக்கங்களை யடைவிக்குந் தன்மையுண்மையின், அசாதாரணமாய வாசனையே நீள்போது பயிலும் பயில்வால் நிருடமாகி, வேறுன்றி, சமுசாரகாரணமாம், என்பதனால், அதனது க்ஷயமே, பரமபுருடார்த்தத்தை விரும்பிய புருடனால், சர்வப்பிரயத்தனங்களானும், செய்யத்தக்கதாம், என்னுந் திருக்கருத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரீ பகவான் அருளல்:—ஈண்டு சாஸ்திரீயப் பிரயத்நமில்லாமல் நீள்போது பயின்ற பயில்வின்வயத்தால், மிகக் கனமாயசொப்பன உபமானமான வாசனையே, எவ்வேதுவினாலே சமுசாரப்பிரமந் தருவதாமோ, அவ்வேதுவினாலே, தத்துவஞான அப்பியாசத்தால்,மூலசகித வாசனாக்ஷயம் சிரேயசின் பொருட்டாம்; வாசனாமூலத்தை யறியும் வேட்கையனாய அருச்சுனன் வினாதல்:-ஹேதேவதேவேசரே! எங்ஙனம் எழுந்தது வாசனை, எங்ஙனந்தானிது நசிக்கும்? என, வினவ, அஞ்ஞானமேய தன் மூலமாம், ஞானத்தினாலேயே, சமூலமாக அதன் நாசமாம்,

என ஸ்ரீபகவான் விடையருளல்:- அனுன்மாவின் கண்ணே யான்ம பாவனையானது மௌர்க்கிய மோகத்தினலே யுண்டாயதாம், ஆன்மஞானத்தால் மகாபோதத்தால் வாசனை விலயமாகிப் போகும்.

(ச.) மகத்தான வாபத்திலும் குரு வுபதேசித்த சாஸ்திரமார்க்கம் மதிமான்களால் விடத் தக்கதன்றும். (20)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) உபதேச உபசங்காரமும் அருச்சுனனது ஐய நீக்கமும் உரைத்தல்:—என்றருளி யென்பது.

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைப்போது மோனம்போ லிருத்தலோடும்
வென்றிமிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகைகேளாய் மெய்ம்மைவீரா
கன்றுதுய ரனைத்தும்போ யெனதுமதி பரம்பொருளைக் கலந்ததையா
துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லெனவிசயன் சொல்லுமன்றே.

(ப - ரை.) என்றருளித் திருநெடுமால் = என இந்தப்பிரகாரம் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஆனவர், இமைப்போது = கணகாலம், மோனம்போல் இருத்தலோடும் = மௌனம் போன்று சும்மா இருந்தருளியபோது, வென்றிமிகு விசயன் மகிழ்ந்து உரைசெய்யும் = வெற்றிமிகுந்த அருச்சுனன் பேரானந்தத்தை யடைந்து மறுமொழி கூறும், வகை = பிரகாரத்தை, கேளாய் மெய்ம்மைவீரா = உண்மையாய இராகு வீரனே கேட்பாயாக! கன்றுதுய ரனைத்தும்போய் = வாட்டுந் துக்கங்கள் யாவும் நீங்கி, எனதுமதி = அடியேனுடைய புந்தியானது, பரம்பொருளை = பரமாத்மவத்துவை, கலந்தது ஐயா = சாக்ஷாத்கரித்தது சுவாமியே, துன்றிரவிகாண விரிகமலம்போலென விசயன் சொல்லும் அன்றே = கிரணத்தைப் பரப்புஞ் சூரியன் உதயமாகப் பிரபுல்லிதமாகும் பதுமம்போன்றென்று பார்த்தன் கூறும் அப்போதே.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தப்பிரகாரம் மூவுலகநாதராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளிக் கணநேரம் மௌனத்தை யடைந்ததுபோன் முன்பாகச் சும்மாவிருந்தருள, தாமரைப்பூவின் கண்ணே வண்டானது முரலுதலேபோலும், ஆண்டுப் பாண்டுபுத்திரன் வசனிக்கலாவது:—ஹே பரமேசுரரே! சகல சோகபாரங்களும், தணந்தது அடியேனை விடுத்து, ஹே பகவன்! அடியேனுடைய மதியானது பரம உதயத்தை யடைந்து, மலர்ந்தது உலகத்தை இரக்ஷிக்கும் நாயகராகிய தேவரீருடைய திருவாய் மொழியால், சூரிய பகவானலே நன்கு மலர்ந்த தாமரையேபோல; எனத் தனது அனுபூதியை உரைத்தான்.

(ச.) ஸ்ரீவசிஷ்டர்: இரவிகாண விரிகமலம்போல் உலகரக்ஷகரான வுமது வசனத்தால் மிகப் போதிக்கப்பட்ட எனதுமதி, பரம்பொருளை = பரமப்பிரகாசத்தை, கலந்தது; சோகமெலாம் ஒழிந்தது. (21)

அருச்சுனன் கதை முற்றிற்று.

பதினறுவது தினம்

சதவுருத்திரர் கதை.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இச்சிவடாக்கியானத்தில், விசித்திரவாசன யோகத்தானே, பிக்ஷுமானச சேஷ்டிதமாய நானதேகப் பிராப்தி விப்பிரமத்தை வருணிக்கத்தொடங்கல்:- மீட்டுமென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்பு விவேகிக்கு யுத்தாதியுஞ் சித்தவிசிராந்தியை வாதிக்காதென்று அருச்சுனன் கதை வர்ணிக்கப்பட்டது, இப்போது இந்த ஜன்ம பரம்பரை தனது சங்கற்ப ரூபபிராந்தி பரம்பரை மாத்திரத்தாற் சித்தித்ததென்று தெரிவித்தற்குத் திருஷ்டாந்த மாகச் சதவுருத்திரர் கதை நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

மீட்டுமோர் கதைகேளென்று வீரற்கு வசிட்டன் சொல்வா
 னாட்டுளோர் சந்நியாசி ஞானவான் சமாதி யுள்ளோ
னீட்டுறு சமாதியாலே நிமலமா நெஞ்சி னொன்றை
யீட்டுற நினையினப்போ தெய்துநீ ரலையா மாபோல்.

(ப-ரை.) மீட்டுமோர் கதை கேளென்று = மறுபடியும் ஒரு கதை கேட்பாயாக வென்று, வீரற்கு = ஸ்ரீ இராகவருக்கு, வசிட்டன் சொல்வான் = ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவான் கூறுவார், நாட்டுளோர் சந்நியாசி = ஒரு தேசத்திலுள்ள ஒரு சந்நியாசியாகிய பிக்ஷு, ஞான வான் சமாதியுள்ளோன் = ஞானமுடையவன் சமாதியப்பியாசம் உடையவன், நீட்டுறு சமாதியாலே = நீடித்த சமாதியப்பியாசத்தாலே, நிமலமா நெஞ்சினொன்றை = நின்மல மான மனத்தில் ஒரு பொருளை, ஈட்டுற நினையினப்போ தெய்து நீ ரலையாமாபோல் = சம் பாதிக்கவெண்ணில் எண்ணியபோதே கிடைத்திடும் ஜலம் தரங்கமாவதே போலும்.

(ஸ்ரீ - வீர.).) இவ்வுலகத்தின்கண் ணொரு மயலை யடைந்து பின்னொரு மயலை யெய் திப் பரம்பரையாய்த் துன்பத்தையே அடைகின்றான். மயலினின்றும் மறுமயலை யடை யும்படியான இதன்கண்ணே யுதாகரணபூதமான இதிகாசத்தை முன்னொருபோது நடந்த விதைக் கூறக் கேட்பாயாக, அது சிறிது மனனசாலியாகிய ஒரு பிக்ஷுவினது விருத்தாந்த மாம்; சமாதியப்பியாச தற்பரனாகி யொரு மகாபிக்ஷுவானவன் சாந்திதாந்தி வைராக்கியாதி சம்பன்னனாகி, பரிவிராஜகனாகி, ஓரிடத்திலிருந்தான்; நித்தியம் தனது விவகாரமாகிய தனது ஆசிரம உசித சிரவண மனனாதிகளானே அகில தினத்தையுங் கழிப்பன், சமாதியப்பி யாச சுத்தமாயது அவனுள்ளம்; சமாதி சித்தத்திற்குத் தியேயாகார தார்ட்டியத்தானே பூர்வ சொரூபசூனியத்வ சம்பாதனமாம், அதுவே அர்த்தமாத்திரமாக நன்கிலங்கல் வடிவ மிலாததேபோலும் சமாதியென்னும் பதஞ்சலிபகவானது திருமொழியால், அத்திருமொழி யின் பொருளிதுவாம்:—அதுவே = அந்தத் தியானமே, தியேய ஏககோசரத்தன்மையானே யிலங்குவதாய், தியான சொரூப சூனியம் போன்று, இருப்பது சமாதியெனப்பெறும்; அது கூறவும் பெற்றுளது:—பிரஹ்மாகார மனோவிருத்திப் பிரவாகமகங் கிருதியின்றியே,சம்பிரஞ் ஞாத சமாதியாகும் தியானப்பியாசச் சிறப்பினால்; என்பது ஈண்டு அங்காங்கிகட்கு அத்தி யந்தம் அபேதம் சங்கிக்கலாகாதாம்; சிறிது வேற்றுமைக் கிருப்புண்மையின், அங்ஙன மன்றோ:—கர்த்துருகாண அநுசந்தானவாயிலாய் உண்டாகிய உணர்வு தியானமாம், அத னுயர்ச்சியானே கர்த்துருகாண அநுசந்தான மில்லாமலே தியேயமாத்திரகோசாத் தன்மை யானே, இலங்கிக்கொண்டிருப்பது சமாதியாம், அதுவே அபரவைராக்கிய வாயிலாய் ஆதர வோடுகூடி இடைவிடாமல் நீள்காலம் சேவிக்கப் பெற்றதாய், இராஜஸ்தமோலேசம் நீக்கப் பெற்றதாய், சுகப்பிரகாசமய சத்துவ எழுச்சியானே குற்றமற்ற மிகத் தெளிவுற்ற தகை மையை விளக்கும் வடிவமாகி நீள்காலம் தொடர்ந்திருப்பது சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியெனப் பெறும்; பரவைராக்கிய பூர்வகமாக நிரோதப்பிரயத்தனத்தானே அதற்கும் நிரோதமாகவே, சருவவிருத்திகளின் நிரோதத்தான் நிர்ப்பீஜசமாதியான துண்டாம். அது கூறப்பெற்றுள் ளது:—விருத்தி சூனியமனத்திற்குப் பிரமலாக்கீரத் திருத்தியாற்றி தியாததுவிகற்பங்கடீர்ந்த

வருத்தமாகிய வசம்பிரஞாதமாஞ் சமாதி, ஒருத்தன் ஞமத்திலிலங்குமென் றுரைப்பர் மெய்யுணர்வோர், என்றிவ்விபாகம் காணத்தக்கது. அதன் பயில்வால், சுத்தமாயது பூர்வவாசனுத்தியாக சமர்த்தமாயது, அவனுள்ளம்; அத்தகைய அவனது சித்தமானது எந்தக்கணத்தில் எதை நினைக்குமோ விரைவாகவே அந்தக்கணத்தில் அத்தகைமையை யடையாநிற்கும் ஜலம் வீசித் தன்மையை யடைவதே போலும்.

(ச.) சமாதி யப்பியாசாதியால், அப்போது, அப்பொருள் வடிவத்தை, எய்தும் = அவ்வுருவமாம். (1)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அந்த யோகியினது சிந்தனப்பிரகாரத்தை கூறல்:—ஒரு என்பது.

ஒருபகற் சமாதிநீங்கி யிருந்தன னுயர்சந் நியாசி
கருதிடு மவர்க்குப்பற்றிப் பாச்சருன் காணுமென்று
சுருதியுண் டுலகோர் செய்யுந் தொழிலையாம் விநோதமாக
விருதயத் துன்னுவோமென் றெண்ணிய திவன்ற நெஞ்சம்.

(ப - ரை.) ஒருபகல் = ஒருபோது, சமாதி நீங்கி = சமாதியினின்றும் எழுந்து, இருந்தனன் = வீற்றிருந்தனன், உயர் சந்நியாசி = மேலான அம்முனிவன், கருதிடு மவர்க்குப் பற்றிப் பாச்சருன் காணுமென்று சுருதியுண்டு = எண்ணியவர்கட்கு எண்ணியபடியே தான் றேற்றுமென்று சாஸ்திர ஆணையுளது, உலகோர் செய்யும் = சாதாரண ஜனங்களியற்றும், தொழிலை = வினையை, யாம் விநோதமாக = நாம் விளையாட்டாக, இருதயத்துன்னுவோம் = மனத்தின் கண்ணே நினைவோம், என்றெண்ணியது = என்று சிந்தித்தது, இவன்றன் நெஞ்சம் = இம்முனிவனுடைய மனமானது.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒருபோது சமாதியிற் றற்பரனுகிய அம்முனிவன் அச்சமாதி நீங்கி ஏகாக்கிரசித்தனுக ஆசனத்திருந்தான், அங்கிருந்துகொண்டே கிரியையின் முறையை ஒரு சிறிது நன்கு சிந்திப்பானுயினன், அவ்வாறு சிந்திக்கப்பட்ட அவனுக்குத் தானுகவே இவ்வாறு எண்ணுவேனுக என்னும் எண்ணமான துண்டாயது, விரைவில் வேடிக்கையாக, சாஸ்திர சமஸ்கார ஹீனர்கள் தம்சித்த சேஷ்டானுசாரித் தன்மையானதைப் பாவிப்பேனுக.

(ச.) கருதிடுமேவர்க்கு விநேதமாக, உலகோர் = பாமரஜனம், செய்யுந்தொழிலை நாம் பாவிப்போமென்று தானே, பத்திபாச்சல் = பிரதிபையென்னும் பிரஞ்ஞா விசேடம், காணும் = உண்டாகும், முற்கூறிய பிரகாரமாக வெண்ணி, இவன்றனெஞ்சம் அப்படியே சிந்தானுசாரத்தால்: (2)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவனது சிந்தனுப்பிரகாரத்தையே விரித்துரைத்தல்:—மற்றெரு, சித்தம், கனம், என்பன.

மற்றெரு புருடனுை னசைவுமாத் திரத்தான் மீளப்
பற்றியும் பண்டையோனைத் தானெனப் பாவிக் கைக்குப்
பெற்றிலன் காகதாலீ யப்படி பெற்ற வாஞ்சை
யுற்றனன் சீவடன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை.

சித்தம்வே றெருவனுன சீவடனிவ் வாறுகி
யுற்றவிக் கனவிற்செய்த நகரிலோர் தெருவின்மேவி
மெத்தநா ளிருந்தா னுங்கே விநோதபானத்தையுண்டு
மத்தனுய் மதுவையுண்ட மதுபம்போ லுறக்க முற்றுன்.

T அ ய்ந்த ஸுது யெ ரால்.
(அசம் மசஞ்ஞாத சமாதி)

கனமுறு கனவில் வேறோர் கலைமறை யவனைக் கண்டான்
மனனிலே பற்றிப்பாச்சன் மாத்திர மதனுன் மற்றோர்
சனபத மடைதல்போலாய்ச் சரித்தனன் சின்னாளங்கே
தினமிகு வியாபாரத்தாற் றேகநொந் துறக்க முற்றான்.

(ப - ரை.) மற்றொரு புருடனுனன் அசைவுமாத்திரத்தான் = சலன மாத்திரத்தினாலே அயலொரு புருடனானன், மீளப்பற்றியும் = திரும்ப முயன்றும், பண்டையோனை = பழையதன்னை, தானெனப்பாவிக்கைக்கு = நான்றான் என்று பாவிப்பதற்கு, பெற்றிலன் = ஆற்றலுற்றிலன், காகதாலீயப்படி = காகதாலீய நியாயம்போல, பெற்றவாஞ்சையுற்றனன் = அடைந்ததி லாசை யடைந்தனன், சீவடன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை = சீவடன் என்னும் பெயருடைய ஒருவனாக அறிந்தான் றன்னை.

சித்தம் வேறொருவனான சீவடன் = மனம் அயலொருவனான அச்சீவடன், இவ்வாறாகியுற்ற இக்கனவில் = இந்தப்பிரகாரம் அடைவுற்ற இச்சொப்பனத்தில், செய்த நகரிலே = இயற்றிய பட்டணத்தில், ஓர் தெருவின்மேவி = ஒரு வீதியை யடைந்து, மெத்தநாளிருந்தானங்கே = வெகு தினங்கள் இருந்தனன் அவ்விடத்தே, விநோத பானத்தை யுண்டு = வேடிக்கையாக மதுவைமாந்தி, மத்தனாய் = உன்மத்தனாய், மதுவையுண்ட மதுபம்போலுறக்கமுற்றான் = நறைமாந்திய அறுகாலொக்கத் தூங்கினான்.

கனமுறு கனவில் = திடமாக வுண்டாகிய சொப்பனத்தில், வேறோர் கலைமறையவனைக் கண்டான் = அயலொரு வேதபாரகனாகிய விப்பிரனைக் கண்டான், மனனிலேபற்றிப் பாச்சல் மாத்திரமதனால் = சித்தத்திலே பிரதீதிமாத்திரத்தினாலே, மற்றோர் சனபத மடைதல் போலாய் = வேறொரு தேசத்தை யடைவதேபோலாய், சின்னாள் ஆங்கே சரித்தனன் = சிலகாலம் அவ்விடத்திலேயே சஞ்சரித்தனன், தினமிகுவியாபாரத்தாற் றேகம் நொந்து உறக்கமுற்றான் = பகலில் மிகவும் செய்த தொழில் விசேடத்தால் சரீரம்வாடி நித்திரையி லழுந்தி யிருந்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர.) என்றிவ்வண்ணம் நன்றாகச் சிந்தித்து, அம்முனிவனுடைய சித்தமானது, இருப்பதாகியது ஒரு சிறிது நராந்தரமாய், அதாவது நராந்தரம் = யதிதர்மக்கட்டற்ற பாமர புருஷாந்தரரூபம் ஆகிய தென்பதாம், அசைவுநிலைபேற்றை நன்குவிடுகை மாத்திரையானே சுழியில் நீர்போலும், அதாவது, ஜலமானது, சுழியைச் செய்துழி, பழையபிரவாக அசைவினதூஉம் ஒப்பான நிலைமையினதூஉம் நல்விடுகை மாத்திரையானே நாபியாகாரமாகச் சுழியெனப் பெயரிய வேற்றுவடிவமாய் இருக்கும் அதுபோலுமென்பதாம்; ஆண்டயல் நாம கற்பனையை யறைதல்:—சீவடன் என்பது, அச்சித்த நரனாற்பின்னர், ஆன்ம வாஞ்சையாற் செய்த முயற்சியாலும், பெயரின் வாஞ்சையினாலே ஜீவடன்யானுள்ளேன் என வைத்துக் கொண்டு விரைவிற்காகதாலீயம்போலு மிருந்தான்; அதன்பின் அச்சொப்பன புருடனாகிய சீவடன் நெடும்போது திரிந்துகொண் டிருந்தான்; சொப்பனத்தி லுண்டாக்கிய பட்டணத்தில் ஒருபுரவீதிகளில் திரிந்துகொண்டிருந்தபோது பானத்தை, மத்தவண்டு பதுமாசத்தைப் பருகியதேபோலும், பருகி யுன்மத்தனானன், லீலையாலே திடமாக மகிழ்ந்தவனாகிக் கனமான நித்திரையோடு கூடியவனா யுறங்கினான்; உன்மத்தனாகி யுறங்குஞ் சொப்பனத்தில், அத்தியயன பாடங்களானும் சற்கரும அனுஷ்டானங்களானும் மகிழ்வுற்றிலங்கியதனிச்சன சரித்திரத்தானே மகிழாத விப்பிரத்தன்மை யுடையவனாகத் தன்னைக் கண்டான், சித்தத்திற் றேசாந்தர அடைவேபோலும் பிரதிபைமாத்திரத்துற்றதைக் கண்டான். ஒருபோது

அந்தத் துவிஜசிரேஷ்டன் றின வியாபார நிஷ்டையினாலே இளைப்புற்றவனாகி நன்றாகத் தூங்கினான்.

(ச.) மற்றொரு புருடனானது = நராந்தரமானது, அஃதெங்ஙனமெனில்? சித்தஞ் சிந்தை வசத்தினால், அசைவு=சலனமாய், பூர்வவாசனைத் தியாகமாத்திரத்தால், மீளப்பற்றி, ரூபாந்தரத்தை யடைந்தது, நீர்வாயுவசத்தினாற் பூர்வ இருப்பைவிட்டுத் தரங்காதிரூபத்தை யடையுமதுபோலென்பதாம்; அந்தச் சிந்தாகற்பித புருடன்றானே, தன்னிடத்தில், காகதாலீ யப்படியே, வாஞ்சையுற்றனன், இச்சைப்படி யபிமதமுற்றனன் அன்றிச் சனத்தொழிலாதி யால் அடைந்தவ னன்றாய்த் தன்னைச் சீவடன்பேரொருவன் என்றுணர்ந்தான், சீவடன் ஆனேன் என்று நாமந் தரித்தான், தன்னாலே யொரு போதறிவுற்ற நாமங் கற்பிக்கப்பட்ட தென்பது பொருள். சீவடன் முதல் உருத்திரபரியந்தமான சந்நியாசியின் சொப்பன பரம் பரைதனைச் சாற்றல்:—மற்றோர் சனபதம் = தேசத்தினின்றுந் தேசாந்தரரூபத்தை தின மிகு வியாபாரமென்னும் பிராந்தி யேதுவால், சிராந்தி யென்றும் பாடம். (3-4-5.)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மற்றைய கற்பனைகளையும் விரித்தல்:—பாதபம்—அரசன்—துஞ்ச என்பன.

பாதபம் விதையானப்போற் பள்ளிகொண் மறையோன் றன்பாற்
போதுறு கனவிற்றன்னைப் பொருவில் வன்னியனைக் கண்டான்
மேதகு முணவாற்றுஞ்சி மேவியகனவிற் றன்பாற்
பூதலத் தாசனாக வவன்றனைப் பொலியக் கண்டான்.

அரசனே ரிரவுதுஞ்சி யடைந்தவோர் கனவிற் றன்னைச்
சுரமகளாகக் கண்டான் சுரமகள் சுரதப் போரிற்
பாவசமாகத் துஞ்சப் பயில்வுறு கனவிற் றன்பால்
குரமட மானைக்கண்டாள் கூறுமான் றுயின்ற தோர்கால்.

துஞ்சமான் பரிசயத்தாற் சூழ்ந்ததோர் கொடியாத் தன்பாற்
செஞ்சவே கனவிற்கண்ட தன்னலே திரியக்கேனு
நெஞ்சுறக் கண்டகேட்ட மறப்பில நிகழ்கனவிற்
சஞ்சரித் திடவேகாணு மாதலாற் சாற்றக் கேளாய்.

(ப - ரை.) பாதபம் விதையானல்போல்=தருவானது பீஜமானதேபோலும், பள்ளி கொள் மறையோன் = தூங்காநின்ற பிராஹ்மணன், தன்பால் = தன்னிடத்தில், போதுறு கனவில் = உண்டாகிய சொப்பனத்தில், தன்னைப்பொருவில் வன்னியனைக்கண்டான் = தன்னை போர்புரியும் வில்லாளியாகிய சாமந்தனைத் தரிசித்தான், மேதகுமுணவாற்றுஞ்சி மேவிய கனவில்=மிகுந்த ஆகாரங்கொண்டு துயின்றுண்டாகிய சொப்பனத்தின் கண்ணே, தன்பால் பூதலத்தாசனாக = தன்னிடத்து பூமண்டலத்திற்கு மன்னவனாக, அவன்றனைப் பொலியக்கண் டான் = அவன் தன்னை விளங்கத் தரிசித்தான்.

அரசனே ரிரவுதுஞ்சி = மன்னவன் ஒரு ராத்திரித் தூங்கி, அடைந்த ஓர் கனவிற் றன்னை = உண்டாகிய ஒருசொப்பனத்தில் தன்னை, சுரமகளாகக் கண்டான்=சுராங்கனை யாகத் தரிசித்தான், சுரமகள் சுரதப்போரில் = சுரஸ்திரியானவள் சம்போக யுத்தத்தில், பரவசமாகத்துஞ்ச = இளைத்துப் பரவசப்பட்டுத் துயிலவே, பயில்வுறு கனவிற்றன்பால் =

கண்ட சொப்பனத்திற் றன்னிடத்தில், குரமடமானைக் கண்டாள் = குளம்புகளோடுகூடிய பெண்மானைகத்தன்னைத் தரிசித்தாள், கூறுமான் துயின்றதோர்கால் = உரைத்தமானனது ஒருபோது நன்றாகத் தூங்கியது.

துஞ்சமான் பரிசயத்தால் = தூங்கமான் பழக்க வசத்தால், சூழ்ந்ததோர் கொடியாத் தன்பால் = சூழ்ந்துகொண்டிருக்கு மொருலதையாகத் தன்னிடத்தில், செஞ்சவே கனவிற் கண்டது = நன்றாகத் தன்னைச் சொப்பனத்திற் றரிசித்தது, அண்ணலே = ஹே இராகவ! திரியக்கேனும் = மிருகாதிகளேனும், நெஞ்சுறக்கண்ட கேட்ட மறப்பில = மனமுறக்கண்டவை கேட்டவை தம்மை மறந்திடமாட்டாவாம், நிகழ்கனவில் = உண்டாகிய சொப்பனத்தில், சஞ்சரித்திடவேகாணும் = பிரதீதியாகவே தரிசிக்கும், ஆதலால் சாற்றக் கேளாய் = ஆகையினால் உரைப்பக் கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) தருவானது உள்ளே அவயவங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு விரையில் அடங்கி யிருத்தலே போலவாம், அந்தத் துவிஜனனவன் சுயம் சொப்பனத்தில் தன்னிடத்தில் அதன்பின்னர் மாண்டலிகராஜத் தன்மையைக் கண்டனன் ஒருபோது அச்சாமங் தன் ஆகாரஞ் செய்துகொண்டு தூங்க கனநித்திரையால், கனவில் இராஜத்தன்மையைக் கண்டனன், சாம்ராஜ்யத்தை யடைந்தான், அது திசைகளின் வுளையங்களைக் காக்குந்தன்மையதாயிருந்தது, புஷ்பக்கூட்டங்களோடு கூடியலதையேபோலப் போகக்கூட்டங்களோடு கூடியிருந்தது, மிகவும் ரஞ்சிதமா யிருந்தது; அம்மன்னவன் ஒருபோது சொஸ்தனாகிச் சகல விவ்காரங்களையும் விட்டவனாகி நன்றாகத் தூங்கினான், காரணமாகிய பீஜத்தின்கண் தன்னுடைய காரியமாகிய விருக்ஷாதிபோலப் பலதானப்பொருட்டு நேர் நிற்கும் தன்னுடைய ஸ்திரியாசக்திரூப ஆசாரமுடைய அவன், சொப்பனத்தில், தன்னிடத்தில், வெகு புருட சம்போகமுறினும் அநிந்திதமாய அப்சரஸ் தன்மையைக் கண்டனன்; இது விருக்ஷகோசரச உல்லாசத்தில் மஞ்சரித்தன்மைபோல் எழுந்ததாம்; ரச உல்லாசத்தில் சேதனத்வ கற்பனையாற் கூறியதாம், இலக்கணையால் விருக்ஷஜீவோக்தி யெனினுமாம். அச்சுராங்கனையானவள் இரதிப்பிராந்தையாய்க்காட நித்திரையை அடைந்தனள், மான்கட் சௌந்தரிய அபிலாப வாசனையால், தன்னிடத்தில் இஷ்டப்படி மான்றகைமையைக் கண்டனள், ஆவர்த்தத் தன்மைவாய்ந்த அம்புசாமிய அவஸ்தையே போலும்; அந்தச் சஞ்சல நயனம் வாய்ந்த மானனது ஒருபோது நித்திரையோடு கூடியதாய், சொப்பனத்தில் தன்னிடத்தில் தன்னப்பியாசத்தாற் றிடமாகக் கொடித்தன்மையைக் கண்டது, குறுக்குயோனிகட்கு சொப்பன தரிசனமுளதா இலதாவென்னும் ஐயப்பாட்டினர் பொருட்டுரைத்தல்:—அண்ணலே யென்பதாதி. திரியக்காயினும் சித்த இயற்கையினனே கனவைக்காணும், கண்டவைகளினதூஉம் கேட்டவைகளினதூஉம் கெடாத ஸ்மரணமானது சித்தத்திற்குளதாம்; சித்தத்திற்குக் கண்ட கேட்ட சமஸ்காரங் கவருந்தன்மை யுண்மையின், சமஸ்காரம் உளதாகவே ஸ்மிருதியோடு கூடிய சொப்பனம் அகற்றவொண்ணாமையின் என்பது கருத்தாம்.

(ச.) பாதபம் விதையானைப்போல் = பீஜரூபத்தை யடைவதுபோல், பள்ளிகொள் = கன நித்திரையை யடைந்த, வன்னியனாய் = மண்டலேசுவரனாய், பூதலத்தரசனாக = சக்கரவர்த்தியாக, நெஞ்சுறக்கண்ட கேட்டபொருளின், மறப்பில நிகழ் = மறப்பின்றி நிகழும், அவ்வேதுவான சமஸ்கார வசத்தினால், திரியக்குகளாயினும் சொப்பனத்தைக் காண்பனவாம் என்றதாயிற்று. (6-7-8)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மற்றும் அநேக வாதனையாற் பல ஜன்மங்களுற்றதை மலர்தல்:— பூவுங், தன்,சட, அக்,கடுவென்பன.

பூவுமென் றளிருங்காயும் பொலிந்தவக் கொடிதன் காட்டிற்
றேவதையா னவந்தத் தேவிவாழ் வனமாய்த் தோன்ற
மேவுவித் தெனுமவற்றி லங்குரமேனி யொப்பாய்த்
தாவுறு ஞேயமுற்ற தன்னுடை யறிவினுலே.

தன்னுடை வணந்தூரத்தே சார்ந்ததாய்த் தன்னுட் கண்டு
முன்னிய சுழுத்தியுற்ற வறிவினுன் மூடத்தன்மை
துன்னுற வனுபவித்துச் சுரும்பெனத் தன்னைக்கண்ட
தன்னவண் டோடைக்கஞ்ச வலயங்கீண் டதனுள்ளான.

சடமதி யுயிர்க்குமுன்னஞ் சார்ந்திடும் விளையாட் டோர்பான்
மடல்வன சத்துளாங்கே வண்டுறை தடத்து வந்தோர்
கடகரி குழப்பிவீசக் கஞ்சமுங் கயமுன் வண்டுந்
தொடர் பொடியா னவந்தத் தும்பியைத் தும்பிநோக்கி.

அக்கரியாகத் தன்னைக் கண்டது குளப்பள்ளத்திற்
கைக்கரி வீழ்ந்ததந்தக் கரியையோர் வேந்தன் பாகன்
சிக்கெனக் கொடுபோ யாங்கோர் செருவிலே சிதையச் செய்தான்
பக்கவண் டிணக்கத்தாற்கைப் பகடுமீண் டளியாய்ற் றன்றே.

கடுத்ததோர் களிருன்மீளக் கயத்தொடவ் வண்டுதுளா
யடுத்தகூ லத்திலன்ன வறிவினு லன்னமான
துடுத்தநீ ருலகிலன்ன முலப்பிலா யோனியெய்தித்
தடுத்தநீர்க் கயக்கஞ்சத்தோர் சாரச மானதன்றே.

(ப - ரை.) பூவுமென் றளிரும் காயும் பொலிந்தவக்கொடி = மலரும் மெல்லிய இலையும் காயுங் கனியும் ஆக விளங்கும் அந்தக் கொடியானது, தன் காட்டில் = தான் வாழுங் காட்டில், தேவதையான வந்தத் தேவிவாழ் வனமாய்த் தோன்ற = அதி தெய்வமான அத்தேவி வாழும்படியான வனமாகி விளங்க, மேவு வித்தெனு மவற்றில் = பொருந்தாநின்ற பீஜமென்னும் அவற்றின்கண்ணே, அங்குர மேனியொப்பாய் = முளை வடிவ சமமாய், தாவுறு ஞேயமுற்ற தன்னுடை யறிவினுலே=தன்னுடைய வுணர்வினுலே பாயாநின்ற விடயமுற்றது.

தன்னுடை வணந் தூரத்தே சார்ந்ததாய் = தனது வண்ணமானது சேய்மைத்தாய்ப் பொருந்தியதாய், தன்னுட் கண்டு = தன்பா னேக்கி, முன்னிய சுழுத்தியுற்ற வறிவினுன் மூடத்தன்மை = மிகவும் கனமான நித்திரையை அடைந்தது உணர்வினுல் மௌட்டியத்தை, துன்னுற=பொருந்த, அனுபவித்து=விடயீகரித்து, சுரும்பென=வண்டென்ன, தன்னைக் கண்டது = தன்னைப் பார்த்தது, அன்ன வண்டோடைக் கஞ்ச வலயங்கீண்ட தன்னுள்ளான = அவ்வாருய அளியானது அத்தடாகத்தின் றமரைத் தண்டைக் குடைந்து அதனுள்ளே வசித்தது.

சடமதி யுயிர்க்கு முள்ளம் சார்ந்திடும் விளையாட் டோர்பால்=ஜடமதியாகிய பிராணிக்கும் சித்தமானது ஓரோரிடத்தில் விளையாட்டை யடைந்திடும், மடல் வனசத்துளாங்கே= இதழ்விரிந்த கமலத்து ளவ்விடத்தே, வண்டுறைதடத்து = அறு கால்வாழும் சரத்தில், வந்

தோர் கடகரி குழப்பி=ஒரு மதயானையானது வந்து கலக்கி, வீசக் கஞ்சமும் கயமுன் வண்டும் = எறியத் தாமரையும் மதயானையின்முன் அளியும், தொடர்பொடியான = சேர்ந்து தூளாயின, அந்தத் தும்பியைத் தும்பிநோக்கி = அந்த யானையை வண்டானது பார்த்து.

அக்கரியாகத் தன்னைக் கண்டது=அந்த யானையாகத் தன்னைப் பார்த்தது, குளப்பள்ளத்திற் கைக்கரி வீழ்ந்தது=ஆழ்ந்த குழியின்கண் மதகரி விழுந்தது, அந்தக் கரியை யோர் வேந்தன்பாகன்=அந்த யானையை ஒரு மன்னவன்பாகன், சிக்கெனக் கொடுபோய்=விரைவிற் கொண்டேகி, ஆங்கோர் செருவிலே சிதையச் செய்தான் = அவனொரு போரிலே கெடப் புரிந்தான், பக்கவண் டிணக்கத்தால் = அருகிலிருந்த வண்டின் சம்பந்தத்தாலே, கைப்பகடு மீண்டளியாய்ற்று = யானையானது மறித்தும் வண்டேயாயிற்று, அன்றே அக்கணமே அசைக்கயெனினும் ஒக்கும்.

கடுத்ததோர் களிறுன்மீள = கடுமையாகிய ஒரு யானையால் மறுபடியும், கயத்தொடவ் வண்டுதூளாய்= தடாகத்துடன் அந்தப் பிரமரம் பொடியாய், அடுத்த கூலத்தில் அன்ன அறிவினால் அன்னமானது=சமீபத்திலிருந்த அன்ன வுணர்ச்சியினானே ஹம்சப்பக்ஷியாயது, உடுத்தநீர் உலகில் அன்னம்=வேலைசூழ்ந்த அகிலத்தில் ஹம்சமானது, உலப்பிலா யோனியெய்தி=எண்ணில்லாத ஜன்மத்தையடைந்து, தடுத்தநீர்க் கயக்கஞ்சத்தோர் சாரசமானதன்றே=நாற்கரைகளானுந் தடுக்கப்பெற்ற தடாகத் தாமரையின்கண்ணொரு பிரஹ்மவாகன ஹம்சமாயது அப்போதே.

(ஸ்ரீ - வீர.) அது புஷ்ப பலபல்லவசாலினியாய லதையாயது லதைபல்லவ ஆசக்தி வசத்தினாலே கொடியாயது என்பதாம்; வனதேவிகளின் உத்தியான வனத்தில், பிரசித்த மாயகொடி வீடுபோல விலாசச்சிலையா யிருந்தது; அந்தக் கொடியானது சிறிதுகாலம் உள்ளுணர்வாகிய சாக்ஷி சைதன்யத்தானே, நித்திரைச் சாட்டியமேய துயிலை யனுபவித்து, விரையி னுள்ளிருக்கும் வருமூளையின் வடிவமாகிய நீயினது ரூபம்போலும் சொரூபத்தையுடையதாய், அவ்விதமாய, சொப்பன உன்முகமுற்ற மதியினாலே பிரமராகாரமாகக் கிளம்பிய சமஸ்காரத்தானே தன்னை வண்டாகக்கண்டது; அதாவது, பீஜாந்தஸ்த அங்குராகாரரூபமாக ஈண்டதிருடமான உள்ளுணர்வானே புடமாகத் தனது சிறுமையையும் நீட்சியையும் கண்டதது; சிறிதுகாலம் கனஜடத் தன்மையோடு கூடிய சுழுப்தியிலிருப்பதாகக் கலையால் அநுபவித்துப்பின் றன்னைப் பிரமரமாகத் திரமுடன் கண்டது; அவ்வறுகால் அளியானது பின் உத்தியானவனத்தில் வனலதைகளிலும், மலர்ந்த பதுமினிகளிலும், தருணிகளிடத்தில் வல்லபன்போல விளையாடித் திரிந்தது; பிரியையின் பிம்பாதரமாதுரியரசமென்னக் குசும சம்பந்தியாய மதுமகரந்தமாந்தியது அவ்வளி முக்தாவல்லி விலாசிகளாகிய புஷ்பக்கூட்டங்களில் திரிந்து விளையாடிக்கொண் டிருந்தது, அவ்வண்டு சரோஜினியின் கண்ணே மிகுந்த பற்றுடையதாய் தாமரையின் நாளத்துறைவதாயது, ஜடமதியினுடைய சித்தமும் சிலபாலே இரதியை யடைகின்றது, அந்நலினியைக் கலக்கி விளையாடும்பொருட்டு ஒரு கஜமானது ஆங்குற்றது, இரம்மியவஸ்துவின் க்ஷயப்பொருட்டேயன்றோ மூடர்களின் மூயற்சியானது முற்றுகின்றது, அந்தக் கஜத்தினாலே அப்பிரமரம் பற்றியிருந்த தடாகமானது, தூளாக்கவே பெற்றது, அந்நாளத்தோடுகூடவே, அவ்வறுகாலானது, கஜத்தின் றந்தத்துட் பட்டதாய், பயிர் முதலியவற்றுள் அகப்பட்ட கோரை முதலியவைபோல மெல்லப்பெற்றதாகிச் சூர்ணத்தன்மையை யடைவுற்றது, வீரிகியேபோலும் பொடியாயது, அவ்வண்டானது வாரண தரிசனத்தானே வாரணவடிவத்தைப் பாவித்தலால், தன்னை மதோன்மத்த கஜமாயுற்றதாகக் கண்டது, அக்கஜமானது காய்ந்த கடற் கம்பீரக்குழியில், யானை பிடிப்பவர்

T கூறு. + திமவாந்தடாகம்.

தோண்டிய பள்ளத்தில், சிருங்கலாதிபந்தங்களினும் அதிகடோரமாய சம்சாரத்தில் தமோ கன கனமாய சூனியகோர சம்சாரத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் ஜீவனைப்போல் வீழ்ந்து பூாவீசி யாதி துக்கங்களை யனுபவித்தது; சிக்ஷிக்கப்பெற்றபின் ராஜவல்லபமாயது, எதிரியின் பலத்தையிரிக்கும் எதிரில்லாத பலமுடையதாக விருந்தது, எப்போதும் மதபலத்தினாலே தன்னை மறந்தே யிருந்தது, திமிர் பிடித்துப்போ யிருந்தது. அது ஒருபோது அடைவுற்ற தாய இரவுப்போரில் சென்றதாய், தீர்க்கமான கட்கங்களானும், முப்பது அங்குல முடை மையுங் கடந்த கிருபாணங்களானும், சின்னாபின்னமாகி மிருத்தியுவை யடைந்தது; ஆன் மாவின்கண்ணே விவேக அநிலத்தானே தூற்றப்பட்ட ரூபத்தோடுகூடிய ஜீவோபாதி தேகாதியபிமானம் விலயமாவது போலவாம்; யானைக் கூட்டங்களின் கும்பஸ்தல அக்கிர பாகங்களினின்றும் கிளம்பாநின்ற அளிகளைப் பார்த்து, கண்டத்திருக்கும் பிரமா அப்பி யாசத்தானே, நெடுங்காலம் பழகிவந்த பழக்கத்தால், அளிகிளம்புந் தரிசன சமஸ்கார உற் போதிதத்தால் என்பது கருத்து, கஜம் மீண்டும் வண்டாயது; பூர்வவாசனையினாலே வனக் கொடியைச் சேவிப்பதாகி அது தடத்தைவந் தடைந்தது, அஞ்ஞனது வாசனைகளின் துரப் யாசமானது விடமுடியாததே யன்றோ! ஆண்டது யானையின் பாதக்குழிம்பு மிதியுண்டு மீண் டும் மிகப் பொடியாயது, பக்கத்திருந்த ஹம்ச வுணர்ச்சியினனே = ஹம்சத்தின் றரிசனத் தானே கிளம்பிய வாசனையினாலே, ஹம்சவடிவத்தை யடைந்தது, அந்த அன்ன மானது நெடுங்காலம் அநேக மயில் யோனிகளிற் பிறந்திறந் தலைந்து, என்னுங் கூற்றான், தாமரை வனத்தி லன்னந்தானய், விந்தியச் சோலையில் வாரணமாகி தேக யந்திரங்களில் மானுமாகி என்பதாதியாக இனிக்கூறுந் திசையந்தாளத் தில், எண்பத்தைந்து என்னும் ஜன்மங்கள் உண்டாயின, என வுணரலாம், உணரவே ஈண் டுக் கூறிய ஹம்சசன்மத்துவயத்தின் பின்னர், ருத்திரத்தன்மையை யடைந்தது, சம்சார சதபரியந்தத்தில் ருத்திரன்யான் என்ன அப்பிக்ஷுவாகயானிருந்தே நிலைபெற்றேன்; என இனிக் கூறப்பெறும். அது ஒருபோது மீளவும், ஹம்சசன்மத்தை யடைந்து வெகு அன் னிய ஹம்சங்களோடுகூடி விளையாடிக்கொண்டிருந்தது; அவ்வன்னக் கூட்டத்தில் பிரஹ்ம ஹம்ச குண ஆகாராதி வர்ணன சிரவணத்தால் அந்நாம சகித அவ்வாகார அர்த்தவதியும் என இருவகையினும், பிராஹ்மஹம்ச வடிவமாய உணர்வானது, சிறிதாக இருந்து யானு மித்தகைய பிராஹ்மஹம்சம் ஆவேன் என்னும் வாசனை, அப்பிறப்பில், அவ்வம்சபூதமாய இப்பிக்ஷுவின் மனத்திற்கு, முன் வருணிக்கப்பெற்ற அண்டரசத்திலிருக்கும் மயிற்போலக் கனமாயது; அது பிராஹ்மஹம்சமென்னும் அச்சிந்தையையே திடமாகப் பழகி, வியாதியாம் வண்டினாலே துளைக்கப்பெற்று இறந்துபோயது, அவ்வுணர்வின் அநுசந்தானத்தால் பது மஜசாரசமாகப் பிறந்தது, இலக்கணையானேயம்சவாகனமாய தென்பதாம்; அப்பிறப்பிற் பிரஹ்மலோகத்தில், அதிசயமாக மிகமிகவும் விவேகமுடைத்தாய், பிரஜாபதியினது விவேக வைராக்கிய தத்துவஞானதி யுபதேச விலாசங்களினாலே நன்குணர்த்தப்பெற்றதாய், அத னனே லௌகிக வஸ்துக்களாகிய போக்கியவர்க்கங்களில், சாரத்தன்மைத் திருஷ்டிவிட்ட தாகி, ஜீவன்முக்த அவஸ்தையை யுடைத்தாகி, சுகமாக இருந்தது; இங்ஙனம் ஜீவித்துக் கொண்டே நிரதிசயாநந்த மோக்ஷசுகத்தை யடைந்திருந்து, "பிரமாவினுடனே யவர்தா மியாவரும், பிரளயமானது வந்துபிறங்கிடவே, பரனது அந்தத்தில் பரப்பிரமமறிந்தவராய், ப்ரமாம் பதத்தைப்பற்றி வாழ்வாரே" என்னும் சுருதியினாலே, இருபார்த்த முடிவில், பிரஹ்மாவோடுகூட விதேகமுக்த அவ்வன்னத்தால், என்னேயதிகம் இனி அடையத்தக்க தொன்றுளது! என்னுமிது நன்மதியானே நன்கு சிந்திக்கப்பாலதாய் ஒன்றுமே யடையத்

ο பெரியகட்கம் ய ஜீவன். T சங்கிலி. ε தசிலை. ꭍ பரவசத்தன்மை.

தக்க தின்ரும்; ஞானத்தானே யிங்கேயே, மூலசகித அநர்த்த நிவிருத்தியும், நிரதிசயானந்தப் பிராப்தியும் சம்பாதிக்கப்பெற்றிருத்தலின், அதனினும் அயலாய புருடார்த்தம் இன்மையினனும், இதற்குக் கிருதகிருத்தியத்தன்மை யுண்மையின் என்பதாம்.

(ச.) முன்னர், கனநித்திரையை யடைந்த மறையோன் சொப்பனத்திற் றன்பால் கொடியோடுகூடிய யானை குதிரையாதி சேனையேயாகிய மேகமாலையினலே வியாபிக்கப் பெற்ற மண்டலேசுரத் தன்மையைக் கண்டான்: அச்சாமந்தன் எல்லாத்திசை மண்டலங்களையுங் காக்கும் ஆற்றலுற்ற சக்கிரவர்த்தியாகக் கனவில் தன்னைக்கண்டான்; என்று கூட்டிக் கொள்க. திரியக்கேனு மென்றதானே வேறுள்ளவற்றையும் கொள்ளலாம். தோன்ற = அக்கொடியானது, வனதேவிமார்களின் வனக்கிரீடைகளில் கொடி வீடுபோல விளையாடுவதாகி விளங்கிக்கொண்டிருந்தது. வித்தெனு மவற்றில் = பீஜத்துக்குள்ளிருக்கும் அங்குரத்தினது, மேனிக்கொப்பாய், அதனுல், தாவுறும், ஞேயமுற்று = நேயவஸ்துவோடு ஆசிரித்ததாயிருக்கும், தன்னுடை யறிவினலே; தன்னுடை = கொடித்தேகதாரியினுடைய, தொங்குதலில், லதாபாவ உசிதமாய விருக்ஷாதியில், ஒருபால் தொங்குதலைக் கண்டது எனக் கொடிக்கு அத்தகைய தசை காட்டப்பட்டது; சாக்கிரதசையென்றும் பாடம்; சுழுத்தியுற்ற = சுழுத்தியடைந்தவனது அறிவுபோன்ற அறிவினலே, மூடத்தன்மை = நித்திரை வடிவமான சாட்டியத்தை, துன்னுறவநுபவித்து, சொப்பனத்தில், தன்னைச் சுரும்பெனக் கண்டது; சடமதியுயிர்க்கும், ஆயினும், மந்தமதியுள்ள ரசமறியாத கிருமிகீடாதிக்கும்; உள்ளம், ஓர்பால் = ஓரிடத்தே பெண்வியத்தியின்கண் இரதியையடையும் விளையாட்டு = இரதியை, சார்ந்திடும், நோக்கி = அதனதுரூபநோக்க பாவனையால் கந்த விசேடத்தோடுகூடிய மத்த அத்தியாயது சார்ந்திடுமென்றது, தடாகத்தில் பற்றுடையதாய்த் தாமரைத்தண்டில் உறைந்ததை விளக்கியதாம். பக்கவண்டிணக்கத்தால் = கண்டத்துறும் பிரமரபாவனையால். ஓர் சாரசம் = பிரமனது அன்னம். (9-10-11-12-13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்வன்னங் கயிலையை யடைதலும் ஈசனுதலும் முன்னதைச் சிந்தித்தலும் வருணித்தல்:—அக்குருகு, ஈசன் என்பன.

அக்குரு கொருகால் விண்போ யரன்புரத் தானைக்கண்டு
மிக்கசங் கானுனென்றே மெய்ம்மையாய் நினைத்தலோடு
நக்கன துருவமாகி நயந்தவா வீசனுட்டிற்
றெக்கப்ல் கணங்களோடுஞ் சூக்கமெய் ஞானத்தோடும்.

ஈசனு யியங்கு வான்முன் னியன்றன சரிதையெல்லா
மாசறு புந்தியாலே மதித்தனன் மறைப்பிலாத
தேசுவிஞ் ஞானமேனிச் சிவன்றனி யிருந்துசெப்பும்
வீசிய கனவுநூற்றின் வியப்பெலாம் விளங்கநோக்கி.

(ப - ணா.) அக்குருகு ஒருகால் விண்போய் = அவ்வன்னமானது ஒருபோது ஆகாயத்தே சென்று, அரன் புரத்தானைக்கண்டு = ஸ்ரீ கைலாயத்தே ஸ்ரீ மகாதேவரைப்பார்த்து, மிக்க சங்கரன் நான் என்றே = மிகுந்த மகிமையையுடைய ஸ்ரீ மகாதேவர் யான் என்று தானே, மெய்மையாய் நினைத்தலோடும் = உண்மையாய் எண்ணியவுடனே, நக்கனதுருவமாகி = ஸ்ரீ பரமேசுவரரது வடிவமாகி, நயந்தவா = இஷ்டப்படி, ஈசன் நாட்டில் = ஸ்ரீ பரமேசுரரது புரத்தில், தொக்கபல் கணங்களோடும் = அடைந்துள்ள பல சிவகணங்க

T வடிவ.

ளுடனே, சூக்கமெய்ஞ்ஞானத்தோடும் = சூக்ஷமமான தத்துவ சிவ ஞானத்துடனே. ஈசனுயியங்குவான் = ஸ்ரீ மகாதேவனுகவே விளங்குவான், முன்னியன்றன சரிதையெல்லாம்=பூர்வமே நடந்தனவாகிய சரித்திரங்கள் யாவற்றையும், மாசறுபுந்தியாலே மதித்தனன் = குற்றமற்ற மதியினுலே யெண்ணினன், மறைப்பிலாத தேசுவிஞ்ஞானமேனி = ஆவரணமற்ற தேஜசோடுகூடிய சிறந்த உணர்வுவடிவ, சிவன் றனியிருந்து = ருத்திரன் ஏகாந்தமாக இருந்து, வீசிய கனவுநூற்றின் = உண்டாகிய நூறு சொப்பனத்தின், வியப்பெலாம் = அதிசயமெல்லாம், விளங்கநோக்கி செப்பும் = பொலியக்கண்டு சொல்லும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வன்னம், அநாயாசமாகவே பிரஹ்மாவினது ஆசனநளினிநாளத்தில் விளையாட்டினது லாபத்தால், அதாவது, பதுமஜசாமீப்பிய முத்திபதப் பிராப்திபலத்தால், ஒருபோது பிரஹ்மாவோடு ருத்திரபுரமடைந்து ருத்திரனை தரிசித்தது; அந்த ருத்திரபுரத்தில், ருத்திரனுடைய ஞானயோக ஐசுவரியாதி சர்வகுண மேன்மையைக் கண்டதனுல், அவ்வன்னத்திற்கு யானும், ருத்திர அகம்பாவனையானே ருத்திரன் ஆவேன் என்னும் திண்ணியமதி யுண்டாயது. அற்றேல், ஜீவன் முக்தனுய் வாசனையற்ற ஹம்சத்திற்கு எங்ஙனம் உருத்திரத்தன்மையி னுசைகூடும்? அப்பாவனை யப்பியாசத்தால், தேகத்தியாகத்தால், மீண்டும் ருத்திரசரீரதாரணமுந்தான்: பரதனுக்கு முப்பிறப்பால் என்னும் நியாயத்தானே அதற்கு நானுதேக போக்கியப் பிராரப்தசேடத்தால் தேகாந்தரதாரணமாம் என்பதாயின், ருத்திர அகம்பாவ தாரண வர்ணனத்திற்கு உபயோகமின்மை வழக்குண்டாதலின்; ருத்திரனுக்கு ஈசுரத்தன்மையானே அப்பூாவத்திற்குக் கருமபலத்தன்மை கூடாமையினுனும்; என்றிடில்? ஆண்டுக் கூறல், கண்ணுடியிற் பிரதிபிம்பம்போல, சடுதியில் இவ்வாறுதானே பிரதிபிம்பிதமாயது, இது முக்கிய உருத்திரபூாவமன்ரும், மற்ருே, பிரதிபிம்பம்போலத் தற்சாருப்பிய முக்தியாம், அதுவும் கரும உபாசனைப் பலம் ஆகவே செய்யும்; தேவனுகித் தேவதைகளை யடைகின்ருன், என்னும் சுருதியால் என்பது கருத்தாம். இது ஜன்மாந்தரமும் அன்ரும், மற்ருே, பிராரப்தசேஷத்தால் வந்த இச்சையானே, யோகியேபோல மானசதேகாந்தர கற்பனத்தால் முன்னைய தேகத்தை விடுவதன்மாத்திரம், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—நக்கனது என்பது. ருத்திரபூதவபுவை யடைந்த அவ்வன்னமானது, ஆண்டு அவ்வன்னத்தனுவைவிட் டொழித்தது, நறுமணம் காற்றின் றன்மையையேவுற்றுப் பூங்கொத்தை விடுவதேபோலும், அவ்வுருத்திரன் உருத்திரபவனத்தில், அவ்வச்சிவபுர ஆசாரங்களோடுகூடி, சிவகணகோடிகளில், சிரேஷ்டமான காணபத்திய பதவியால், தனதிஷ்டப்படி விளையாடிக்கொண்டிருந்தனன்; சாருப்பிய முத்தியின்கண்ணே சகத்சங்காராதி வியாபார அதிகாரமிலதேனும், ஞான ஐசுவரியாதியால், பிரசித்த ருத்திர சாமியம் உளதேயாம், என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—ஈசனுயென்பது. அவ்வுருத்திரனே, அநுத்தமஞானங்களாலும்; ஐசுவரிய விலாசங்களாலும், பிரசித்த ருத்திரனேடு ஒப்பாக, இருந்ததன்மையினுலே, மதியினுலே தன்னுடைய முன்னடந்த எல்லாவிருத்தாந்தங்களையும், கண்டனன், அப்போது ஆவரணமின்றிய விஞ்ஞான வடிவமாய பகவானும் அவ்வுருத்திரன், சொப்பன சதவிஸ்மிதனுகித் தன்னுள்ளேதானே ஏகாந்தத்தில், கூறிக்கொள்ளுவதாவது.

(ச.) அரனைக்கண்டு, அவனது பாவனையாலுறுஞ் சங்காரனென்னுஞ் சமஸ்கார வசத்தினுல், நயந்தவாறு சஞ்சரித்தான்; மறைப்பிலாத=ஜன்மாந்தரங்களாலும் ஆவரணரகிதமான, சிவகணம்=பிரமதகணம், சிவபுராசாரங்கள்=சிவமாகாத்மிய வர்ணனுதிகள், நிராவரணம் = ஜன்மாந்தரங்களாலும் ஆவரணரகிதம், விஞ்ஞானமே வடிவமாக உடைய பகவான். (14-15)

T வடிவம்

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அந்த ருத்திரபகவான் மாயையினுடைய வன்மையையும் தன்னுடைய முன்மையையும் சிந்தித்துப் பார்த்தல்:—சித்திரம், என்னுளம், என்பன.

சித்திர மம்மவிந்தச் சகத்தைமோ கஞ்செய்மாயை
மித்தையா யிருந்துங்கெட்டேன் மெய்மையாங் கானல்போல
வித்திற மயக்கமாக விப்பெரு மாயைக்காட்டி
லொத்தபல் விடத்திற்புக்கே யுழன்றன னெல்லையின்றி.

என்னுள மாத்திரத்தி லெழுந்த கற்பனையினாலே
முன்னொரு சிருட்டிக்கோனான் மொழிந்த சீவடப்போனேன்
பின்னொரு சிருட்டிதன்னிற் பெருங்கலை மறையோனானேன்
மன்னவ னானேன்பின்பு வந்ததோர் சிருட்டிதன்னில்.

(ப - ரை.) சித்திர மம்மவிந்தச் சகத்தை மோகஞ்செய்மாயை = விசித்திரம் அந்தோ இந்த வுலகத்தை மயக்கஞ் செய்விக்கும் மாயையானது, மித்தையா யிருந்துங்கெட்டேன் = முக்காலத்திய நிடேதப்பிரதி யோகியாயிருந்தும் நொந்தேன், மெய்மையாங் கானல்போல = கானனீரை யுண்மையென்று நம்பியதேபோல, இத்திற மயக்கமாக இப்பெரு மாயைக்காட்டில் = இவ்வண்ணம் மோகமாக இந்தப் பெரிய மாயையாகிய வனத்தில், ஒத்தபல்விடத்தில் = மனதிற்கொத்த பலவிடங்களில், புக்கே யுழன்றனன் எல்லையின்றி = புகுந்தே யலைந்தனன் எல்லையில்லாமல்.

என்னுள மாத்திரத்திலெழுந்த கற்பனையினாலே = என்னுடைய மனோமாத்திரத்திலே கிளம்பிய கற்பனையினாலே, முன்னொரு சிருட்டிக்கோனான் = பூர்வமொரு சிருஷ்டியில் அகம், மொழிந்த சீவடப்போனேன் = கூறிய சீவடன் என்னும் பெயரை யுடையவனானேன், பின்னொரு சிருட்டிதன்னில் = பின்பொரு சிருஷ்டியின் கண்ணே, பெருங்கலை மறையோன் ஆனேன் = பெரிய சாஸ்திர பாண்டித்தியமுள்ள விப்பிர சிரேட்டனானேன், பின்பு வந்ததோர் சிருட்டிதன்னில் = பின்னர்வந்த ஒரு சிருஷ்டியின்கண்ணே மன்னவன் ஆனேன் = மகாராஜாவாயினேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்தோ விசித்திரம்! விசுவ விமோக விலாசினியாய இம்மாயை, இதனாலன்றோ இத்தனையும் விரிந்தது, மருப்பூமிகளில் வாரியேபோலும், அசத்தியமேயாயினும் சத்தியம்போலத் தோன்றுநிற்கும், எண்ணியமுறையில் சத்தியங்கள்போலப் பொலிவனவும் அத்தியந்தஞ் சித்திரங்களும், ஆகிய வெகுவெகு சம்சார ஆரண்ய பூமிகளில், வெகு வெகுவாக யான் அத்தியந்தம் பிராந்தனாகத் திரிந்தலைந்தேன். ஒரு சர்க்கத்திலே யான் சீவடன் என்னும் பெயரையுடையவனாக இருந்தேன், ஒன்றில் மறையவர் சிரேஷ்டன் ஆயினேன், மற்றொன்றில் வசுதாதிபனாயினேன், பதும வனத்தில் அன்னமாகி, விந்திய கச்சத்தில் வாரணமாகி ஹரிணமுமாகி, உள்ளேன்; இந்தப் பிரகாரம் தேகயந்தரத்திலும் மனோயந்தரத்திலும், யான் இந்த வர்ணிதரூபமான தசையை யடைந்துளேன்.

(ச.) கெட்டேன் என்பது கேதத்தில் வந்தது; மனோ மாத்திர கற்பனையினாலே அநேக மார்க்கங்களில் ஜீவடாதி நூற்றுக்கணக்கான தேகங்களை யடைந்து இப்போது ருத்திரனாகியுள்ளேன். (16-17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இனியாகவேண்டிய காரியத்தி லாராய்ச் தொருப்படல்:—இத் திறமென்பது.

இத்திற நூறுயோனி யெய்தியீங் கீசனுனேன்
மெத்திய வாண்டுகங்கள் விருத்திக ளனேகஞ்சென்ற
வத்தனை பிறப்பும்போய்நா மறிகுவோ மறிந்துநன்று
யொத்தவா ருக்கியெல்லா மொருவழிப் படுத்துகிற்போம்.

(ப - ரை.) இத்திறம் நூறுயோனி யெய்தி=இந்தப்பிரகாரம் சதசரீரங்கள் அடைந்து, ஈங்கு = இவ்விடத்தே, ஈசன் ஆனேன் = ருத்திரன் ஆயினேன், மெத்திய ஆண்டுகங்கள் விருத்திகள் அநேகஞ்சென்ற = நிறைந்த சம்வற்சரங்களும் யுகங்களும் சரிதைகளும் அனேகமாய்ச் சென்றன, அத்தனை பிறப்பும்போய் நாமறிகுவோம் = அவ்வளவு ஜன்மங்களையும் சென்று யாமறிவோம், அறிந்து நன்று யொத்தவாருக்கி=உணர்ந்து நலமாகப் பொருந்திய வண்ணம் பொருத்தி, எல்லாம் ஒருவழிப் படுத்துகிற்போம் = யாவற்றையும் ஐக்கிய பாவமாக ஆக்குவேம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தன் மனோமாத்திர சம்பிரமத்தோடு கூடிய இந்தச் சம்சார ஆடம்பரத்தில் சம்சார சதபரியந்தத்தில், முடிவிலென்றபடி, அந்தப் பிக்ஷுவாகிய யானிருந்துதானே உருத்திரன் யானென நிலைத்துள்ளேன்; பிரதம சர்க்ககாலந் தொடங்கி, பரபத சிதேகாச வடிவத்தினின்றும் சலித்து நழுவிய எனக்கு, இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே, ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களும் நூற்றுக் கணக்கான சதுர்யுகங்களும், அநந்தவின ருதுசரித்திரங்களும் சென்றன; ஆகையினுற் கௌதுக வசத்தினுலேயே கிளம்பிச் சென்று, அவ்வெல்லாத்தற் சம்சாரங்களையும் யான் காண்பேன்; நற்பிரபோதத்தினது தானத்தினுலே, அவ்வுபாதிகளி னின்றும் பிரிவுபெற்ற தனது ஆன்மாவை, யான் ஒன்ருக்குவேன்.

(ச.) எல்லாம் = அவர் யாவரையும், என்னோடு ஏகமாக்குவே மென்றதாயிற்று. (18)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கூறியவண்ணம் சிந்தித்த ருத்திரன் யாவரையும் சென்று ஒன்று படுத்தி வாழ்வித்தல்:—என்று, சீவட, மூவரும், வேதியன் என்பன.

என்றுணர்ந் தீசன்முன்னே யிருந்தசந்நி யாசிதன்பாற்
சென்றவன் றனையெழுப்பிச் சேதனத் தொடுநெஞ்சோடு
மொன்றுறச் செய்தலோடு முணர்ந்த சந்யாசிதானு
நின்றதன் மயக்கமெல்லா நினைவுற நோக்கினுனே.

சீவட னுதியாந்தன் வடிவத்தைச் சிவன்சிந்தித்துத்
தாவில்சிற் ககனத்தோர்பாற் சார்ந்துசீ வடன்வாழ்தேசங்
கேவலந் தானுஞ்சந்நி யாசியுங் கிட்டியன்னுன்
மேவுற மனத்தினேடு மறிவொடு மேவுவித்தான்.

மூவரு மறிவுபெற்ருேர் முதுபழக் கத்தினுலே
மாவியப் புற்றுஞ்சற்றும் வியப்பிலார் வடிவமொன்றே
மேவுமூ வடிவமானோர் மிகுமுருத் திரனுமற்றச்
சீவடன் ருனுஞ்சந்நி யாசியுஞ் சேர்ந்துசென்று.

வேதியன் முதலாயுள்ளோர் பிறப்பிட மெல்லாமேவித்
தீதறக் கூட்டித்தெய்வ ஞானத்தாற் றேசுமிக்க
சோதிருத் திரர்களாகி யறிவுற்றார் சொன்னவீசன்
போதிரென் றேவத்தத்த மிடங்களிற் போயினாரே.

(ப - ரை.) என்றுணர்ந் தீசன் = என இந்தப் பிரகாரம் ருத்திரபகவான் சிந்தித்து, முன்னே=முற்போது, இருந்த = வசித்துள்ள, சந்நியாசி தன்பால் = தனனிடத்தில், சென்று=சேர்ந்து, அவன்றனை யெழுப்பி = அச்சந்நியாசியைக் கிளப்பி, சேதனத்தொடு நெஞ்சோடும்= அறிவோடும் மனத்தோடும், ஒன்றுறச் செய்தலோடும் = பொருந்திடுமாறு செய்திடவே, உணர்ந்த சந்நியாசிதானும்=உணர்வுற்ற சந்நியாசியும், நின்றதன் மயக்கமெல்லாம் = இருந்த தன் பிரமம் யாவற்றையும், நினைவுற நோக்கினானே=எண்ணிப்பார்த்தான் ஏ - அசை.

சீவடனுதியாஞ் சிவன் தன்வடிவத்தை = சீவடனுதியாகச்சிவனீருக உள்ள தனது வடிவத்தை, சிந்தித்து = சிந்தனைசெய்து ஆச்சரியமுற்றபின், தாவில் சிற்ககனத்தோர் பால் = அகோசரமாகிய சிதாகாசத் தோரிடத்தே, சார்ந்து சீவடன் வாழ்தேசம்=பொருந்திச் சீவடன் வாழுந்தேய நோக்கி, கேவலந்தானும் சந்நியாசியுங் கிட்டி = ருத்திரனும் சந்நியாசியு மாத்திரமடைந்து, அன்னான் மேவுற மனத்தினோடும் அறிவொடு மேவுவித்தான் = அச்சீவடன் சித்தத்தினோடும் சேதனத்தோடுஞ் சேர்வுறும்படியாகச் செய்வித்தான் ருத்திரன்.

மூவரும் அறிவுபெற்றோர் = உணர்வை யடைந்துள்ள அந்த மூன்றுபேரும், முதுபழக்கத்தினாலே = முதிர்ந்த பயிர்ச்சியினாலே, மாவியப்புற்றுஞ் சற்றும் வியப்பிலார் = மகா ஆச்சரியத்தை யடைந்தும் சிறிதும் ஆச்சரியமில்லாதவர், வடிவமொன்றே = ஒரு வடிவமே, மேவு மூவடிவமானோர் = பொருந்திய மூன்றுவடிவமாயினோர், மிகு முருத்திரனு மற்றச் சீவடன்றானும் சந்நியாசியும் சேர்ந்து சென்று=உயர்ந்த ருத்திரபகவானும் சீவடன் என்னும் மற்றையனும் சந்நியாசியும் ஒருங்கு சேர்ந்துபோய்.

வேதியன் முதலாயுள்ளோர் = மறையவன் முதலாக வுள்ளவர்கள், பிறப்பிடமெல்லா மேவி = ஜனித்ததேயங்களெல்லா மடைவுற்று, தீதறக்கூட்டி = குற்றமறச்சேர்த்து, தெய்வ ஞானத்தால் = திவ்யமாகிய தைவ வுணர்வினாலே, தேசுமிக்க = ஒளிமிகுந்த, சோதி ருத்திரர்களாகி = பிரகாச மயமாய ருத்திரமூர்த்திகளாகி, அறிவுற்றார்=உணர்வை யடைந்தார், சொன்னவீசன் = கூறிய வுருத்திரன், போதிரென்றேவ = போங்கள் என்று ஏவவும், தத்தமிடங்களிற் போயினாரே = தங்கள் தங்கள் தேசங்களிற் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏ - அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) என்றிந்தப் பிரகாரம் அந்த ருத்திரபகவான் சிந்தித்து, அந்தச்சர்க்கத்தை நன்கடைந்தனன், ஆண்டுச் சுற்றித்திரிந்து கொண்டிருந்த பிக்ஷுவானவன் நன்னித்திரையையடைந்து இறந்தவனைப்போல இருந்தனனே; விழிக்கும்படி செய்வித்து, பின்னர், அந்தப் பிக்ஷுவை, சித்தத்தோடும் = தன் சித்தாங்கிசமாகிய மனத்தோடும், சேதனத்தோடும் = தன்னங்கிச சிதாபாச வடிவத்தோடும், தத்துவ ஞானத்தோடுகூடிய ஜீவனோடும், சேர்ப்பித்தனன்; இதனானே பிக்ஷுவிற்குச் சாகரணத்தால், நம்மனோரது கனவுலகிற்கே போலும், ஜீவடாதிருத்திராந்த சரீரங்கட்கும் அவர்களது பிரபஞ்சங்கட்கும், நிரனு

விருத்தி பாதப்பிரசங்கம் நிரஸ்தமாம்; யாண்டும் ருத்திராம்ச ஜீவப்பிரவேச கற்பனத்தானும், அவனது சத்திய சங்கற்ப பலத்தானும், விசித்திரபோஜக அதிருஷ்ட சேஷபலத்தினும், பாதிதங்களாய யாவற்றிற்குமே, கற்பாந்தம் வரையிலும், அநுவிருத்தி சம்பவமாதலின் என்பதாம். பிக்ஷுவுந்தன்னுடைய மயலை யெண்ணிப்பார்த்தான்; ருத்திரனையும் தன்னை யும் ஆங்கே ஜீவடாதி மயத்தையும் நோக்கித் தத்துவஞானத்தானே, அவிஸ்மய அர்க மாயினும், அப்பிக்ஷுவானவன் விஸ்மயத்தை யடைந்தான், அற்ப காலத்தில், நெடுங்கால அநேக ஜன்ம அநுபவலக்ஷண ஆச்சரியத்தையும், கனச் சம்பந்தமான ருத்திர சரீராதி அநு விருத்திலக்ஷண ஆச்சரியத்தையும் கண்டு விஸ்மயத்தை யடைந்தான் என்பதாம். பின்னர் ருத்திரனும் பிக்ஷுவுமாகிய இரண்டுபேருமே யெழுந்து எங்கேயோ சிதாகாச ஏககோணத் திலிருப்பதாய ஜீவட சம்சாரமான பிரஹ்மாண்டாந்தரத்தை நோக்கிச் சென்றனர்; சென்று சேர்ந்தபின் அவனை யெழுப்பி யுணர்த்திச் சித்தத்தோடுஞ் சேதனத்தோடுஞ் சேர்ப்பித்து (முன்போன்று பொருள்கொள்க) விரைவில், ருத்திர ஜீவட பிக்ஷுகர்கள், உள்ளே யொரு ரூபர்களாயும், வெளியே மூன்று ரூபர்களாயும் விளங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்; அறிந்தவர் களேயாயினும் அறியாதவர்கள்போல இலங்குபவர்களாயும், விஸ்மிதர்களாயினும் அவிஸ்மிதர் களாயும், கணகாலம், சித்திரத்தில் எழுதி யிருப்பவர்களேபோல் தாஷ்ணீம்பாவத்தை யடைந்திருந்தார்கள். பின்பு அவர்கள் எல்லாரும், ஆகாயத்தொருபானன் கிருப்பதாய், அறிவிலத்தியஸ்தமாய், ஜீவடசித்த பரிணாமரூபமாய், எப்பக்கங்களிலும் பிராணிகளினாலே கும் கும்சப்த சகிதமாய், இருக்கும் விப்பிர சம்சாரத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள்; சென்று தூங்கிக்கொண் டிருந்த விப்பிரனைக் கண்டார்கள், அவனை யெழுப்பி யுணர்த்தி, விரைவிற் சித்தத்தோடும் சேதனத்தோடும் சேர்ப்பித்து, அவர்கள் வெகுபேர்களாயினும் அன்னியமாக வே சவிஸ்மயவிவிஸ்மயர்களாய் அவனுற்று விளங்கிக்கொண் டிருந்தார்கள்; அதன் பின் னர் சிதாகாச கசிதமாய், சித்தாகாரமாக விரிந்த சித்தினது கற்பித பரிணதிரூபமாய், பிர மணவிஸ்தார சுந்தரமாய் உள்ள சாமந்த நிருபனது சம்சாரத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள்; சென்று சேர்ந்து அவனை யெழுப்பி யுணர்த்தி விரைவிற் சித்தத்தோடுஞ் சேதனத்தோடும், சேர்ப்பித்து, விஸ்மயமுற்றவர்களாயினும் விஸ்மயமற்றவர்களாய் வெகுபேர்களாயினும் ஏக மாய் ஆண்டிருப்பவர்களா யிலங்கினர்கள். பின்னவர்கள் ராஜசம்சாரத்தை யடைந்தார் கள், ஆண்டு அவனையெழுப்பி யறிவித்துச் சித்தத்தோடுஞ் சேர்ப்பித்து, பின்னிந்தப்பிரகாரம் அன்னியசம்சார பூமிகளிலும், பிரமித்தார்கள்; சித்தத்தோடும் = ஆதிவாகிக சரீரத்தோடுமே, ஈண்டந்தராளத்தில், சுழுப்தர்களின் சம்போதனமாத்திரம், மிருதர்களுக்கோ சஞ்ஜீவனமும் ஆமென் றுணரத்தக்கது. அவர்களியாவருமே பிரஹ்மஹம்சரூப சித்தபரிணதியாய அவ் வுருத்திரத்தன்மையை அடைவுற்று, சமமாயினர்கள். ருத்திரசத உத்தமர்களா யிலங்கினர் கள்; ருத்திரசித்த சேதனங்கிசங்களினாலேயே சித்தசேதனமுடைமையாலும், ஞானஐசுவரிய சம்பன்னத்தன்மையாலும், உத்தமம் என்றதாம். அவ்வெல்லாத் தேகங்களும் ருத்திரர் களின் சதமாம். அவர்கள் நிராவரண திவ்யஞானத்தோடுகூடிக் குலவினர்கள்.

(ச.) சேதனத்தோடும் = ஞானத்தோடும், நெஞ்சோடும் = சித்தத்தோடும். விகா ரத்தன் = மடத்திலிருப்பவன், பிக்ஷுக்கள் இதன்கண் சஞ்சரிக்கின்றபடியினாலே விகா ரம் = மடம். அந்தப் பிக்ஷுவானவன் ஜீவடாதிருத்திராந்தமான தன்னைநோக்கிப் பர மார்த்தஞானத்தானே அவிஸ்மய அருகனேயெனினும், மாயை மகிமையால் விஸ்மயத்தை யடைந்தனன். முதுபழக்கத்தினாலே = பரமார்த்தத்தை யடைந்தமையின். சந்நியாசி போற் ஜீவடாதிகளுக்கு அறிவித்தபோது அவர்கள் யாவரும் உருத்திரன்போற் றிவ்விய

ரமணம். T புஜியமக்கிம். 2 நன் கறிவுத்தல் மரித்தவர்.

ஞானத்தால் உருத்திராம்சராய் அறிவுற்றூர் = விளங்கினர், சந்நியாசியினது நூறு ஜன்மம் புஜிக்கத்தக்க பிராரீத்தசேடத்தை யநுசந்தித்துப் பரமார்த்த ருத்திரனல் இச்சீவடாதி யனை வரு மேவப்பட்ட ருத்திராம்சராய், தத்தமிடங்களிற் போயினர். (19-20-21-22)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிக்ஷுவாதி ருத்திராந்த தேசங்களில், இடையீடாயுள்ள தொண்ணூற்றெட்டுத் தேகங்களில், போஜகப் பிராரப்தசேடங்கள் உள்ளன நவமெனச் சந்தேகத்தால் அந்த விருத்தாந்தத்தை ஸ்ரீஇராகவர், ஹே முனீசுரரே! பிக்ஷுசொப்பன சரீரங்களையுடைய ஜீவடப்பிராஹ்மணுதிகட்கும் ஹம்சாதிகட்கும், அதன்பின் னடைவுற்றதென்னே! சொப்பன சம்பந்த சரீரம்போலப் பாதமே யேற்பட்டதா? அல்லது மேலே விவகாரமும் ஏற்பட்டதா? என்று கேட்ப; அதற்கு ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், அவர்கள் யாவருமே ருத்திரனேடு ஒன்றுற்று பிரபுத்தர்களாகி ருத்திராங்கிசர்களாய், பரஸ்பரம் கண்ட பூர்வோத்தர சம்சாரமுடையவர்களாய் கிருதகிருத்தியத்தன்மையால் சுகிகளா யிருந்தார்கள், கௌதுக தரிசனப்பொருட்டு முதலில் முயன்ற அந்த ருத்திரனல் உதிதமாகியபடி அம்மாயையை நன்கு நோக்கி அந்த ஜீவடாதி சம்சாரத் திதியையே அடைந்திடுமாறு, தன்னங்கிசர்களாகிய அவர்கள் மீளவும் ஏவப்பெற்றூர்கள்; என்று விடை யளித்தபின் மீண்டும் வினவல்:—சீவடன் அங்கு என்பன.

சீவடன் மறையோனுதி யாவருஞ் சென்று தத்தம்
பாவைய ரோடும்வாழ்ந்து பாலுற வுடல்போநாளின்
மேவுருத் திரனைச்சேர்ந்தா ரென்றலும் வீரன்கேளா
வாவிது புதுமையென்ன வதன்றிறம் வினவ லுற்றூன்.

அங்குச்சீ வடனையாதி யானவர் சந்நியாசி
சங்கற்பத் துருவமானேர் சத்தியமான தெங்ஙன்
பொங்குற்ற சங்கற்பத்தின் பொருளெலாம் பொய்யேயன்றே
விங்கிதை விளக்காயென்ற விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான்

(ப - ரை.) சீவடன் மறையோனுதி = ஜீவடன் மறையவன் முதலிய, யாவரும் = எல்லோரும், சென்று தத்தம் = போய்த் தங்கள் தங்கள், பாவையரோடும் = மனைவியரோடும், வாழ்ந்து = சுகித்திருந்து, பாலுறவுடல்போம் நாளில் = அங்குவாழ்ந்து தேகம் போகும் போதில், மேவுருத்திரனைச் சேர்ந்தார் = பொருந்தும் உருத்திரபகவானை யடைந்தார், என்றலும் வீரன்கேளா = என்றுபதேசித்தலும் ஸ்ரீ இராகவர் கேட்டு, ஆ இது புதுமையென்ன = அகோ ஆச்சரியம் இது அற்புதமென்று, அதன்திறம் வினவலுற்றூன் = அதன் றன்மையை வினவத்தொடங்கினர்.

அங்குச் சீவடனையாதியானவர் = அவ்விடத்தில் சீவடன் முதலாகவுள்ளவர், சந்நியாசி சங்கற்பத்துருவமானேர் = பிக்ஷுவினுடைய எண்ணவடிவத்தை யெய்தினேர், சத்தியமானதெங்ஙன் = உண்மையான தெப்படி, பொங்குற்ற சங்கற்பத்தின் பொருளெலாம் பொய்யேயன்றே = எழாநின்ற எண்ணத்தின் வஸ்துக்களெல்லாம் மித்தையேயல்லவோ, இங்கிதை விளக்காயென்ற = ஈண்டிதனை யிலக்குவீராக என்று பிரார்த்தித்த, விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான் = ஸ்ரீராமருக்கு ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் உபதேசிப்பார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அச்சீவடப் பிராஹ்மணுதிகளும், தங்கள் தங்க ளிடத்தை நன்கடைந்தார்கள், தத்தங் களத்திரங்களோடு வாழ்ந்து தேகத்தைக் கழித்துக் காலமுண்டாகவே,

ருத்திரலோகத்தை யடைந்து ருத்திரபகவானது ரூபமாவார்கள், கணுேத்தமர்கள் ஆவார்க ளென்றபடி. ஆவார்கள் என்னுங்கூற்றல்: ஸ்ரீவசிஷ்ட ராமசம்வாத காலத்தில், அவர்கள் தத் தஞ் சம்சாரத்திலேயே யிருந்தார்கள் என்றுணரப்பெறலாம்; ஒருபோதாகார்யத்தில் தாரகா காரகாரிகளாகக் காணப்பெறுவார்கள். ஜீவடப்பிராஹ்மணுதிகள் பிக்ஷு-சங்கற்பரூபர்களே-அவர்கள் எங்ஙனம் சத்தியத்தன்மையை யடைந்தவர்களாவர்கள், சங்கற் பார்த்தங்களில் உண்மை யாண்டயதையாம்? முன்னர் வெகுமுறை கேட்டபொருளேயே விசேஷ ஜிஞ் ஞாசையால் வினவியதாமிது.

(ச.) ஜீவடப்பிராஹ்மணுதிகளும், தங்கள் தங்கள் இடத்தையடைந்து, தத்தம் களத் திரர்களோடு வாழ்ந்து, தேகாந்தத்தில் ருத்திரபகவானே யடைந்தார்கள் என்பது மொத் தார்த்தமாம். (23-24)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) என்று வினவியதற்கு ஸ்ரீவசிஷ்ட பகவான் விடை தருதல்:— எதுவுஞ், சங்கீபத்தென்பன.

எதுவுமுண் டறிவினுள்ளே யெப்படி யெத்தைக்கண்ட
ததனேயப் படிசித்தெய்து மனேத்துமா தலினுன்மெய்யே
யெதுகன விற்காண்கின்ற தெதுசங்கற் பத்திற்சேர்ந்த
ததுவங்கே யுண்டெப்போது மப்படி வடிவமாகும்.
சங்கற்பத்திற் கனவுதனிற் சார்ந்தபொருளேப் படிச்சேர்ந்த
தங்கப்பொருடான் பரமத்தி னழுந்தும்பழக்க மியோகமெனுந்
துங்கத்திறத் தல்லதுமெய்யாத் தோன்று தியோகவிஞ்ஞான
மிங்குப்பெறலாற் சிவன்முதலோ ரெங்குமெல்லாங் காண்கின்ருர்.

(ப - ரை.) எதுவுமுண்டறிவி னுள்ளே = சித்தின்கண் ணெப்பொருளுமே யுளதாம், எப்படி எத்தைக்கண்டது = எங்ஙனம் எதனேப்பார்த்தது, அதனேயப்படி = அத்தை யங்ஙனம், சித்தெய்தும் = அறிவடையும், அனேத்து மாதலினுன் மெய்யே = யாவும் ஆகலினுலுண்மையே, எதுகனவிற் காண்கின்றது = யாது சொப்பனத்திற் பார்த்ததாம், எது சங்கற்பத்திற் சேர்ந்தது = யாது எண்ணத்திலடை வுற்றதாம், அது வங்கே யுண் டெப்போதும் = அது ஆண்டு உளது எக்காலும், அப்படி வடிவமாகும் = அவ்வகை யுருவ மாகும்.

சங்கற்பத்திற் கனவுதனில் = எண்ணத்திற் சொப்பனத்தில், சார்ந்தபொருள் எப் படிச் சேர்ந்தது=பொருந்திய வத்து எவ்வாறடைந்தது, அங்கப்பொருடான் பரமத்தின்= ஆண்டு அவ்வத்துவானது பரமாக, அழுந்தும் பழக்கம் = மூழ்கும் அப்பியாசம், யோக மெனும் துங்கத்திறத்தல்லது = யோகமென்று சொல்லப்பெற்ற தூயதன்மையின அல் லாமல், மெய்யாத் தோன்றுது = உண்மையாகப் புலப்படாது, இயோகவிஞ்ஞானம் = யோகமும், ஞானமும், இங்குப் பெறலால் = ஈண்டடைதலால், சிவன் முதலோர் = ருத் திரன் முதலியவர்கள், எங்குமெல்லாங் காண்கின்ருர் = எவ்விடத்திலும் யாவற்றையும் பார்க்கின்ருர்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்தினது கோசத்தில் = கோசத்திற் கொப்பாய சர்வவாசனுகார அஞ் ஞானத்தில் எங்ஙனம் எங்ஙனம், போஜக அதிருஷ்டத்தினுலே கிளப்பப்பெற்ற வாசனேகளி

ஞலே பரியாலோசனே செய்வனே அங்ஙனம் அங்ஙனம் அறிவானது கெடுதலொன்று மின்றி எல்லா அவ்விஷய ரூபத்தையும் திருசியமாக அடையாநிற்பன் இவன் சர்வான்மத் தன்மை யான். ஆயின் சர்வ சொப்பன சங்கற்பாதியின் ஒருபோது தரிசனத்தில் என்னே யுபாய மெனின் அதனைக்கூறல்:— எது என்பதாதி, சொப்பனமுடைய சங்கற்பம் எந்நெறியால் அடையப்பெறலாமோ அத்தசையைக் கூறக்கேட்குதி. மேலான அப்யாச யோகங்களாலல்லா மல் இது கிடைப்பதில்லே, அப்யாச யோகபரி பாகதசையே அஃதென்பது பொருள் ஆண் டீசுரர்கட்கு அப்பியாச மில்லாமலும் சுயமாகவே யோகசித்தி பலமுளதாம் எனச் சிறப் புரைத்தல்:—யோகமென்பதாதி. எவர்கட்குத்தான் யோகவிஞ்ஞான திருஷ்டிகள் பலிதங்க ளாக இருப்பனவாமோ, அவர்கள் யாவற்றையும் எவ்விடத்தும் காண்பர்கள்; ஆதலி னன்றே ஸ்ரீசங்கராதிகள் அங்ஙனமாகின்றார்கள்; அப்பியாச யோகங்கட்கு, சங்கற்பிதார்த்த லாபத்தில், அதன் ஐகாக்கிரியா சம்பாதகத் தன்மையானே உபயோகமாம். ஒருமையானது இல்லாவிடினே, அநேக அர்த்தத்தோடு கலக்குஞ் சித்தமானது, தான் எண்ணிய ஒரு பொரு ளையும் அடையமாட்டாது, என அசத்திய சங்கற்பத்தன்மை யிதற்கு, வருமென்னுங் கருத் தால், உரைத்தல் ஏகாக்கிரிய சூனியமாகிய என்னல், இவ்வெண்ணிய வத்துவும் வரும் வத்துவும், அடைந்திடமுடியாது, சித்தமானது எண்ணியதையும் அதன் அயலேயும் பற்றிக் கொண்டிருத்தலின், உபயப்பிரம்சத்தை யடையும், ஓரிடத்திலும் நிலைபேற்றை யடைய மாட்டாது.

(ச.) அறிவினுள்ளே = உட்போற் சகலபொருள் நிதான சொரூபத்தில், எதுவும் = சசல பொருளும், உண்டு ஆதலின், அனைத்து மாதலினல் = சர்வான்மக மாதலின், இந்தச் சித்து எப்படி எந்தப்பிரகாரமாக, எத்தை=எப்பொருளை, கண்டது அப்படி = அந்தப்பிர காரமாகவே, அதனை=அப்பொருளை, மெய்யே=சமூசயமின்றி, எய்தும், எது = எப்பொ ருள், கனவில், எப்படிக்காண்கின்றது, எது = எப்பொருள், சங்கற்பத்தில் = சங்கற்பங்க ளால், சேர்ந்தது=காணப்படுகின்றதோ, அது=அப்பொருள், அங்கே=சொப்பனதேசத் திலும், சங்கற்ப தேசத்திலும், அப்படி = அந்தப்பிரகாரமாக, வடிவு = அவ்வுருவமாய், எப் போதும், உண்டாகும்=இருக்கும், சகலமுஞ் சித்தின் விவர்த்தமாதலின் என்க.

இங்ஙன மிருக்குமாயின் என் சித்தடையப்படவில்லே யென்பதற்கு உத்தரம்: சங்கற் பத்திலும் கனவுகளிலும் சார்ந்தபொருள், எப்படிச் சேர்ந்தது=எந்தத் திசையாலடையப் பட்டது, அந்தப்பொருள், அந்த சித்தித்த திசையே, பழக்கமியோகமெனுந் தூங்கத் திறத்து, பழக்கமென்னும் வாதநிரோதத்தாலும், யோகமென்னுஞ் சித்த நிரோதத்தாலும், அல்லது தோன்றாது = அடையப்படாது, யோகம் = சமாதியும், விஞ்ஞானம் = அத்தி யான்ம சாஸ்திரஞானமும், இவற்றாற் சகித்த தரிசனங்களைப் பெறலால் = பெற்றிருத்த லின், சிவன் முதலோர், தமது சங்கற்பானு சாரத்தால், எங்கும் = எல்லாத்தேசத்திலும், எல்லாக்காலத்திலும், எல்லாம் = எப்பொருளையுங் காண்கின்றார். (25-26)

(ஸ்ரீ வீர - அ - கை.) கூறிய பொருளையே சாமானிய உக்திகளினலே சமர்த்தனஞ் செய்தல்:—

இட்டமான பொருளெல்லா மேகநிட்டர்க் கெளிதெய்துந்
திட்டமாந்தென் றிசைநோக்கிச் செல்வார் வடக்கெப் படிச்சேர்வார்
தொட்டசங்கற் பத்தருத்தஞ் சூழ்வாரதுவே துன்னுவான்
முட்டி றமது பயன்வசத்தோர் முன்சேர்பொருளை முன்னுரே.

T நருவுதல். ◦ கூபோளம்.

(ப - ரை.) இட்டமான பொருளெல்லாம் = வாஞ்சித்த வத்துக்களியாவும், ஏகநிட்டர்க் கெளிதெய்தும் = ஒன்றிற்றியான முள்ளவர்க்குச் சுலபமாகக்கிடைக்கும், திட்டமாம் = திண்ணமாம், தென்றிசைநோக்கிச் செல்வார் = தெற்குத்திக்கை நோக்கிச் செல்லப்பட்டவர், வடக்கெப்படி சேர்வார்=வடக்கெவ்வண்ணம் சேர்ந்திடுவார், தொட்ட சங்கற்பத்தருத்தம் = எண்ணிய எண்ணத்தின் பொருளை, சூழ்வார் அதுவேதுன்னுவர் = எண்ணிக்கொண்டே யிருப்பவர் அதனையே அடைவர், முட்டில் தமதுபயன் வசத்தோர் = தடையிலாது தங்கள் பிரயோஜன வயத்தோர், முன் சேர்பொருளை முன்னாரே = எதிரிலுள்ள பொருளையடைய மாட்டாரே.

(ஸ்ரீ - வீர.) கருதிய எல்லாக்காரியமுமே, ஏகநிட்டனுக்குச் சித்தியாகிற்கும், தென்றிசையதனை நோக்கிச்செல்பவன் எவன்றான் சேர்வான், உத்தரதிசையை யிந்த வுலகினில், சங்கற்பார்த்த பரர்களானே சங்கற்பார்த்த மறியப்பெறும்; முன்னிருக்கும் பொருட் பரர்களானேயே முன்னிலையில் இனிதிருக்கப்பெற்ற பொருள் அறியப்பெறும்.

(ச) இட்டமான பொருளெல்லாம் = அபிமதமான சகல காரியமும், அதில், ஏகநிட்டர்க்கே, எய்தும் = சித்திக்கும், தென்றிசை நோக்கிச்செல்வார் வடக்கெப்படிச் சேர்வார்; சங்கற்பத்தருத்தஞ் சூழ்வார், அதுவே = அச்சங்கற்பார்த் தத்தையே, துன்னுவர், முன்சேர் பொருளை = முற்புறத்திருக்கு மர்த்தத்தை, முட்டில் தமதுபயன் வசத்தோர் முன்னர் = முன்சேர்பொருள் வசத்தினரே சேர்வாரென்றதாயிற்று. (27)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) உபயத்திலுற்ற உள்ளம் ஒன்றையு மடையாதென்று கூறியதற்கு வியதிரேகதிருஷ்டாந்தமாக இக்கதையையே காட்டல்:— முன்னு இதுவே யென்பன.

முன்னுபொருளிற் சங்கற்ப முட்டிவிரும்பு மொய்ப்புந்தி
யன்னபொழுதே கத்துவத்தி லழுந்தாமையினு லவ்விரண்டு
மின்னபுந்தி நசிப்பிக்கு மினிநான்விச்சா தரனுகு
மன்னுகின்ற நானிங்கு மறையோனுமென் றுறநோக்க:

இதுவேயேகத் துவமதனி லெய்துபேற்றின் றிட்டாந்த
மதுகாரியசித் தியின்பொருட்டா மாதலாலே கப்பொருளின்
றிதநிட்டையினுற் சந்நியாசி சீவன்சிவனுய் சிவவடிவா
னுதவுகின்ற சங்கற்பத் துற்றபொருட்குண் மையைமேவும்.

(ப - ரை) முன்னுபொருளிற் சங்கற்ப முட்டி = அக்கிரஸ்திதவத்துவில் எண்ணமானது நிறைந்து, விரும்பு மொய்ப்புந்தி = இச்சிக்கும் பற்றும் புத்தியானது, அன்னபொழுது = அக்கால், ஏகத்துவத்தில் அழுந்தாமையினுல் = ஒருமையினில் அழுத்தமுறாமையினுல், அவ்விரண்டு மின்னபுந்தி நசிப்பிக்கும் = அந்த இரண்டையும் இந்தப்புந்தியானது நாசஞ்செய்யும், இனிநான் விச்சாதரனுகும் = இனிமேல் யான் வித்தியாதரன் ஆவேன், மன்னுகின்ற நானிங்கு மறையோனும் = பொருந்துகின்ற யானிவண் பிராஹ்மணனுவேன், என்றுறநோக்க = என இந்தப்பிரகாரம் அழுத்தமாகப் பார்க்க.

இதுவே யேகத்துவமதனில் எய்துபேற்றின் றிட்டாந்தம் = இதுதானே யொருமையுதனில் அடையும்பயனின் காட்டாம், அது காரியசித்தியின் பொருட்டாம் = அது அர்த்த

சித்தியின் பொருட்டாயாம், ஆதலால்=ஆகையினுல், ஏகப்பொருளின்றித நிட்டையினுல்= ஒருபொருளின் நிடமான தியானத்தினுல், சந்நியாசி சீவன் = யதியானசீவன், சிவனுய்= ருத்திரனுகி, சிவவடிவால் உதவுகின்ற = ருத்திரவடிவத்தானே பெருநின்ற, சங்கற்பத் துற்ற பொருட்கு = எண்ணத்தடைந்த வத்துவிற்கு, உண்மையை மேவும் = சத்தியத் தகைமையை யடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர) முன்னிருப்பதன் கண்ணே புத்தி நன்னிலைமை பெற்றிருக்கும்போது, யாவன் சங்கற்பத்தையடைய இச்சிக்கின்றுனே, அக்காலவன் ஏகநிஷ்டத் தன்மை யின்மை யானே அவ்விரண்டையும் அழிப்பன்; பிரகிருதத்திற் சேர்ப்பித்தல்:— இனியென்பது ஆகையினுல் ஏகார்த்த நிஷ்டத்தன்மை யுண்மையின், பிக்ஷுஜீவனுல் உருத்திரத் தகைமை யடையப் பெற்றுச்சர்வான்ம பாவம், அடையப்பெற்றன அவ்வாறேயாவும், அவ்வாறே இருத் தலின்.

(ச) முன்னுபொருள் = முன்புறும் பொருளில், மொய்ப்புர்தி, சங்கற்பம் = சங்கற் பிதப்பொருளே, முட்டிவிரும்பும் = அடைதற்கிச்சிக்கும், அன்னபொழுதே, ஏகத்தி லமுந் தாமையினுல் = ஒன்றிலுந் தாற்பரியமின்மையின், அவிவேகியானவன் அவ்விரண்டும்= முன்புறுபொருளும் சங்கற்பித்த பொருளுமாகிய அவ்விரண்டையும், நசிப்பிக்கும், புத்தி மொய்த்தபொருளே யடைதற்கு இச்சியாது ஏனையடைதற் கிச்சிக்கும், அவ்விரண்டுஞ் சித்தியாமையின் விநாசமாம்; இனி யிங்கு=இத்தேசத்திலும், காலத்திலும், நான் விச்சா தரனுகு மென்றுவது, நான் மறையோனு மென்றுவது, உறநினைக்க = தியானஞ்செய்க. ஏகத்துவத்தில்=ஒருபொருளிலுறும், இதுவே = இத்தியானமே, எய்துபேற்றின் சம்பந்த மாம், ஆதலால்=முற்கூறிய வேதுவினுல், ஏகப்பொருளிற் நிதநிட்டையினுல் = சங்கற் பார்த்தத் தேகநிட்டையினுல், சந்நியாசி ரூபராகிய சீவன், சிவனுய் = சிவவடிவால், சங்கற் பத்துக் குண்மைமேவிற் றென்றதாயிற்று. ஏகவஸ்து விஷயத்தின் தியானத்தினது பல சம் பந்தம் யாதுளதோ அதுவே காரியசித்தியின்பொருட்டுத் திருட்டாந்தமாம். (28-29)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) திருஷ்டாந்தத்தை யுபசங்கரித்துக் கதையையும் உபசங்கரித்தல்:— தெளியென்பது.

தெளிசந் நியாசி சங்கற்பத் தவாஞ்சீவ டன்முதலோர்
களிகொடத்தம் வேற்றுவகை கண்டாரீச னுருவத்தால்
விளிவில் சங்கற் பத்துண்மை மேவினுர்தஞ் சங்கற்பத்
தெளிதுசேரு நகரடைந்தா ரீசன்விஞ்ஞா னத்தாலே.

(ப - ரை.) தெளி சந்நியாசி=உணர்ந்த பிக்ஷு ,சங்கற்பத்தவராம்=எண்ணத்தெழுந் தவராம், சீவடன் முதலோர்=ஜீவடனுதியர், களிகொள் தத்தம் வேற்றுவகை=சந்தோஷங் கொண்ட,பேதப்பிரகாரத்தை, கண்டார்=பார்த்தார், ஈசனுருவத்தால் = கடவுள் வடிவத் தால், விளிவில்=கெடாத, சங்கற்பத் துண்மைமேவினுர்=எண்ணத்திண்மையை யடைந் தனர், தஞ்சங்கற்பத் தெளிதுசேரு நகரடைந்தார் ஈசன் விஞ்ஞானத்தாலே = தங்கள் எண்ணத்தானே சுலபமாகக் கிடைத்த பட்டணம்பற்றினுர் ருத்திரனது விசேட ஞானத் தினுலே.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதாவது, பிரசித்த ருத்திரனைப்போலவே சர்வஞ்ஞத் தன்மையானே யாவும் அடையப்பெற்றனவாம்; இவனுக்கும் அவ்வாறே திதியாகலின். அவ்விடைப்பட்ட

வர்களாய ஜீவடாதி தொண்ணூற்றெட்டுப்பிக்ஷு சங்கற்பஜீவர்கள், தனித்தனியாக, எதனால் இருந்தார்களோ அவர்கள் உலகமும் தனித்தனியாக இருந்ததோ அதனால் அன்னியோன்னியம், பார்த்திலரீகள்; ருத்திர ஞானமின்றி இவர்கள் எங்ஙனங் காண்பர்கள்? காணார்கள் என்பதாம். ஆயினவர்கள் ருத்திர சந்நிதியின்கண்ணே யெங்ஙனம் அன்னியோன்னியம் கண்டுகொண்டவர்கள் ஆயினர்கள், என்றிடிர்கூறல்: ஜீவர்களின் சம்சார பேதங்களை யுணர்ந்த அந்த உருத்திரனுடைய இச்சையினாலே அறியாத ஜீவர்கள் உண்டாகின்றார்கள், கண்டு விவகரிக்கின்றார்கள் என்றபடி. அவ்வாறே யீண்டு அவ்வுருவங்களாகவும் வெகுரூபங்களாகவும் அவர்கள் விரைவில் அவனிச்சையினாலேயே உண்டாகின்றார்கள்; அவரவர்களுடைய சம்சாரதரிசனத்தாலோ அவரவர்களுடைய இச்சையே காரணமாம்; ஈண்டு வித்தியாதரன் யான் ஆவேன், யானுவே னீண்டுபண்டிதன், என்னும் ஏகத்தியான சாபல்யம், திருஷ்டாந்தமாம், அன்னிய ஜீவர்கட்கும் இந்தப் பிரசித்தமான அவ்வவ் விவகார விவஸ்தையின்கண்ணே யிப்பிக்ஷு சங்கற்ப சர்க்கமே திருஷ்டாந்தமாகு மென்பதாம். இந்த ஜீவனானவந் தாரணை தியான முயற்சிகளின் அநுசாரமாக யாதுயாது இஷ்டமோ அவ்வி யாவற்றையுமே முறையாகவாதல் ஏககாலத்தாதல் இயற்றக்கூடு மிஷ்டப்படி யென்றதாயிற்று. வருணித்திமுறைமையானே பிரகிருதத்திலும் உணரத்தக்கதாம் எனல்:—இவ்வண்ணம் அப்பிக்ஷு சங்கற்ப ஜீவடப் பிராஹ்மணாதிகள் ருத்திரனது நல்லனுஞ்ஞையின் வசத்தினாலே தங்கள் சங்கற்ப புரியை யடைந்தார்கள், தற்சங்கற்ப அநுசாரியேயாம் ருத்திரனது இனிய அநுஞ்ஞை, அதன்பலத்தாலென்பது பொருள். ஆண்டு நெடும்போது போகங்களைப் புசித்து அதன்பின் ருத்திரபுரத்தை யடைந்து அவர்கள் கணத்தன்மையை அடைவுற்றவர்களாகிச் சபரிச்சதர்களா யிருப்பார்கள். இவ்வண்ணம் அப்பிக்ஷு சங்கற்பத்தினின்றும் உண்டாய ஜீவடப் பிராஹ்மணாதிகள் எங்ஙனம் உண்மையை யடைந்தார்கள் சங்கற்பார்த்தத்தி லுண்மை யாண்டையதாம் என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவா னருளல்:—ஒன்றே ஆயிரமாகி யுலவுதல் கூடுமென்றே, எங்ஙனம் ஜனார்த்தன ரொருவரே யாயினும் அம்சாவதார லீலைகளினாலே யுலகங்களின் நல்ல திதியைச் செய்தருளிக்கொண்டு வருகின்றாரோ, அங்ஙனம், அப்பிக்ஷு சங்கற்பத்தினின்றும் உண்டாய ஜீவடப் பிராஹ்மணாதிகளும் பரிசுத்தவுணர்வின் ஏகாங்கிசர்களென்றும் சத்தியம்போல நன்கு நிலைபெற்றார்களென்றும் உணர்ந்துகொள்ளலாம். பரிச்சதர் = பரிஜனம்.

(ச.) தெளிசந்நியாசி சங்கற்பத்திற் சித்தித்தவரான ஜீவடன் முதலோர் ஈசனுருவத்தால் சங்கற்பங்களின், உண்மை = சாபல்யத்தை, மேவினராய், வேற்றுலகை = வேறாக வுலகத்தை, விலக்ஷணமாகக் கண்டார், சுவதந்தரரும் சத்தியசங்கற்பருமானாரென்பதாம் அச்சீவடப் பிராஹ்மணாதியர், ருத்திரனது மகிமையாற் றமது சங்கற்பகற்பிதங்களான தானங்களை யடைந்தார். (30)

சொப்பன சதருத்திரன் கதை முற்றிற்று.

வேதாளக் கதை.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஈண்டு நான்குவகையாய மௌனம் இலக்கணங்களானே வருணிக்கப் பெறும், அவற்றுள்ளும் சுழுப்தமௌனமானது துரியாதீதப் பிரதிஷ்டிதமென வருணிக்கப்பெறும் ஆதியமூன்று மறிவேன் அவற்றுள் சுழுத்தி மௌனத்தை யநுக்கிரகித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீ இராகவர் பிரார்த்தித்தல்:—சுழுத்தி யென்பது,

பலத் தோடுகூடியது.

(ச-அ-கை.) முன்பு இந்த ஜன்மபரம்பரை தன் சங்கற்பத்துருவப் பிராந்தியாற் சித்தித்ததெனத் தெரிவித்தற்குச் சதவுருத்திரன் கதை சொல்லப்பட்டது, இப்போது சுழுத்தி மௌனத்தைச் சம்பாதிக்கும் விவேகத்தைச் சொல்வதற்குக் கற்கடிவிஞ்ச்சங்கம்போல் நீக்கற்கரிய வேதாளவிஞ்ச்சங்க நிரூபிக்கப்படுகின்றது:—

சுழுத்திமௌனத் தினனாகித் தொடருமனத்தி னெழுச்சியற
வழுத்து மலக்கற் பனைநீக்கி யகண்டபதத்தி லிருவெனலும்
வழுத்துகாண மவுனஞ்சொன் மவுனங்காட்ட மவுனமெனச்
செழித்த மூன்றுந் தெளிந்திடமேற் சுழுத்தி மவுனஞ்செப்பென்ன.

(ப-ரை.) சுழுத்தி மௌனத்தினனாகி = சுழுத்தி மவுன முடையவனாகி, தொடருமனத்தின் எழுச்சியற = சம்பந்தித்த வுள்ளத்தின் உதயமற, அழுத்துமலக் கற்பனை நீக்கி = சமுசாரத்தில் மூழ்குவிக்கும் அசுத்த கற்பனையை யகற்றி, அகண்டபதத்தில் இருவெனலும் = கண்டிதமில்லாத பதத்தின்கண் ணிருப்பாயாக வென்றிடலும், வழுத்துகரண மவுனம்=புகழாநின்ற இந்திரிய மவுனம், சொல் மவுனம் = வாக்கிய மவுனம், காட்டமவுனம் = காஷ்ட மவுனம், எனச் செழித்தமூன்றுந் தெளிந்திட = என்று சிறப்புற்ற மும்மவுனமும் அறிந்துறவிருப்பல், மேல் = இனிமேல், சுழுத்திமவுனஞ் செப்பென்ன = சுழுத்தி மவுனத்தை கூறுவீராகவென்று ஸ்ரீ இராகவர் பிரார்த்திப்ப.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுழுப்த மவுனவானாகி யுள்ளத்தினுடைய இயற்கையாய பிரவிருத்தி யநுசாரித்தன்மையைவிட்டு வினைமலம் விடுபட்டவனாகித் தற்பதம் பற்றினோனாகி விசிராந்தியடைந்திருப்பாய் என்றுபதேசிப்ப; வாக்காதிகளின் அடக்கவடிவ மவுனம், அக்ஷ மவுனம், காஷ்டம்போன்ற மவுனம், என்னும் மூன்றினையும் அடியேன் அறிவேன், ஹே சமஸ்த மவுனங்களிலும் ஆற்றலுடையவராகிய மவுனேசரே! பிரஹ்மவித் சிரேஷ்டரே! சுழுப்த மௌனம் என்னென்பதை விளக்கமாக அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும்; என்றிராகவர் வினவ.

(ச.) ஸ்ரீவசிஷ்டர்: தொடரு மனத்தி னெழுச்சியற = சங்கற்பாதிரூபச் சித்தவிலாசத்தைக் கெடும்படிவிட்டு, மலக்கற்பனை நீங்கி = வாசனாரூபமலரகிதனாய், மேற்கூறும், சுழுத்தி மவுனத்தோடு கூடினவனாகி, அகண்டபதத்தில் = பிரஹ்மபாவத்தை யவலம்பித்து அதில், இரு, ஸ்ரீ இர்ாமர். வாக்கு மவுனாதிகளின் இலக்கணம் இயம்பப்பெறும், மௌநேச = முனிகளுக்குள் மேன்மை மிக்கவரே!. (1)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வாஞ்சித மவுனத்தைக் கூறும்பொருட்டு முனிவரை யிருவகையாகப் பிரித்து இலக்கண முறையாக வியம்பல்:—ஓவில், சகமென்பன.

ஓவின்முனிவ ரிருவகையா மொருவன்காட்டத் தவனாகுஞ்
சீவன்முக்தன் மற்றவனாஞ் செய்யுங்கிரியைதனிலழுத்த
மேவுநினைவுற் றிந்தியத்தை மிக்கவலியால் வென்றவனைக்
காவன் மன்னர் புகழ்வீராகாட்டத் தவனாமுனியென்பர்.

சகநேருள்ள படியுணர்ந்து தன்பாற் றன்னை நினைத்துலகை
நிகராகியுமுள் ளமைவுற்றோ னிமல முத்தனாமிந்த
மிகுநீள்சாந்த முனிவரன்பான் மிக்கமனத்தின் மெய்யுருவந்
தகுநீடுருவாம் பாவனையே சாற்றுமௌனச் சொற்பொருளே.

(ப - ரை.) ஒவில்முனிவர் இருவகையாம் = பிரஹ்மத்தின் கண்மாறுது வீற்றிருக்கும் மன்னசீலர் இரண்டுவகையினராவர், ஒருவன் காட்டத்தவனுகும் = ஒருமுனிவன் காஷ்டத பசியானவன், சீவன் முத்தன்மற்றவனும் = ஜீவிக்குங்காலத்திலேயே முத்தியை யுடைய வன் பிறனெரு முனிவனுவன், செய்யுங்கிரியை தனில் = செய்யாநின்ற தொழில்களில், அழுத்தமேவு நினைவுற்று = அழுத்தமாகிய நினைவையடைந்து, இந்தியத்தை மிக்கவலியால் வென்றவனை = புலனைமிகுந்த வலிமையினுலே வெற்றிகொண்டவனை, காவல் மன்னர் புகழ்வீரா = உலகத்தைக் காப்பியற்றும் அரசர்கள் புகழும் வில்வீரனே, காட்டத்தவனு முனியென்பர் = காஷ்டத்தபசியாகிய முனிவன் என்று சொல்லுவர்.

சகநேருள்ளபடி யுணர்ந்து = உலகின்றகைமையை யதார்த்தமாகத் தெரிந்து, தன் பாற்றன்னை நினைத்து = தன்னிடத்திற் றன்னையே அநுசந்தானஞ்செய்து, உலகை நிக ராகியும் = அறியாதவரைப்போல இருந்தபோதிலும், உள்ளமைவுற்றேன் நிமலமுத்தனும் = அந்தர் சாந்தியடைந்திருப்பவன் நிருமலமாகிய வீடுற்றவனே யாவன், இந்தமிகுநீள் சாந்த முனிவரன்பால் = இந்தமிக்க பேரிறை நிறை சாந்தமா வெய்தருந் தவத்தோனிடத்தே, மிக்கமனத்தின் மெய்யுருவம் = மிகுந்தமனத்தினது உண்மை வடிவம், தகுநீடுருவாம் பாவனையே = தகுந்த விலாசமான சொரூபபாவனையே, சாற்றுமௌனச் சொற்பொருளே = சொல்லாநின்ற மௌனமென்னும் சப்தத்தின் பொருளாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீவசிஷ்ட பகவான் ஈண்டு முனிவர்களானே ஹே இராகவனே! முனி வர் இருவகையினர் என வியம்பப் பெறுவர், ஒருவன் காட்டதவத்தினன்எனப் பெறுவன் மற்றவனங்ஙனே ஜீவன் முக்தன்எனப் பெறுவன், நீ யுணர்ந்த மூன்று காஷ்டதவத்தின ரது ஏற்றத்தாழ்வு வேற்றுமை யுடையவர்கட்கும் அனுன்மாவை யுணர்ந்திருக்குந் தன்மை யானே ஏக கோடித்தன்மையே என்பது கருத்தாம். அதனையே வெளிப்படுத்தல்: ஆன்ம தத்துவ பரியாலோசன சூன்னியமான, அவ்வனுபவரச சூனியமான கிருச்கிர சாந்திராய ணுதி கிரியையின்கண்ணே கட்டுப்பட்ட முக்கிய நிச்சயமுடையவனுகி அடமாக இந்திரியக் கூட்டத்தை வெற்றிகொண்ட முனிவன் காஷ்டதபஸ்வி யெனப்பெறுவன்; இவ்வியாவற்றை யும் உள்ளபடியே யுணர்ந்து பிரத்தியக்கான்மாவின்கண் தன்னுனே தன்னைத்தியானித்துக் கொண்டிருப்பவன் உலகத்தார்போல நடித்தபோதினும், உள்ளேமகிழ்ந்தவனுகி, விவகாரத் தில் இதராதாபச லோகர்க்கொப்பேனினும், அந்தர் நிரதிசயாநந்த ஆசுவாத திருப்தனுகி இருப்பன், அவனே முக்தமுனிவன் எனப்பெறுவன். பிரகிருதியர்த்தத்தை விரித்துரைத் துப் பிரத்தியய அர்த்தத்தை விரித்துரைக்கின்றூர்:— இந்த என்பதாதி சாந்தர்களாய் முனி நாதர்களா யிராநின்ற இவர்கட்கு எப்பாவம் பவிப்பதாமோ அச்சித்த நிச்சயரூபவடிவம், மௌனசப்தத்தானே மலரப்பெறும்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டர்: நினைவற்று = பிரமபாவனையின்றி, அதனுல், செய்யுங்கிரியைத னில் = நீரசமான பிராணுயாமாதிரூபக் கிரியையில், அழுத்தமேவி = கட்டுற்ற நிச்சய முடையவனுய், மிக்கவலியால் = அடயோகத்தினுல், இந்திரியத்தை வென்ற முனியைக் காட்டதவனென்பர்,

சகநேர் = இந்தச்சகத்தை, உள்ளபடி யுணர்ந்து = பிரமமே யீதனைத்துமென நிச் சயித்து, தன்னைநினைத்து = பிரமமே நானென நிச்சயித்து, தன்பால், இருந்து = சொரூ பத்தையே அனுசந்திப்பவனுய், உலகை நிகராகியும், விவகாரமாத்திரத்தால், லோகோபம

னகியும். உள்ளம், சொரூப சுகாநுபவத்தினல், அமைவுற்றேன்=திருப்தனயிருக்கும் முனி, ஜீவன் முக்தனும், இருவருக்கு முறுஞ்சாமானிய இலக்கணத்தைக்கூறல்: மிகுநீள் சாந்தம்= நிர்விகார சித்தமுள்ள, இந்த=இப்பொழுது கூறிவந்த, முனிவரர்பால் = சித்தநாதரிடத்தில், மிக்க மனத்தின்மெய், யோகத்தினல் தத்துவஞானத்தின லாவதாறும் சித்தத்தின் நிச்சயமென்னும் ஏகநிட்டையி னுருவமான, தகுநீடுருவாம் = சுபாவமாகிய, பாவனையே மவுனச் சொற்பொருள். பாவனை=அபிப்பிராயம். (2-3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) நான்காவது மவுனத்தை நன்கு கூறற்பொருட்டு முன் மூன்றையும் விரித்துரைத்தல்:—வாக்கென்பது.

(ச - அ - கை) சுழுத்தி மௌநியை நிரூபித்தற்கு முன்பு மௌனுந்தரங்களைக் குறிப்பித்துக்கூறல்:

வாக்குமௌனஞ் சொற்றடையாம் வலிந்திந்திரிய மடக்குவித்த
ருக்குகாண மவுனமதாந் தனதுசேட்டை யெலாம்விடுதல்
வீக்குங்காட்ட மவுனமதாம் விளங்குசித்த வியாபார
நீக்கமில்லா மூவகையாய் நிகழ்த்துமவுன மிவையாகும்.

(ப - ரை.) வாக்கு மவுனம் சொற்றடையாம் = வாங் மௌனமானது பேசாதிருத்தலாம், வலிந்திந்திரிய மடக்குவித்தல்=அடமாகக் கரணங்களை விடயங்களிற் செல்லவிடாம லிருத்தல், தாக்குகரண மவுனமதாம்=அக்ஷங்களை யடக்கியாளும் மௌனமதாம், தனது சேட்டையெலாம் விடுதல் = தன்னுடைய சேஷ்டைக ளியாவற்றையு மகற்றல்; வீக்குங் காட்ட மவுனமதாம்=ஒடுக்கும் காஷ்ட மவுனமெனப்பெறும், விளங்குஞ் சித்தவியாபார நீக்கமில்லா=பொலியாநின்ற உள்ளத்தினது விவகாரவிடுகையில்லாத, மூவகையாய் நிகழ்த்து மவுனமிவையாகும்=முப்பிரகாரமாய் மொழியும் மௌனம் இவையென வியம்பப் பெறும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆண்டு மௌனத்தை யுணர்ந்த பெரியவர், ஆதியதை மூன்றாகப்பகுத்து, அம்மவுனத்தை நான்கு வகையாகக்கூறுவர்; வாக்கு மவுனமும், அக்ஷமவுனமும், காஷ்டமவுனமும், சௌழுப்தமௌனமும் என நான்காம்; அவற்றிற்குத் தனித்தனி யிலக்கண மறைதல்:—வாக்கென்பதாதி. வாக்குகளின் றடையே வாங் மவுனமாம், வலிதில் இந்திரியநிக்கிரகம் அக்ஷமவுனமாம், சேஷ்டைகளினது பரித்தியாகம் காஷ்டமெனப் பெயரிய மவுனமாம்; ஐந்தாவது ஆகவோ மனோமவுனமென்பது மொன்றுண்டு அது காஷ்டதாபச னிடத்தில் மிருதமேயாம், அதாவது இங்ஙனம் விபாகபரியாலோசனத்தில், மனோ மவுனமும் ஐந்தாவதாக எங்ஙனமேனும் சம்பவிக்கும், அஃதங்ஙனமாயினும் காஷ்டதாபசனிடத்தில் மூர்ச்சை சுழுப்திகளிலேயே சம்பவிக்கும் பிறிதுபோதிலதாம் என அது அவற்றோடு சேர்த்துக் கணக்கிடப்படவில்லையாம், ஆன்மதத்துவ அநுபவத்தில் சுழுப்தமவுனமெனப் பெயரியது, ஜீவன் முக்தனைப் பின்றொடர்ந்து ஜீவிக்கும்; சுழுப்தமௌன அவஸ்தையின்கண்ணே அது துரியமாம் சதுர்த்தமாகிய அதுவே ஜீவன் முக்தர்களிடத்தில் உணரப்பெறுவதாம். எழுந்திருந்த காலத்திலோ இம்மூன்று மௌனங்களும்; வினங்காநின்ற சித்தசலனத்தோடு கூடினவேயாம்.

(ச.) சொற்றடை = வசனங்களின் நிரோதத்தாற் சனிப்பது, வாக்கு மௌனமாம், வலிந்து = அடயோக வசத்தினல், இந்திரியமடக்குவித்தல் = நேத்திராதி இந்திரிய

T மரளம்=(இஸ் சுல)

நிக்கிரகம், காரணமவுனமாம், அதுபோலவே, தனது சேட்டையெலாம் = சரீரம் அதன் அவயவங்கள் என்னும் இவற்றின் கிரியைகள் அனைத்தையும், விடுதல், காட்ட மவுனமாம், இவை = முற்கூறிய, மூவகை மவுனமும். சித்தவியாபார நீக்கமிலாவாகும், சங்கற்ப விகற்பான்மகமான சித்தவாசனையோடு சேர்ந்திருப்பனவாமென்றதாயிற்று. (4)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) முன்மூன்றிற்கும் ஆசிரயத்தைக் கூறிச் சுழுத்திமௌனத்தை விளக்கல்:—வன்பிலென்பது.

வன்பிலியற்று மிம்மூன்று மவுனங்காட்டத் தவர்க்கியல்பா
முன்பினின்றிப் பிறிவின்றி மொய்த்த துயாற்றிருக்கின்ற
வின்பவனுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதார்க்கெனினு மிதுதானே
துன்பமொன்று மணுகாத சுழுத்திமவுன மெனச்சொல்வர்.

(ப - ரை) வன்பியற்றும் = வலிதிலாற்றும், இம்மூன்று = உரைத்த இந்தமூன்று, மௌனம்=மௌனங்கள், காட்டத்தவர்க் கியல்பாம்=காஷ்ட தபசிகட்குச் சுபாவமாம், முன்பினின்றி = ஆதியும் அந்தமுமின்றி, பிறிவின்றி = விபாகமின்றி, மொய்த்த துயாற்றிருக்கின்ற = பொருந்திய துன்பமற்றிராநின்ற, இன்ப அநுபூதியர்க்கு எனினும் = ஆனந்த அநுபூதியுள்ளவர்க்கு என்றாலும், இலாதார்க்கெனினும் = இல்லாதவர்க்கு என்றாலும், இதுதானே = இதுவே, துன்பமொன்று மணுகாத = துயரம் எதுவும் சம்பந்தியாத, சுழுத்தி மவுனமெனச் சொல்வர் = சுழுத்திமவுனமென்று சொல்லுவார்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர) இம்மூன்று மவுன விசேடங்களிலும் அதிகாரியாயிருப்பவன் காஷ்டதாபசனேயாவன்; விபாகமற்றது = பகுக்கும் விகற்பக்ஷயத்தானும், தாரதம்மிய விபாகமின்மையினுனும் அவிபாகமாம், இதனானே அப்பியாச மற்றதாம், அபரிச்சின்ன ஆன்மரூபத்தன்மையினானே ஆதியும் அந்தமும் அற்றதாம், இங்ஙன் யாதுளதாமோ, அவ்விதுவே தியானிப்பவனுக்கேனும், தியானியாதவனுக்கேனும், சுழுப்த சம்பந்தியாய மவுனமெனப்பெறும்.

(ச) ஆதலின், வன்பில் = அடத்தினால் இயற்றும் இம்மூன்று மவுனமும் காட்டத்தவர்க்கே, இயல்பாம் = ஆசிரயமாம், ஜீவன் முக்தர்க்கன்றென்பது பொருள். இனிச் சுழுத்தி மவுனத்தைக்கூறல்: அநுபூதியர்க்கெனினும்=உண்முகமுனிக் கெனினும், இலாதார்க்கெனினும் = பகிர்முக முனிக்கெனினும், முன்பின் இன்றி = உபக்கிரம உபசங்காரரகிதமாய், பிறிவின்றி = சாக்கிராதி விபாக ரகிதமாய், துயாற்று = ஞான கருமேந்திரிய நிரோதக்கிலேச ரகிதமாய், உள்ளபடியிருக்கின்ற, இது = இதனை சுழுத்தி சம்பவமான மவுனமெனச் சொல்வர்; மகாயோகமே சுழுப்த மௌனமென்பது பொருள். "உலகு தோற்றினும் தோற்றலாதொழியினு மொப்பாம், இலகும் வித்தையால் வித்தையா விலிங்கிதமலதாம், நிலவதாத்தும வடிவஃதாநந்த நிறைவாம், நலபர சிவப்பான்மை மாயோகமாய் நவில்வர். என்பர் ஸ்ரீசர்வஞ்ஞ யோகியர். சைவத்தி"லும் சாற்றப்பெற்றுள்ளது:— நிருமல வறிவதாக நீக்கியே யுபாதியாவும், பரசிவ வியற்கையுதானே யேகமாய்ப் பரவலாகும், விராமமுற் றெதனினனே யம்மனேவிருத்திதானே, பரமமா யோகமாகப் பகருவ ரிவண்மேலோரே. ஈசுரகீதையையும் இவ்விடத் தெண்ணுக:— மயவிலா யாதிலொரு மலமிலாதான சுகவடிவதா மாசிலொளியா, மயவிலாவேக வெனையய லெனாதேக மெனவறிகை மாயோகமதுவா, முயலுமாறுசையேன, முடிவிலா நூல்கள் பலமொழியு மியோகா டவியெலாமியலுறு தாமரிய விதனிலோர் சோடசியு மிசையுறுதாகு மியல்பால். (5)

உ விசிராந்தி. 178 ɾ ஆசாவடையம்என்று. ↑ குறிக்கப்படுது.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சுழுப்தி மவுனத்தையே நன்கு புலப்படுத்தி, அதனையடையும் இருவகை யோகியரையும் கூறத் தொடங்கல்:—பன்மை நின்றவென்பன.

பன்மைமோகத் திவ்வுலகைப் பற்றியுள்ள படியுணர்ந்து
தன்மைநிலையா யையமற ருனேசுழுத்தி மவுனமதாஞ்
சின்மையனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்
தொன்மைமுடிவி னிலைதானே சுழுத் திமவுன மெனச்சொல்வர்.
நின்ற விண்ணுண் டல்லவுமா நிகழுமனைத்து முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சாந்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மவுனமதா
மொன்று சுழுத்தி மவுனந்தா னுபயவிதமா மியோகியர்க்குத்
துன்றுகின்ற சாங்கியமுந் தூயதான யோகமுமே.

(ப - ரை.) பன்மை மோகத் திவ்வுலகை = நானாத்துவ மயக்கத்தினே டுழலிந்தவுலகத்தினே, பற்றி யுள்ளபடி யுணர்ந்து = அவலம்பித்து யதார்த்தமாக வறிந்து, தன்மைநிலையாயையமறல்தானே சுழுத்தி மவுனமதாம்=சொருபஸ்திதியி லிருந்துகொண்டு சந்தேகமற்றிருத்தலே சுழுத்தி மவுனமென்று சொல்லுவர், சின்மையனேக அறிவுருவாம் = சில உபாதிகளினு லேற்பட்ட நானாவகை யறிவுருவங்கட்கும் ஆன்மாவாகிய, சிவமே யிவை யாவையுமென்னும் = சிவ சொரூபமே இவ்வெல்லாம் என்னும், தொன்மை முடிவில் நிலை தானே = பிராசீனமான அந்தமில்லாத நிலைமையே, சுழுத்தி மவுனமெனச் சொல்வர் = சுழுத்தி மௌனமென்று சொல்லுவர்.

நின்ற விண் உண்டு அல்லவுமாம்=எங்கு நிறைந்த ஆகாசமானது அஸ்தியுமாம் நாஸ்தியுமாம், நிகழும் அனைத்தும் உளதிலதாம் = இலங்காநின்ற யாவும் உள்ளனவுமாம் இல்லனவுமாம், என்று சமமும் சாந்தமுமாயிருத்தல் = எனத்துணிந்து ஒப்பாகவும் ஒழிவாகவும் திதிபெற்றிருத்தல், சுழுத்தி மவுனமதாம் = சுழுத்தி மவுனமென்று சொல்லப்பெறும், ஒன்று சுழுத்தி மவுனந்தான்=பொருந்திய சுழுத்தி மவுனமானது, உபயவித மாமியோகியர்க்கு= இருவகையாய யோகியர்கட்கு, துன்றுகின்ற = பெறத்தக்கதாக விருக்கின்றது, சாங்கியமும் தூயதான யோகமுமே = அவ்விருவகை யிவையாம், சாங்கிய யோகியர், பரிசுத்தமான யோக யோகியர் என்பவரே யாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நானாத்வவிப்பிரமம் வாய்ந்த ஜகத்தையும், இவ்வான்ம தத்துவத்தையும் உள்ளபடியே காரணத்தைத் தவிரக் காரியமில்லையென்றும் தனது வடிவமென்றும் ஆராய்ந்தறிந்து, ஐயந்திரிபற அமர்ந்து வாழ்வதாகிய அது சௌழுப்த மௌனமேயாம். அநேக வகைச் சம்வித்ரூபங்களின் ஆன்மாவாக எச்சிவமுளதோ அதனுனேயே இவை யாவும் வியாபிக்கப் பெற்றுளவோ, அவ்வனைத்துமாய் அநந்தமுமாய் எந்நிலைமை யுளதோ அதுவே சுழுத்தி மவுனமெனச் சொல்லப்பெறும்; எங்கும் நிறைந்திருத்தலின் ஆகாயமுமாம், அறிவாயிருத்தலின் ஆகாயமும் ஆகாதாம், சூனிய ரூபத்துவ மின்மையின் ஆகாயமும் ஆகாதாம், ஆகாயம் சூனிய மன்மையின் இல்லாததுமல்ல, உருவமின்மையின் இருப்பதுமல்ல, யாவும் விவர்த்தரூபத்தானே யுளவுமாம், சைதன்ய ரூபத்தானே யிலவுமாம், எனச் சித்தம் சமமாய்ச் சாந்தமாயிருப்பதே சுழுத்தி மவுனமெனச் சொல்லப்பெறும்; இருவகை யோகீசர்களானே சுழுப்தி மவுனமானது திண்ணமாக அடையப்பெறும்; சாங்கியயோகிகள் சிலவராம்,

T வடிவம்.

மற்றவரோ யோக யோகியர்களாவர். இச்சுழுத்தி மவுனமே, அவித்தையைப் பாதிப்ப தாற்றுரியமாம், அதன் பாதகவிருத்திகட்கும் பாத முண்மையிற் றுரியாதீதமாம்.

(ச.) பன்மை மோகத்து = நானன்மப் பிராந்தியை யுடைய, உள்ளபடி = எந்தப் பிரகார முதித்ததோ அந்தப் பிரகாரத்தை, உணர்ந்து=பிரமத்தி லத்தியஸ்தமாதலின் அத னது ரூபமாய் நிச்சயித்து, ஐயமறல் = நிர்விகற்பமாய், தன்மை நிலையாய் = பிரஹ்மபாவ மாயிருப்பது, சுழுத்தி மவுனமாம், இவையாவையும் = இச்சகமனைத்தும், அநேக அறிவுரு வாம் = அநேக அறிவுருவங்கள் தனது சுபாவங்களாய் வியாபகமாகிய, சிவமே = பிரஹ் மமே, என்னும், தொன்மைமுடிவி னிலைதானே=நிரவதிக = நிருபாதிகமா யிருக்கின்ற பிரஹ்ம நிஷ்டையே, சுழுத்தி மவுனமெனச் சொல்வர். நிகழுமனைத்தும் = சகல ஜகத்தும் விண்ணும் = சிதாகாச விவர்த்தமாதலின் என்க, விண்ணல்லவுமாம், மூர்த்தியையுடைய தாதலின் என்க, அப்படியே, உளதுமாம், அதிஷ்டானசத்தை சத்துருபமாகத் தோற்ற லின் என்க, இலதுமாம், கற்பிதமாதலின் என்க, என்று = ஜகத்து பிரஹ்மவிதிரேக மாக இல்லை யென்று, நிச்சயித்து, சமமும்=ஏகாகாரமும், சாந்தமுமாய் = நிர் விகாரமுமாய் இருத்தல் = இருக்கும் நிஷ்டை, சுழுத்தி மவுனமதாம் = சுழுத்தி துல்லியமான மவுன மாம், மகாயோகமே சுழுத்தி மவுனமென்பது பொருள். யோகியர்க்கு, சாங்கிய யோகிக்குச் சாங்கிய யோகமும், யோக யோகிக்கு யோகமுமாம், இவ்விருவகை யோகிகளும் மேற்கூறப் படுவர். மூ: சில பாற்பாடம்: சௌழுப்தம்மௌனசங்கதம்என்பதாம். ஆண்டு மௌனசங்க தம் மௌன சமஸ்தானம் மௌனத்தின் பிரகாரம் என்பது பொருளாம். (6-7.)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆகாயத்தினும் மிக மிகவுந் தெளிந்திராநின்ற ஆன்மாகாச மானது சிதான்மகமா யுள்ளதாம் அத்தன்மையின் அடைவே பரமசிரேயசாகிய மோக்ஷமாம், அது எங்ஙனம் அடையப்பெறும் எனின்? அதனடைவின் கண்ணே சாங்கிய யோகங்கள் உபாயங்கள் என்றுரைப்பவராய், சாங்கிய யோகியரைக் குறிப்பித்தல்:— தெளிவென்பது.

தெளிவா ஞான உணர்வாலே தினமுமேக சமாதியினு
லளவாஞ் சங்கை யாலறிந்த வவர்சாங் கியயோ கியாகு
முளதாம் பிராணன் முதல்வாயு வுபசாந்தியிலூ கத்தாலே
யெளிதா முடிவி லுயர்பதத்தை யியைந்தோ ரியோக யோகியரே.

(ப - ரை.) தெளிவாஞானவுணர்வாலே = சம்யக்ஞான அவபோதத்தினுலே, தின மும் ஏகசமாதியினுல் = நிரந்தரம் ஏகநிஷ்டையினுல், அளவாஞ்சங்கையால் அறிந்த = பரி மிதமான சங்கையினுலேயே உணர்ந்த, அவர் சாங்கியயோகியராகும் = அவர்கள் சாங்கிய யோகியர்கள் ஆவார்கள், உளதாம் பிராணன்முதல் வாயு = சாஞ்சல்யசுபாவமாகிய பிராணு பானுதி வாயுக்களின், உபசாந்தியில் ஊகத்தாலே = சம்சாந்தியில் யுக்தியினுலே, எளிதாம் முடிவில் உயர்பதத்தை இயைந்தோர் யோகயோகியரே = சுலபமாம் அநந்தமான மேலான பதத்தினை யடைந்தோர் யோகயோகியரேயாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நல்லவிசார ஜன்னியஞானத்தினுலே, ...யபரோக்ஷ அபரோக்ஷ ஞானங் களினுலே, நல்லநிதித்தியாசனசவிகற்ப சமாதிகளினுலே, ...த்தியமேகசமாதியால், சங்கியை, யால் = விவேகவிசாரத்தாலுளதாய ராஜயோகத்தினுலேயே, ஆன்மதத்துவத்தை யுணர்ந்த வர்கள் சாங்கியயோகியர்கள் எனப் பெறுவார்கள். ...ருமயோகிகளைக் கணக்கிடல்: பிராண

னென்பதாதி. பிராணுதிகாற்றுகளின் நல்லடக்கத்தின்கண் முன் வருணித்த அடயோகத்தி ஞலே, எவர்கள் நோயற்றதும் ஆதியந்தமற்றதும் ஆகிய பதத்தை யடைவுற்றூர்களோ அவர் கள் யோக யோகியர்கள் எனப் பெறுவார்கள்.

(ச.) தெளிவாஞாலவுணர்வாலே = தத்துவஞானேதயத்தால், சித்தமான ஏகசமாதி யினுல், அத்வைதப்பிரமத்திற் சித்தவிசிராந்தியோடுகூடிய யோகிகள் என்னும், அவர், சங் கையால் = தெளிவா ஞானத்தாலே, அறிந்த = உணர்ந்தவராதலின், சாங்கியயோகிய ராகும், ஊகத்தால் = அட்டாங்க யோகத்தால், உளவாம், பிராணன் முதலான வாயுக்களின் உபசாந்தியினுல், எளிதாம் முடிவில் உயர்பதத்தை யியைந்தோர், யோகயோகியர். (8)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இரண்டு யோகியர்க்கும் அடையத்தக்கபதம் ஒன்றேயென்று கூறி, அப்பதத்தை யின்னதென வுணர்த்தல்:—பண்ணவென்பது.

பண்ணப்படாத வுபசாந்த பதமேயெவர்க்கும் பற்றுகும்
எண்ணத்தகுசாங் கியரெய்து மிடமேயிடமா மியோகியர்க்கும்
கண்ணத்தகுவா தனைவலைசூழ் கடியபிராணன் மனமிரண்டும்
நண்ணப்படுசெய் தொழிறீர நசிக்கிலதுவே பரமபதம்.

(ப - ரை.) பண்ணப்படாத உபசாந்தபதமே=சுபாவசித்தமேயாய பரமசாந்தபதமே, எவர்க்கும் பற்றுகும் = யாவருக்கும் அடையத்தக்கதேயாகும், எண்ணத்தகு சாங்கிய ரெய்துமிடமே = மதிக்கத்தக்க சாங்கியயோகியர் அடையுமிடமே, இடமாம் யோகியர்க் கும் = அடையத்தக்க இடமாம் கருமயோகியர்க்கும், கண்ணத்தகுவாதனை வலைசூழ் = பயப்படத்தக்க வாசனுஜாலச் சூழ்ச்சியும், கடிய பிராணன் மனமிரண்டும் = அடங்காதவாயு உள்ளமென்னு மிரண்டும், நண்ணப்படுசெய்தொழில் தீர நசிக்கில் = பந்தப்படுத்தச்செய் யும் வினையத்தியந்தம் அழிந்துபோயின், அதுவேபரமபதம் = அதுதானே மேலான மோக்ஷபதமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) புலிபூதத்து வசா க்ஷாத்காரத்தினுலே அடையத்தக்கதாகியதோ இரு வகை யோகியர் யாவருக்குமே இயற்கையதேயாய பரமசாந்த பதமாம், அதனைச் சிலர் சாங் கிய யோகத்தானே யடைகின்றனர், மற்றுஞ் சிலர் இத்தேகத்தானேயே யோகத்தானே யடைந்து மகிழ்வர்; பலத்தினுலிதனையே வெளிப்படுத்தல்:—ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே! சாங்கிய யோகம் கரும யோகம் என்னும் இவ்விரண்டினுள் ஒன்றை யநுஷ்டிப்பதால், அதி காரி யானவன் உத்தேசித்த வுயர் பதத்தை யெவ்வாறடைதல் கூடும், பலபேதம் உளதாமே லாயின், என்றிடிற் கூறல்:— எண்ணத்தகு மென்பதாதி. சாங்கிய யோகி யடையுமிடத் தையே யோக யோகியு மடைகின்றான், ஆகையினுல் சாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் ஒன் றுகக் காண்பவனே நன்றுகக் காண்பவனுவன். ஞான நிஷ்டையோடு கூடிய எவ்வதிகாரி, இப்பிறப்பிற் கருமானுஷ்டான மில்லாதவனுயினும், பூர்வ ஜன்ம கருமத்தாற் சுத்தாந்தக் கரணமுடையவனுவனே, அவ்வதிகாரியால், சிரவண மனனுதி பூர்வகமாக, ஞான நிட்டை யால், எம்மோக்ஷ ரூபஸ்தானம், அடையப்படுகின்றதோ, ஈண்டு எதில் ஸ்திதியடைந்து: வித் வான் ஒருகாலும், மீண்டும் வருதல், சம்பவியாதோ, அது ஸ்தானமாம். அவ்வித ஸ்தான வடிவ அவ்வித்தியா நிவிருத்தி பூர்வ, அத்துவிதீய, நிர்க்குணப் பிரஹ்மத் தன்மையின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தினின்றும் பின்னமாகிய பிரமாதி லோகம் முதலியவற்றை

T பயன்வடிவ.

அடைந்தும் இவன் மீண்டும் பிறப்பு இறப்பு வடிவச் சுழலேயே அடைகின்றான். ஈண்டு ஸ்தான சப்தத்தால் பிரமலோகாதி கொள்ளல் கூடாதாம். அத்தன்மையதாய பிரஹ்மரூப மோக்ஷம் அதிகாரிக்கு எப்போதும் நித்தியப் பிராப்தமே யாயினும் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரண சத்தியால் பிராப்தமாகாததுபோல உளதாம், மகா வாக்கியத்தாலுண்டாம் தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தால் எப்போது அவ்வாவரணம் நிவிர்த்தியாமோ அப்போது அம்மோக்ஷம் பிராப்தியானதுபோல் சொல்லப்பெறுகின்றது; கண்டத்திலுள்ள மறந்த பூஷணத்தின் ஞானத்தால் மீண்டும் அடையப்பெற்றதாய்க் கூறப்படுகின்றதே போலும் பலத்தில் இச்சையிலதாய் கேவலம் பகவதர்ப்பண புத்தியால், செய்யப்பட்ட, சாஸ்திர விகித நித்திய நைமித்திக கன்மங்கள், யோகமாம், அந்நிஷ்காம யோகத்தை யுடையவன் யோகியாவான், அவனும் இப்பிறப்பிலாவது முப்பிறப்பிலாவது அந்தக்கரண சுத்தியால் சந்நியாச பூர்வகம் சிரவணாதிகள் செய்தடைந்த ஞான நிஷ்டையால் அம்மோக்ஷ வடிவ ஸ்தானத்தை அடைகின்றான். இவ்வாறு சர்வ கருமத்தியாக வடிவ சந்நியாசத்திற்கும் நிஷ்காம கரும யோகத்திற்கும் மோக்ஷ வடிவப் பிரயோஜனம் ஒன்றே யாதலின் சாங்கிய சந்நியாசத்தையும், நிஷ்காம கரும யோகத்தையும், ஒருவடிவமாக காண்பவனே உண்மையாகக் காண்பவனுவன்; அவ்விரண்டையும் வேறு வேறாகக் காண்பவன் உண்மையாய்க் காண்பவனெனக் கூறப்பெறான், மற்றோ அவன் விபரீத தரிசியே யாவான். எவ்வதிகாரியிடத்து இப்போது சந்நியாச பூர்வக ஞான நிஷ்டை காணப்படுகின்றதோ கரும நிஷ்டை காணப்படவில்லையோ அவ்வதிகாரியின்பால் அக்குறியால் முன் அனந்த ஜன்மங்களில் பகவதர்ப்பித கருமநிஷ்டை அநுமானிக்கப்படும், ஏனென்றால் காரணமின்றிக் காரியோற்பத்தி இன்றாமன்றோ, அக்காரணம் ஒருபோது காட்சியாய்த் தோற்றப்படவில்லையேல், காரிய வடிவக் குறியால் அதன் அநுமானம் பண்ணப்படும், மழைக் காலத்தின் காரிய வடிவமாகிய ஆற்றுநீரின் பெருக்கால் வேறிடத்தில் மழையாங்காரணத்தின் அநுமானம் செய்யப்படுவதே போலும் இச்சன்மத்தில் சந்நியாச பூர்வக ஞான நிஷ்டை வடிவக் காரியத்தால் முன் ஜன்மத்தில் அக்கரும நிஷ்டை அநுமானிக்கப்படும், எவ்வதிகாரி யிடத்தில் இப்போது பகவதர்ப்பித கரும நிஷ்டை காணப்படுகின்றதோ சந்நியாச பூர்வகமான ஞான நிஷ்டை காணப்படுவதில்லையோ, அவ்வதிகாரியிடத்தில் அக்கரும நிஷ்டை வடிவ இலிங்கத்தால் வருங்காலத்தாம் சந்நியாச பூர்வக ஞான நிஷ்டை அநுமானிக்கப்படும்; ஏனென்றால் யாண்டு காரண சாமக்கிரியை உண்டோ ஆண்டு காரியம் அவசியம் தோன்றற்பாலதாதலின் அக்காரண சாமக்கிரியையால் இனிமேலாம் காரியத்தின் அநுமானம் பண்ணப்படும் மேகங்களின் உற்பத்தி விசேஷத்தால் வருங்காலத்துண்டாம் மழையின் அநுமானமாகின்றதேபோல பகவதர்ப்பித கரும நிஷ்டையால் வருங்காலத்துண்டாம் ஞான நிஷ்டை அநுமிக்கப்படும்; ஆகலின் அஞ்ஞானிகளாகிய முமுக்ஷு ஜனங்கள் அந்தக்கரண சுத்தியின் பொருட்டு முதலில் நிஷ்காம கருமமே செய்யத்தக்கதாம், சந்நியாசம் முதலில் செய்யத்தகாதாம், அச்சந்நியாசமோ தீவிர வைராக்கியத்தை அடைய இயல்பாகவே பெறப்படும்; என்னுமிது ஸ்ரீ பகவற்கீதையை யநுசரித்தபடியாய வியாக்கியானமாம். அற்றேல் வேறு வேறு ரூபம் வாய்ந்த அவற்றிற்கு எங்ஙனம் ஒரு, பலமெனிற் கூறல்:—கண்ணத்தகுமென்பதாதி. பிராண மனோ விருத்தி யிரண்டிற்கும், யாண்டு முற்றிலும் பிரதீதி யில்லையோ, வாசனை வலை எடுக்கப் பெற்றதோ, அது பரமபதமென அறிதி, அதாவது இரண்டிற்கும் ஆத்தியந்திக விலய உபலக்ஷிதத் தன்மை யுண்மையின், உபயவாசனை வலையெடுபட்டதிதியே, அந்த மேலானபதமென்பதாம்.

(ச.) எவர்க்கும் = சகல யோகிகளுக்கும், பற்றுகும் = உபாதேயமாம், அவ்வேதுவி ஞல், ஞானத்தாலடையப்படுந் தானமே, யோகங்களாலும் அடையப்படும் தானமென்ற தாயிற்று. அப்பதம் யாதென்பதற் குத்தரம்:— வாசனையே பந்தவேது வாதலின் வலயாம், அதனுற் சூழப்பட்ட பிராண மனங்களின் விருத்தி தீர நசிக்கில், அதுவே = அவ்விடத்திற் சேடிக்கும் ஆன்ம சொரூபமே, பரமபதம் = பரப்பிரஹ்ம சொரூபமாம். (9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தேக அகந்தைத் தரிசன பூர்வகமாகவே எல்லாச் சம்சாரமும் உளதாம் அதன் மூலம் மனமாம், ஆன்ம தரிசனத்தானே அது சாந்தியாகவே, சர்வ சம்சார சாந்தியுங் கூடுமென, ஆயின் ஆன்ம தரிசனத்தானே மனத்தின் நாசம் யாங்ஙனமாமெனின்? அதன் அதரிசன ஜன்னியத்தன்மையாலாமெனல்:— வினவி யென்பது.

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்போற் றோன்றும் பொய்யேயாங்
கனவிற் றனது மரணந்தான் காணுநின்று மூளதாமோ
வனகவேகப் பொருட்பழக்கத் தழுத்தம் பிராண னுள்ளடக்கன்
மனனை யடக்கலிவைமுத்தி வசனப்பொருளாஞ் சுருக்கத்தில்.

(ப - ரை.) வினவி நோக்காமையிற் சித்தம் மெய்போற்றோன்றும் = ஆராய்ந்து பாராமையினலே மனமானது சத்தியம் போலப் பிரதீதியாம், பொய்யேயாம் = மித்தையே யாம், கனவிற்றனது மரணந்தான் = சொப்பனத்திற் றன்னுடைய சாவானது, காணுநின்று முளதாமோ = பார்த்தும் இல்லாததேயாம், அனக = பாபமற்ற புண்ணிய மூர்த்தியே! ஏகப் பொருட் பழக்கத் தழுத்தம் = ஒரு பொருளை யூன்றி யப்பியாசஞ் செய்து அழுந்துதல், பிராணன் உள்ளடக்கல் = பிராணவாயுவை யுள்ளே விலயம் செய்தல், மனனை யடக்கல் = உளத்தை யொடுக்கல், இவை = மேற்கூறியவை மூன்றும், முத்தி வசனப் பொருளாம் சுருக்கத்தில் = சங்கிரகமாக மோக்ஷசப்த அர்த்தமாம்.

(ஸ்ரீ-வீர.) உற்றுப்பாராமையினலே இல்லாததேயாயமனமானது வீணுகவே முதிர்ந் தெழுந்து விளையாடுகின்றது, சொப்பனத்தில் நன்கு காணப்பெறுவதாய தனது மரணுகாரம் இல்லாததேயாம்; ஞானத்தினல் மனம்பாதமாகவே, அதன் காரியமாய அகந்தை மமதை யாதி, பந்த மோக்ஷாந்த சகல கற்பனைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றனவாம் என்று கூறல்: மனேபவமேயாய இச்சம்சாரந்தான் யாண்டையது எங்ஙன் வந்ததோ! மமதை யகந்தை ரூபச் சந்ததிதான் யாண்டையது எங்கனுற்றது! உபதேசிய உபதேசாதிகடாம், பந்த மோக்ஷங்கடாம் யாண்டையன எங்ஙனுற்றனவோ, இப்போது உத்தம அதமமத்யம அதி காரி முறையானே, மோக்ஷசாதனத்திரயத்தைச் சர்வசாஸ்திரார்த்த தாற்பரிய சங்கிரகத் தானே காட்டல்:—அனகவென்பதாதி. ஏகதத்துவகனுப்பியாசம், பிராணன்களின் விலயம் அவ்வாறே மனேநிக்கிரகமும் என மோக்ஷசப்தார்த்த சங்கிரகமாம்.

(ச.) சித்தமவ்வளவும் உள்ளபடி பொய்யேயாம், வினவி நோக்காமையின் = அவி சாரத்தினல், கனவிற்றனது மரணத்தோற்றம்போல தோன்றும்; காணுநின்றும் விசாரிக் கும்போது உளதாமோ இன்று, அவிசாரத்தாற் சித்தித்தபொருட் கு விசாரத்தால் நிவிர்த்தி யுக்தமேயா மென்பது கருத்து. ஏகப்பொருள் = தனக்கிஷ்டமுள்ள ஒருபொருளின், நிரந்தர அனுசந்தானமும், அப்படியே பிராணன்களின் விலயமும், மனோநிக்கிரகமும் என் னும் மூன்றுமே, மோக்ஷசத்தார்த்தத்தின் சங்கிரகமாம், இம்மாத்திரமே மோக்ஷசாதனமா மென்பது பொருள். (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கூறிய மூன்றும் ஒன்றற்கொன்று சகாயமாமென அவற்றையே கொண்டு அதற்குபாயம் கூறல்:—உரமா-ஆதாரவென.

உரமாமொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரிளைடுக்க முளத்தொடுக்கந்
தாமாமொன்று பலிக்குமெனிற் றம்மிற்றுமூன் றும்பலமாம்
பரமாமுயிர்நெஞ் சிலதாகிற் பயிலாதெவர்க்கும் பாவனைக
டிராமாமிவையொன் றுமலரு மணமுந்திலமுந் தயிலமும்போல்.

ஆதாராதே யம்போலா மதிலொன்றிறக்கி லயலதும்போ
மோதாநின்ற விவைமாயி லுயர்ந்தவீடு முதவிடுமான்
மீதாகியதன் பரிசயத்தால் வெளியாய் நினைவுபோமளவு
மேதாகிலுமோர் தத்துவத்தி லிறுகவேண்டும் பாவனையே.

(ப - ரை.) உரமாமொருமைப் பொருட் பழக்கம் = அதிதிடமாக ஏகாக்கிரமாய்ச் செய்யும் ஒரு தத்துவத்தின் அப்பியாசம், உயிரிளைடுக்கம் உளத்தொடுக்கம் = பிராணனது விலயமும் மனத்தினது இலயமும், தாமாமொன்று பலிக்குமெனில் = தகுந்த ஒன்றேனும் பயன்படுமானல், தம்மிற்றும் மூன்றும் பலமாம் = பரஸ்பரம் மூன்றுமே பயன்றருமாம், பரமாம் உயிர் நெஞ்சிலதாகில் = மேலாகிய பிராணனும் மனமும் இல்லாதடங்குமேல், பயிலாதெவர்க்கும் பாவனைகள் = யாவருக்குமே பாவனைகள் உண்டாகமாட்டாவாம், திராமாமிவையொன்றும் = திடமாக இவையிரண்டும் ஒன்றேயாகும், மலரும் மணமும் திலமும் தயிலமும்போல் = புஷ்பமுங் கந்தமும் எள்ளும் எண்ணெய்யும் போலவாம்.

ஆதாராதேயம்போலாம் = பற்றுக்கோடும் பற்றுவதும் போலவாம், அதிலொன்றிறக்கில் அயலதும்போம் = அவ்விரண்டில் ஒன்று விலயமாகில் மற்றதும் விலயமாகிப்போகும், ஓதாநின்ற விவைமாயில் = கூறிய இவ்விரண்டும் விலயமாகிப்போமாகில், உயர்ந்தவீடு முதவிடுமால் = மேலாகிய மோக்ஷமும் நல்கிடும், ஆல் அசை, மீதாகிய தன்பரிசயத்தால் = நேதிகளைந்து சேடித்த ஆன்மத்தியானப்பழக்கத்தால், வெளியாய் நினைவுபோமளவும் = அடியோடு நினைவுபோம்பரியந்தம், ஏதாகிலும் ஓர் தத்துவத்தில் இறுகவேண்டும் பாவனையே = எந்தத்தத்துவத்திலேனும் பாவனையானது அவசியம் உரம்பெறவேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒரு பொருளாகிய அத்வயதத்துவத்தின் அப்பியாசமாகிய சிரவணதியா[உ]வர்த்தனம், பிராணலயம், சித்தக்ஷயம், என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றுநன்று சித்தியாகவே, பரஸ்பரம் நன்கு சித்தியாகின்றன, ஜந்துக்களினுடைய பிராணசித்தங்கள் நித்தம் ஒன்று விட்டு ஒன்று இராதனவாம்; எள்ளும் எண்ணெய்யும் போலவும், மலரும் மணமும் போலவும் ஒன்றேடொன்று கலந்து நிற்பனவாம்; மனத்தினசைவு பிராணனும் பிராணன்றன் அசைவு மனமாம், இவ்விரண்டும் அன்னியோன்னியம் ரதசாரதிகள்போல நித்தியம் அசைவைச் சம்பாதிப்பனவாம்; ஆதார ஆதேயம் போலும் தீயும் வெப்பமும் போலும், இவைகள் ஒன்றிலதேனசிக்கும், தம் மழிவானே மோக்ஷமெனப் பெரிய காரியத்தை யுண்டாக்கும். எவ்வளவுகாலம் ஏகதத்துவபாவனை தரிக்கத்தக்கது? என்ற் கூறல்:—மீதாகிய என்பதாதி. அதிதிடமான ஏகதத்துவத்தில், அத்துணையும் அதநுகாரவிருத்தி தாரையை நன்கு பாவித்து விருத்திசெய்க, எத்துணையுள் அவ்விருத்திதாரையும் அந்திய சாக்ஷாத்காரதத்த

உ அபிவிருத்தி.

மாய், அபாவத்தன்மையை யடையாநிற்குமோ, தன் பயிற்சியால் வித்தாரமாக; பின்னென்றும் வேண்டா மென்பதாம்.

(ச.) இம்மூன்றனுள் ஒன்று பலிக்கின் இதரங்களும் பலிப்பனவாமென்பது பொருள். இவை = பிராண மனதுகள், ஒன்ரும், ஆதலின், மலரும் மணமும் போலும் திலமும் தைலமும் போலும். ஆதாராதேயம்போலும் ஒன்றற்கொன்றுற வுள்ளனவாம்; அவ்வேதுவினல், ஒன்றிறக்கிலயலதும்போம், இவை மரிக்கில், தன்னுசமேகாரணமாக, உயர்ந்தவீடு முதவிடும், ஆல். அசை தன் பரிசயத்தால் நினைவு வெளியாய்ப்போமளவும் = பாவிக்கப்பட்ட சொரூபமாமட்டும், மீதாகிய=பிராமாணியமான, ஏதாகிலு மோர்தத்துவத்தில், பாவனை= சித்தவிருத்தி, இறுகவேண்டும் = பாவிக்கவேண்டும். (11-12.)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வெகுகால அப்பியாசத்தானே வாஞ்சிதபலமாம் எனவழங்கி அதன்பொருட்டுத் திருட்டாந்தமாக ஒரு கதையை யுபதேசிக்கத் தொடங்கல்:—நெடு வென்பது.

நெடுநாட்பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சினெருமை யொன்றுண்டா
முடனேமிகுமித் திரளெல்லா மொருங்கிப் போகும் பிறப்பிறப்பி
னிடமார் கனவுபோய் விழித்த விகல் வேதாள மிசைத்த வினுத்
தடமார் புயனேகேட்டி யெனத் தவமார் வசிட்டன் சாற்றிடுவான்.

(ப - ரை.) நெடுநாட் பழகும் சுபாவத்தால் = வெகுகாலப்பயசிக்கு மியற்கையானே, நெஞ்சினெருமை யொன்றுண்டாம்=மனத்தினது ஏகாக்கிரமானது ஒன்றுண்டாகும்; உடனே = அக்கணமே, மிகுமித்திரள் எல்லாம் = மிகுந்த இத்திருசியக்கூட்ட மியாவும், ஒருங்கிப்போகும் = விலயமாகிப்போகும், பிறப்பிறப்பினிட மார் கனவு போய் விழித்த = ஜனனமரணங்கட் கிடமாகிய சொப்பனம் போய் ஜாக்கிரத்தையடைந்த, இகல்வேதாள மிசைத்தவினு = பயங்கரமான வேதாளம் வினவியவினு, தடமார்புயனே = விசாலமான அழகிய திருமார்புற்ற ஹே இராகவனே! கேட்டி = கூறக்கேட்குதி, என = என்று, தவமார்வசிட்டன் சாற்றிடுவான் = தபோநிதியாகிய ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் திருவருள் செய்வாராயினர்,

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரத்தி யாகாரவான்கட்கு, மனமானது பிராணங்களுடன் கூடச் சுயமாகவே, ஆகாரக்ஷயத்தினுலே சுயந்தேகமேபோல விலீனத்தையடையும், தாரணுந்தங்களாய இயமாதி ஐந்து அங்கங்களானே மனத்திற்கு வெளியாகாரம், ஒய்வுறவே, தாரணுதி மூன்றுகளானே பிரஹ்மைகதானதையின் சம்பத்தியானே நிருவிகற்பசமாதி பரிபாகத்தால், பிரஹ்ம பாவம் சித்தியாநிற்கும் என்றுரைத்தல்:—நெடு என்பது. நெடுங்கால அப்பியாச இயற்கையானே சித்தத்திற்கு எவ்வேகதானமுண்டாமோ அவ்வொருமையானது அசேஷ விசேஷக் கூட்டத்தையும் சாந்திசெய்வதாய்க் கணத்திலே யுண்டாகின்றது; சித்தம் சாந்தியாகவே இச்சம்சாரக் கானனீரானது சாந்தியையடையும் எனப்பெற்றது, சித்தசாந்தியின் கண்ணும் விசாரமே ஞானேதயபரியந்த உபாயமெனல்:—விசாரத்தினுலே ஜீவன் அஜீவனுகின்றான் விரைவிற்சித்தம் அசித்தத்தன்மையை அடைகின்றது, இவ்வுபாயத்தானே அடைவுற்ற எக் காரிய காரண அவித்தைகளின் நாசமுளதோ அது மோக்ஷமென மொழியப்பெறுகின்றது; கூறிய பொருளில் அசம்பாவனு ஏதுவாய உலகத்திற் ருட்டியப்பிரமத்தை விலக்கல்: பேய்த் தேரேபோல மனதகந்தை முதலியவை காணப்பெறுகின்றன, அவை யசத்தேயாம் அற்

பமேயாம் ஆராய்ச்சியானே முற்றினும் இற்றுப்போம்; அசத்தே அற்பமேயெனக் கூறிய அருத்தத்தின் சமர்த்தனப்பொருட்டு வேதாள ஆக்கியாயிகையை கூறத்தொடங்கல்: பிறப்பென்பதாதி. சம்சாரசொப்பன விப்பிராந்தியில் பிரசங்கத்தானே நினைவிற்குவந்த மங்களமாகிய வேதாளங்கூறிய இந்த வினுக்களைக் கூறக் கேட்பாயாக.

(ச.) நெஞ்சினொருமை = மனது எந்தவஸ்துவில் ஏகாக்கிரமாம், நெடுநாட் பழகும் சுபாவத்தால் = சுபாவத்தின் வெகுகால அநுசந்தானவசத்தினுல், மிகுமித்திரள் எல்லாம் = சகலபேதமும், ஒருங்கிப் போகும், உடனே யொன்றுண்டாம், அவ்வஸ்துவாம், ஸ்ரீ வசிஷ்டர். (13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அவ்வேதாளத்தின் சரிதையை உரைத்தல்:—விந்தவென்பது.

விந்த வனத்தோர் வேதாளம் வேறூர் நாட்டில் வெம்பசியால்
வந்துபுகுந்தோர் நல்லோன்பால் வரம்பில்பலியேற் றுண்மகிழு
முந்துபசித்தீ முடுகிடினு முன்வந்தோர்க்கு நிபமின்றி
நிந்தையின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர்நெறியை நீங்குவரோ.

(ப - ரை.) விந்தவனத்து = விந்தியாரண்யத்தில், ஓர்வேதாளம் = ஒரு பூதமானது, இருந்தது, வேறூர் நாட்டில் = அயலொரு நாட்டில், வெம்பசியால் = கொடிய பசியினுலே, வந்து புகுந்து = வந்து சேர்ந்து, ஓர் நல்லோன்பால் = ஒரு சற்சனனிடத்தில், வரம்பில் = அளவில்லாத, பலியேற்று உண்மகிழும் = ஆகாரங்கொண்டு உள்ளே சந்தோடத்தை யடையும், முந்து பசித்தீமுடுகிடினும் = முதிர்ந்துவாராநின்ற பசியக்கினியானது அதிகரித்தபோதினும், முன்வந்தோர்க்கு = எதிர்ப்பட்டவர்கட்கு, நிபமின்றி = நிமித்தமின்றி, நிந்தையின்றி = குற்றமில்லாமல், கொலைபுரியா = வதைசெய்யாது, நெடியோர் = பெரியோர், நெறியை நீங்குவரோ = சன்மார்க்கத்தை விடுவரோ விடார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விந்தியமகா அடவியின்கண் ஒருபோரிகிருதியையுடைய வேதாளமானது இருக்கின்றது, அதுகொல்லவேண்டுமென்னு மிச்சையினுலே, வதைசெய்ய யோக்கியர்களாகிய அறியாத ஜனங்களிடத்தில் அநாதாரவாகிய கருவத்துடன் ஒருமண்டலத்தைக் குறித்துவந்தது; சுருக்கிக் கூறியதை விரிக்கும்பொருட்டு மீளவும் ஆதியிலிருந்து தொடங்கிக்கூறல்:—நல்லோன் என்பதாதி. அவ்வேதாளமானது பூர்வம் யாதோ ஒரு சற்சன ஆஸ்பதத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தது; அதாவது நல்ல ராஜாவினுடைய தேசத்தில், கிராத இராஜ்ஜியத்திற் கற்கடியேபோல, அரசனுலியற்றப்பெற்ற கொல்லத்தக்க வெகுஜனபலி யுபகாரத்தானே, நித்தியமகிழ்ச்சி யுடையதாக விக்ஷேபமற்றுச் சமாதிச் சுகியாயிருந்தது. அது முன் னெதிர்ப்பட்டவனையும் குற்றமின்றி யொருநிமித்தமுமின்றி, பசியோடு கூடியிருந்தபோதினும், கொல்வதில்லை, சாதுக்களானவர்கள், நியாயம் காட்டுபவர்களேயாவார்கள். நிந்தையே நீதிநிபுணர்தாம்புரிக வல்லது நிகழ்த்துகபுகழே, விந்தையார்திருவும் நிறைவுறவலது விண்டுதான் சென்று சேர்வுறுக, பொந்திதானுெழிக வின்றுதானலது பொலிவுற வருக்கணுள்வலரையும், எந்தையார்தீரர் நீதியாநெறியை யிறையளவேனுமே கடவார். என்று ஸ்ரீ பர்த்ருஹரியும் கூறியுள்ளார்.

(ச.) வெம்பசியால் = வரும் பக்ஷண இச்சையால், வரம்பில் = மாமிசாதி கற்பிதமான வெகுவித பலியை, முன்வந்தோர்க்கும் = மூன்புறுநரையும், நிபமன்றி = நிர்நிமித்தமாய், நிந்தையின்றி = நிரபராதமாய், நெடியோர் = சத்துக்களான வித்துவாம்சர் நெறியை

நீங்குவரோ = நியாயத்திற் பிரவர்த்தகராவர். வேதாளம், பிரஹ்மவித்தாதலின் அநியாயமாகக் கொலைபுரியாதென்பது பொருள். மண்டலம் = தேசம். (14)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வேதாளம் வெளிப்போதலும் மன்னவனைச் சந்தித்தலும்:—கானென்பது.

கானின்றந்த வேதாளங் கடுந்தீப்பசியா னீதியினு
லானவூகத் தாற்சனத்தை யசனமாக்க நகரெய்தித்
தானநிருப னிரவுதிரி சமயத்தவனைத் தான்கண்டு
வானிலிடிபோல் வேதாளம் மன்னற்குரைத்த படிகேளாய்.

(ப - ரை.) கானின்றந்த வேதாளம் = கானகத்தினின்றும் அந்த வேதாளமானது, கடுந்தீப்பசியால்=கொடியதீப்பசியினாலே, நீதியினல்=நியாயத்தினல், ஆன ஊகத்தால் = கிடைத்த யுக்திகளினல், சனத்தை யசனமாக்க நகரெய்தி = மனுடர்களைப் பக்ஷணமாக்கப் பட்டணமடைந்து, தானநிருபன் இரவுதிரிசமயத்து = அந்நாட்டிற்குரிய மன்னவன் இராத்திரியில் நகர் சோதனையின் பொருட்டுச் சஞ்சரிக்கும்போது, அவனைத் தான் கண்டு = அவ்வரசனை இவ்வேதாளம் பார்த்து, வானில் இடிபோல் = ஆகாயத்தில் மேகங் கர்ச்சித்தது போல, வேதாளம் = பூதமானது, மன்னற்குரைத்தபடி கேளாய் = அரசனை நோக்கிக் கூறிய பிரகாரத்தைக் கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) அடவியைக் கிருகமாகவுடைய அந்த வேதாளமானது மிகமிகவும் பசியினாலே கிளப்பப்பெற்றதாய் நகராந்தரத்தை நோக்கி, ஆண்டுக் கொல்லத்தக்க ஜன அலாப காலமுற்றிட, நியாயயுக்தியானே ஜனங்களை யுண்ணும்பொருட்டுச் சென்றது; ஆண்டு, அவ்வேதாளமானது, இரவில் நகரத்தில் துஷ்டஜனங்களை யுணரும் பொருட்டும், சோரவதத்தின் பொருட்டும் சஞ்சாரப்பொருட்டு வெளிப்போந்த பூபாலனை யடைவுற்றது, உக்கிரநிசாசரமானவது, அம்மன்னவனைநோக்கி, கனகோரசப்தத்தானே கூறியதாவது.

(சு.) அரசர்களன்றோ ராச்சியஸ்திதியை விசாரித்தற்கு ஒருவராய், மாறுவேடங்கொண்டு இரவிற் சஞ்சரிப்பர். (15)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வேதாள அரசசம்பாஷணை:—மன்னுவென்பது.

மன்னுவென்கைப் பட்டனையால் வானேறனைய வென்னுலே
யுன்னுருயிரிற் றனையினியென் னுணவாகுதியென் றுரைத்தலுமே
நின்னுனெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற்றலைநீ றெழுமென்னச்
சொன்னுன்மன்னன் வேதாளஞ்சொன்ன மன்னற் கெதிர்சொல்லும்.

(ப - ரை.) மன்னுவென் கைப்பட்டனை = ஓய் அரசனே! எனது கரத்தி லகப்பட்டாய், வானேறனையவென்னுலே = மிகவும் உக்கிரமமாகிய வேதாளமாமென்னுலே, உன்னுருயிரிற்றனை = உனது அருமையாகிய ஜீவன் அற்றுப்போனுய், இனியென்னுணவாகுதி= இனி யென்னுடைய ஆகாரமாகுதி, என்றுரைத்தலுமே = என விவ்வண்ணம் உரைத்தவுடனே, நின்னல் = உன்னுலே, நெறியாலன்றி = முறையாலல்லாமல், எனைநெருங்கில்= என்னைக் கொல்ல அடைந்திடப்படுமாயின், தலைநீறெழுமென்ன = நின்சிரஞ்சுக்கலாம் என்று, சொன்னுன் மன்னன் = உரைத்தான் அரசன், வேதாளம் = அப்பூதமானது, சொன்னமன்னற்கு எதிர் சொல்லும் = உரைத்தராஜாவிற்குப் பதிலுரைத்ததாவது.

(ஸ்ரீ - வீர.) வேதாளம் கூறல்:—ஓய் ராஜாவே? இப்போது பயங்கரமாகிய வேதாளமாம் என்னால் அடைந்திடப் பெற்றாய், எங்கே செல்லுகின்றாய், விநாசமாயினாய், இன்றெனக்குப் போஜனமாகுதி. அரசன் கூறல்:—ஹே இரவிற்சரிக்கும் வேதாளமே! நியாயம் அகன்றமுறையில் என்னை வலிதிற் புசித்தியேல், இங்கதனால் நினது மண்டை யாயிரம் சுக்கலாகப் பொடியாய்விடுமென்பது திண்ணம் இதிற் சந்தேகமே கிடையாது. (16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வேதாளமானது நீதியில்லாமற் றீண்டேனென்று கூறித் தனது வேண்டுதலை நிறைவேற்றுமாறு கேட்டல்:—நீதியென்பது.

நீதியின்றி யுனையடரே னெறியேயுரைக்கே னிருபாநீ
தீதிலிரவா ளருக்கெல்லாஞ் சிறுமைதீர்க்குந் திறத்தனையா
லாதலாலென் குறைதீர்ப்பா யையப்பாடாங் குறைகேட்டு
நாதனேநின் சொற்கொடையா னன்றுநிறைப்பா யெனவுரைக்கும்.

(ப - ரை.) நீதியின்றி யுனையடரேன் = நியாயமில்லாமல் உன்னைக்கிட்டேன், நெறியே யுரைக்கேன் = முறையே கூறுவேன், நிருபாநீ = மன்னவனேநீ, தீதில் இரவாளருக்கெல்லாம் = குற்றமறவேண்டுவார்கட்கெல்லாம், சிறுமைதீர்க்கும் = குறையை நிவிர்த்திக்கும், திறத்தனை = தன்மையினையுடையாய், ஆதலாலென் குறைதீர்ப்பாய் = ஆகையினால் எனது சிறுமையை அகற்றுவாய்; ஐயப்பாடாம் குறைகேட்டு = சமுசயமாகிய குறையைக்கேட்டு, நாதனே நின்சொற்கொடையால் = நாயகனே நினது உபதேசமாகிய தானத்தினாலே, நன்று நிறைப்பாயென வுரைக்கும் = நலமுடன் பூரிப்பாயென்று கூறத்தொடங்கியது.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்நியாயமாக உன்னையா னருந்தேன், இந்நியாயந்தான் என்னாற் கூறப்பெறுவதாகும், நீயோ அரசனாக விருக்கின்றாய், இரப்பவர்கட் குன்னால், எல்லா அபிலஷிதார்த்தங்களும் பூரிக்கப் பெறுவனவே யாகவேண்டும் என்பது தரும சாஸ்திரப் பிரசித்தமன்றோ, அறிவிலானேல் அபராத சகத்திரம் சுலபம், நல்லுணர்வினனேல் அபராதிக்கவேமாட்டான், அவனும் அபராத சகத்திர மிருந்தபோதினும் பாலிக்கத்தக்கவனேயாவன், என்ப பரீக்ஷிக்கும்பொருட்டுப் பிரசின பரிபூரணமே வேண்டல்:—ஐயமென்பதாதி. ஹே மன்னவனே! எனது இந்தச் சம்பவ அபாதித அர்த்தமாகிய வேண்டுதலை நன்றாக நிரப்புவாயாக; என்னாற் கூறப்பெறுவனவாகிய இவ்வினாக்களை நீ நன்றாகத் தீர்க்கத்தக்கவனாகவே யிருக்கின்றாய்; இவ்வசம்பாவிதார்த்த வினாச்சலத்தானே, பாவதப் பிரவிருத்தியானது தனக்கு இல்லையென்று காட்டியதாம். (17)

(ஸ்ரீ வீர - அ - கை.) இப்போது அவ்வினாக்களைச் சங்கிரகித்தல்:—எந்த அரம்பையென்பன.

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிந்தப்பிரமாண் டங்களெலாஞ்
சிந்துஞ் சிறிய வணுத்திரளாய்த் திகழுமெந்த மாருதத்தி
லந்தமில்லாக் ககனமெனு மணுக்கள் விளங்கு மளவின்றி
வந்தக னாமேற் கனவுற்று மாறாத்தெளிவா மொளிவடிவென்.
அரம்பைத் தண்டு ளூட்போயு மந்தத்தண்டே யாவதுபோல்
வரம்பி லுள்ளுள் ளேயெனினு மற்றொன்றாகா வணுவேது
நிரம்பு மண்டம் விண்ணுயிர்க ணிகழுங்கதிர்பொற் கிரியனைத்தும்
பரம்பு பரமா ணுக்களெனப் பயின்றுநீங்கா வணுவேது.

உ ஹரியாநீ. ா வந்சகம்.

(ப - ரை.) எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட்கு=எந்தச் சூரியனது ரஸ்மிகட்கு, இந்தப் பிரமாண்டங்களெலாம்=இந்தப் பிரமாண்டங்கள் யாவும், சிந்துஞ் சிறிய அணுத்திரளாய்த் திகழும்=நஷ்டமாகும் அற்ப அணுக்கூட்டங்களாக இலங்கும், எந்த மாருதத்தில் = எந்தப் பவனத்தில், அந்தம் இல்லாக் ககனமெனும் = அளவில்லாத ஆகாயமென்னும், அணுக்கள் விளங்கும் அளவின்றி = ரேணுக்கள் அளவுகடந்து பொலியாநிற்கும், வந்தகனமேல் கன வுற்று = மாறிமாறி வாராநின்ற சொப்பனத்தினின்றும் சொப்பனாந்தரத்தை அடைவுற்று, மாறாத் தெளிவாம் ஒளி வடிவு என்=விடமுடியாத சொச்சமான பிரகாச வடிவம் யாது

அரம்பைத் தண்டுள் உட்போயும் அந்தத்தண்டே யாவதுபோல் = வாழைத்தண்டி னுள்ளே உள்ளே சென்றும் அந்த வாழைத்தண்டே யிருப்பதுபோல, வரம்பில் உள்ளுள்ளே யெனினும் மற்றொன்று ஆகா அணுவேது = அளவில்லாமல் உள்ளே உள்ளே பாவிக்கினும் வேறொன்று ஆகாத அணுயாது, நிரம்பும் அண்டம் விண் உயிர்கள் திகழும் கதிர் பொற்கிரி யனைத்தும்=நிறைவுற்ற பிரமாண்டங்கள் ஆகாசம் பூதங்கள் பிரகாசியாநின்ற சூரிய மண்ட லம் ஸ்வர்ணபர்வதம் என்னுமியாவும், பரம்பு பரமாணுக்கள் எனப் பயின்று நீங்கா அணு வேது=பரவிய பரமாணுக்கள் என்றிலகி அகலாத அணுயாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) எச்சூரியனுடைய ரஸ்மிகளுக்கு பிரமாண்டங்கள் அற்ப அணுக்களாமோ, எக் காற்றின்கண்ணே மகா ககனரேணுக்கள் இலங்குவனவாமோ, சொப்பனத்தில் நின்றும் சொப்பனாந்தரத்தை அடைந்துவிட்டபோதினும் விடுவதில்லையோ தெளிவை, பின்பின் சொப்பனத்தில் முன்முன் உண்மையை விட்டும் அவற்றை ஒளிர்விப்பதாய தெளிவான சத் திய ஆத்ம சொரூபத்தை விடுவதில்லையோ, எதனது வடிவம் மிகப் பிரகாசமானதோ, எவ் வனம்,கதலியினது உள்ளே உள்ளே ஆய்ந்தபோதினும் மறுபடி மறுபடியும் பட்டை மாத் திரம் இருப்பதேபோல, உள்ளே உள்ளே அவ்வாறுள்ளேயும் அவ்வாறு எவ்வணு உளதோ அதுவே யாமோ, திருஷ்டாந்தத்தில் அதற்கொப்பாய வேறு பட்டை ஆம், தார்ஷ்டாந்தி கத்தில் அதுவே யாமெனச் சிறப்பாமென்பது கருத்து, பிரமாண்டம் ஆகாசம் பூதக்கூட் டம் சூரியமண்டலம் தங்கமலையாதிகள், அணுத்தன்மையை விடாத எவ்வணுவிற்கு பரமா ணுக்கள் ஆமோ, பூதக்கூட்ட பதத்தால் அதனுதார புவனங்கள் கொள்ளக்கிடந்தனவாம், அதிமகத்துத் தன்மையானே பிரசித்தங்களாய பிரமாண்ட ஆகாசாதிகளும் எந்த அணு வைக் குறித்து பரம அணுக்களாய் அத்தியந்தம் துச்சங்களாமோ; எல்லா வினாக்களும் படித்தமாத்திரத்தில் வெளிப்படையாக பொருள் ஈவனவாம், கருத்தோ இனிமேல் வெளி யாக விளங்கும். (18-19)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வேதாளம் தனது வினாக்களை உபசங்கரித்தல்:—அங்கமென்பது.

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்
தங்கு கற்போற் செறிந்தொன்றுஞ் சகங்கண் மச்சை யாமென்று
துங்க வேதா ளஞ்சொன்ன சொற்கு நகைத்துச் சுடர்மௌலி
யங்க ணாசன் சொன்னவெலா மடைவே கேட்டி யிராகவனே.

(ப - ரை.) அங்கம் ஒன்றும் அறப்பரம அணுவாம் எந்தமாகிரிக்கு = அவயவமொன்று மில்லாத பரம அணுவாம் மகத்தான பர்வதத்திற்கு, தங்கு கற்போல் செறிந்தொன்றும் = பொருந்தாநின்ற சிலைபோல நெருங்கி யேகமாம், சகங்கள் மச்சையாம் = மூவுலகங்களும் சோறுமோ; என்று=என இந்தப் பிரகாரம், துங்க வேதாளம் = பரிசுத்தமான வேதாளம்,

சொன்ன சொற்கு=கூறிய வினக்கட்கு, நகைத்து = சிரித்து, சுடர் மௌலி அங்கண் அரசன்=நவரத்தின கசிதமாய்ப் பிரகாசியாநின்ற கிரீடந் தரித்த அழகிய விசாலமான ராச்சியத்திற்கு அதிபதியாகிய மன்னவன், சொன்ன எலாம்=விடையாகக்கூறிய யாவற்றையும், அடைவே=முறையாக, கேட்டி இராகவனே=வ இரகுகுல திலகனே நீகேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர) அவயவம் ஒன்றுமில்லாததாய், பரமாணுவே யென்ன அதிசூக்குமமாயிருக்கப்பட்ட எம் மகாகிரிக்குத்தானே, ஜகத்திரயங்களும், சிலேயுட் கனதரமான எச்சத்தாவகாந்த ரூபமுளதோ அதுவே மஜ்ஜை = சாரம், ஆமோ. என்னும் இவ் வாறுவினக்கட்கும், விடையெனக்குப் பகாதொழிபேல், துஷ்ட தேகாதிகளேயே ஆன்மாவென்று கருதிக்கொண் டிருப்பவனே! அதனுனே யபரிச்சின்ன ஆன்மாவை, பரிச்சேதத்தால், கொன்றவனுகின்ருய், ஆனபடியின லான்மகாதியே! கூருத அவ்வபராதத்தானே ஈண்டுன்னைக் கனியேபோல விழுங்கி வலிதில் உனது மண்டலத்திலிருக்கும் ஜனங்களே, கிருதாந்தன் ஜகத்தை விழுங்குவதேபோலச் சென்று விழுங்கிவிடுவேன். இந்தப் பிரகாரம் வேதாளமானது கூறியபோது, வினக்கட்கு விடை பகரும்பொருட்டு, சிரித்து, தந்தாம்சுதவலாம்பாளுகிய அவ்வரசன் வருந் திருமொழியை வழங்கத் தொடங்கினன், பிரசித்தப் பிரமாண்டங்கட்குத் திரிசரேணுத் தன்மையானது ஆமென அற்ப திருஷ்டியினலே யுன்னுற்கூறப்பெற்றது, இனி கூறப்பெறுங் கற்பனேயினலே, கோடிகோடி கர்ப்பப் பிரஹ்மாண்டங்கட்கும், ஆண்டு, திரிசிரேணுத்தன்மைச் சம்பவத்தால் என்னுங்கருத்துடன் சிரித்து என்பதாம், தந்தங்களின் பிரபைகளினலே வெள்ளியன அம்பரங்கள்=வஸ்திரங்கள், அவற்றையுடையவனுய், தவவித ஆகாயத்தை யுடையவனுய், சிரித்தான் என்பதாம். (20)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கூறிய வினக்கள் ஆறனுள் முதலதற்கு விடைபகரல்:—உதித்த வென்பது.

உதித்த விந்தச் சிற்பாநு ளுலகா மிவையெல் லாம்விளங்கு
மதித்த விமல விஞ்ஞான வடிவாம்பரம வாதித்தன்
கதித்த வொளியா மிவ்வெய்யோன் கதிர்க்கிவ் வுலகெல் லாமணுவாம்
துதித்த விந்த மார்த்தாண்டன் சுடராற் றேன்றி விளங்கிடுமால்.

சூரிய

(ப - ரை.) உதித்த இந்தச் சிற்பாநுள் = சதோதிதமாகிய இந்தச் சிற்பானிடத்தே, உலகாம் இவையெல்லாம் விளங்கும் = இவ்வுலகங்க ளியாவுமே பொலியும், மதித்த விமல விஞ்ஞான வடிவாம் பரமவாதித்தன்=யாவருந் தங்களுடைய சொரூபமாக மதித்த நிருமலன் ஞானரூபமாம் மேலான சூரியன், கதித்த வொளியாம் இவ்வெய்யோன் கதிர்க்கு = மிகுந்த பிரகாசமயமாம் இந்தச் சூரியனது கிரணங்கட்கு, இவ்வுலகெல்லாம் அணுவாம் = இச்சகங்கள் யாவும் அணுவாம், துதித்த இந்த மார்த்தாண்டன் = புகழ்ந்த இந்த இரவியினது, சுடராற்றேன்றி விளங்கிடும்=ஒளியால் பிரதீதியாகி இலங்காநிற்கும். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) இச் சித்தாதித்தனுடைய தீப்திகட்குப் பிரமாண்டங்கள் திரிசரேணுக்களாம், இதுவே என்னுற் சிற்சூரியனெனப்பெறும், இவ்வகைப் பிரபாவமுடைய சூரியன் உனது வினவிற்கு விடையாகக் கொள்ளலாம், இவ்வுலக மியாவற்றையும் இதுவே இலக்குகின்றது; விஞ்ஞானத்மாவே பரம பாஸ்கரன் எண்ணுவோர் எண்ணத்திருப்பவன் எண்ணத்தைப் பூர்த்திசெய்பவன் எண்ணசாக்ஷி, இந்த எந்தப்புவன ஆரோகங்கள் என்னும் பிரமாண்டங்கள் உளவோ, அவ்விரவிக்கே திரிசரேணுக்களாம், இவ்வுலகப் பகலிலக்குமிகள்

T பல் லொளியால் வெள்ளியவுடையன். ௨ ஏழன்.

சிலபால், இலக்குமிகள் இரவியினது ஒளியினற்போல, விஞ்ஞான பரம அருக்கனுடைய ஒளியினலேயே, விளக்கத்தைப் பெறுகின்றன, இருப்பையும் பெறுகின்றனவாம்.

(ச.) அவற்றிற் பிரமாண்டங்களெலாஞ் சிறிய அணுத்திரள், சூக்கும லேசங்களாய்த் திசழுமென்னும் வினவிற் குத்தரம்; எந்த வெய்யோனெனக் கேட்கப்பட்ட சூரியனே சிற்பானு உன்னுற் பங்கியந்தரத்தாற் சொல்லப்பட்டான் என்பதாம். ஆதலின் இந்தச் சிற்பானுவே, உலகமா மிவையெல்லாம் = இச்சசல சகத்தையும், விளங்கும் = பிரகாசிக்கின்றனன் என்றதாம், அதனது விலக்கத்தா லீதனைத்தும் விளங்கும், என்னுஞ் சுருதியினுலென்க. அவனுக்குப் பிரசித்த சூரிய விலக்ஷணபாவங் கூறல்:—மதித்த விமல விஞ்ஞான வடிவாம் = சிவரூபமாகச் சர்வ அந்தக்கரணத்திலும், பிரவர்த்தகனும், பரமவாதித்தன், ஆதித்தாதிகளும் இத்தேசின் லேசமாதலின் என்க. இதற்குதாரணம் ஸ்ரீபகவற்கீதை:—யாது ஆதித்தனுறுந் தேசு அகில ஜகத்தையும் விளக்குகின்றது; யாது சந்திரனிடத்தும் அக்கினியினிடத்துமுறும், அத்தேசை யெனதுருவென்றறி யென்பதாம். இவ்வுலகெல்லாம், இவ்வெய்யோன் = இந்த விஞ்ஞான பரமாதித்தனது கதிர்க்கு, அணுவாம் = திரியணுதுல்லியங்களான அம்சங்களாம், அதனது சுடராலே, தோன்றி = உதித்து விளங்கி நசிப்பதுமாம். (21)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் முதல் வினவிற்கு விடைகூறி மகாககனரேணுக்கள் எப்பவனத்தில் இலங்குகின்றனவென்னும், இரண்டாவது வினவிற் காசன் விடைதரல்:— காலமென்பது.

(ச-அ-கை.) எந்தமாருதத்தில் என்னும் இரண்டாம், வினவை விரித்துரைத்தல்:—

காலமுண்மை விசும்புண்மை கண்ணுயசையு மறிவுண்மை
சாலவிமல வறிவுண்மை தன்னைமுதலா முண்மையெலாஞ்
சீலப்பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதூளாகித் திகழ்ந்திடுமாற்
கோலமல ரின் மணம்போற்றுங் கொண்டசொரூப சுபாவத்தால்.

(ப-ரை.) காலமுண்மை விசும்புண்மை = காலசத்தை ஆகாசசத்தை, கண்ணுயசையுமுண்மை = அசையுங்குணத்தையுடைய வாயுவினுண்மை, அறிவு = சின்மயம், சாலவிமல வறிவுண்மை = அத்தியந்தம் நிருமலசிற்சத்தை, தன்னைமுதலாம் உண்மையெலாம் = கூறிவந்தவாதியவற்றின் சத்தைகள் யாவும், சீலப்பரம்பெருங்காற்றில் = நித்தியத்தகைமை வாய்ந்த பரப்பிரம்மப் பெரிய வாயுவின்மாட்டு, சிறுதூளாகித் திகழ்ந்திடும் = அற்ப அணுக்களாகி யிலங்கும். கோலமலரின் மணம்போற்றுங்கொண்ட சொரூபசுபாவத்தால் = அழகிய புஷ்பத்தின் கந்தமேபோல அவைகள் எடுத்துக்கொண்ட சோபாதிகவடிவ இயற்கையினுல். ஆல், அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) காலசத்தை, ஆகாயசத்தை; அசையும் வாயுசத்தை யென்பதாதி சின்மயமேயாம், ஆயினும் சோபாதிகமேயாம், ஸ்பந்தமென்பது, கிரியாசக்திப் பிரதானசூத்திராத்மாவாம், அதன்சத்தையாம், அசையுமென்றதனுனே தூற்தாண்பிக்கப்பெற்றது; சுத்த சேதனமாகிய வதனினும், தாழ்ந்த சிதாபாசன்றன் சத்தையும், என்பதாதியாவுமே சூக்குமத்தன்மையானே பாவனங்களாம் அதாவது நிர்த்தோஷங்களாம், பரமான்ம மகாவாயுவின்பால் ரேணுக்களாகக் கற்பித அநேகவிகார சஞ்சலங்கண்மேவிப் பொலியாநிற்கும். ஆண்டுக் ககனபூதத்தானே பிரசித்த ககனமேகொள்ளுமாறுகூற விழைந்ததா? அல்லது, மகத்துப்

உ வெல்வேறுவகை. ௦ வாயு.

பதச் சிறப்புற் றிருத்தலினானே கௌணீவிருத்தியால், மகாகாலரூப சிற்சம்வலிதமா யாகாசமா? அல்லது, ஸ்பந்தசக்திப் பிரதான சூத்திராத்மாகாசமா? அல்லது அதனினும் தாழ்ந்த சுத்தசிதாபாசவடிவ ஜீவாகாசமா? அயலொன்றேயா எதுவெனினுமாகுக. எல்லாக் கற்பங்களிலுமே அவ்வச்சத்தையே ஆகுக, சூக்குமதமத்தன்மையுண்மையின் அவற்றிற்கு ரேணுக்கள் என உன்னலும் கூறப்பெற்றன வென்பார் காலசத்தை யென்றார். அற்றேற் பரமான்மாவிற்கே சர்வ அநுகத சத்தாரூபத் தன்மையுண்மையின் ஆண்டுக் காலாதிசத்தை பொலிகின்றது, என்பதாக ஆதார ஆதேயபாவத்தானே கூறியகூற்று எங்ஙனம் கூடும் எனிற்கூறல்:—கோல என்பதாதி. எங்ஙனம் புஷ்பமேதனதங்கத்தில். மணமெனப்பெயரிய வேற்றுமையைத் தானாகவே யினிது கற்பித்துப் புட்பத்தில் மணவடிவமான அதனாதேயத் தன்மையானே யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனம், பரமார்த்தசத்தையே காலாதிசத்தாபேதான் மத்தன்மையைத் தன்பாலினிது கற்பித்து இருக்கின்றதென்பதாம்.

(ச.) இங்ஙனம், காலமுண்மை = காலரூபமான சத்தையின்பூர்த்தி, விசும்புண்மை = விசும்புப்பூர்த்தி, அசையுமுண்மை = அசையுஞ் சுபாவமுள்ள வாயுவின் சத்தையும், அறிவு = சின்மயமான, சாலவிமல அறிவுண்மை = சேதனசத்தையும், தன்னைமுதலா முண்மை யெலாங் கேவல சேதனசிருஷ்டியுமென்பது முதலான சேதனாசேதனாத்மகமான வனைத்தும், சீலம் = சித்துவிவர்த்தரூபமாய், சிறுதூளாகி, கோலமலரில் = குசும அவயவங்களில் மணம்போல், பரமப்பெருங்காற்றில் = பரமான்மமய மகாவாயுவில், தாங்கொண்ட ரூப சுபாவத்தால் = அதன்ரூபமாயும், அதன்ரூபமன்றாயுந்தானே திகழ்ந்திடும், அவற்றில் அதன் ரூபஞ் சத்துரூபத்தினால் விளங்குகின்றமையின், ஓராதாரமாகப்பிரதீதி யேதுவாதலினென்க, அதன்ரூபமன்று விகாரஜடதுக்கமயாதிகளா லெனக்காண்க. பாவனம் = சித்பிம்பிதமரூபமாம். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சொப்பனத்தினின்றும் சொப்பனாந்தரமடைந்தும், என்பதாதி மூன்றாவது நான்காவது வினாவின் விடைகூறல்:—உலகாமென்பது.

(ச) கனாமேற் கனாவளவன்றி யுற்றுப் பூருவசொப்பனங்கள் மாறினுமென் யாதுதெளி வாமொளி வடிவை மாறாவிடாதென்னும் மூன்றாம் நான்காம் வினாவை விரித்துரைத்தல்:—

உலகாமப் பெருங்கனவி லொன்றின்மேலொன் றாக்கனவு
பலபற் றியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயில்சாந் தத்தால் விரிபிரம
மிலகுங்கதலி யுள்ளுள்ளே யிலையேயாகு மியல்பென்ன
வல்கிலாத வுள்ளுள்ளே யானபோது மப்பிரமம்.

(ப - ரை.) உலகாமப் பெருங்கனவில் = ஜகத்தெனப் பெயரிய பெரிய சொப்பனத்தில், ஒன்றின்மேலொன்றாக்கனவு = சொப்பனத்தினின்றும் சொப்பனாந்தரமாகச் சென்று சென்று, பலபற்றியுந்தன்வடிவைவிடா = அநேகமாகத் தோன்றியபோதினும் தனதுரூபத்தைத் தியாகிக்காது, பயில் சாந்தத்தால் விரிபிரமம் = இலகுஞ்சாந்தத்தன்மையானே நிறைவுற்ற பரப்பிரமமானது; இலகுங்கதலியுள்ளுள்ளே = விளங்காநின்ற வாழைமரத்தினது உள்ளேயுள்ளேயும், இலையேயாகும் இயல்பென்ன = பட்டையேயாகும் பான்மையேபோல, அலகிலாத உள்ளுள்ளேயானபோது மப்பிரமம் = அளவில்லாதன உள்ளே யுள்ளே ஆகிய போதிலும் அந்தப்பிரமமேயாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜகத்தென்னும் மகாசொப்பனத்தில், கனவினின்றுங் கனவயல், கதுவிய போதினும், அந்தப்பிரமம், ரூபத்தை விடுவதே கிடையாது, அவ்வச்சொப்பன தோஷங்கள்

யாவும் அற்றிலங்குவது, அசங்கச்சோதிவடிவமாக அமர்வது அது, இதனுனே அவ்வாறே அறிவுற்ற மாத்திரத்தானே, பிரஹ்மம் சாந்தத்தன்மை நிரம்பியுள்ளதாம். ரம்பாஸ்தம்பம் எங்ஙனம் பத்திரமாத்திரமென்னு நான்காவது கேள்விக்கு விடைபகர்தல்:—வாழைமரமானது எங்ஙனம் உள்ளே யுள்ளேயாய் வுற்றபோதினும் இலைமாத்திரமாகவே யேகுகின்றதோ அங்ஙனம், இந்த வுலகமானது உள்ளுள்ளே பிரஹ்மத்தின்கண்ணே விவர்த்தன சிலமேயாயினும், அவாந்தரகாரணங்களிற் பரிணுமசிலமேயெனினும், பிரஹ்மமேயாம்; ஆகலின் அதுஅணு, அதனினும் உள்ளுள்ளே விவர்த்தித்தபோதினும் அதுமாத்திரமே யிலகும் என்பதாம்.

(ச.) உலகமே மாயாமயமாதலின் பெருங்கனவாம், அதிற் சன்மங்களே சுத்திரசொற்பனங்களாம், அக்கனவுகளை யநுபவிக்கினும் ஆன்மா, சாந்தத்தால் விரிபிரமம், பிரமத்தின் நிர்விகாரசொரூபத்திற் கற்பிதமான, தன்வடிவை = சாந்தரூபத்தை, விடா = விடாது, சம்சரிப்பினும் ஜீவன் பிரமபாவத்தைவிடான், சம்சாரங்கற்பிதமாதலின் என்பது கருத்து. நான்காம்வினவை விரித்துரைத்தல்:—கதலித்தம்பம், உள்ளுள் விடுவித்து = மாறிமாறிப் பார்ப்பினும், இலையேயாகும் = துவக்குமாத்திரமேயாம், அதுபோல், அலகிலாத = விசித்திரமாயிருக்கின்ற விசுவத்தையும், உள்ளுள்ளே, ஆனபோதும், விசாரிக்கின்றபோது, பிரமமேயாம். (23)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) விவர்த்தவிசுவம் விரிதலாதிநிமித்தங்கொண்டே அவ்வப்பிரஹ்மாத்மாதி சப்தகோசாத்தன்மையாம், உண்மையாகவோ இல்லையாம், சருவதருமசூனியத்தன்மையான் அவற்றுள் அணுபதப்பிரவிருத்திநிமித்தம் உரைத்தல்:—சூக்குமாயென்பது.

(ச.) பிரமாண்டாதிகளான மகத்துக்களாகிய பாவங்களும் அணுத்துவத்தை நீங்காது தானே எந்தவணுவிற் பரமாணுக்களாம் என்னும் ஐந்தாம் வினவை விரித்துரைத்தல்:—

சூக்கமா யெட் டாமையினுற் சொன்ன பரமே பரமாணு
நீக்கு மெல்லை யிலாமையினு னெடியமேரு முதலனைத்தின்
ருக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமேரு வையா திகளிதற்கு
நோக்கும் பரமா ணுவைப்போல நுடங்கி விளங்கு நோக்கிடினே.

(ப-ரை.) சூக்கமா யெட்டாமையினுல்=சூக்குமத் தன்மையானே அடைய முடியாமையானே, சொன்ன பரமே பரமாணு=கூறிய பரம்பொருளே பரம அணுவாம், நீக்குமெல்லையிலாமையினுல் = தள்ளத்தக்க வரம்பொன் றிலாமையினுலே, நெடியமேரு முதலனைத்தின்=பெரிய சுமேரு பர்வதமுதலிய எல்லாவற்றின், தாக்குமூல மிதுவாகும் = உண்டாக்கு மூலகாரணமிதுவாகும், தடமேருவையாதிகள் = விசாலமான தங்கமலை முதலியவைகள், இதற்கு=இவ்வத்துவிற்கு, நோக்கும் பரமாணுவைப்போல=பார்க்கும் பரமாணுவை நிகர்த்து, நுடங்கி விளங்கும் நோக்கிடினே=ஆராய்ந்து பார்க்கினே அற்பமாகவே தோற்றும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சூக்ஷுமத் தன்மையானும் அலப்யத்தன்மையானும், பரமான்மாவானது, பரம அணுவாம்; இங்ஙனம் சூக்குமத் தகைமையோடு கூடியிருப்பினும் பூர்ணத்தன்மையின் ஹானியானது இலையாம், எனப் பிரஹ்மாண்டாதிகளும் அதனது திருஷ்டியினுனே, அதிபரிச்சின்னத்தன்மையாற் பரமாணுப்பிராயங்களாம் என்பதாகப் பிரஹ்மாண்ட ஆகாச பூதக்கூட்டம் என்பதாகி ஐந்தாவது வினவும், கொடுத்த விடையதேயாயது என்னும்

 T_திரு்ங்கிதி.

கருத்தா லுரைத்தல்:—நீக்குமென்பதாதி. அநந்தத்தன்மையா லிதுதானே மேரு சூரிய மண்டல பூதக்கூட்டம் ஆகாசம் பிரஹ்மாண்டம் என்பவற்றிற்கு ஆதாரத்தன்மையை அடையும். அணுவேயாயினும் அதியநந்தமாய இப்புருடனுக்கு, பிரஹ்மாண்டாதியைந்தும், பிரதீதத் தன்மையால்=அணுதர அவ்வவ்வாகார விருத்தி பரிச்சின்ன சிற்குண, பரிச்சேத்தியத் தன்மையால், வடிவமொன்று மில்லாத கனப்பிரமாண்டாதிபோலும்; பரமாணுவென விளங்குகின்றனவாம்; அதுவும் சூக்கும தமாதி சித்திரங்களில் இலங்குவதாகிப் பரமாணுப் போலவேயாம்.

(ச.) பரமே=பரமான்மா, சூக்கமாகி, இதுவெனக் கிரகித்தற் கரிதாயிருத்தலின், எட்டாமையினுற் பரமாணு துல்லியமாம், இது = இப்பரமான்மாவே, எல்லையில்லாமையினுல்=தேசகாலாதிகளால் அபரிச்சின்னமாதலின், தாக்கு, மேருமுதலனைத்தின் = பரிச்சின்னமான மேருவாதியின், மூலமாகும் = உபாதானமாம், அம்மேருவாதி பொருட்கள், அதற்கு=இப்பரமான்மாவினது முன்பு, பரமாணுவைப்போல விளங்கும், பரமான்மாவின் மகத்துவத்தைக் குறித்து மேருவாதிகள் அதிசூக்குமமாதலின் என்க. (24)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) எவ்வவயவ மில்லாதேயாய பரமவணுவாம் மகாகிரிக்கென்னும் ஆரும் வினவிற்கு விடைதருதல்:—எட்டாமை யென்பது.

(ச.) அவயவரகிதமான எந்தப்பரமாணு ரூபமாகிய மகாகிரிக்குக் கற்போல்; செறிந் தொன்றும் சகங்கள் மச்சையாம் என்னும் ஆரும் வினவை விரித்துரைத்தல்:—

எட்டா மையினுற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்களெலாந் தரித்து மவையில் லாப்புருடன்
முட்டா விஞ்ஞா னத்துருவாய் முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதற்கு விஞ்ஞான சார மச்சை யிவையனைத்தும்.

(ப - ரை.) எட்டாமையினுற் பரவணுவாம் = கிடைக்காமையினுற் பரமவணுவாம், இவனே நிறைவாற் பெரியகிரி = இப்பரமபுருடனே நிரம்பியிருத்தலானே மகாபர்வதமாம், தட்டாவவயவங்களெலாந் தரித்தும் = நிடேதிக்காமல் சருவ அவயவங்களையும் தாங்கியும், அவையில்லாப்புருடன் = அவைகளொன்றுமில்லாத புருஷோத்தமன், முட்டாவிஞ்ஞானத்துருவாய் = விஞ்ஞானகனகவடிவமாய், முழுதுபொருட்குமிடமாகும் = சகலபதார்த்தங்கட்குமே ஆஸ்பதமாகும், எட்டாவிதற்கு விஞ்ஞானசாரமச்சை யிவையனைத்தும் = விஞ்ஞானமாத்திரமாயகோசரமாபவிதற்கு எல்லா வுலகங்களுமே மச்சைபோன்றனவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர,) நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்களானே கவரப்பெறுமையின், இதுபரம அணுவாம், எங்கும் வியாபித்திருத்தலின் மகாகிரியாம், சர்வ அவயவரூபமாயினும் = அத்தியாரோபதிருஷ்டியினுனே சர்வமூர்த்தாமூர்த்தங்களையும் அவயவரூபமாக உடையதாயினும், நேதிநேதியென்னும் அபவாதத்தானே நீக்கப்பெற்ற அவயவமுடைய புமானும்; ஆண்டுச்சிலையினுள்ளே நிபிடஏகாந்தரூபமஜ்ஜை மூவுலகமும் ஆமென்னும் அம்சத்தைவெளிப்படுத்தல்:—இதற்கு என்பதாதி. அறிவுமாத்திரமாய இதற்குண்மையாய் மூவுலகமும் மச்சைமாத்திரமேயாம், எக்காரணத்தினுல் மூவுலகமும், "விண்ணும் மண்ணும் விரவியுள்ளேயும்" என்பதாதி சுருதிகளில், இருதயசம்பந்த ஆகாசரூபவிஞ்ஞானமாத்திரத்தினது இடையுள் மஜ்ஜைபோற் பிரசித்தமாமென நீயுணர்தி நல்லோய்! எல்லா வினுக்களின் நீக்கத்தால் வலிதில் வேதாளத்தைத் தோல்வித்துக்கொண்டெனக் கூறியபொருளின் றெகுப்பால் உபசந்போல.

ம துபிா. ௨ அம்யம்.

கரித்தல்:—ஹே வேதாள பாலகனே! உலகங்களில், விஞ்ஞானமாத்திரத்தினது தற்கௌசலங்களின் பிரகடனமும், சாந்தவியற்கையதும், சுகுமாரமும், அநந்தரூபமும், ஆகியது அப்பதமாம், அவ்வான்ம விஞ்ஞானரூபமும், நும்போன்ற வேதாள வன்படர்களானே பற்ற முடியாததேயாம், ஆதலின் எமதுபதேசத்தால் நீ யிவ்வண்ணம், சுபாவமாகிய ஆன்மாவைச் சுவ அநுபவத்தில் எழுந்தருளச் செய்வாயாக, சுயம் தர்ப்பாதிகள் யாவற்றையும் விடுத்துப் பரமசாந்தியை யடைந்து வாழ்வாய்.

(ச.) இவனே = இப்புருடனே, எட்டாமையினல் பொருந்தற்கரியனுதலின், பரவணுவாம் = பரமாணுசத்த வாச்சியனுயினும், நிறைவாற் பெரியகிரி, அவயவங்களெலாந் தரித்தும் = ஸ்தூலப்பிரபஞ்சாகாரமாய்த் தெரியப்படுகின்றவனுயினும், உண்மையாக, அவையிலாப்புருடன், நிரவயவனும், விஞ்ஞானத்துருவாய் = விஞ்ஞானமாத்திரரூபமாய், முழுதுபொருட்கு மிடமாகி = சர்வப்பிரபஞ்ச அதிட்டானரூபமாய், எட்டாவிதற்கு = இப்புருடனுக்கு, விஞ்ஞானசாரம் = விஞ்ஞானமாத்திரமே சாராங்கிசம், ஆகலின், இவையனைத்தும் = ஜகத்திரயமும், மச்சை = மச்சைமாத்திரமாம், ஆதலின், கனமான சாராங்கிசமேயாம்; யாதுகாரணத்தினல், ஜகத்திரயமும், விஞ்ஞானமாத்திரத்தி னிடையே யிருக்குமெனப் பிறகவியோடன்னுவயிக்க; ஆதலின் மச்சாரூபங் கூடுமென்பது கருத்து. (25)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மன்னவன் விடையை முடித்தலும் வேதாளங் கேட்டுச் சாந்தியை யடைந்து சமாதியை யடைந்தது என உபசங்கரித்தல்:—இயலென்பது.

இயல்விஞ்ஞான மாத்திரத்தி னிடையேயுலக மிருக்குமென
வுயர்மன் னவனே தலுங்கேளா வுளத்தே தன்னை யுணர்வுற்று
மயலில் விசாரத் தாற்சாந்த மனவேதாளந் தனியிடம்போய்த்
துயர்கொள் பசியை மறந்தசையாத் தூயதியானத் திருந்ததுவே.

(ப-ரை.) இயல் விஞ்ஞானமாத்திரத்தி னிடையே = சுபாவிகமாக விஞ்ஞான மாத்திரத்தின் மத்தியிலே, உலகமிருக்குமென = ஜகத்திருக்குமென்று, உயர்மன்னவன் ஓதலும் = மேலான இராஜா கூறுதலும், கேளா = கேட்டு, உளத்தேதன்னை உணர்வுற்று = மனத்தேதன்னை யறிந்துகொண்டு, மயலில் விசாரத்தால் = மயக்கமில்லாத ஆராய்ச்சியினல், சாந்தமனவேதாளம் = சாந்தமனத்தோடுகூடிய வேதாளமானது, தனியிடம்போய் = ஏகாந்தஸ்தானத்திற்குச் சென்று, துயர்கொள் பசியை = துக்கத்தைத்தரும் பசிப்பிணியை, மறந்து = மறதியுற்று, அசையாத்தூய தியானத்திருந்ததுவே = சலனமில்லாத பரிசுத்த சமாதியின்கண்ணே வீற்றிருந்ததுவே.

(ஸ்ரீ-வீர.) இவ்வாறு அரசாது வதனத்தினின்றுங் கேட்டு அந்த அரசனிடத்தில் விசார உசித அநுமிதமதியினுலே; தத்துவத்தையுணர்ந்ததாந் தன்மைநிமித்தத்தினுலே, ஆண்டுவிசார உசிதமதியினுலே, பாவிதாத்மத்தன்மையாலே, வேதாளமானது சாந்தியை யடைந்தது; உபசாந்தமனமுடையதாகி, அநிந்திதமான ஓரிடத்தை யேகாந்தமாகவெண்ணி, விடமமான பசியைமறந்து திடசமாதியில் மனமுற்றதாயது. (26)

வேதாளக்கதை முற்றிற்று.

உ ஆத்மானுசந்தானம்.

T லளிதம்.

பகீரதன் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பரமசாந்தனய்ச் சகலத்திலும் பற்றற்றுப் பகீரதனைப்போல விவகரிப்பாயெனல்:—அசைவில், சமனுமென்பன.

(ச.) முன்பு சுழுத்திமௌனத்தைச் சம்பாதிக்கும், விவேகத்தைத் தெரிவித்தற்கு வேதாளவினா நிரூபிக்கப்பட்டது, இப்போது துர்லபமாயினும் சித்தவிசிராந்தி தனது பிரயத்தினத்தாலே பெறப்படுமெனத் தெரிவித்தற்குப் பகீரதன் கதை சொல்லப்படுகின்றது:—

அசைவிலாவுட் போதத்தா லனைத்தினு முளத்தை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சையின்றி யிளைப்பறப் புந்தியாறி
விசையிலா நெஞ்சா னெஞ்சை விண்ணென விமலமாக்கி
யசைவறு மவுனியேகன் சாந்தமே வடிவமாகி.

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவுந் தெளிந்து நிற்பாய்
நிமலமாம் புந்தி திண்மை நிறைவுற்று மூடமின்றி
யமரவந் தனபின் செல்லு மரசனும் பகிரதன் போற்
குமரனே யரியதேனுங் குறைவறப் பெறலாமென்றான்.

(ப - ரை.) அசைவிலா வுட்போதத்தால் = சலனமில்லாத உள்ளறிவினாலே, அனைத்தினும் உளத்தைவாங்கி = யாவற்றினின்றும் மனத்தை நிவர்த்தித்து, இசைவசெய்து = பொருந்தியவற்றை மாத்திர மாற்றி, இச்சையின்றி = அவற்றி லாசையற்றவனாய், இளைப்பறப் புந்தியாறி = விசிராந்தியாய்ப் பரமசாந்த மதியினனாய், விசையிலா நெஞ்சால் நெஞ்சை = ஒடுங்கிய உளத்தினாலே விரிந்த மனத்தை, விண்ணென விமலமாக்கி = ஆகாயம் போல நிருமலமாக்கி, அசைவறு மவுனி = சலனமற்ற மவுனி, ஏகன் = தனித்தவன் ஆகி, சாந்தமே வடிவமாகி = சாந்தியே சொரூபமாகி;

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவும் தெளிந்து நிற்பாய் = சமம் உடையவனாகி இருதயமானது ஆகாயம்போல அத்தியந்தம் தெளிவுடன் நிதி பெறுவாய், நிமலமாம் புந்தி திண்மை நிறைவுற்று மூடமின்றி = நிருமலமான புத்தியானது திடத்தன்மை நிரம்பி மௌட்டிய மில்லாமல், அமர வந்தன பின் செல்லும் = பொறுமையுடன் நுகர்வினை வயத்தால் வலிதில் வந்தவற்றின் அனுசாரமாக விவகரிக்கும், அரசனும் பகீரதன்போல் = மன்னவனாகிய பகீரதனேபோல, குமரனே யரியதேனும் = அன்புடைய குழந்தையே துர்லபமேனும், குறைவறப் பெறலா மென்றான் = குறைவில்லாமல் அடையலாமென்று கூறினார்.

(ஸ்ரீ-வீர.) சித்தத்தை யெலாவற்றி னின்றும் இழுத்து அசைவிலாத அந்தராத்மாவால், பரமான்மாவின்பால் நன்னிலை பெறுமாறு நிறுவி, ஹேமனனசீல ஸ்ரீராகவனே! ஒரு வத்துவின்கண் ணெல்லாவிருத்திகளையும் விலயம் செய்தவனாய், அதனால், உபரதசித்தனாய், அதனானே யாண்டும் சமமா யிராநின்ற பிரஹ்மத்தைத் தரிசித்துச் சமதரிசியாய் வாழ்ந்தி, இச்சையற்றவனாய்ச் சாந்த மதியினனாய் வாழ்ந்தி, மனதை மனதினாலேயே ஆகாசத் தெளிவையடையுமாறு செய்வித்து வாழ்ந்திந், திரமதியுடையவனாய், அசம்மூடனாய் வாழ்ந்தி, அற்றேல், இவ்வாறு இருக்கப்பட்ட எனக்கு எவ்வாறு தேகக்காப்பின் சித்தியாம் எனின் இயம்பல்;— அமரவென்பதாதி. அன்னியர்களுக்குக் கஷ்டசாத்திய மாயினும் காரியம்

கிடைத்தபடி கொண்டு விவகரிப்பவனுக்கு, பகீரத அரசனுக்கேபோல அநாயாசமாகவே சித்தியாநிற்கும்; ஆகையால் நீயும் அவ்வாறிருத்தி யென்பதாம்.

(ச) ஸ்ரீ வசிட்டர்: அனைத்தினும்=பாஹிய விடயத்தினின்றும், உளத்தை வாங்கி=சித்தத்தைத் திருப்பி, அசைவிலா = சொரூப நிஷ்டையுள்ள, உட்போதத்தால் = அந்தக்காணத்தோடு கூடினவனாய், இசைவ செய்து=ஆசாரக் கிரமமாய்வரும் கன்மங்களைச்செய்து, இச்சையின்றி=நிரிச்சனாய், புந்தியாறி=சாந்தமதி யுடையனாய், நெஞ்சால்=விசாரவசமான தனது சித்தத்தாலே. (1-2)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பகீரதன் ஸ்ரீ கங்கையையும் அநாயாசமாய்க் கொணர்ந்தனன் அமைதியால் என்ன அஃதெங்ஙனமென வினுதலும், விடையளிக்கும் வாயிலாக அம்மன்னவன் பெருமையை யுணர்த்தல்:—என்றலு, மாநிலமென்பன.

என்றலு மவனைநோக்கி யெம்மன வல்லபத்தா
லன்றுகங் கையைக்கொணர்ந்தான் பகீரத னையாவென்று
நன்றுணர் வள்ளல்கேட்ப நான்மறை வசிட்டன்சொல்வா
னொன்றுணர் பகீரதப்பே ரொருவனுண் டுலகில்வேந்தன்.

மாநில முழுதுங்காப்போன் மணியினும் வண்மைமிக்கோன்
சானவி படியொழுங்காற் சாம்பராய்ப் பாதலத்திற்
போனதன் கிளையையெல்லாம் பூமக னுலகிலேற்றித்
தீநர கொழியவைத்தோன் திங்கள்வெண் கவிகைமன்னன்.

(ப - ரை.) என்றலும் அவனை நோக்கி=என இவ்வண்ண முரைத்தலும் ஸ்ரீ வசிட்ட பகவானைப் பார்த்து, எம்மன வல்லபத்தால் = எவ் வுள்ளத்தினது சாமர்த்தியத்தினால், அன்று கங்கையைக் கொணர்ந்தான் = அக்கால் ஸ்ரீ கங்காதேவியைக் கொண்டுவந்தான், பகீரதன்=பகீரதராஜா, ஐயாவென்று=குருமூர்த்தியே என்பதாக, நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப = நன்மையை யுணர்ந்த நாயகன் வினவ, நான்மறை வசிட்டன் சொல்வான் = நான்கு வேதங்களையும் உணர்ந்த ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுவார், ஒன்றுணர் பகீரதப்பேர் ஒருவனுண் டுலகில் மன்னன்=ஏக பரமான்மாவை உணர்ந்த பகீரதராஜன் எனப் பெயரிய ஒரு வேந்தன் உலகிலிருந்தான்.

மாநிலம் முழுதும் காப்போன்=மாக்ஷிமை தங்கிய பூவுலகம் யாவற்றையும் இரக்ஷிப்பவன், மணியினும் வண்மை மிக்கோன்=சிந்தாமணியைப் பார்க்கினும் கொடையில் மிகுந்தவன், சானவிபடி ஒழுங்கால்=ஸ்ரீமந்தாகினியைப் பூமண்டலத்திற்குக் கொண்டுவருமுறைமையானே, சாம்பராய்ப் பாதலத்திற் போனதன் கிளையை யெல்லாம் = ஸ்ரீ கபிலமகரிஷியினுடைய சாபத்தினலே பாதாளலோகத்திற் பஸ்மமாகப் போனதன் பிதுர்க்களனைவரையும், பூமகன் உலகிலேற்றி=பிரஹ்ம தேவருடைய லோகத்தை யடையும்படி செய்வித்து, தீநர கொழிய வைத்தோன் = கொடிய நரகவேதனை தீருமாறு செய்வித்தோன், திங்கள் வெண் கவிகை மன்னன்=வெள்ளிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய வேந்தர் வேந்தன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எங்ஙனம் சித்தத்தினது பூர்ணதாதி லக்ஷண சாமர்த்தியத்தினலே, பகீரத ராஜாவிற்கு ஸ்ரீ கங்காவதரணம் அடைவுற்றலாயதோ, அம்முறைமையை அடியேனுக்கு ஹே பிரபுவே! திருவருள் செய்யவேண்டும், என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ, ஸ்ரீ வசிஷ்ட பக

J இமலக்குநல் T தூளாந்நின்மை

வான் அனுக்கிரகிக்கின்ருர்: பரம தார்மிகனுகிய பகீரதன் என்னும் அரசன் கடல் சூழ்ந்த பூவுலகிற்கு ராஜாவாக தனது கோசல மண்டலியினுலே திலகம்போல விளங்கிக்கொண் டிருந்தான்; அவனுடையதான உதாரத்தகைமையை வருணித்தல்:—மணியிலு மென்ப தாதி. யாசகர்கள் இந்தச் சந்திரப் பிரசன்னவதன பகீரத அரசனிடத்தினின்றும் யாசக சங்கற்பத்தின் பின்னரே அருகிற் செல்லல் வாக்கு வசனித்தல் முதலனவாயசிரமம் இல் லாமலே வாஞ்சித அர்த்தங்களை யெல்லாம் அடைந்தவர்களே யாவர்கள்; சிந்தாமணியி னின் றுமேபோல, சந்திரப் பிரசன்னவதன மென்றதனுனே தான உற்சாகத்தால் முகத்தில், பிரசாத அதிசயமேயாம், அவனுக்குத் தனச்செலவின் றுக்கத்தால், மலினமே கிடையாதாம், எனப் புலப்படுகின்றது; ப்ராப்தா எனப்பாடமேல், கத்யர்த்த அகர்மக என்பதாதியினின் றும் கருத்தாவில்க்த விகுதியாயதென் றுணர்க, இதன் விரிவை ஸ்ரீ வீரசேகர கௌமுதியின் கண்ணே காண்க. (3·4-72) அம்மன்னவனுகிய லோகபந்துவினுலே, பூததுரோகித் தன்மை யினுனும் ப்ரஹ்மதண்ட நிர்தக்தத் தன்மையினுனும், பாதாளவாசிகளாய் அதோகதியை அடைவுற்ற பந்துக்களாகிய சகரபுத்திரர்கள், ஸ்ரீ கங்கை வடிவச் சோபானபத்ததியினுலே, பிரஹ்மதேவருடைய லோகத்தில், அடைவிக்கப் பெற்ருர்கள்;

(ச.) மனவல்லபத்தால்—ஆச்சரியத்தைச் செய்யுஞ் சித்த விருத்தியால். (3-4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அம்மன்னவனுக்கு விசாரந்தோற்றிய அடைவுரைத்தல்:—அன்ன விதியென்பன.

அன்னவன் காளையான பருவத்தி லவனிதன்னி
னின்னல்கூர் நடையாமித்தை நோக்கலுந் தனதெண்ணத்தி
லுன்னிய வற்பமான விசாரத்தா லுதித்ததந்தோ
மன்னிளம் பக்குவத்தின் மனனத்தின் மாசிறேற்றம்.

விதியினுற் கானன்மேட்டிற் கொடியென விசாரந்தோன்ற
வுதவுமே காந்தமெய்தி யொன்ருேமிடான் ருெவ்வாக்கூட்டத்
ததிசய வுலகின்றன்மை யிதனைப்பார்த் தகத்திற்றேர்வான்
புதிதில யொன்றுமென் றும் போனதே புகுதுமீட்டும்.

(ப-ரை) அன்னவன் காளையான பருவத்தில்—அம்மன்னவன் யவ்வனனுகவிருந்த காலத் தில், அவனிதன்னின் இன்னல் கூர்நடையா மித்தை நோக்கலும் — இவ்வுலகத்தினுடைய துயரமிகுந்த விவகாரமா மிதனைப்பார்த்தலும், தனதெண்ணத்திலுன்னிய அற்பமான விசா ரத்தால் — தனது நினைவில் எண்ணியசொற்பமான ஆராய்ச்சியினுல், உதித்தது அந்தோ— உதயமாகியது அகோ ஆச்சரியம்! மன்னிளம் பக்குவத்தின் மனனத்தின் மாசில்தோற்றம்— பொருந்தாநின்ற ஆம்பபக்குவத்தின் மனனத்தினுலே குற்றமற்ற தோற்றமானது.

விதியினுல் — தெய்வசம்பத்தினுல், கானன்மேட்டில்—மருப்பூமியில், கொடியென— லதையேபோல, விசாரந்தோன்ற — ஆராய்ச்சியுண்டாக, உதவும் ஏகாந்தமெய்தி — சாதக மாகும் தனியிடம் பொருந்தி, ஒன்ருேடொன் ருெவ்வாக்கூட்டத் ததிசய உலகின்றன்மை யிதனை — பரஸ்பரம் இருப்புச்சலாகைபோற் பொருந்தாததான யீட்டத்தோடியைந்த அற் புத ஜகத்தின்பான்மையிதை, பார்த்தகத்திற் றேர்வான் — நோக்கி யுள்ளே சிந்திப்பான், புதிதிலயென்றும் ஒன்றும் — எந்தவஸ்துவும் எப்போதும் ஒரேபடித்தாம் நவமாகக் காணேம்; போனதே புகுதுமீட்டும் — சென்றதே மறுபடியும் செறியாநிற்கும்.

உ ஹராம் ஸபாஸிஷ்கமஹரிஷிக்கு செய் ஈதும் நந்தால் நன்குதகிக்ப

(ஸ்ரீ - வீர.) யவ்வனத்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்தப்பூபதிக்கும் உனக்கேபோல, இந்த ஆகுலமிகுத்த லோகவிவகாரத்தை ஆலோசித்தாராய்ந்து பார்க்கப்பார்க்க, வைராக்கிய சமற்கார விசாரலேசமான துண்டாயது, தாருண்யவயதின் - கண்ணும் இஃதுண்டானது மருப்பூமியிற் றெய்வயோகத்தால் வல்லியுற்பன்னமாயதுபோலவாம், மருப்பூமியிற்போலென்றது யவ்வனத்தில் விசாரவைராக்கிய உதயம் அதிதுர்லபம் என்று காட்டற்பொருட்டாம். ஏகாந்தத்தில் அம்மகிபதியானவன் இவ்வுலகின் நடப்பை யினிக்கூறு மிவ்வாறு சிந்தித்துப் பார்த்தான், சிந்தையின் பிரகாரத்தையே கூறல்:—புதிதிலையென்பதாதி. நித்தியம் நலமொன்றுமின்றி யாகுலமிகுத்தே யுள்ளதிது.

(சு.) உன்னிய = வைராக்கிய நிச்சயமுள்ள, அற்பமான விசாரம் = சூக்ஷமமான விசாரம், ஒன்ருடொன் றெவ்வாக்கூட்டத்து, அஞ்ஞியாயமான வஞ்ஞானத்தினல், அதிசய வியாகுலமுறுமென்பது பொருள். வைராக்கிய நிச்சயமுடையது விசாரகணிகையென்பதாம். (5-6)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்விசாரத்தை விரித்துரைத்தல்:—போகிய, சுவையென்பன

போகிய பகலேமீளப் போகிய விரவேமீள
வேகிய கொடையேமீள வேகிய விரப்பேமீள
வாகிய வுணவேமீள வாகிய தொழிலேமீள
மோகியர் மீளமீள முயலுவா ரொன்றினுணர்.

சுவையற வுணங்குமந்தக் கருமமே சூழாநிற்பர்
நவையற வெத்தைச்சேர்ந்தா னண்ணுரு தில்லையென்ன
வெவையும்வந் தணுகுமத்தை யியற்றலே யியல்பாஞ்செய்கை
கவையுறு மற்றவெல்லாக் கருமமும் விடுசியாகும்.

(ப - ரை.) போகிய பகலேமீள போகிய இரவேமீள = சென்றதினமே மீண்டுவரும் சென்ற இராத்திரியே மீண்டும் வரும், ஏகிய கொடையேமீள ஏகிய இரப்பேமீள = சென்ற தானமே மீளவும் வரும், சென்றயாசகமே மீளவும் வரும், ஆகிய உணவே மீள ஆகிய தொழிலேமீள = உண்ட ஆகாரமே மீண்டு முண்பதாம் செய்த செயலே மீளவும் செய்வதாம், மோகியர் = மயங்கியோர், மீளமீள = மீண்டும் மீண்டும், முயலுவார் = முயன்ற தன்கண் முயன்றுகொண்டேயிருப்பர், ஒன்றின் நாணுர் = எதனினும் வெட்கத்தை யடையமாட்டார்கள்.

சுவையற உணங்கும் அந்தக்கருமமே சூழாநிற்பர் = இரசமற்று வற்றிய அவ்வினையையே மறுபடி மறுபடி செய்யாநிற்பர், நவையற எத்தைச்சேர்ந்தால்=குற்றமறவெதனைப் பொருந்தினல், நண்ணுருதில்லையென்ன = பொருந்துருதது கிடையாதென்ன, எவையும் வந்தணுகும் = யாவையும் வந்தகப்படும், அத்தையியற்றலே யியல்பாம் செய்கை = அவ்வகையானதைச் சாதித்தலே செய்யத்தக்க செய்கையாம், கவையுறுமற்றவெல்லாக் கருமமும் விடுசியாகும் = பிரிந்துபிரிந்து போகாநின்ற பிறவெக்கருமங்களுமே விஷவியாதிகளாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மறுபடி தினம் மறுபடி இராத்திரி, மறுபடி நூற்றுக்கணக்காம் தான ஆதானசதங்கள், இரசமில்லாத பலத்தையுடைய காய்ந்தவதனையே வெகுவாகப் புசித்தோம், அவ்வகையாகவே செய்யப்பட்ட எல்லாருடைய கருமமுமே காணப்பெறுகின்றது, அபூர்வமாக ஒன்றுங் காணப்பெறவில்லை, பரமபுருஷார்த்தபல முடையதாகவும் ஒன்றுங் காணப்

பெறவுமில்லை, எதனையடைந்த மாத்திரையானே இந்தலோகத்தில் அடையவேண்டிய தொன்று எஞ்சாதோ, அதன்பிராப்தி சாதனமானகருமம் சுகிருதமென வெண்ணுகின்றேன். சேடகருமீம் விடுசிகையேபோல அசுசியும் துக்கபலமுடையதுமேயாம்.

(ச.) ஆகிய = சம்சாரபந்தமாகிய; தொழில் = வியாபாரம், சுவையறவுணங்கும் = நீரசம் அன்றி விபரீதரசமாகும், எதைச்சேர்ந்தால் = எந்த வஸ்துவையடைந்தால், இயல் பாஞ்செய்கை சுகிர்தமாம், தான ஆதானசதம் அடையப்பெறும் = தியாகபோகசத மடையப்பெறும், மீளமீளப் பிரவிருத்தியேதுவாதலின் விடுசிகையேயாம்; பந்தநிவிருத்தி யேதுவான கருமமே சற்கருமமென்பது பொருள். இதற்குதாரணம் ஸ்ரீபிரகலாதர்:— எதுபந்த நிமித்தமன்று அதுகருமம், எதுமுத்திக்காம் அதுவித்தை, அன்னியகருமம் ஆயாச வேதுவாம், அன்னியவித்தை சிற்பநைபுணமாம். (7-8)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) செய்த விசாரத்தை யுபசங்கரித்தலும், ஆசிரியரை யடைதலும் உரைத்தல்:—பலவென்பது.

பலபடச்செய்த செய்வார் பாமராறிஞர் செய்யா
ருலகிய லிதுவென் றுள்ளம்வெருவின னொருகாற்சென்று
நலனுறு திரிதலப்பேர் நற்குருசரணந் தாழ்ந்து
சலனுறு பிறவிக்கஞ்சித் தனித்திவை கழறலுற்றான்.

(ப - ரை.) பலபடச்செய்த செய்வார் பாமரர் = அநேகமாகச் செய்தவற்றையே பயனுறுமாறு அறிவிலார் செய்துகொண்டே யிருப்பர், அறிஞர் செய்யார் = விவேகிகள் செய்யமாட்டார்கள், உலகியலிதுவென்றுள்ளம் வெருவினன் = ஜகத்தின் சுபாவம் இவ் வாறு என்பதாக மனம் அஞ்சினன், ஒருகால் = ஒருபோது, சென்று = போயடைந்து, நலனுறு = நன்மையை யடைந்துள்ள, திரிதலப்பேர் = திரிதலர் என்னும் திருநாமம் வாய்ந்த, நற்குருசரணந்தாழ்ந்து = சற்குருவாது திருவடிகளைப்பணிந்து, சலனுறுபிறவிக் கஞ்சி=மாறி மாறி வாராநின்ற சனனமரண சம்சாரத்திற்குப் பயந்து, தனித்திவை கழறலுற் றான் = ஏகாந்தத்திவற்றை விண்ணப்பித்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மூடபுத்தியானவன் அடிக்கடிசெய் தனுபவித்துவந்த தொழிலதையே பழையபடியும் செய்தும் வெட்கத்தை யடையமாட்டான், துணிந்து பாலர்போல எவ்விவே கிதா னியற்றுவான். கூறியவிசாரத்தின் பின்னர்ச் சமுசாரத்தினின்றும் அத்தியந்தம் பயந் தவனாய், மிகுந்த கஷ்டத்தோடுகூடிய மனத்தினனாய்க் காலங்கழித்து வந்தனன், பின் னொருபோது, தனித்தானந்தாசிரமத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த திரிதலர் என்னும் ஆசா ரியரைச் சரணாகதியாக அடைந்து நமஸ்கரித்து அம்மன்னவன் நன்கு வினாவினான். திரி துலர் என்றும் பாடபேதம். (9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பகீரதன் தன் குறையைத் தெரிவித்தலும், முனிவர் உப தேசிக்கத்தொடங்கலும்:—பகீரதன், அன்று என்பன.

பகீரத னுரைப்பானையா பயில்சரை மரணமோக
மகிலமா மச்சஞ்செய்யு மருந்துயர்க் கவதியேது
திகழ்வுற வருள்வாயென்னத் திரிதலன் னுரைப்பான்மன்னா
நிகழ்வுறு நேயந்தன்னை நிறைவடி வாகநோக்கில்.

ட நியுணாசம்பந்தம் (நேர்ச்சி)

அன்றுபோந் துன்பமெல்லா மகப்பந்த மனைத்துமாயு
மொன்றலா வையம்போகு முறுகருமங் கண்மாயு
நன்றதா நேயந்தானு ஞானமே வடிவமாகி
நின்றதற் சொரூபமாகு நிகழ்த்திட விதனைக்கேளாய்.

(ப - ரை.) பகீரதன் உரைப்பான் ஐயா!=பகீரதமன்னவன் கூறுவான் தேசிகோத்தமரே! பயில்சரை மரணமோகம் = வராநின்ற ஜரைமரணம் மயக்கம், என்பனவாய, அச்சஞ்செய்யும் = பயத்தைப் பயக்கும், அகிலமாமருந்துயர்க்க வதியேது = சகல பெரிய துன்பங்களுக்கும் முடிவேது, திகழ்வுற அருள்வாயென்ன = விளங்கும்படியாகத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, திரிதலனுரைப்பான் = ஸ்ரீ மகரிஷி கூறுவதாவது, மன்னு = அரசனே! நிகழ்வுறு நேயந்தன்னை = விளங்காநின்ற ஞேயவத்துவை, நிறைவடிவாக நோக்கில் = பூர்ணரூபமாகப் பார்க்கில்;

அன்றுபோம் துன்பம் எல்லாம்=அப்போது போகுந் துயரங்கள் யாவும், அகப்பந்தம் அனைத்தும் மாயும்=அகங்காரக் கிரந்தியெல்லாம் பொடித்துப்போம், ஒன்றலா வையம் போகும்=அநேக வகையாகிய சம்சய மகலும், உறு கருமங்கள் மாயும்=பொருந்திய வினைகளும் பொன்றிப்போம், நன்றதாம் நேயந்தானும் ஞானமே வடிவமாகி=நல்லதாகிய ஞேயமென்பதும் அறிவே வடிவமாகி, நின்றதற் சொரூபமாகும் = நிலைபெற்ற பிரதியக்கான்ம சொரூபமாகும், நிகழ்த்திட விதனைக்கேளாய் = இதுதன்னை யுரைப்பச் சிரவணஞ்செய்தி.

(ஸ்ரீ - வீர.) உட்சூனியங்களா யிருப்பனவாகிய, நெடும்போது சுழலாநின்ற ஜீவர்களின் இராகத்துவேடாதி சமுசார விருத்திகளிலும், அவற்றின் பலங்களாகிய இச்சொர்க்க நரக மானுஷ்யாதி பெரிய வனங்களிலும், அத்தியந்தம் யாங்கள், ஹே வியாபகமாகிய பரம்பொருளே துக்கிதர்களாக யிருக்கின்றோம். ஜராமரணமோகாதி ரூபங்களும், பவகாரிகளும் ஆகிய சருவ துக்கங்களின் அந்தம் எங்ஙனம் ஹே பகவானே! நன்குண்டாம். ஸ்ரீ திரிதலர் கூறல்:—ஹே மன்னவனே! சாதன சதுஷ்டய சிரவணமனனாதி யுபாயங்களானே, நெடும்போது பயிலப்பெற்ற எச்சாமிய விக்ஷேபவைஷம்மியசூனிய சமாதியுளதோ, அவ்வடிவமாக, அநாதி சித்தப்பிரஹ்மாகாரமாக, நிர்விபாக விலாசியாய் ஆவிர்ப்பூதமான, சர்வாதிஷ்டானமாய்ப் பூரணமாயிலங்கும், ஞேயமாயபிரத்தியக்குத் தத்துவத்தின் உண்மையுணர்வாற் சர்வ துக்கங்களும் அழிந்துபோம்; எப்பக்கங்களிலுமுள்ள கிரந்திகளும் எடுபட்டடிபட்டுப் பொடிபட்டுப்போம், ஹே அநகனே! சர்வ சம்சயங்களும் சமத்தகைமையை யடைந்துபோம், சர்வ கருமங்களும் சாம்பராய்ப் போகும்; இனி யறிவு ரூபமாயும் இனிதுதாய்தாயும் இலங்கும் ஆன்ம தத்துவமே ஞேயமென்றுணர்வர்.

(ச) மோகம்=மோகாதி ரூபமாய், அருந்துயர்க்கு = சகல துக்கங்களுக்கும், அவதியேது=முடிவெப்படியாம், நிகழ்வுறும் = சர்வாது சூதமானதன்னில் எழுநிர்விசேடமாய் விளங்கும் நிறைவடிவாக = அகண்டிதாகாரமாக, நேயந்தன்னை = பரதத்துவத்தை, நோக்கில் = சாக்ஷாத்கரிக்கில்; அகப்புண்கள் அனைத்தும் = பந்தவேதுக்களான அகங்காராதி, மாறும், ஒன்றலாவையம் = கைவல்யமுண்டா? இல்லையா? ஆன்மாப் பரமானந்த ரூபனோ, அல்லனோ, என்பன முதலான சகல சமுசயங்களும்போகும், கருமங்கள் = புண்ணியா புண்ணிய ரூபங்களான கருமங்களனைத்தும், மாயும், இருதயக்கிரந்தி யெல்லா மிரிந்துபோம் என்பதாதி சுருதிகளும் ஈண்டுணர்தற்பாலனவாம். (10-11)

உரமயாவம்

(ஸ்ரீ வீர - அ - கை.) அந்த ஞேயப்பிரஹ்மத்தையே நலம்பெற வுரைத்தலும் பகீரதன் வினவுதலும்:—எங்கணு மொழிந்தென்பன.

(ச) அந்தஞேயம் என்னேயெனி னுரைத்தல்:—

எங்கணு முள துநித்த மெழுதலத் தமித்தலில்லை
யங்கண்மெய் யறிவுசாந்த மமலமச் சுதங்குணங்க
டங்குத லில்லையீதொன் றுளதெனச் சாற்றலோடும்
பங்கமின் முனியைநோக்கிப் பகீரத னுரைக்கலுற்றான்.

ஒழிந்துள வுடலமாதி யொன்றையுங் காணேனாகி
யிழிந்துள தொழில்களெல்லாந் திரமின்றி யேகநின்னான்
மொழிந்துள வறிவேயாகி முட்டற விருப்பதெங்ஙன்
பொழிந்துள கருணையையா புகலெனப் புகலலுற்றான்.

(ப - ரை) எங்கணும் உளது=எவ்விடத்திலு மிருப்பது, நித்தம்=எப்போது மிருப்பது, எழுதல் அத்தமித்தல் இல்லை = உதயநாச மற்றது, அந்த ஞேயப்ராஹ்மம் என்றிட; அங்கண் மெய்யறிவு=அதிவியாபக சச்சிதானந்தம், சாந்தம்=உபசாந்தம், அமலம் = மல மற்றது, அச்சுதம் = நழுவுதலற்றது, குணங்கள் தங்குதல் இல்லை = குணங்களெல்லாந் தணந்தது, ஈதொன்றுளதெனச் சாற்றலோடும் = இத்தகைய ஞேயவத்துவொன்று உளதென்றறிவேனெனக் கூறியதுடன், பங்கமில் முனியைநோக்கிப் பகீரதன் உரைக்கலுற்றான்=குற்றமற்ற திரிதல முனிவரைப்பார்த்துப் பகீரத மன்னவவன் மேலுங்கூறுவதாவது.

ஒழிந்துள உடலமாதி ஒன்றையும் காணேனாகி = இதரமாகிய தேகாதியெதனையும் கண்டிலேனாகி, இழிந்துள தொழில்களெல்லாந் திரமின்றியேக = இழிந்துள்ளனவாய வினைகள் யாவும் திடமில்லாமற்போக, நின்னால் மொழிந்துள அறிவேயாகி = தேவரீரால் விளம்பியுள்ள சித்தேயாகி, முட்டற விருப்பதெங்ஙன் = தடையில்லாம விருப்பதெப்படி, பொழிந்துள கருணையையா புகலெனப் புகலலுற்றான் = தயைபொங்கி வழியும் ஞானசிரியரே திருவாய்மலர்ந்தருளுவீராக என்றிட உபதேசிக்கத் தொடங்கினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்த ஞேயமும் சர்வகதமும் நித்தியமும் ஆம், உதயமாவதுமில்லை அஸ்தமாவதுமில்லை, என்று ஸ்ரீ மகரிஷியினாலே யுபதேசிக்கப்பெற்ற பகீரதன் விவேகத்தினாலே தான் றானே யான்மதத்துவத்தை யுள்ளே பரியாலோசனைசெய்து தொடக்கத்திலேயே துணிந்துகொண்டு ஆண்டு வெகுவித விக்ஷேபத்தானே சித்தத்தினது நன்னிலைமையைப் பெறுதவனாகி, தானுணர்ந்த அங்கிசத்தைக் குருவின்பொருட்டு நிவேதித்து, அது வெளிப்படுவதிலும், விக்ஷேபம் விலகுவதிலும் உபாயத்தை வினவுதல்:—அங்கண்ணென்பதாதி. சின்மாத்திரமாய் நிர்க்குணமாய்ச் சாந்தமாய் நிர்மலமாய் அச்யுதமாய் ஒரு பிரமமுளது, உளதென்றதனானே அசத்வ உபபாதக அஞ்ஞானங்கிச ஆவரணம் எனக்கு நஷ்டமாயது எனக் குறிப்பித்ததாம், தேகேந்திரிய பிராண மனோபுத்தியவித்தையீறாக இதாஞ் சிறிதும் ஆன்மா அன்று, என்பதாகவும், ஹே முனீசுவாரே! தேவரீரது திருமொழியின் விசுவாசத்தாலும், எனது யுக்தியினாலும் உணருவேன். ஆண்டு அபானுபாதக அஞ்ஞானங்கிசமும், இதாத் தோற்ற ஹேதுவாய விக்ஷேப அங்கிசமும், தனக்கு நஷ்டமாகவில்லையெனக் காட்டல்:— இந்தச் சதசத்விவேக போதங்களினிடையில், ஆதியதாகிய சத்தான்மபோதரூப உணர்ச்சி,

காதலாமலகம்போல ஸ்பஷ்டத்தன்மையை அடைவதில்லை, அதன்கண்ணென்னே காரணம்? ஹே பகவன்! யான்சர்வவிக்ஷேப உபசாந்தியினலே, இத்துணைமாத்திர வுணர்வும் எவ்வுபாயத்தானே யாவேன்.

(ச.) ஞானசொரூபமும் நித்தியமும் சர்வகதமும் அமலமுமான ஆன்மாவே ஞேயமென்பது பொருள். நின்னன் மொழிந்துள சாந்தமுதலான விலக்கணமுள்ள சின்மாத்திரரூபமாய், நிர்க்குணமான பிரஹ்மமே யிருக்கின்றது, ஒழிந்துள = ஆன்மாவுக் கன்னியமான உடலமாதிருபப்பொருள், ஒன்றையுங் காணேன் = அற்பமும் உண்மையாயின்றென வறிவேன், மற்றென்னெனின், இப்பொருளிலறிவு பிரதிஷ்டையையுற்றதின்றாதலின் எப்போதுஞ் சின்மாத்திரானுசந்தானரூபனய் எந்தப்பிரகாரத்தா லிருப்பேன், அந்தப்பிரகாரத்தை நிரூபிக்கவேண்டுமென்பது வினப்பொருள். (12-13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆண்டுப் பகீரதனுக்கு இராஜ்யாதியபிமானத்தினலேயே அவ்வவ் விடயங்களிற் சித்தம் ஓடிவிடுதலின், விக்ஷேபமாம், அதன் பிராயல்லியத்தினலேயே வெளியாக ஆன்மபோதமில்லையென்று துணிந்து, ஸ்ரீ திரிதலமுனிவர் அதன் நல்விடுகையின் பொருட்டே முதலில் ஸ்ரீ பகவற்கீதையிற் கூறியபடியாய அமானித்வாதிசாதனங்களை யுபதேசித்தல்:—திரிதலனென்பதாதி.

திரிதல னுரைப்பான்மன்ன சித்தந்தா னிதயவிண்ணில்
விரியுஞா னத்தானேய நிட்டையை மேவும்பின்னர்
பெரியதா மனைத்துமேனிப் பெருந்தகை யாயசீவன்
பரிபவ மாயசன்மம் பயில்வுறு துலகின்மீட்டே,

(ப - ரை.) திரிதலன் உரைப்பான்மன்ன = ஸ்ரீ திரிதலர் கூறுவார் ஹே அரசனே! சித்தந்தான் இதயவிண்ணில் = மனமானது இருதய ஆகாயத்தில், விரியுஞானத்தால் = விரியாநின்ற அறிவினல், நேயநிட்டையை மேவும் = ஞேயநிஷ்டையைப் பொருந்தும், பின்னர் = பின்பு, பெரியதா மனைத்துமேனிப் பெருந்தகையாய சீவன் = பெரியதாகிய சகலமேனியையும் பொருந்திப் பெருந்தகைமையை யடைவுற்ற ஜீவனனவன், பரிபவமாய சன்மம் = துயர்மயமாய பிறப்பை, பயில்வுறு துலகின்மீட்டே = உலகத்தில் மறுபடியுமடையமாட்டாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஞானத்தால் = அறியப்பெறுகின்றது இவற்றல் என ஞானம் அமானித்வாதிகளாம், அவற்றல், ஞேயமியாதோ அதை நிகழ்த்திடா நிற்பேன், என்பதாதியானே ஸ்ரீ பகவான்! காட்டியருளியபடியாய ஞேயவத்துவில், திரபாவமுறல்வேண்டுஞ் சித்தம் இருதயாகாயத்தில், அதன்பின்னர்ச் சர்வவபுவாகிய பூரண இயற்கையை யடைந்து, மறுபடியும் ஜீவன் பிறக்கமாட்டான், பூர்ணசுபாவத்தினின்றும் நழுவமாட்டான்.

(ச.) விரியுஞானத்தால் = மேற்கூறு மிலக்கணமுள்ள ஞானசாதனத்தால், சித்தம், எப்போது இதயவிண்ணில், நேயநிட்டையை = சொரூபநிஷ்டையை, மேவும் பின்னர், அப்போது, அச்சீவன், அனைத்துமேனி = சர்வான்மகனய், மீளச்செனியான், சித்தம் அந்தர்முகமாய்ச் சொரூபநிட்டையுறிற்றனே சர்வான்மகமான பிரமமாய் மீளச் சீவபாவத்தைச் சேரானென்பது பொருள். (14)

(ஸ்ரீ வீர - அ - கை.) அமானித்து வாதிகளுட் சிலவற்றை யதுவ்ரதவியாக்கியானங்களால் வித்தரித்தோதல்:—இல்லவளாற்றும வென்பதாதி.

(ச.) அந்த ஞான மியாதென்பதற் குத்தரம்:—

இல்லவ ளில்லமாதிப் பற்றற விட்டாநிட்டம்
புல்லிடிற் சமசிற்பாவம் பொருந்துத றனக்குப்பேத
மல்லவா யதன்றன்பாவ நிரந்தா மாதலென்று
மல்லலே காந்தஞ்சேர்தன் மானிடத் திரளீத்தல்.

ஆற்றும தத்துவத்தி னகல்கிலா ஞானநிட்டை
யூற்றமா முண்மைஞானத் துறுபொருட் காட்சிபிந்தத்
தோற்றமாங் குறிகள்சேர்தன்ஞா னமாய்ச் செல்வர் சொல்வர்
வேற்றுள வழிகண்முற்றும் விதனவஞ்ஞா னந்தானே.

(ப - ரை.) இல்லவள் இல்லமாதிப் பற்றறல் = மனைவி மனைவியாதியா சக்திவிடுதல், இட்டாநிட்டம் புல்லிடில் = அநுகூலப் பிரதிகூலங்க ளடைந்தபோது, சமசிற்பாவம் பொருந்துதல் = ஒப்பாய சித்தாயிருக்குந் தன்மையை அடைதல், தனக்குப் பேதமல்ல வாய் = பரமான்மாவினது அனன்னியயோகத்தினலே, அதன்றன்பாவம் நிரந்தரமாதல் = அந்தப் பிரஹ்மபாவனமே இடைவிடாமலாதல், என்றுமல்ல லேகாந்தம் சேர்தல் = எப்போதும் சமாதிசெய்வதற் கநுகூலமான புனிதமான தனியிடத்திலேயே யமர்தல், மானிடத் திரளீத்தல் = ஜனக்கூட்டத்தைச் சேராதிருத்தல்;

ஆர்றுமதத்துவத்தின் = பிரஹ்மதத்துவத்தின், அகல்கிலா ஞானநிட்டை = நீங்காத ஞானநிஷ்டை, ஊற்றமா முண்மைஞானத் துறுபொருட் காட்சி= ஆழ்ந்தஆராய்ச்சியினலே யுண்டாய யதார்த்த அறிவினற்சத்துவத்துவின் றரிசனம், இந்தத் தோற்றமாங்குறிகள் சேர்தல் = கூறிவந்த இந்த இலக்கணம் வாய்ந்த சின்னங்களடைதலே, ஞானமாய்ச் செல்வர் சொல்வர் = ஞான ஞானமென்று ஞானச்செல்வர்கள் சொல்வார்கள், வேற்றுளவழிகண் முற்றும் விதன அஞ்ஞானந்தானே = அயலாயுள்ள நெறிகள் யாவும் விசனந்தரத்தக்க அறியாமையேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) புத்திரன் கிருகம் முதலிய பதார்த்தங்களில், மிகவேட்கையில்லாமை, அபினிவேசமில்லாமை, இட்டாநிட்டங்கள் வந்தடைந்தபோது எப்போதும் சமான சித்தமாயிருத்தல், ஞானசாதகங்களாம்; இப்பொருள் என்னுடையது என்னும் இத்துணை யபிமானமாத்திரத்தானே அதிற் பிரியமுண்டாதல் வேட்கையாம், அஃதிலாமை வேட்கையின்மையாம், இப்பொருள் நான் என்னும் அபேதபாவனையே, அதிலுள்ள பிரீதியின் அதிசயத்தன்மையாம், அதாவது அப்பொருட்குச் சுகதுக்கம் வந்துறின் நானே சுகிதுக்கி எனமிருந்த அபினிவேசமாம், அஃதிலாமை அபினிவேசமின்மையாம், அற்றேல், வேட்கையபினிவேசங்கள் எப்பொருளின்கண் விடத்தக்கனவெனின்? புத்திரதார கிருகாதிகளில் என்றுணர்க, ஆதிசத்தத்தால் இதற்கயற்சிநேகவிடயதிரவியம் தாசன் என்பவற்றையும் கொள்ளலாம், அதாவது சிநேகவிடயங்களான சர்வபதார்த்தங்களிலும் வேட்கையபினிவேசங்கள் விடவேண்டுமென்பதாம்; இஷ்டாநிஷ்டங்கள் வந்தடையினும் சமானசித்தமாயிருத்தலாவது பிரியமான பொருளைப் பெறுமிடத்துச் சந்தோடப்படாமை, அப்பிரியமான பொருளைப் பெறும்போது துயருறாமையாம். இவையாவும் ஞானசாதகங்களாம். இவையேயுமன்றி யுபலக்ஷணமாக, அமானித்தன்மை, அடம்பத்தன்மை, அகிம்சை, சாந்தி, ஆர்ஜவம், குருசேவை, தூய்மை, ஸ்தைரியம், முக்கரணத்தையும் சொரூபத்தி லொருமைப் பெறுத்தல், வைராக்கியம், அகங்கரியாமை, ஜன்மமிருத்தியு ஜராவியாதி துக்கதோஷானு

தர்சனம், இவற்றையுங் கொள்க; இவற்றின் வியாக்கியானம் கூடார்த்ததீபிகையின் கண்ணே வெளியாம். "என்பாலயவில யோகத்தால் அன்பே நிகழ்ச்சியலாமலே" என்ற திருவாக்கின் போன்ற தாற்பரியார்த்தத்தைத் தரிசித்தல்:—ஆன்மாவினது அநந்நியயோகத்தானே அநவரதம் அதன்பாவனே, மேலுக்குமேலான ஆன்மாவினது சிந்தனமே யீண்டுப் பகவற்பக்தியாம்; குணசரித்திர சிரவணகீர்த்தனுதி பகவதபிப்பிராயப்பட்டதல்லவாம். பரமான்மாவினிடத்தில் இடைவிடாத பக்தியே பாவனேயாம், அதாவது இதுவே யாவற்றினும் உயர்ந்தது என்னும் மதியுடன் ஆன்மாவிடத்தில் நிரதிசயப் பிரீதியாம், அவ்வன்பும் ஆன்மாவே பரமான்மாவென்னும் அனன்னியயோகத்தானே பிறழ்வின்றி யாற்றுவதாம், எவ்வகைப் பிரதிகூலகாணங்களாலும் நீக்கற்கேலாமையே பிறழ்வின்மையாம், ஆன்மாவினிடத்தில் நிரதிசயப் பிரியமுண்டாகாதேல் உடற்பற்றிலாதவனுகான் என்பதாம். இயல்பாகவே தூய்மையுடையதும் அல்லது செயற்கையானே தூய்மையுற்றதும், அசுசி யரவம் புலி முதலியவையற்றதும், உளத்திற் கானந்தம்வருவதும் ஆகிய தேசம் விவிக்ததேசமாம்; நதிதீரம் மலேக்குகை போன்றதாம். அதைச் சேவிக்கும் சுபாவம், விவிக்ததேச சேவித்துவமாம், இதற்குதாரணம் ஈசுரகீதை:—நீரினுற் செழும்பதான வவ்விடங்கள் நெருப்பினுல் வேந்தவவ்விடங்கள், ஊருசெந்துக்கள் துற்சனர் தூாலர் உதிர்ந்திடு சருகுபுற்றிடங்கள் கோரமாம் பயங்களுள்ளிடமிடிந்த கோயினுற் சந்திகண்மயான, மாரவாரங்களுள்ளிட மசுத்தமலக்கணு மனத்தினுக்கதனுல். வருத்தமாயுடல வாதையைப்பற்று மனமது நடுநடுங்கிட்டுப், பொருப்பினிற் குகைகள் புண்ணியதேசங் கோயில்க ணதிகளின் கரைக, ளிருப்பறு மனேதானூர்வது கடிபதின்றி யேகாந்தமாயுள்ள, வொருத்தரு மறியாவிடத்திலே யென்னே யுன்னுவான் மனனெருப்படுவான். ஆன்மஞானமின்றியதும், விடயபோகத்தி லமிழுமார்க்கத்தை யுபதேசம் பண்ணுவதும் ஆகிய, விடயிகள் என்னும் பகிர்முகஜனங்களின் சபையானது தத்துவஞானத்திற்கு மிகப் பிரதிகூலமானதாம், அதில் இரமியாமை தத்துவஞானத்திற் கநுகூலமான மகாத்மாக்களின் சபையிலவசியம் பிரீதிவைத்தல்; அத்தியாத்மஞான நித்தியத்தகைமை = சிரவணமனனநிதித்தியாசன அப்பியாசம்; ஆன்மாவை யாசிரயித்துப் பிரவிருத்தித்த ஆன்மானன்ம விவேகஞானம் அதுவாம், அதில் அத்தியந்தம் நிட்டையதுவாம், அத்தகையனே மகாவாக்கியார்த்தஞானத்தில் ஆற்றலுடையவனுகின்ருன் ஆகலின் அதிகாரியால் அந்நிட்டை அவசியம் செய்யத்தக்கதாம்; தத்துவஞானத்தினுலே பரமாத்மாத்துவத்தின் றரிசனம் ஸ்புடஅபிவியக்தியாதல், தத்துவஞானர்த்தத்தைத் தரிசித்தல், ஆண்டு அகம்பிரமாஸ்மிதத்துவமசி என்பன முதலிய வேதாந்த வாக்கியங்களேக் காரணமாகவுடையதும், அமானித்துவ முதலிய சர்வசாதனங்களின் பரிபாகத்தின்பலரூபமுமாகிய நானே பிரஹ்மரூபன் என்னுஞ் சாக்ஷாத்காரம் தத்துவஞானமாம், அத்தன்மைய தத்துவஞானத்தின் அர்த்தம், அதாவது, அவித்தை முதலிய சர்வானர்த்த நிவிருத்திரூபமும் பரமானந்தப் பிராப்திரூபமுமாகிய மோக்ஷவடிவப் பிரயோஜனத்தின் றரிசனம், அதாவது அடிக்கடி விசாரித்து நோக்கல் தத்துவஞானர்த்த தரிசனமாம்; இதுவும் அதிகாரியால் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம்; எனெனின், அத்தத்துவஞானத்தின் றரிசன அநந்தரமே அதன்சாதனத்திற் பிரவிருத்தியாகின்றது, பலஞானமின்றி அதன்சாதனத்திற் பிரவிர்த்தியுண்டாகாது; இவ்வாறு அமானித்துவம் முதற்கொண்டு தத்துவஞானர்த்த தரிசனமீருகச் சொல்லப்பட்டவை யான்மஞானப் பிராப்தியின் ஏதுரூபமாதலின் ஞானமெனக் கூறப்பெற்றன, இவைகட்கு விபரீதமாகிய மானித்துவம் முதலானவை ஆன்மஞானத்திற்கு விரோதிகளாதலின் அஞ்ஞானமென்னும் பெயராற் கூறப்பெற்றனவாதலின் இவ்வதிகாரியானவன் அஞ்ஞானமெனும்

மானித்துவ் முதலியவைகளை விடுத்து ஞானமெனும் அமானித்துவ முதலிய இருபது, சாதனங்களையும் அவசியமாகச் சம்பாதித்தல் வேண்டுமென்பதாம். இதற்குதாகாரணம் ஸ்ரீபக வற்கீதை:—மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப்பண்ணலு, மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய் கையும், யானெனுஞ் செருக்கு மிவ்விக பரங்களி, லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும்.

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலர்பா, லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றாய் மையு, மற்றவைம் பொறிகளில் வாயில் வாழ்க்கையுஞ், செற்றமுஞ் சிறியவர் குழுவுந் தீர்தலும்.

ஒருபெரும் பொருளையே யுளத்துள் வைத்தலு, மிருவினை கடப்பவ ரிடங்க ளெய்த லுங், குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமி, லுருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும்.

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றப்பினுற், சென்றடை யிடும்பையைச் சிந்தை செய் கையு, மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றினு லினிச், சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனு. என்பவாம்.

(ச.) இல்லவ ளில்லமாதிப் பற்றறல்=விஷயங்களி லிச்சை யின்மையும், புத்திரதார கிரகாதிகளில் மமதை யின்மையும், இட்டாநிட்டம் புல்லிடில்=பிரியாப்பிரியங்களில், சம சிற்பாவம் பொருந்துதல் = சந்தோஷக் கிலேசாதி யின்மையும், பேதமல்லவாயவற்றவற் றின்=அபேத பாவனையால், தனக்கு=ஆன்ம சொரூபத்தின், தோற்றங்களாதலென்றும்= அநவரதம் அவிச்சின்னமான பிரமபாவனை, பிரமமே நான் என்னும் அநுசந்தானமென்பது பொருள். மல்லலேகாந்தம் = பரிசுத்தமான நிர்ச்சன தேசத்தில், சேர்தலும், மானிடத் திரளை=பாமர சபையில், நீற்றல்=இராமையும், சம சித்தத்துவம் என்றும் பாடமாம். ஆற் றும தத்துவத்தின் அகல்கிலா ஞானநிட்டை = ஆன்ம விஷய ஞானத்தின் வசமாதல். உண்மைஞானத் துறுபொருட் காட்சி=தத்துவஞானத்தின் பிரயோஜனமான அத்தியந்த துக்க நிவர்த்தியின் அநுசந்தானம், இந்தத் தோற்றமாம் = முற்கூறிய, குறிகள் சேர்தல் ஞானசாதனமாதலின் ஞானமாமென்று சொல்வர். வேற்றுள வழிகள் எல்லாம்=இங்ஙனங் கூறிய சாதனங்களுக்கு விபரீதமாய்த் தோற்றும் இல்லவளில்லமாதிபற்றல் முதலானது, விதன வஞ்ஞானந்தானே சம்சார வேதுவாமென்பது பொருள். (15-16)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அகங்காரந் தீர்தலே ஞானத்திற்கு முக்கியசாதனமெனல்:— ஏதமென்பது.

ஏதம தாகநானென் றெண்ணுத லிறந்தபோது
காதலு முனிவுந்தீர்க்குங் களைகணுய்ப் பிறவிநோய்க்கு
மேதகு மருந்தாஞானம் வெளிப்படு மென்றுசொன்ன
சேதன முனிவனுன திரிதலற் கரசன்செப்பும்.

(ப - ரை.) ஏதமதாக=குற்றமதாக, நானென்றெண்ணுதல் = அகமென்றுன்னுதல், இறந்தபோது=நஷ்டமானபோது, காதலும் முனிவும் தீர்க்கும் = இராகத்துவேடங்களை யகற்றும், களைகணுய்=சாதகராய், பிறவி நோய்க்கு=ஜனனவியாதிக்கு, மேதகு மருந்தா ஞானம்=மேலான அவுடதமாம் பிரஹ்மவித்தை, வெளிப்படுமென்று சொன்ன = வெளி யாகுமென்று அநுக்கிரகம் செய்த, சேதனமுனிவனுன=அறிவுருவ் மகர்ஷியான, திரிதலற் கரசன் செப்பும்=ஸ்ரீதிரிதல முனிவரைநோக்கிப் பகீரதராஜன் கூறுவதாவது.

(ஸ்ரீ - வீர.) உன்னல் யாது வினவப்பெற்றதோ அது சர்வசாதன பலீபூதமாம், சர்வ சாதனங்களுக்குமே, அகங்காரலக்ஷணஞ் சாதனம் மூலமாம். அகங்காரமிருக்குமாயின் அமா

T பயன்வடிவம்

னித்வாதிகள் சம்பாதிக்க முடியாவாகலின் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—நானென்பது. இராகத்வேஷ க்ஷயாகாரமாயும், சம்சார வியாதி மருந்தாயும் உள்ள ஞானமானது, அகம் பாவம் உபசாந்தியாகவே ஹேமன்னவனே யடையப்பெறும்.

(ச.) ஏதமதாகம்=தேகாதிகளில், நானென்று எண்ணுதல் = அகம்பாவம், ஆன்ம ஞானப் பிரதிபந்தகமாதலின், அஃதிறந்தபோதே ஞானம் வெளிப்படும், ஆன்மாவின் சொரூபம் பிரத்தியக்ஷமா மென்பது பொருள். (17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆயின் அதன் பரித்தியாக உபாயமே யடியேனுக்குத் திருவருள் செய்வீராகவென வினுதலும் விடைதருதலும்:—மலை விரிவுறு யென்பன.

மலைமிசை மரம்போனீணுள் வன்புற விந்தமெய்யி
னிலைபெற நானென்றெண்ண நீக்குவ தெங்ஙனென்னத்
தலைமைசேர் குரவஞ்சொல்வான் றன்மன வருத்தத்தாலே
தொலைவறு போகத்தெண்ணந் துவக்கறத் துடைத்துநீக்கி.

விரிவுறு முண்மைமேவில் வினையகங் காரமாளும்
புரிவற விவற்றையெல்லாம் புந்தியாற் றீரநீக்கித்
துரிசலை வின்றிநின்று யென்னினு னென்னுந்தோற்றந்
தெரிகிலா ததுவேநீயாந் தெளிந்ததற் பாமுமஃதே.

(ப - ரை.) மலைமிசை மரம்போல் = பர்வதப் பாறையின்மேல் விருக்ஷமேயென்ன, நீணுள்=வெகுகாலமாக, வன்புற = வலிதாக, இந்த மெய்யில் = இந்தச் சரீரத்தில், நிலைபெற நான் என்றெண்ணம் = நிலைபெற்றிருப்ப இந்த அகம்பாவத்தை, நீக்குவதெங்ஙன் என்ன = அகற்றுவ தெப்படியென்று மன்னவன் கேட்ப, தலைமைசேர் குரவன் சொல்வான்=தேசிகோத்தமராகிய ஞானசிரியர் கூறுவார், தன் மனவருத்தத்தாலே=தனது புருடப் பிரயத்தனத்தினுலே, தொலைவறு போகத்தெண்ணம் = போக்கமுடியாததாய போக நினைவை, துவக்கறத் துடைத்து நீக்கி=அடியோடுமில்லாமல் அகற்றியோட்டி.

விரிவுறு முண்மைமேவில்=விலாசமா யிலங்குவதான சத்தத்துவத்தை யடைந்தால், வினையகங்காரம்மாளும்=சமுசார பந்தத்திற்கேதுவான அகம்பாவமானது நசிக்கும், புரிவற இவற்றையெல்லாம்=ஒன்றையும் செய்யாம லிவை யாவற்றையும், புந்தியாற் றீரநீக்கி= மதியினுலே அத்தியந்த மகற்றி, துரிசலைவின்றி நின்றுயென்னின்=குற்றமான சஞ்சலமில்லாமல் நிலைப்பாயென்னின், நானென்னும் தோற்றம் தெரிகிலாது=அகமென்னும் பிரதீதியானது மறைந்துபோம், அதுவே நீயாம்=அப்பொருளே நீயாவாய், தெளிந்த தற்பாமும் அஃதே=பிரசன்னமான தற்பரம்பொருளும் அதுவேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இந்தச் சொந்தத்தேகத்தில், கிரியின்கட்டருவைப்போல, நெடும்போதூன்றி நிற்பதாய இவ் வகம்பாவத்தை, ஹே மகாபாகுவே! அகங்காரத்தை வெற்றி கொண்டு பிரஹ்ம பாவத்தையடைந்த மகா பாக்கியவானே! தியாகிப்பது எங்ஙனம் அருள் செய்வீராக. என்று மன்னவன் கேட்ப, ஸ்ரீ திரிதலமுனிவர் கூறல் போகக்கூட்டப் பாவனையைப் பௌருஷப் பிரயத்தனத்தினுனே முற்றினும்விட்டு அகாமவண்ணமயினுனே வெட்டவெளியாய் விளங்கும், சுத்த ஆன்மாகாரத் தன்மையை யடைந்து இருக்கப்பட்டவனுக்கு அகங்காரமானது விலயமாம். இராஜ்யத்தை விட்ட என்னை ஜலங்கள் வெகு

மாணிக்கமாட்டார்கள், பகைவர்களும் கேலிசெய்து சிரிப்பார்கள், சர்வ அபிலாஷைகளை யும் பூரணஞ்செய்ய சாமர்த்தியவானான யான் எங்ஙனம்பிக்ஷாடனம் செய்வேன், இழிவான அன்னபானாதியானே யெங்ஙனம் ஜீவிப்பேன், என்பதாதி சிந்தையாலுண்டாகிய லஜ்ஜை அபிமானாதியானே ஆக்கப்பெற்ற வீட்டில் முன்போன்றே நியமித்தவடிவமாய பஞ்சரம் எது வரை சர்வத்தியாகத்தானே கெடவில்லையோ அதுவரை யகங்கிருதியானது அத்தியந்தம் விகசிதமாய் நடனம்புரியும். இவை யாவற்றையும் மதியோடும் விடுத்து நிச்சலமா யிருத்தி யேலாயின் அகங்காரம் விலயமாகவே நீயே பரமபதமாய் நிற்பாய்.

(ச.) பகீரதன்:—சம்சாரம் அநாதியாதலின், அதன் மூலமான வகங்கார நிலைபெறு மூலமானபடியால் அதனை நீக்குவது அரிதென்பது கருத்து. குரவன்—ஸ்ரீதிரிதுலன், தன் மனவருத்தத்தாலே, வாசனாக்ஷய ஹேதுவான, தெரிதருஞானசமாதி அப்பியாசாதி ரூப மாகிய புருடப் பிரயத்தனத்தால், தொலைவறு போகத்தெண்ணம் —'விஷய சமூகவாசனை, நீக்கி, விரிவுறும்—பரிபூரணமான: உண்மை—பிரமசத்தையை, மேவில்—ஆசரிக்கின், வினை யகங்காரம்மாளும், இலச்சையாதி, உசிதமற்ற கன்மத்திற் சித்தத்தின் சங்கோசம், இலச்சை யாதி சத்தத்தாற் சாதிகுல அபிமானாதிக் கிரகணம்; இதற்கு உ-ம்; தயை, சங்கை, இச்சை, லச்சை, அருவருப்பு, குலம், சீலம், சாதி ஆகிய இவை அஷ்டபாசங்கள் எனப்படும் என்ப தாம். நானென்னுந் தோற்றந் தெரிகிலது—அகங்கார நசிக்குமாயின், அத்தகைய லஜ்ஜாதி ரூபமாய யந்திரங்களின் பஞ்சரம் சொரூபத்தினும் அயலாய சிறிதும் எதற்கு இலதாமோ அது அகிஞ்சனமாம், தற்பாவமாத்திர சேடமாக, எதுகாறும் அகிலமும் விடவில்லையோ அதுகாறும் அகங்கிருதிபுடமாக நீங்குவதில்லையாம்; என மூலங்கொண்டுணர்க. இவற்றை யெல்லாம்—இலஜ்ஜை யபிமானாதி சர்வத்தையும். (18-19)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சர்வத்தியாகத்தையே அவசியம் செய்யத்தக்கதாக வுரைத்தலும் அரசன் உட்கொண்டு சென்று முன்னிலைமையிற் சின்னாட்கழித்தல்;—அனைத்து, நிற்பரம் என்பன,

அனைத்துள விசேடநீங்கி யச்சமற் றேடணைக்குட்
டினைத்துணைப் பற்றற்றின்மை சிக்கெனச் சேர்ந்துசெல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்துநானென் பதுவிட்டு மேனிச்செய்கை
தனைத்துறந் தவர்பாலையந் தனையிரந் தெனையும்விட்டு.

நிற்பர மாயிவ்வாறு நிற்கின்மே லுக்குமேலாந்
தற்பர நீயேயாதி யென்றவன் சாற்றக்கேட்டு
வெற்படர் தோளானெஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மைமேவிப்
பற்பல தன்செய்கைக்கே பகீரத னிற்பதானான்.

(ப - ரை.) அனைத்துள விசேடநீங்கி—சகல விசேடங்களு மகன்று, அச்சமற்று—பீதி யடையாமல், எடணைக்குட் டினைத்துணைப் பற்றற்று—சர்வேஷணையிலும் அணுவளவும் பற் றில்லாமல், இன்மை சிக்கெனச்சேர்ந்து—ஒன்றுமில்லாமையை நன்றாக அடைந்து, செல் வம் வினைப்பகைக் கீந்து—இராச்சிய சம்பத்தைத் துயர்செயாநின்ற பகைவர்கள் கையி லொப்பித்து, நானென்பது விட்டு—அகமென்பதை யடியோடும் விடுத்து, மேனிச்செய்கை தனைத் துறந்து—உடம்போம்புதலையும் நன்றாகவிட்டு, அவர்பால் ஐயம்தனை யிரந்து — அவ

ரிடத்தே பிக்ஷையை வாங்கி யுண்டுகொண்டு, எனையும் விட்டு = ஆசிரியராகிய எம்மையும் விடுத்து.

நிற்பரமா யிவ்வாறு நிற்கின் = சொரூபபரமாயிந்தப் பிரகாரம் ஸ்திதிபெறின், மேலுக்கு மேலாம் தற்பரம் நீயேயாதி = உயர்வினும் உயர்வேயாய பரமாத்மவஸ்து நீயே யாவாய், என்றவன் சாற்றக்கேட்டு = என்று அம்முனிவர் உபதேசிக்கக்கேட்டு, வெற்படர் தோளான் = பர்வதத்தைக்காதும் புஜபராக்கிரமம் வாய்ந்த மன்னவன், நெஞ்சிற்செய்வ தாங் தன்மைமேவி = மனத்தின்கண்ணே செய்குவதாகிய தன்மையைமருவி, பற்பல தன் செய்கைக்கே பகீரதன் நிற்பதானான் = பலபலவான தனது காரியதற்பரனாகவே பகீரத மன்னவன் விவகரிப்பதாயினன்,

(ஸ்ரீ - வீர.) பயமற்றவனாகிச் சர்வபற்றுகளையும் விட்டவனாகி சத்திரசாமராதிகளாகிய இராஜ விசேஷணங்கள் யாவற்றையும் அத்தியர்தம் விட்டவனாய், அத்தியந்தம் ஒன்றுமில்லாதவனாய், எல்லாச் செல்வத்தையும் பகைவரிடத்திற் கொடுத்தவனாய், தேகாபிமானமற்றவனாகி, அகங்காரமற்றவனாகி அந்தச் சத்துருக்களிடத்திலேயே பயிக்கமேற்றயின்று கொண்டவனாகி, பூரணனாகி, கேட்கவேண்டியதொன்றும் எஞ்சாமையானே ஆசிரியராகிய எம்மையும் விட்டவனாகி, சேவையாதியானே எம்மையும் பின்றொடராதவனாகி "வாழுங்காறும் மூவரும் வந்தியர்; சூழும் வேதாந்தங்குருரீசுரரே" என்பதாதி சாஸ்திரப்பிரமாண்யப் பிரசங்கத்தான் இருத்தியேலாயின் இத்தகைய இலக்கணமுடையவன் ஆவையேயாயின், சர்வமுமுக்ஷுகுணங்களினாலே மேலுக்கு மேலாய நீ யாவற்றிற்கும் மேன்மைவாய்ந்த பிரஹ்ம சொரூபமே யாய்விடுவாய், அத்தகைய உனக்கு சமுசாரசம்பாவனையும் இல்லவே யில்லையாம். என்றிந்தப்பிரகாரம் பகீரதமன்னவன் அந்த ஞானசாரியருடைய முகத்தினின்றும் வந்த விந்த வுபதேசத்தை நன்கு வினவி, பின்னர், மனதில், நிச்சிதமான கூறப்பெறும் கர்த்தவ்ய முடையவனாகித் தனது வியாபாரபரமாயினன்.

(ச.) அனைத்துள விசேடம் = நான் பிராஹ்மணன் நான் கிருகஸ்தன் என்பது முதலான விசேஷத்தை நீக்கி, அச்சம் = பயவேது, அற்று, ஏடணைக்குட்டினைத் துணைப்பற்றற்று = புத்திரகளத்திராதி விஷய இச்சை யனைத்தும்விட்டு; செல்வம் வினைப்பகைக்கீய்ந்து, இன்மை சிக்கெனச்சேர்ந்து, நானென்பதுவிட்டு, மேனிச்செய்கைதனைத்துறந்து = தேகபாவனை நீங்கி, அவர்பால் = பகைவரிடத்து, ஐயந்தனையிரந்து = பிச்சையேற்று, எனையும் = குருவாகிய என்னையும், விட்டு.

தற்பரமாவை = பிரஹ்மயேயாவாய், ஸ்ரீவசிட்டர்: என்றவன் = இத்தன்மையாக அக்குரவன், நெஞ்சிற்செய்வதாங் தன்மைமேவி = குரவ னுபதேசித்த காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமெனச் சித்தத்தில் வைத்தென்பது பொருள் தன்செய்கைக்கே = இராச்சிய சிந்தையான தனது வியாபாரத்தில், நிற்பதானன் = தாற்பரியமுள்ளவன் போன்றானன். (20-21)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பின்னர் சர்வசங்க பரித்தியாகஞ்செய்து நாட்டைவிட்டுலவல்:—சிறிது யாவருமென்பன.

சிறிதுநாட் கழிந்தபின்னர் சிறந்ததோர் வேள்விசெய்து
நெறிவளர் செல்வமுற்று நீசமு முயர்வுநாடா
வறியா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல் வந்தோர்க்கீந்து
பிறிவறு துகிலொன்றன்றிப் பிறிதிலன், மூன்றுநாளில்.

யாவரு மிரங்கயாது மின்மையாந் தனதுநாட்டை
மேவரும் பகைவற்கீந்து வேறறு துகிலொன்ருனேன்
ஞீவரு முனியாய்ஞான முனிக்குணஞ் சார்ந்துதன்ன.
தோவறு நாடுநீங்கி யொருவனு யுலாவலுற்ருன்.

(ப - ரை.) சிறிதுநாட் கழிந்தபின்னர் = உபதேசம்பெற்றுச்சென்று சொற்பதினங்கள் சென்றபின்பு, சிறந்ததோர் வேள்விசெய்து = விசேடித்ததாமொரு ஒப்பில்லாத யாகமியற்றி, நெறிவளர் செல்வமுற்றும் = தர்மமார்க்கமாக ஆர்ஜித்த ஐசுவரிய முழுவதையும், நீசமும் உயர்வும் நாடாது = உயர்வுந்தாழ்வுங் கருதாது; வறியராமறையோர் = ஏழைகளாகிய பிராஹ்மணர், தெய்வம் = தேவாலயம், கிளைமுதல் = தன்பந்துமுதலாக, வந்தோர்க்கீந்து = வந்தவர்க்கட்கெல்லாங் கொடுத்து, பிறிவறுதுகில் ஒன்றன்றி = சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் வஸ்திரம் ஒன்றேயல்லாமல், பிறிதிலன் மூன்றுநாளில் = தினத்திரயங்களுக்குள் அயலொன்று மில்லாதவனுயினுன்.

யாவருமிரங்க = எல்லாரும் இரக்கப்பட்டுக் கண்ணீர்விட்டழ, யாதுமின்மையாந் தனதுநாட்டை = எல்லாவகையாலும் வன்மைமிகுந்து சகலார்த்த சூனியமான தன்னுடைய ராஜ்ஜியத்தை, மேவரும் பகைவற்கீந்து = பொருந்துதற்கரிய சத்துருவுக்குக் கொடுத்து, வேறறுதுகிலொன்ருனேன் = சகலமும்விட்டு ஒருவத்திரத்தையுடைய அப்பகீரதன், தாவருமுனியாய் = ஒருவராலு மடைதற்கரிய மனனசீலனுய், ஞானமுனிக் குணஞ் சார்ந்து = ஞானமுனிவருக்குரிய குணங்களியாவற்றையும் அடைந்து, தன்னதோவறுநாடு நீங்கி = தன்னுடைய விடமுடியாததேசத்தை விடுத்து, ஒருவனு யுலாவலுற்ருன் = ஏகனுகச் சஞ்சரிக்கலுற்ருன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதன்பின், சிலநாட் கழிந்தவுடனே தானே யம்மன்னவன், அக்கினிஷ்டோமமகத்தைச் செய்தான் சர்வத்தியாகமானது முக்கியமாகச் சித்திக்கும்பொருட்டு, அக்கினிஷ்டோமக் கிரகணம், விசுவஜித்பரியந்தங்களாய சோமசம்ஸ்தானங்களின் உபலக்ஷணமாம். துவிஜர்களுக்கும் தனது பந்துக்களுக்கும், கோ பூமி குதிரை பொன்னுதிதன முழுவதையும், தணியெனவும் அதணியெனவும் ஆராயாமற் கொடுத்தான்; அகுணி = வேதசாஸ்திரமொன்றும் படியாதவன், அவனையும் ஆராய்ந்து பார்த்திலன், அவனை விசாரித்துக் கொண்டிருந்தாற் காலதாமதமாதலின்; பாடபேதம்; துவிஜதேவதுக்கி பந்துக்கட்குக் குண்யாகுண்யம் ஆய்ந்துகொடுத்தான் றனமுழுதுமென்பதாம். தினத்திரயமாத்திரத்திற்றுனே சர்வத்தையுமே தியாகித்தவனுகி, பிராணன்கள்மாத்திரம் தங்கியிருக்கப் பெற்றவனுகி, சுகியாயிருந்தான் பகீரதமன்னவன்; பின் சர்வதனசூனியமாய தனது இராச்சியத்தை, மந்திரியாதியரும் புரஜனங்களும் தீனராகித் துயருற்றுவாடத் துரும்புக்குச் சமானமாய் எல்லைப்புறத் தருகாமையிலிருந்த தனது சத்துருவை வரவழைத்துக் கொடுத்தனன்; சாமந்தினவென்னும் பாடத்தில், சமீபதேசாதிபதியின் பொருட்டெனப் பொருள் கொள்க. பகைவனுனவன் இராஜ்ஜியத்தையும் மண்டலத்தையும், அரண்மனையையும் அங்கீகரித்துத் தன்வயப்படுத்தியபோது, இந்த ராஜ இருஷியானவன் கோவணமறைப்பொன்றே யுடையவனுகித் தனது மண்டலத்தினின்றும் வெளிப்போந்து சென்றனன்.

(ச.) வேள்வி = அக்கினிஷ்டோமத்தைச், செய்து, சகல தனத்தியாகத்தின் அவசரஞ் சம்பாதித்தற்கென்பது பொருள். செல்வம் = கோபூமி அசுவம் இரணியமாதிதன

முற்றும், யாவரும்=மந்திரி முதலானவரும் புரஜனங்களும், இரங்க, யாதுமின்மையாம்= சகலதன சூனியமான, தனது நாட்டை, திருணம்போல், மேவு, தனது இராச்சியாந்தத் திருக்கும், பகைவற்கு = பகைவனான வரசனுக்கு ஈந்து. முனியாய் = மௌன நிஷ்டனாய். (22-23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பகீரதனது விசிராந்தியை யுரைத்தல்:—முகத்தினுலென்பது.

முகத்தினுற் பெயராற்கண்டோ ரறிகிலா மூதூர்தோறு
நகத்துயர் வனங்கடோறு நண்ணினன் றீரனுகி
யகத்திலே டணைகளெல்லா மவிழ்த்தனன் சிறிதுநாளி
லிகத்துயர் சாந்தியாற்றன் னிடத்தினைப் பாறினனே.

(ப - ரை.) முகத்தினுல் பெயரால் கண்டோர்=வதனத்தினுல் நாமத்தினுல் பார்த்தவர், அறிகிலா மூதூர்தோறும் = தெரிந்துகொள்ளக்கூடாத பட்டணங் கிராமங்கடோறும், நகத்துயர் வனங்கடோறும் = உன்னதமான பர்வதங்களிலும் சோலைகளிலும் ஆரண்யங்களிலும், நண்ணினன் றீரனுகி = பொருந்தினன் தைரியவானுய், அகத்தில் வடணைகள் எல்லாம் = சித்தத்தில் ஆசாவாசனைகள் யாவற்றையும், அவிழ்த்தனன் சிறிது நாளில் = அறிவில் விலயமாக்கினன் சிலதினங்களில், இகத்துயர் சாந்தியால் = இங்கு மேலான சாந்தியினுலே, தன்னிடத்தினைப்பாறினனே = சுவான்மசொருபத்தில் விசிராந்தியையே அடைவுற்றனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) யாண்டுச் சுயங்கண்டபோதினும் ஜனங்களானே பகீரதநாமத்தா லறியப்பெருனே யாண்டுத்தான் ஜனமுகத்தினின்றும், தன்பெயரும் அறியப்பெருனே, கேட்கப்பெருனே, அத்தகையனவாகிய கிராமங்களிலும், அரண்யங்களிலும் தூரதேசங்களிலும், தைரியவானுகிய அம்மன்னவன் வசித்தான். இம்முறையானே நிகழ்பவனுகி, சிறிதுகாலத்தினுற்றுனே, சருவவடணைகளும் அற்றவனுய், பரமசாந்தியினுலே யான்மாவின்கண் விசிராந்தியை யடைந்தான். (24)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பின்னெருபோது அத்தேயத்தை நாடிவந்தும் பற்றின்றியிருந்து செல்லுதல்:—படியதிக வென்பன.

படிமுழு துழல்வானேர்காற் பகைவற்குத் தான்முன்னீந்த
கடிநகர் புக்கானெல்லாக் கரணமும் வென்றோன்சென்று
மடியிலா வமைச்சர்மற்றோர் மனையெலா மையமேற்றான்
முடியுடை யிவனைநோக்கி யிரங்கினர் முன்புகண்டோர்.
அதிகபூ சனைகள்பண்ணி யாசுசெய் தருளுகென்றே
பதிபெறு பகைவன்றானும் பகரவும் பலியேயன்றி
யெதிரொரு திருணமேனு மிச்சையற் றிருந்துசின்னுட்
புதிதென் றெவரும்வெம்பப் போயினன் புறத்துத்தானே.

(ப - ரை.) படிமுழுதுழல்வான் = பூமண்டலம் முழுவதும் பிரதக்ஷிணம் செய்துகொண்டிருப்பவன், ஓர்கால் = ஒருபோது, பகைவற்குத்தான் முன்னீந்த = சத்துருவுக்குத்தான் முன்னர்க்கொடுத்த, கடிநகர்புக்கான் = மதில்சூழ்ந்த பட்டணம் புகுந்தான், எல்லாக்கரணமும் வென்றோன் = சகல வுள்வெளிக்கரணங்களையும் வெற்றிகொண்டவன்,

சென்று = போய், மதியிலாவமைச்சர் = கெடுதல் இல்லாத மந்திரிமார், மற்றோர் = பிறர் தம், மனையெலா மையமேற்றான் = வீடுகள் எல்லாவற்றினு பிச்சைவாங்கி யங்கேயேயுண்டான், முடியுடை யிவனைநோக்கி யிரங்கினர் முன்புகண்டோர் = முன்னர்ப்பழகியிருந்த ஜனங்கள் கிரீடதாரியாயிருந்த இம்மன்னவனைப் பார்த்துத் துயருற்று வாடினர்.

அதிக பூசனைகள் பண்ணி = மிகமிகவும் ஆராதனைகள் செய்து, அரசுசெய்தருளு கென்றே = இராஜ்யபரிபாலனம் செய்தருளுவாயாக வென்னவே, பதிபெறு பகைவன்றானும் = முன்னர்த் தேசம்பெற்ற சத்துருவும், பகரவும் = பிரார்த்திப்பவும், பலியேயன்றி = பிக்ஷையேயல்லாமல், எதிரொருதிருணமேனும் = முன்னிலையில் ஒரு துரும்பேனும், இச்சையற்றிருந்து சின்னாள் = ஆசையில்லாமல் வசித்துச் சில தினங்கள், புதிது இது என்று எவரும் வெம்பப்போயினன் புறத்துத்தானே = அற்புதம் இது ஒன்றென்று எவருமே துயருற அத்தேசத்தைவிட்டு அயலிடத்திற்குச் சுயமே போய்விட்டான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இப்பூபீடத்தில் நதியிடைப்பட்ட மண்டலங்களையெல்லாஞ் சுற்றிக் கொண்டே காலயோகத்தினாலே யொருபோது தரிசனநினைசித்தனாய், பகைவனாற் சுவீகரிக்கப்பெற்ற அந்தத் தன்னுடைய புரத்தையோநாடி யடைந்தான்; ஆண்டிவன் பிரவாகபதிதங்களாய் முறையிற்கிடைத்த அந்நாளுவீடுகடோறும் அதாவது மந்திரிபிரதானிபுரவாசிகள் இல்லங்கடோறும் சென்று சென்று சமியாகிய அம்மன்னவன் பயிக்கமேற்றருந்தினன்; அம்மந்திரிகளும் புரவாசிகளும் அப்பகிரத மன்னவனைத் தெரிந்துகொண்டனர், பின்னம்மன்னவனைப் பூஜாதிரவியங்கள்கொண்டு மிகமிகவும் பூசித்தார்கள்; மிகமிகவுந் துக்கிதர்களானர்கள்; ஹே பிரபுவே இராஜ்ஜியத்தை யாண்டருளுவீராகவென்று சத்துருவினாலே வெகுவாகப் பிரார்த்திக்கப்பெற்றபோதினும் அம்முனிவன் எற்றிலன், அசேஷராஜ்ஜிய சம்பத்தையும் அநாதரவுசெய்துள்ள அத்துறவி உண்டியேயன்றி யொருதிருணமேனும் கொண்டிலன்; சில தினங்களை யாண்டுறைந்து கழித்துவிட்டுப் பிறண்டு, அப்பகீரதராஜன், ஹாகவ்ஷ்டம் இது என்று லோகத்தாராற் சோகிக்கப்பெற்றவனாய்ச் சென்றனன்.

(ச.) வயமின்றியவனாய், தனக்கெனச் செல்லவேண்டுந் தேயமிலாமையின் வழிப் போக்காகத்தானே கிடைத்த, பகைவனான்முன் னங்கீகரித்த அந்நாட்டை யொருபோதடைந்தான்: பிரவாகபதிதங்களாய் = மனப்பிரவாகானுசாரமாக அடைவுற்றவைகளாய். (25-26)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மன்னவன் றனது ஞானாசிரியரைச் சந்தித்தலும் சகசஞ்சாரமும்:—சாந்தியென்பது.

சாந்தியே வடிவாய்ப்புக்தி தளர்வின்றி யின்பமெய்திக்
காந்திசேர் தன்சொரூபக் கண்ணிலே விநோதமேவிப்
போந்திசை யதனில்வந்த குருவினைப் புகழ்ந்துசேர்ந்து
தாந்திரி வுற்றானன்னர் சைலத்தில் வனத்தி னாட்டில்

(ப - ரை.) சாந்தியேவடிவாய் = உபசாந்தியே உருவமாய், புத்திதளர்வின்றி = மதியானது கலக்கங் கோழைப்படாமல், இன்பமெய்தி = ஆனந்தமடைந்து, காந்திசேர் தன் சொரூபக்கண்ணிலே விநோதமேவி = பிரகாசம்பொருந்திய தனதுவடிவ திருஷ்டியிலே கிரீடித்து, போந்திசை யதனில்வந்த = தான் சென்றுகொண்டிருந்த திக்கினில் எழுந்தருளிவந்த, குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து = ஞானாசிரியரைப் போற்றிசெய்து அந்த

ஸ்ரீ திரிதலைப் பின்றொடர்ந்து, தாந்திரிவுற்றானன்ர் = அந்தக் குருவும் சீடரும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர், சைலத்தில் வனத்தில் நாட்டில் = பர்வதங்களிலும் ஆரண்யங்களிலும் கிராமபட்டணங்களினும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இத்தனைக்கும் விலக்ஷணமாய பொருளினிடத்தே யுபசாந்தாத்மாவாய் மிகவும் இளைப்பாறிய புந்தியனாய், சுகியாய், விளங்கிய அம்மன்னவன் ஒருபோது ஆன்மாராமராய்ச் சஞ்சரித்துவரும் ஸ்ரீதிரிதலாசாரியரைத் தரிசித்தான். தனதுயிர்போன்ற ஞானாசிரியரைத் தரிசித்துத் தான் செய்யத்தக்க வந்தனை வழிபாடுகண் முதலியவற்றைப்பற்றி நல்வரவு க்ஷேமாதிகளை விசாரித்து, அவரோடுகூடப் பகீரதன் சிறிதுகாலம் மலைகளிலும் வனங்களிலும் கிராமங்களிலும் புரங்களிலும் ஜனமத்தியிலும் வசித்தான். (27)

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை.) சர்வ சங்க பரித்தியாகிகளாய் சகல கல்யாண குணங்களுடன் இருவருஞ் சஞ்சரித்துக்கொண் டிருந்ததையே நன்கு தெரிவித்தல்:—சூரு துன்பென்பன,

குருவுமா ணுக்கன்றானுங் குறைவறு சமத்தைமேவி
யிருவரு நிலைமை யொப்போர் விநோதத்தா லாக்கை தாங்கிக்
கருவுட விருந்தென்போயென் காமித்த படியுலாவி
யொருமையி லுள்ளவாற்றா லுறைகென வுறைக்க வுன்னி.
துன்புறு வானந்தத்த சுகத்தினு மத்திமத்து
மின்புறார் தனங்கண்மாத ரியைநிதி யிருநாற்செல்வ
முன்புற விரும்பிச் சித்தர் தந்தவை மோகமின்றி
மென்புலொத் தொழிந்தார்வேறோர் மேதகு நாட்டிற் சென்றார்.

(ப-ரை.) குருவும் மாணுக்கன் றானும் = ஞானாசிரியரும் சீடனும், குறைவறுசமத்தை மேவி = பூரணமான சாந்தியை யடைந்து, இருவரும் நிலைமை யொப்போர் = இரண்டு பேர்களும் ஒரே ஸ்திதியில் ஒப்ப இருப்பவர்கள், விநோதத்தா லாக்கை தாங்கி = விளையாட்டால் மேனியைக்கொண்டு, கருவுட விருந்தென் போயென் = கருவில் வாராநின்ற தேகம் இருந்தா லென்னே போனாலென்னே, காமித்தபடி யுலாவி = இஷ்டப்படி திரிந்து, ஒருமையினுள்ள வாற்றால் = அத்விதீய நிலைமையில் நிலைத்தபடியே, உறைகென உறைக்க உன்னி = நிலைக்கலாம் என்று திடமாக வெண்ணி.

துன்புறு வானந்தத்த சுகத்தினு மத்திமத்து மின்புறார் = துயாமுறாத சுகத்தினும் அசுகத்தினும் இடைப்படுவதன் கண்ணும் மகிழார், தனங்கள், மாதர், இயைநிதி, இருநாற் செல்வம் = திரவியங்கள் மங்கையர் பொருந்தா நின்ற செல்வம் அணிமாதி யஷ்ட ஐசுவரியம், முன்புற = எதிருற, விரும்பி = இச்சித்து, சித்தர் = சித்தமூர்த்திகள், தந்தவை = தந்தவற்றை, மோகமின்றி = மயக்க மில்லாமல்: மென்புல்ஒத்து = பட்டுப்போன அரும்புக்குச் சமானமாக,ஒழிந்தார்=தியாகித்தார், வேறோர்மேதகுநாட்டிற் சென்றார்=மற்றொரு உயர்வு பொருந்திய தேயத்திற்குப் போயினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சமத் தன்மையை யடைந்தவர்களாகிய அவ்விருவர்களும், சமமான நிலையில் வாழ்ந்தார்கள், சுவஸ்தர்களாகிய அக்குருசீடர்கள் விநோத = குதூஹல பூதமாகத் தேகதாரணத்தைச் செய்துகொண் டின்புற்றார்கள்; இத்தேகம் தரிக்கப் பெறுவதினாற்றான் என்னே, அகன்றுபோய இதனாற்றாகவேண்டிய தென்னே, நமக்கென இருந்தார்கள் சாஸ்திரங் கூறிய கிரமமாகத்தா னிருக்கட்டு மிது, ஆன்றோ ரொழுக்கத்தை யனுசரித்துத்

தானிருக்கட்டு மிது, அல்லது இருந்தபடியேதா னிருக்கட்டு மிது, ஆகவேண்டிய தென் னென லிருந்தார்கள், இவ்வண்ணம் துணிந்திருந்த அவர்கள், வனத்தி னின்றும் வனாந்தரம் செல்பவர்களாய், விடயானந்தங்கள் விரவாத பரானந்த மடைந்திருந்தார்கள், இனி யதனையே சிறப்பித் தோதின், துக்கமும் அடைந்திலர், மத்தியமம் = துக்க சுக உபய சூனிய அந்தராள அவஸ்தை, அதையு மடைந்திலர் என்பதாம்; அவர்களுக்கு மானுஷ போகங்களிலேபோலத் திவ்ய போகங்களிலும் வைராக்கிய தார்ட்டியத்தை காட்டல்:— தனங்கள் என்பதாதி. தனங்கள், பரிசரியாதி செல்வங்கள், அணிமாதி யஷ்ட ஐசுவரியங் கள் என்பனவாகப் பிரசித்த முற்றவற்றை, அவர் சரிதத் தானே மகிழ்வுற்ற சித்தாதிகளாகிய பிரஹ்மாதிகள் கொடுத்தபோதினும், பட்டுப்போன துரும்புபோல எண்ணினர்கள்,

(ச.) அநாகந்தத்துவம் = துக்க வேதுவிலும், சுகத்தினும் = சுகவேதுவிலும், மத்தி மத்தும் = அநுபய வேதுவிலும், இன்புறுர், இயனிதி = அசுவாதியின் சம்பத்தும், இரு நாற் செல்வம் = அணிமாதி ரூபமான அஷ்ட ஐசுவரியமும், சித்தர் = அஷ்ட மகா சித்தி யுள்ள தேவ யோனிபேதங்கள், விரும்பி = பிரீதியுடையராய், முன்புறத் தந்தவை ஆயி னும், மோகமின்றி, மென்புலொத்து = ஜீரணமான திருணம்போல், ஒழிந்தார், அந்தர் முக புத்தியானென்பது கருத்து. விஷாதம் = துக்கஹேது, என்பது பாடபேதம். 28-29

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பகீரத மன்னவனை மீளவும் நகர்வினை வயத்தானே அரசனுக்கு தல்:—மைந்தன் என்பது,

மைந்தனில் லாதவந்த மாநகர் மன்னனுவி
நந்தலு மமைச்ச ரெல்லா நலங்கொண்மன் னவனுரென்று
சிந்தனை செய்யுங்காலைச் சிறுபலி முனிவனுன
சுந்தரமன்னை நோக்கிச் சுடர் முடி வேந்தனுக்க

(ப - ரை.) மைந்தனில்லாத வந்தமாநகர் மன்னனுவி = புத்திரனில்லாத அம்மாபுரி யரசன் உயிர், நந்தலும் = சாம்பலும், அமைச்சர் எல்லாம் = மந்திரிமாரியாவரும், நலங் கொள் மன்னவன் ஆரென்று = இராஜ லக்ஷ்மி தங்கும்படியான அரசன் யார் ஆக வுரித் தென்று, சிந்தனை செய்யுங்காலை = ஆராயும்போது, சிறுபலிமுனிவனுன = அற்ப பிக்ஷயை மாத்திரம் ஏற்கும்படியான மனனசீலனுகிய, சுந்தரமன்னை நோக்கி = அழகிய பகீரத ராஜனைப்பார்த்து, சுடர்முடி வேந்தனுக்க = நவமிருந்தொளிரும் நவரத்நகசிதப் பிரகாசம் வாய்ந்த கிரீடஞ் சூட்டி யரசனுக்க.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வாறு தேச சஞ்சாரஞ் செய்துகொண் டிருந்தபோது ஒரு காலத்தில், கோசல மண்டலத்தினும் பகீரத ஆஸ்பத மண்டலத்தினும் வேருய மண்டலத்தில் ஒரு சிறந்த புரியில், குழந்தை யில்லாத மன்னவனை மிருத்யு, கொன்றுவிட்டது, மாமிசத்தை க்ஷுத்திர மத்சியாதிபோலும்; தேசத்தினுடைய பாலன மரியாதை யற்றவர்களாய மந்திரி பிரதானியர், ஆண்டுத் துயருற்றவராய், காக்கும் ஆற்றலுடைய விசாலமான குணலக்ஷ்மி யோடு கூடின அரசன் யார் என்று தேடிக்கொண் டிருந்தனர்; பின்னர் நிலையாகப் பிக்ஷை யேவாங்கி யுண்டுகொண் டிருந்த முனிவனுகிய அந்தப் பகீரதனை யடைந்து, சருவகுண இலக்குமியோடு கூடியவன் இவன் என்று முன்ஒருடர்பை யுணர்ந்து, இனிது கொணர்ந்து ஆண்டுற்ற சைனியத்தில் அபிடேகித்து மகிபதியாக்கிக் கிரீடமுஞ் சூட்டினர், 30

(ஸ்ரீ - வீர - அ கை.) பழைய மந்திரிமார் வந்து வேண்டல்:—பகீரதன் என்பது.

பகிரதன ரசனாகிப் பலபெருஞ் சேனைசூழ
மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு வந்தனர் பண்டைநாட்டோர்
விகிதமாய் நீ முன்வைத்த வெம்முடைவேந்தன்வீந்தான்
அகிலருங் களைகண்காணே மரசனீயாதல் வேண்டும்.

(ப - ரை.) பகிரதன் அரசனாகி = பகீரதராஜன் மன்னவனாகி, பல பெருஞ் சேனை சூழ = நானாவகையாகப் பெருத்த கடற்படை சூழ்ந்துவர, மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு = பூமண்டலம் ரக்ஷித்தல் கேட்டு, வந்தனர் பண்டைநாட்டோர் = பழைய மண்டலத்திருந்தவர் வந்து சேர்ந்தனர், விகிதமாய் நீ முன்வைத்த = விதிப்படி தாங்கள் முன்னர் அரசனாகவைத்த, எம்முடை வேந்தன் வீந்தான் = எங்களுடைய மன்னவன் இறந்துபோனான், அகிலரும் களைகண்காணேம் = நாங்களியாவரும் ஆதரவெதனையும் கண்டிலேம், அரசன் நீ யாதல்வேண்டும் = மன்னவனாகத் தாங்களே யாதல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்,

(ஸ்ரீ - வீர.) பகிரதமன்னவன் கணப்போதிலேயே, மழைகாலத்தில் நீரினாற் சரமே போல; பெருத்த சேனையினாலே சூழப்பெற்றவனாகி மகத்தான பட்டத்து யானையின்மீது விரைவிலாரோகணித்தான்; ஜகந்நாதனாகிய பகீரதராஜன் நீடூழி வெற்றியுடன் வாழ்கவென்னும் ஜனங்களினுடைய சப்தங்களானே பர்வத இந்திரர்களின் பெருங் குகைகள் யாவும் இடையீடின்றியதாகிய பூரணத் தன்மையை யடைந்தனவாம்; அதே காலத்தில் தைவகதியாகக் கோசல ராஜ்ஜியமாண்டுவந்த மன்னவனும் மாண்டுபோகவே அயோத்தியிலுள்ள மந்திரி பிரதானியரும், பகீரத மன்னவனிடத்தில் வந்து பிரார்த்தனை செய்தாரெனல்:—வந்தனர் என்பதாதி ஆண்டு அந்த இராஜ்ஜியத்தை யாண்டுகொண் டிருக்கும் பகீரத மன்னவனை நோக்கி அவ்வரசனுடைய பழைய மந்திரி, புரோகிதர்களாதிய பிரஜைகளே மிகுந்த ஆதரவுடன் றேடிவந்து பணிந்து நராதிபதியை நோக்கி யிவ்வாறு விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள்; பிரகிருதிகள் கூறல்: ஹே மகாராஜாவே, முன்னர்த் தாங்கள் தங்களுடைய தேசத்தைத் தியாகித்து வரும்போது முன்னர்த் தங்களால் இராஜ்ஜிய அபிடேகம் செய்யப் பெற்றுக்கொண்ட எல்லைப்புரத் தரசனான பகைவன் என்னும் எங்களுடைய அதிபன் மிருத்தியுவினாலே விழுங்கப் பெற்றான், மிருதுவான தசைமீனாற்போலும்; அக்காரணத்தினாலே அந்தப் பண்டைய தேசத்தையும் காப்பாற்றும் பொருட்டுத் திருவருள் செய்ய வேண்டும். (31)

(ஸ்ரீ - வீ - அ - கை.) என்று வேண்டிக்கொண்ட அவர்கள் மேலும் வேண்டிக்கொள்ள அரசன் சம்மதித்து அத்தேசத்தையும், சேர்த்தாண்டு பின் ஸ்ரீ கங்கையைக் கொணர்ந்து பிதுர்க்களை யுய்வித்தான் எனல்:—விருப்பு மச்சரமென்பன.

விருப்பறத் தானேவந்த வெறுக்கையை வெறுக்கை நன்றன்
றொருப்படல் வேண்டுமென்றே யுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு
திருப்பொலி மார்பன் சென்று திண்புவி சேரவாண்டா
னிருப்புழி மௌனஞ் சாந்தி சமமெய்தி யிராகமின்றி.

மச்சரமின்றி வந்த தொழிலொன்றின் வழியினின்று
மெச்சிய வியப்பிலாதோன் மிகுந்த பல்லாண்டு போற்றுத்
துச்சமி றவத்தாற் கங்கை கொணர்ந்துதொல் பிதாக்களுய்ய
விச்சகமிசையே கீர்த்தி யீறற நிறுத்தினனே.

(ப -ரை.) விருப்பறத் தானேவந்த = இச்சையில்லாமல் தானே வந்துற்ற, வெறுக் கையை வெறுக்கை நன்றன்று = இலாபத்தை யுபேக்ஷைசெய்தல் நலமல்ல, ஒருப்படல் வேண்டும்=அங்கீகரித்தல் வேண்டும், என்றேயுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு = என்ப தாகத் தானே ஆந்தரபக்தியுடன் பிரார்த்திக்க நோக்கி, திருப்பொலி மார்பன் = அஷ்ட லக்ஷ்மியும் வாசஞ்செய்யப் பெற்ற அந்தப் பகீரத மன்னவன், சென்று = அந்தபோய்க் கிரீடஞ்சூடி, திண்புவி சேரவாண்டான்=பெருத்த பூமண்டலத்தையும் பொருத்தி யாளுகை செய்தான், இருப்புழி = அவ்வாறு ஆண்டுகொண் டிருக்கும்போது, மௌனம் சாந்தி சம மெய்தி = அதிக வார்த்தை யாடாதவனுய் சம திருஷ்டியையும் சாந்த மனத்தினையும் அடைந்து, இராகமின்றி = இச்சை யில்லாமல்;

மச்சரமின்றி = பொறுமை யின்றி, வந்த தொழிலொன்றின் வழியினின்று=தானே வந்த கிரியாமார்க்கத்தின் மாத்திரம் பிரவிர்த்தித்து, மெச்சிய வியப்பிலாதோன் = புகழா நின்ற விஸ்மயத்தை யடையாதவனுய், மிகுந்த பல்லாண்டு நோற்று = வெகுகாலம் ஸ்ரீமஹா தேவரைக் குறித்துத் தவம் புரிந்து, துச்சமில் தவத்தால் = அளவில்லாத அந்தத் தவத்தி னுலே, கங்கைகொணர்ந்து = ஸ்ரீ கங்காதேவியைக் கொண்டுவந்து, தொல் பிதாக்களுய்ய =பழைய பிதுர்க்கள் ஈடேற, இச்சகமிசையே கீர்த்தி யிறற நிறுத்தினுனே = இந்த உலகத் தின்கண் வியந்தோதலை யந்தமில்லாமல் நிலைபெறச் செய்தான் என்பது துணிபேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரார்த்திக்காமலே வந்த பதார்த்தங்களின்றி யாகம் உசிதமாகாதாம்; ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் கூறல்: இந்தப்பிரகாரம் நன்கு பிரார்த்திக்கப் பெற்ற அந்தப் பகீரத மன்னவன் அவர்களது வேண்டுதலை யங்கீகரித்ததுபோலவே அந்த ராஜ்ஜியத்தையும் சுவீ கரித்தாண்டான், சப்தசாகரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டல முழுவதற்குமே மன்னவனுகி விளங்கினுன் சமனுகி, சாந்தமனத்தினனுகி, மௌனியாகி = மிதஹித சத்தியவாக்கினனுகி, இராகமற்றவ னுகி, மற்சரமற்றவனுகி, அடைவுற்ற காரியமொன்றையே யனுட்டிப்பவனுய், தத்துவ ஞானத்தினுலே பாதிதவிஸ்மயனுய், அதாவது மகத்தாகிய கௌதுகத்தும் ஆச்சரிய மதி யற்றவனுய், அம்மன்னவ னிருந்தான். குதிரையைத் தேடும்பொருட்டுப் பூமியைத்தோண் டுதலானே சாகராகாரமாய குழியைச் செய்யுஞ் சீலம் வாய்ந்தவரும், ஸ்ரீகபில மகரிஷியின் கோபாக்கினியினுலே பாதாலதலத்தில் நஷ்டமாகிப் பஸ்மீபூதமாயவரும் ஆகிய தனது பிதா மகர்கட்கு, ஸ்ரீகங்காதீர்த்தமானது, மூழ்குவித்தலாலும் ஜல யஞ்சலிதானத்தாலும் ஈடேற் றத்தக்கது, பிராகிருததீர்த்தம் அத்தகையது அன்று என்றுள்ள கருடனது இனியவசன மானது ஜனபாரம்பரையால் அவ்வரசனுற் கேட்கப்பெற்றது. அப்போது பூதலத்தில் ஸ்ரீ கங்கையானது இருந்ததேயாகும்,

ஆண்டே ஜலாஞ்சலி ஏன் கொடுக்கவில்லையென் றுசங்கித்துக்கூறல்:—அக்காலோ சுவர்க் கதரங்கணி பூதலத்தில் எழுந்தருளவில்லை, அந்தப் பகீரத மன்னவனுலேயே அன்னிய பிதுர்க்கட்கும், ஸ்ரீகங்காஜலாஞ்சலியானது நன்குண்டாயது, என்னும் பிரக்கியாதியை யுடையதாக ஆயது. அதைக்கேட்ட தினமே முதலாக, பூகாவலனுகிய பகீரத இறைவ னுலே, ஸ்ரீகங்கையை விண்ணினின்றும் கொண்டுவரும் பொருட்டு நியமமானது கொள்ளப் பெற்றது. அதன்பின்னர் இராஜ்ஜியத்தை மந்திரிகளிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டு சமியாகிய பூபதியானவன் ஸ்ரீகங்காவதரணகாரியப்பொருட்டு எத்தபம் முதலிய காரியமுளதோ அதன்பொருட்டாக வேண்டிய சேஷ்டை யுடையவனுகிப் பெருந்தவம்புரிவான் விஜன வனத்தை நோக்கிச் சென்றுன். ஆண்டுவருட சகத்திரங்களாலும் மீளமீளவும், ஸ்ரீபிரஹ்மா

சங்கரர் கங்கை ஜன்னு முதலியோரை நன்காராதித்துப் பூமண்டலத்தில் ஸ்ரீகங்கையை யெழுந்தருளுமாறு செய்வித்துப் பொருத்தினன், அதுமுதலாகவே அமலதரங்கபங்கினியும், உலகநாயகனுகிய ஸ்ரீ சந்திரசேகர மகாதேவரது திருச்சிரத்தின்கண் ஞரோகணித்துப் பிரவாகித்தருளுபவளும், மகான்மாக்களினது பகுபுண்ணிய சந்ததிபோன்றவளும் ஆகிய திரிமார்க்கையாம் ஸ்ரீகங்காதேவியானவள், ஜகத்பதியாகிய ஸ்ரீபிரஹ்மாவினுடைய எவுதலாலும் சிவாஞ்ஞையினலும், விண்டலத்தினின்றும் மண்டலத்தில் வந்தருளுபவளாயினள்; சுவர்க்கிகளாகிய மகாத்மாக்களினது வெகு புண்ணிய சந்ததியேபோலும். விளங்காநின்ற தரங்கவிளையாட்டுடையவளாயும், பேனக்கூட்ட நகைப்பினளாயும், தெளிந்த புண்ணியப்பூங் கொத்தாயும், தருமசந்ததியுற்றவள் போன்றவளாயும், பகீரதமகீபதியி னிடத்தி லுண்டாய சாசுவதமாய கீர்த்தியினது பிரசாரப்பொருட்டு கடல்வரையும் வீதிகையாயும் விளங்கும், திரிமார்க்கையாகிய ஸ்ரீகங்காதேவியானவள் அதுமுதலாகவே பூமண்டலத்தில் யாவருடைய பாவங்களையும் தீர்த்துக்கொண்டு இருந்தருளினள்; அதுமுதலாகவே ஸ்ரீமகாதேவருக்கும் ஸ்ரீகங்காதரர் என்னும் திருநாமமுற்றதைச் சிவமகிமையிலுங் காணலாம்:—அந்தமறைத்திடுக்கணமணி செய்பேனவழகார்பெருகும் வாரியெதுவோர், பிந்துவினுமணுவெனுவைய நின்சென்னிமிசை பிறழாது காணுமதனுற், சிந்துவலயந்தரணியதுதனைத் தீபவுருசெய்யு மிக்குறியிலேயே, சுந்தரவருட்டிவ்ய வுனதுவடிவுரு மகத்துருவதெசு வுன்னுவேமால். மூவுலகத்தையும் வியாபித்தொளிரும் ஸ்ரீகங்காதேவியானவள், தேவரீருடைய சடாபாரத்தில் ஏகதேசத்தில் விலயமாய அணுவெனில் தேவரீருடைய திருமேனியின் வைபவம் எத்தகையதோ என்பதாம்-

(ச.) ஒருப்படல் வேண்டும், ஸ்ரீ வசிட்டர், என்றே இத்தன்மையாக, பண்டைநாட்டோர் என்னும் மந்திரிமுதலானவர் தொல்பிதிர்க்கள் = பிதாமகர்கள் என்னும் சகரதனயர், உய்ய = நரகத்தினின்றுங் கரையேற, தொல்பிதாக்கள் என்பதற்கும் இதுவே பொருள். யசப்பிரசாரவீதிகை = பகீரதனது கீர்த்தி சஞ்சாரமார்க்கம், (32-33)

பகீரதன்கதை முற்றிற்று.

சிகித்துவசன் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் கூறியபொருள் திடமாகும் பொருட்டுச் சிகித்துவசன் கதையைத் தொடங்கலும் ஸ்ரீ இராகவர் வினுதலும்:—வகிர்த்தென்பது.

(ச-அ-கை) முன்பு துர்லபமாயினும் சித்த விசிராந்தி தனது பிரயத்தனத்தினலே பெறப்படுமெனத் தெரிவித்தற்கு பகீரதன் கதை சொல்லப்பட்டது, இப்போது, பிரதிபந்தகபாவம் நசியாவிடின் துர்லபமாயினும் சுவான்மஞானம், ஆசாரியரது பிரயத்தினவதிசயத்தினுற் பெறலாமெனத் தெரிவித்தற்கு அநேககதையை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன் கதை யாரம்பிக்கப்படுகின்றது. ஸ்ரீவசிஷ்டர். பிரசினுதிசயத்தால் என்றும் பாடம்.

வகிர்த்துமிர் மனமென்னு மாப்பறவை தனைமுன்னமாற்றி யோட்டிச்
சிகித்துவசன் றனைப்போலச் சாந்தனு யுன்னிடத்தே செறிவாயென்ன
சுகித்துணர்வி னின்றுளவச் சிகித்துவச னுரையா சொல்வாயெல்லாஞ்
சகித்துணர்வு மேன்மேலு நிறைவதற்கென்றவன் கேட்பத் தவனுஞ்சொல்வான்.

உ சுறிந்துவஹஅயாடு
பவளி.

(ப - ரை.) வகிர்த்துமியிர் = விடயங்களை நினைந்துநினைந்து எழாநின்ற, மனமென்னும் மாப்பறவைதனை = உள்ளம் என்ற அதிவேகமான பக்ஷியை, முன்னம் = பூர்வம், மாற்றியோட்டி = அதனுடைய விடமச்செயலை மாறுபடுத்தி யுள்ளே முடுக்கி, சிகித்துவசன்றனைப்போல = சிகித்துவசன் என்னும் மன்னவனைப்போல, சாந்தனுயுன்னிடத்தே செறிவாயென்ன = உபசாந்தி யுடையவனுகி யாத்ம சொருபத்திலேயே பொருந்துவாயென்று ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் கூற, சுகித்துணர்வினின்றுள = ஆனந்தித்து அறிவில் இளைப்பாறிய, அச்சிகித்துவசன் ஆரையா = அந்தச் சிகித்துவீராஜன் யார் எனது குருமூர்த்தியே, சொல்வாயெல்லாம் = கூறுவாய் இயாவற்றையும், சகித்து = பொறுத்து, உணர்வு = அறிவு, மேல்மேலும் = அதிகமதிகமாக, நிறைவதற்கென்று = பூரணமாவதற்கு என, அவன் கேட்ப = ஸ்ரீஇராகவர் வினவ, தவனும் சொல்வான் = அருந்தவ ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானும் கூறுவாராயினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பகீரதமன்னவனுல், பின் ராஜ்ஜிபகாலத்தில் மதியால் தரிக்கப்பெற்ற இத்திருஷ்டியைப் பற்றிக்கொண்டு சமனுய்ச் சொஸ்தனுய்ச் சாந்தமதியினனுய், அடைந்தபடியாய காரியத்தையேற்றுச் செய்வாயாக; பூர்வம், இந்த ஐசுவரிய சமுதாயத்தைப் பரித்தியாகித்து, மனமாம் பறவையை அடக்கி இருதயத்திலேயேநிறுவி, சாந்தத்தை யடைந்த சிகித்துவசனைப்போல நீயும் அசலனுகி யான்மாவின்கண்ணிருத்தி; என்று ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான்கூற, ஸ்ரீஇராகவர் வினுதல்:—ஹே பிரஹ்மசொரூபரே! அந்தச் சிகித்துவசமன்னவன் யாவன், எங்ஙனந்தான் பரமபதத்தை யடைந்தவனுபினன், என்பதனைத் தாங்கள் மறுபடியும் மெய்யுணர்வு விருத்தியாகும் பொருட்டு அடியேனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்.

(ச.) முன்னம், பிரபஞ்சதிருஷ்டியையும், அதன் வாசனையையும், மாற்றி = விட்டு, மனமென்னும் மாப்பறவைதனை, பக்ஷிபோற் சுழலும் சீலமுள்ள மனதை, ஓட்டும் = ஏகநிஷ்டையுறச்செய்யும், சிகித்துவசனைப்போற் சுகத்தனுய், உன்னிடத்தே = ஆன்மாவின் கண்ணே; செறிவாய் = அசலனுயிருப்பாய். (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிகித்துவஜனுடைய காலத்தையும் பெருமையையும் உயர்குணங்களையும் கூறல்:—துவாபரமென்பது.

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டானே னேழுமனுத் துஞ்சுமெல்லை
திவாகரனேர் மாளவதே சத்திறைவன் சிகித்துவசன் செங்கோல்வேந்தன்
அவாமுதறீக் குணமில்லோ னுதாரமுத னற்குணங்க ளனைத்துமுள்ளோன்
விவாதமறு மோனத்தோன் சமதமமாங் குணநிறைந்தோன் மிகவுநல்லோன்.

(ப - ரை.) துவாபரமாம் உகத்து முதலுண்டானேன் = துவாபரயுக ஆதியிலுதயமாயினேன், எழுமனுத்துஞ்சுமெல்லை = சப்தமனு சாந்தமானபோது, திவாகரனேர் = சூரியனுக்குச் சமானமாக, மாளவதேசத்திறைவன் = மாளவதேசத்திற்கு அதிபதி, சிகித்துவசன் = சிகித்துவசன் என்னும் பெயர் வாய்ந்தவன், செங்கோல் வேந்தன் = தருமராஜன், அவாமுதல் தீக்குணமில்லோன் = பேராசை முதலிய தீயகுணங்கள் இல்லாதவன், உதாரமுதல் நற்குணங்கள் அனைத்தும் உள்ளோன் = உதாரமே முதலிய நல்ல குணங்கள் எல்லாம் உடையவன், விவாதமறுமோனத்தோன் = ஆவசியகமில்லாத காரியத்தில் சண்டைசெய்யாத அளவுறு மொழியோன், சமதமமாங்குண நிறைந்தோன் = சமை

தமை முதலிய குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவன், மிகவும் நல்லோன் = அத்தியந்தம் நல்லவன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஏழாவது மனுச்சென்றபோது துவாபரத்திற் பூர்வம், நான்காவது சதுர் யுகத்தில் இச்சருக்கத்தில் குருதேச அதிபதிகளினதூஉம் குரு அபத்தியங்களினதூஉம் வம்சத்தில், உண்டாய அவன், சம்புத்தீவில் வெட்டவெளியாய் விந்தியத்தினது சமீபத்தில்; இராநின்ற மாளவர்களதுபுரத்தில் அதாவது உஜ்ஜயினியில், ஸ்ரீமாந் சிகித்துவசன் என்னும் பெயர்வாய்ந்த அரசனுகி அரசாண்டு வந்தான்; அம்மன்னவன் தைரிய ஔதாரிய தசையோடு கூடியவன், க்ஷமை, சம, தமங்களோடு கூடியவன், சூரவீரன், சோபனநல்லொழுக்கமுடையவன், மௌனி, குணகணங்கட் கிடமானவன், சர்வயாகங்களையும் செய்பவன், வில்வீரர்களையெல்லாம் வெற்றிகொண்டவன். (2)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) சிகித்துவசன் சூடாலையை மணம்புரிந்து சுகித்துவாழ்தல்:—சூடாலையென்பது.

சூடாலை யெனுங்கன்னி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை போல்வாள்
விடாத நற்குணத்தாற் றனையொப்பா ளவளையவன் விவாகஞ்செய்தான்
வாடாத நினைவொன்றிப் பிறிவின்றிச் செய்தொழில்கண் மாறுபாடற்
றீடான பலகலைக்கும் வல்லவரா யிருவருமொத் தினிதுவாழ்ந்தார்.

(ப-ரை.) சூடாலையெனுங் கன்னி = சூடாலையென்னும் மங்கை, சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை போல்வாள் = சுராட்டிரதேச ராச னீன்ற மயிலியலினள் குயின் மொழியினள், விடாத நற்குணத்தால் தனையொப்பாள் = விடமுடியாத நற்குணங்களானே தனக்குத்தானே சமானமானவள், அவளை = அத்தகைய சுந்தரியை, அவன் = அத்தகைய சுந்தரன், விவாகம் = கலியாணம், செய்தான் = முடித்தான், வாடாத நினைவொன்றிப் பிறிவின்றி = வதங்காத எண்ணம்பொருந்தி விபாகமில்லாமல், செய்தொழில்கண் மாறுபாடற்று = செய்யாநின்ற விவகாரங்கள் விபரீதமில்லாமல், ஈடான பல கலைக்கும் = ஒப்பான பலநூற்கட்கும், வல்லவராய் = சமர்த்தராய், இருவருமொத் தினிது வாழ்ந்தார் = இரண்டுபேர்களும் ஒத்தமனத்தினராகி இனிமையாக வாழ்ந்துகொண் டிருந்தார்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்ன ரம்மன்னவன் விவாகப்பொருட்டு மேலான மந்திரிமார்கள், பரஸ்பர அநுராக குணசீலகுலாதிசம்பத்தியை யாராய்ந்துபார்த்து, வேண்ட, சுராஷ்டிரதேச மன்னவன், தாருணியரின் குணகணங்கள் வாய்ந்த கன்னியை வேண்டினன், நவமான யௌவனத்தோடும் வயதோடும்கூடிய உத்தமோத்தமமாகிய, தனக்கொப்பாகிய பதுமை போன்ற அந்த மங்கையை விதிப்பிரகாரம் மனைவியாகவேட்டான்; நிழலும் பிரதிபிம்பமும் போன்ற அநுகூலையாகிய சூடாலையென வுலகப்பிரசித்தமாகிய நிருபதிசுந்தரியானவள் தன் போன்ற அந்நாயகனை யடைந்து விரிந்த தாமரைத்தடாகமேபோல விளங்கினுள். கருங்குவளைக் கண்ணழகியாகிய அச்சூடாலையை அச்சிகித்துவன் நேயத்தினுல், சூரியதேவன் தாமரைத் தடாகத்தைப்போல விளங்கிடுமாறு செய்வித்தான், மகிழ்ந்திடுமாறு மலர்வித்தான்; அந்நியோந்நியம் அர்ப்பிக்கப்பெற்ற சித்தங்களையுடைய அவர்களின் அன்பானது, நாட்குநாள் வளர்ந்தோங்கியது. நல்லெருதுகளினுலே உழப்பெற்ற க்ஷேத்திரங்களில் இரமணீயமான மழையையுடைய, மேகசமயசம்பத்துக்களின் காந்தங்களுற்ற விண்மண்போன்ற

வஷிஷ்டி ரநேம்பயார்முதலியனர். உ புத்திரர். அ அதிவாருஷ்டி, அநவிருஷ்டியன்மை.

அவ்விருவருடைய விவகாரங்கட்கு எப்போதுமே பிரிவு இன்மையினுனும் அன்பு மிகுதியினும், பரஸ்பரம் கலைகளின் கலாபத்தின் பண்டிதர்கள் ஆயினர்கள், பரஸ்பரம் சிக்ஷித்துக்கொண்டமையினுனும், பரஸ்பரம் ஒப்பாக வேண்டிக்கொண்டமையானும் பயன்பெற்றமையானும் பிராஞ்ஞதர்களாகி, அரனுனே சர்வகுண சாமியத்தானும், அநுராகத்தானே அவ்வடிவவிரஞ்சனத்தானும், ஜீவஐக்கியமேபோல, சம்பன்னமான சொரூபமொன்றே மித்திரத்தன்மையை யடைந்திருந்த அவர்கள் தரித்திருந்தார்கள்.

(ச.) செய்தொழில்கள் = ஒருவருக்கொருவர் பார்வைவசனுதிரூபக் கிரியைகள், பல கலக்கும் = கீதவாத்தியநிர்த்தனுதி கலக்கும். (3)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) போகங்களைத் துய்க்கத் துய்க்க இளமைநல மிருவர்பாலும் குறைதல்:—ஈருடல், கரதலமென்பன.

ஈருடலுக் கோருயிர்போ லிருவருஞ்சேர்ந் திளமைநல மினிதுதுய்த்தார்
சீருடைய வருடங்க ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்லலோடு
மோருறுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுகிப்போக
நீருறுசெந் தாமரைமேற் பனியிடிபோற் சரைவந்து நேர்ந்ததன்றே.

காதலத்து நீரதுபோ னித்தலும்வா ணுண்மெல்லக் கழன்றுசெல்லத்
திரண்மழைநாட் சுரைக்கொடிபோற் றீராமா லொன்றுமே தீர்க்கமாக
விரவுசாற் காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு விரைவிலோடப்
புரமுறுநற் சுகங்களெல்லாஞ் சிலைவிடுத்த சரங்களைப்போற் போயிற்றன்றே.

(ப-ரை.) ஈருடலுக் கோருயிர் போல் = இரண்டு தேகங்கட்கு ஒரு ஜீவனே போல, இருவருஞ் சேர்ந்து = இரண்டு பேரும் பொருந்தி, இளமை நலம் இனிது துய்த்தார் = யவ்வன சுகத்தைக் கவலையின்றி நலமாக அநுபவித்தார்கள், சீருடைய வருடங்கள் = சிறப்புப் பொருந்திய சம்வற்சரங்கள், இவ்வகையே = இந்தப் பிரகாரமே, எல்லையற = அளவில்லாமல், செல்லலோடும் = சென்றுகொண் டிருப்ப, ஒருறுதியிலா விளமை = ஒரு நிலையில்லாத யவ்வனமானது, உடைந்த குட நீர் போல ஒழுகிப்போக = இல்லிக்குடத்து நீரேபோலக் கழிந்து போக, நீருறு செந்தாமரை மேல் = ஜலத்திலுள்ள செவ்விய தாமரையின்மீது, பனியிடிபோல் = இம அசனி போல, சரை வந்து சேர்ந்தது அன்றே = ஜரையவஸ்தையானது வந்து சேர்ந்தது அக்கணமே.

காதலத்து நீரது போல் = கைத்தலத் தறலே போல; நித்தலும் வாணுள் = தினந்தோறும் ஆயுளானது; மெல்லக் கழன்று செல்ல = மெதுவாக அவிழ்ந்து போக, திரள் மழை நாள் சுரைக் கொடிபோல் = மிகுந்த மழைக்காலத்திற் சுரைக் கொடியே போல; தீராமல் ஒன்றுமே தீர்க்கமாக = திருப்தி யுறுத விழைவொன்று தானே நீண்டு கொண்டே போக, விரவுசாற் காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு விரைவிலோட = பொருந்தா நின்ற சரத்து இருதுவில் நதியினது ஜலமே போலக் கவினுனது வேகமாகச் செல்ல, புரமுறு நற்சுகங்கள் எல்லாம் = சரீர சம்பந்தமான நல்ல இன்பங்களியாவும், சிலைவிடுத்த சரங்களைப்போல் போயிற்றன்றே = வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளைப் போல ஓடிப்போயிற்றக்கணமே; அன்று ஏ அசைகள் எனினுமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தப் பிரகாரம் வெகு வருடங்கள் அந்தஸ்திரீ பும்சத்துவர்துவமானது, திடமான பிரேமையுடன் மந்தமில்லாத யவ்வன லீலைகளினலே தினந்தினம் இரமித்தது; நிலையில்லாதனவாயவருடங்கள் அநேகம் சென்றபின்னர், மெதுவாக யவ்வனமானது, பின்ன கும்பத்தினின்றும் அம்பே போலக் கழியத் தொடங்கியது. நிர்ணய ஹேதுவாக முதலில் அஸ்தாற்றிய விசாரத்தை விரித்தல்: தரங்கக் கூட்டாகாா பங்குா தேகத்தோடு விவகரிக்கும் சீலம் வாய்ந்த தேகியினிடத்தில், தேகவியோகமானது, தள்ள முடியாதபடி, பக்குவ பலத்திற்கு வீழ்ச்சியே போல நெருங்கிவந்தது. துர் நிவாரண மெங்ஙனமெனிற் கூறல்:—அம்போஜத்தில் ஹிம அசனியே போலும் ஜரையானது வீழ நோக்கிக் கொண்டிருந்தது, கரதலத்தினின்றும் நீர் கழிவதே போல ஆயுள் இடை விடாமல் இழந்தே போயது; போகவதன் சாதன திருஷ்ணை யொன்றுமே மழைக்காலத்தில், கசப்புச் சுரைக்கொடியே போல நீட்சியையடைந்து வளர்ந்துகொண்டே சென்றது, யவ்வனமானது சைலநதியினது மழை காலத்துப் பிரவாகமே போல அதிவேகமாகச் சென்று கொண்டே யிருந்தது, இந்திரஜாலம்போல அசத்தியமாகிய தேகாதி ஜீர்ணமான நிலைமையை யடைந்தது. தனுவினின்றுங் கிளம்பிய சரங்களே போலச் சுகங்களெல்லாமோட்ட மெடுத்தன; மாமிசத்தைக் கழுகேபோல ஆத்தியாத்மிகாதிதுக்கங்களும் திருஷ்ணையும், சித்தத்தின் மேல்விழுந்து அதனைத் துன்புறுத்தின; மழை காலத்தில் நீரின்கண்ணே குமிழிகள் போலச் சரீரம் க்ஷணபங்குரமாயது; அதன் பின்னர், (4-5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.)[1] இனி யெதுசெய்வதென ஆராய்தலும், அத்தியாத்ம விசாரமே யுறுதி யெனத் தேர்தலும்:— கதலி யென்பது.

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயன்றீர் காரியந்தா
னிதமுறவாங் கவர்நினைவா ரெத்தையடைந் துள்ளமீண் டெங்கும்வீழா
ததுமிக நன்றவ்வகையா னதுகிடையா திம்மோகத் தழுந்துவார்க்குத்
திதமுறவத் தியாத்துமதத் துவநூலே பிறவிநோய் தீர்ப்பதன்றே.

(ப-ரை.) கதலி யுறுகருப்போல = வாழை பொருந்துங் கருவே போல, நிராசையைத் தந்தது பயன்றீர் காரியந்தான் = பிரயோஜனமில்லாத காரியமானது நிராசையைக் கொடுத்தது, இதமுற ஆங்கவர் நினைவார் = நன்மை யுண்டாகும் வண்ணம் அங்கு அவ்விருவரும் எண்ணுவர், எத்தை யடைந்துள்ள மீண்டெங்கும் வீழாது=எதனை யடைந்து பின்னர் மனமானது எவ்விடத்திலும் வீழமாட்டாதோ, அது மிக நன்று = அதுவே மிகவும் நல்லது; அவ்வகையானது கிடையாது = அத்தகையதானது கிடைக்கவே மாட்டாது; இம்மோகத் தழுந்துவார்க்கு = இம்மயக்கத்தின்கண்ணே மூழ்கிக் கிடப்பவர்கட்கு; திதமுறவத்தியாத்தும தத்து வநூலே=திடமாகவும், நியமமாகவும் வேதாந்த சாஸ்திரமே, பிறவி நோய் தீர்ப்பது = சனனமரண வியாதியைத் துடைப்பதாம்; அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆராய்வுற்ற விவகாரமானது வாழையின் கருவைப்போல அசாரமாயது, தனக் கப்பிரியமா யிராநின்ற சக்களத்தியை மோகிப்பவனுடைய பிரிய தமையாகிய காந்தையானவன் போல, வேகமாகத் தாருண்யமானது சென்றது; தருவானது பசையற்றதே போல வலிதில், அரதி = வைராக்கியம்=இஷ்ட விஷய அலாப நிமித்தமாய துர்மனப் பான்மையுண்டாயது, உண்டாகவே இச் சம்சாரத்தின்கண் யாதுதான் சுபாகாரமாயிருப்பது, யாதுதான் ஸ்திரமா யிருப்பது, யாதுதான் அதிசோபனமாயிருப்பது, எதையடைந்து மறு

படி சித்தம் ஜனனமரணுதி துர்த்தசைகளில் இடருற வீழமாட்டாதோ, அஃதென்னே என்றிந்தப் பிரகாரம் நன்காராய்ந்து அவ்விருவரும், ஆண்டான்மாவைப்பற்றிய சாஸ்திரமே சம்சார வியாதி ஔஷதமென்று பெரியோர் சம்மதமென நிச்சயித்து, நெடுங்காலம் அதனையே விசாரித்துக்கொண் டிருந்தார்கள்.

(ச.) இதமுற நினைவார் = வெகுகாலம் விசாரித்தார், நோய்தீர்ப்பது=வியாதியைத் தீர்க்கும் ஔடதம். (6)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) ஆன்மவிசார தற்பரராய் அதற்குரியனவேயாற்றிவர இருவருள் சூடாலைக்கு விசாரமிகுதல்:—ஆற்றும, தம்மிவென்பன.

ஆற்றுமதத் துவஞான மொன்றுலு மலதுபிறப் பறுதென்றெண்ணி
யூற்றமுறு தற்பரா யதின்மனமா யதிற்சேர்ந்த வுயிராய்நித்தஞ்
சாற்றுமதி னிட்டையரா யதற்கடுத்தோர் சார்வாய்ச்சான் ரேர்கள்பூசைக்
கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப் பரிசயமா யிரண்டுபேரும்.

தம்மிற்று முணர்ந்துளரா யதற்கடுத்த வாசாரந் தரித்துநீணுள்
விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினர் பின்பந்த விவேகமங்கை
யம்மைக்கா நல்லபத வொழுங்கினற் பேரறிஞ ரருளிச்செய்த
செம்மைச் சாத்திரப் பொருள்க டரிக்கலா மளவறிந்து திருந்தக்கேட்டு.

(ப - ரை) ஆற்றும தத்துவஞான மொன்றுலுமலது = ஆன்ம தத்துவ ஞானம் ஒன்றினுலல்லாமல், பிறப்பறுதென் றெண்ணி = ஜெனன மறமாட்டாது என நினைந்து, ஊற்றமுறு தற்பராராய்=ஊக்கத்தோடு கூடியவதன்பராயணராய், அதில் மனமாய் அதிற் சேர்ந்த வுயிராய் = அதன் கண்ணேயே மனத்தைச் செலுத்தினவராய் அதிலேயே பிராணனை நிறுத்தினவராய், நித்தஞ்சாற்றுமதில் நிட்டையாய்=தினந்தினம் இடைவிடாமல் சொல்லிய அதன்பாலே நிட்டை பொருந்தியவராய், அதற்கடுத்தோர் சார்வாய் = அதனைப் பற்றியோர் பற்ருய், சான்ரோர்கள் பூசைக்கேற்ற செயலால் = பெரியோர்களுடைய அருச்சனைக்குப் பொருந்திய தொழிலால், சிறிதும் இடைவிடாப் பரிசயமா யிரண்டு பேரும் = எப்போது மிதே யப்பியாசமாய்த் தம்பதிகளிருவர்களும்.

தம்மிற்று முணர்ந்துளராய் = ஒருவருக்கொருவர் வினவித் தெரிந்துகொள்ளுபவராய், அதற்கடுத்த வாசாரந் தரித்து நீணுள் = அதற்குரிய ஒழுக்கங்களைக்கொண்டு நெடுங்காலம், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினர் = பூரித்த சந்தோஷம் உடையவராயிலங்கினர், பின்பந்த விவேகம் = பின்னர் அந்த ஆராய்ச்சி, மங்கையம்மைக்கா நல்ல பத வொழுங்கினல் = சூடாலையம்மைக்காகத் தக்க இனிய பரிபக்குவ முறைமையினுல், பேரறிஞர் அருளிச்செய்த = பெரிய பிரஹ்மவித்துக்கள் திருவருள் செய்த, செம்மைச் சாத்திரப் பொருள்கள் = சிறந்த வேதாந்த இனியபதமுறையுறுஞ் சாஸ்திர அருத்தங்கள்; தரிக்கலாம் அளவறிந்து திருந்தக்கேட்டு = தாரணை செய்யலாம் அளவுணர்ந்து நன்ருக வினவி.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆன்மஞானமொன்று மாத்திரத்தினலே, சம்சாரமென்னும் விஷ விஷூசிகையாகிய நோயானது, நன்ருகச் சாந்தமாம், என்று நிச்சயித்து, அவர்கள் அத்தியாத்ம

பராயணர்கள் ஆயினர்கள், அவர்கள் அதிலேயே சித்தமுடையவர்களாய், பிராணனையும் அதன்கண்ணேயே யுடையவர்களாய், அதன்பாலே நிஷ்டையுடையவர்களாய், அவ்வத்தியான்ம சாஸ்திர வித்துக்களையே சரணாகதியாக வுடையவர்களாய், அதன் அருச்சனபரர்களாய், அதற்குரிய சேஷ்டையுடையவர்களா யிருவரும் அப்போது விளங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்; அதன்கண்ணே அதிகனுப்பியாச முடையவர்களாய், பரஸ்பரம் போதித்துக்கொள்ளுபவராய், அதிலேயே பிரீதி யுடையவராய், அந்த அத்தியான்ம சாஸ்திரத்திலேயே நன்ருக "அதனது சிந்தனம் அதனது சிரவணம் அன்னியோன்னியம் அதன் பிரபோதனம்" என்பதாதி யாயினிது தொடங்கியவர்களாய், இந்தப்பிரகாரம் அவர்கள் அன்னியோன்னிய மிருந்தார்கள். பின்னர் அச்சூடாலையானவள் ஹே இராகவ! நிரந்தரம் இரமணீய பதக்கிரமங்களை யுடைத்தான சாஸ்திரார்த்தங்களைக் கொள்ளும் அளவினவாக, அத்தியாத்ம வித்துக்களின் முகாரவிந்தத்தினின்றுஞ் சிரவணித்து.

(ச.) ஆன்மதத்துவ ஞானமென்னும் ஏகமந்திரத்தாற் சமுசாரமென்னும் விடூசிகை நசிக்கும், என்றெண்ணி, என நிச்சயித்து. ததுவென்பது ஆன்மஞானத்தை நினைவுறுத்துவது, அதிற் சேர்ந்த வுயிராய், சித்தமதிற் பொருந்தியிருக்கின்றமையின் சித்தமும் பிராணனும் பிரிவின்மையின் என்க. அதில் = அவ்வான்ம ஞானத்திலே, நிட்டையராப் = நியமமுள்ளவராய், அதற்கடுத்தோர் = ஆன்மஞானநிட்டையுள்ளவர், சார்வாய் = அவர்களையே ஆசரித்தவராய், சான்றோர்கள் = ஆத்துமவித்தக்கள், பூசைக்கேற்ற = பூஜித்தற்குசிதமான, செயலாய்=சேட்டையோடு சேர்ந்தவராய், சிறிது மிடைவிடாப் பரிசயமாய்=அதிற்றனே யதிகனுப்பியாசமுடையராய். விவேகமுள்ள விராமாவெனத் தகும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சூடாலை விசாரிக்கத்தொடங்கல்:—எள்ளென்பது. (7-8)

எள்ளுரு வியாபாரம் வியாபா மில்லாமை யிரண்டுமின்றி
வெள்ளிதாய் விளங்கிய நற்புந்தியாற் சூடாலை விசாரிக்கின்ருள்
தெள்ளியே தன்னைமுத னேக்கிநா னென்றெத்தைச் செப்புகின்ரே
முள்ளரு விம்மோக மாருடைய தெவ்வாறெங் குதித்ததெத்தால்.

(ப - ரை.) எள்ளுரு வியாபாரம் = தள்ளத்தகாத வினைகள், வியாபாரமில்லாமை= அவ்வியாபாரம், இரண்டுமின்றி = இரண்டுமில்லாத, வெள்ளிதாய் விளங்கிய நற்புந்தியால் = தாவள்யமாய்த் தூய்தாயிலங்காநின்ற நல்ல புத்தியினலே, சூடாலை = இராணியானவள், விசாரிக்கின்ருள்=ஆராய்கின்ருள், தெள்ளியே தன்னை முதனேக்கி = தெளிவாகத் தன்னை முதலிற் பார்த்து, நான் என்று எத்தைச் செப்புகின்ரேம்=யான் யான் என்பதாக எதனைச் சொல்லுகின்ரேம், உள்ளரு விம்மோகம் ஆருடையது = அந்தக்கரணத்தில் மாருமலிருக்கப்பட்ட இந்த மயக்கமானது யாரையுடையது, எவ்வாறு எங்குதித்தது எத்தால் = எப்படி எவ்விடத்தில் உதயமாயது எக்காரணத்தால்.

(ஸ்ரீ - வீர) சாரீர வியாபாரம் விட்ட அல்லது தொட்ட தவளமாகிய மதியினலே இனியியம்பும் வகையானே பகலு மிரவும் தனது ஆன்மாவை விசாரிக்கத் தொடங்கினள். இக்காரணகாரிய சங்காதத்தில் சித்துத் தாதுவாகிய யான் என்னுயுள்ளேன் என்று பகுத்து நோக்கினள்; முதலிற் றனது ஆன்மாவைத் தானே விசாரித்துப் பார்த்தாள் என்றபடி, இச்சம்சாரலக்ஷண மோகரூப மயக்கமானது, யாருக்குற்றது? எவனுக்குத்தான் பிராந்திவந்ததோ அவன் அது நீங்கும்போது சொஸ்தன் ஆகலாம், ஆகக்கூடிய அத்தகையன்ருன்

யாவனோ? எங்ஙனந்தானிது எழும்பியதோ? இது நிமித்தஜிஞ்ஞாசையாம், எங்குதானுற்றதோ? இது அதன்மூல ஜிஞ்ஞாசையாம், மூலத்தை நன்குணர்தரினே அதனைக் கெடுத்தலானே கெடுத்தற்கு அவன் கூடியவனேயாவன் என்பதாம்;

(ச.) என்னுரு வியாபாரம் = உசிதமான வியாபாரத்தைச் செய்பவளாயினும், வியாபாரமில்லாமை = சும்மாவிருப்பவளாயினும், நற்புத்தியால், தன்னை, மேற்கூறும் பிரகாரமாக், சூடாலை ஆன்மாவை விசாரிக்கின்றான். (9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உடன்முதலாகச் சீவனீறாக விசாரித்துப்பார்த்து அனான்மாக்கள் என்று தள்ளுதல்:—முதல்செறி தீதென்பன.

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழியலாகா
விதமான கருமஞா னேந்திரியங்கள் சடமாகி வெவ்வேறாகு
மதனானு னன்றாகுந் தடியினாலோடுகளை யசைக்கு மாபோற்
றிதமாகா மனத்தாலே யிவையீரைந் துஞ்சேட்டை செய்யுமன்றே.
செறிதருசங் கற்பமெனுஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந்தானு
மெறிகவணாற் கற்போலப் புந்தியினிச் சயத்தாலே யியக்கமெய்து
மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்காரத்தா
னெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளத்தா லோடுநதி நீர்களேபோல்.
தீதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவசமாய்ச் சீவனாலே
சாதமுறு மிதுசிறுவர் மயக்கத்திற் பேய்தோன்றுந் தன்மைபோலா
மோதியசீ வனுந்தொழிலே வடிவாய்க்காற் றுருவாகி யிதயமுற்று
மேதகைய சுகுமார மாயுள்ளே மற்றொன்றான் மேவிவாழும்.

(ப - ரை.) முதலான வுடல் சடமாமூகமாம் = யாவற்றிற்கும் பிரதமத்தில் விளங்காநின்ற இத்தேகம் ஜடமாய் மூடமாம், நானென்று மொழியலாகா = ஆகத்தை யகமென்று சாற்றலாகாதாம், விதமான கருமஞானேந்திரியங்கள் = அபஞ்சீகிருதங்களின் இராஜோகுண சத்துவகுண காரியங்களான கருமேந்திரிய பஞ்சகமும் ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், சடமாகி வெவ்வேறாகும் அதனால் = ஜடமாய் வேறுவேறாகும் அக்காரணத்தினால், நான் அன்றாகும் = அகமெனல் கூடாதாம், தடியினால் ஓடுகளை யசைக்குமாபோல் = தண்டத்தினாலே லோஷ்டங்களைச் சலிக்குமாபோல், திதமாகாமனத்தாலே = நிலைபெறாத மனத்தினாலே, இவை யீரைந்தும் சேட்டைசெய்யுமன்றே = இயம்பிய இப்பத்தும் விளையாடாநிற்கும் அப்போதே; அசையாதேல் அசையாவாம்; அன்று ஏ அசைகளெனினுமாம்.

செறிதரு சங்கற்பமெனும் = பொருந்தாநின்ற சங்கற்பமென்னும், சத்தியுளதாய் = ஆற்றலுடையதாய், சடமாஞ்சித்தந்தானும் = அறிவிலாத சித்தமும், எறிகவணாற்கற்போல = எறியாநின்ற கல்வீசும் யந்திரத்தினாலே கற்போல, புந்தியின் நிச்சயத்தாலே யியக்கமெய்தும் = மதியினது துணிவினாலே அசையாநிற்கும்; அறிவுறுபுந்தியும் சடமாம் அறுதியிடலே வடிவாய் = தெரிவதான மதியும் ஜடமாம் துணிவதே யுருவமாகி, அகங்காரத்தால் = அகங்காரத்தினாலே, நெறியுறு செய்கையையுறும் = மார்க்கத்தையடையும் தன்மையைப் பொருந்தும், பள்ளத்தால் ஓடுநதி நீர்களேபோல் = பள்ளத்தினாலே ஓடாநின்ற நதியின் நீர்களே போலவாம். ஆல் அசை;